

Startside>Domstolsprocedurer>Civilretlige sager>Forkyndelser: officiel overrækkelse af juridiske dokumenter

Forkyndelser: officiel overrækkelse af juridiske dokumenter

Hvis du er inddraget i en retssag, og du har brug for at sende og/eller modtage retslige eller udenretslige dokumenter, kan du finde oplysninger om fremgangsmåden her.

I Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er der fastsat regler om forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter mellem Den Europæiske Unions medlemsstater. Der indføres en procedure for forkyndelse af dokumenter mellem EU-landene, herunder Danmark, via udpegede "fremsendende instanser" og "modtagende instanser". I forordningen nævnes, f.eks. retslige dokumenter, såsom stævninger, appelskrifter, svarskrifter, afgørelser om nedlæggelse af påbud eller forbud eller udenretslige dokumenter, såsom dokumenter oprettet for en notar, der skal forkyndes i et andet EU-land end det land, du bor i.

Vælg det relevante lands flag for at få detaljerede nationale oplysninger.

Sidste opdatering: 13/05/2019

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Forkyndelse af dokumenter - Belgien

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Når sager indbringes for retten, er kommunikation ekstremt vigtig. Det er helt afgørende for sagens parter og for dommeren at være klar over sagsøgerens påstande, sagsøgte argumenter, sagens behandling og rettens afgørelse. En part, der ikke accepterer afgørelsen og appellerer til en højere ret, skal underrette de øvrige parter om sin beslutning ved at indgive eller sende dokumenter (f.eks. indkaldelser, begæringer, indlæg til retten, domme, ankestævninger osv.). Det drejer sig i denne forbindelse ikke om selve dokumenterne, men om den måde, hvorpå de bringes til parternes og i givet fald rettens kendskab. De relevante regler er fastlagt i retsplejelovens (*code judiciaire*) artikel 32 til 47.

I Belgien skelnes der mellem underretning (*notification*) og forkyndelse (*signification*).

I det væsentlige betyder forkyndelse at udstede et dokument til en anden person via en embedsmand. I Belgien varetages dette af en foged (*huissier de justice*). I praksis forkynder fogeden en bekræftet genpart af dokumentet for den pågældende person.

Fogeden kan overgive forskellige dokumenter til dig (omtalt nedenfor som "forkyndelse" eller "forkyndelse af et dokument"). De hyppigste er:

- tilsigelse til at give møde i retten
- forkyndelse af en dom (eventuelt med et betalingspåkrav)
- betalingspåkrav
- påbud om at fraflytte en lokalitet
- udlæg (f.eks. i dine personlige aktiver, herunder fast ejendom)
- forkyndelse af varsel
- ...

I modsætning til forkyndelse sker der underretning, når et retsdokument (original eller genpart) sendes med posten, dvs. uden en embedsmands mellemkomst.

Datoen for forkyndelsen er væsentlig.

For så vidt angår tilsigelser skal visse tidsfrister overholdes mellem tidspunktet for forkyndelsen og tidspunktet for behandlingen af sagen i det indledende retsmøde.

Når en dom er blevet forkyndt, er den pågældende dag begyndelsesdatoen for fristen for indsigelser eller enhver form for appel, som måtte blive rejst.

Som almindelig regel forkyndes dokumenter. Underretninger anvendes i særlige tilfælde, der er fastsat i loven.

Det dokument, der skal forkyndes (*l'exploit de signification*), skal underskrives af den foged, der foretager forkyndelsen, og skal som angivet i retsplejelovens artikel 43 indeholde følgende for at være gyldigt:

1. dag, måned, år og sted for forkyndelsen
2. navn, fornavn, profession, bopæl og eventuel stilling og registrering i handelsregistret eller i håndværksregisteret for den person, der har fremsat begæring om forkyndelse af dokumentet
3. navn, fornavn, bopæl eller i mangel af en bopæl opholdssted og eventuel stilling for adressaten af forkyndelsen
4. navn, fornavn og eventuel stilling for den person, genparten er givet til, eller hvor en genpart udelades i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 38, stk. 1, eller hvor dokumentet er sendt med posten i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 40
5. fogedens navn og fornavn og adressen på vedkommendes kontor
6. detaljeret opgørelse over omkostningerne i forbindelse med dokumentet.

Den person, genparten gives til, påtegner originalen. Hvis personen nægter at underskrive, noterer fogeden nægtelsen i sit dokument.

Ifølge retsplejelovens artikel 47 må fogeden ikke forkynde dokumenter:

1. før kl. 6 eller efter kl. 21 på et sted, der ikke er åbent for offentligheden
2. på lørdage, søndage og helligdage (denne begrænsning gælder ikke for forkyndelse i straffesager, jf. retspraksis fra kassationsretten (*Cour de Cassation*), 27. marts 1984, R.W. 1984-1985, 1093, Antwerpen, 2. oktober 1975, R.W. 1976-1977, 1834), undtagen i hastende sager og med tilladelse fra byretsdommeren (*juge de paix*) med hensyn til indkaldelser i sager, der skal indbringes for ham eller hende, den dommer, der har godkendt forkyndelsen i tilfælde, der kræver forudgående tilladelse, og i alle andre tilfælde præsidenten for retten i første instans.

Når dokumentet forkyndes, gives der en genpart af dokumentet til den person, som dokumentet forkyndes for (forkyndelsen), og fogeden beholder originalen, så længe sagen behandles på hans kontor. I tilfælde af stævninger beholder fogeden ikke originalen, men sender den til retten, så denne kan blive opført på retslisten (meddelelse til retten om stævning).

For at være gyldig skal genparten af meddelelsen indeholde alle oplysningerne på originalen og være underskrevet af fogeden (retsplejelovens artikel 43).

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Loven foreskriver, hvilke dokumenter der skal forkyndes eller meddeles ved underretning. Der er imidlertid for mange til, at de kan opregnes udtømmende. Der er for eksempel tilsigelser, begæringer, domme, appelskrifter og indsigelser.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Dokumenter forkyndes af fogeden og skal derfor forkyndes personligt af fogeden.

Underretning gives af rettens justitssekretær (i sjældne tilfælde af anklagemyndigheden) ved retlig forsendelse (en særlig type anbefalet brev med modtagelsesbevis) eller ved almindeligt eller anbefalet brev. Reglerne for retlig forsendelse findes i retsplejelovens artikel 46.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Ja.

De udpegede modtagende instanser i medfør artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) er for Belgiens vedkommende de fogeder, der har den stedlige kompetence.

I henhold til artikel 1 i kongelig anordning af 16. maj 1986 om tilladelse til, at fogeder får adgang til det nationale register over fysiske personer (*Arrêté royal du 16 mai 1986, autorisant l'accès des huissiers de justice of Registre national des personnes physiques*) med henblik på udførelsen af de opgaver, de har kompetence til, har fogeder adgang til de oplysninger, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 1 til 9, og artikel 3, stk. 2, i lov af 8. august 1983 om oprettelse af et nationalt register over fysiske personer (*loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques*). Oplysningerne omfatter navnlig den adresse, der er registreret som hovedadresse for enhver fysisk person i folkeregisteret (bopælen).

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Nej.

I princippet kan kun belgiske personer, offentlige myndigheder, offentlige organer og fagorganisationer som omhandlet i artikel 5 i loven af 8. august 1983 om oprettelse af et nationalt register over fysiske personer gives tilladelse til at få adgang til oplysningerne i det nationale register.

Tilladelsen gives af det sektorudvalg for det nationale register (*Comité sectoriel du Registre National*), der er oprettet under kommissionen for beskyttelse af personoplysninger (*Commission de la protection de la vie privée*) i medfør af artikel 15 i lov af 8. august 1983 om oprettelse af et nationalt register over fysiske personer.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

De kan ikke imødekomme anmodningen, medmindre eftersøgningen af adressen anses for at være et efterforskningskridt, som har til formål at opnå bevismateriale, der skal anvendes i en påbegyndt eller påtænkt civil- eller handelsretlig sag.

Begrebet "beviser" er ikke defineret i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område. Det dækker blandt andet afhøring af vidner, parter og sagkyndige, fremlæggelse af dokumenter, undersøgelser, fastlæggelse af faktiske omstændigheder, høring af familie- og børnevelfærdsspecialister.

I henhold til artikel 1, stk. 2, i ovennævnte forordning (EF) nr. 1206/2001, kan der ikke anmodes om "optagelse af bevis, der ikke er bestemt til brug i en påbegyndt eller påtænkt retssag."

I princippet kan adressen på en person, over for hvem der skal ske forkyndelse, eller som skal have underretning om et retsligt eller udenretsligt dokument, således ikke betragtes som bevis i medfør af artikel 1 i forordning (EF) nr. 1206/2001.

Desuden bestemmer artikel 4, stk. 1, i nævnte forordning (EF) nr. 1206/2001 udtrykkeligt, at anmodningen skal indeholde "navn og adresse på sagens parter [...]."

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

a) Forkyndelse

Forkyndelsesmåden reguleres af retsplejelovens artikel 32 til 47 og gælder både civile sager og straffesager.

- Personlig forkyndelse (retsplejelovens artikel 33 og 34)

Hvis fogeden ønsker at forkynde et dokument, vil vedkommende først forsøge at give genparten af dokumentet til adressaten personligt. Dette er personlig forkyndelse.

Dokumenter kan forkyndes personligt for adressaten på et hvilket som helst sted, hvor fogeden finder pågældende. Dette behøver ikke nødvendigvis at ske på adressatens bopæl; gyldig forkyndelse kan f.eks. ske på adressatens arbejdsplads, på offentlig vej eller på fogedens eget kontor.

Det er i denne forbindelse en betingelse, at forkyndelsesstedet skal ligge inden for fogedens retskreds.

I mangel af oplysninger om, hvor adressaten opholder sig, går fogeden i praksis direkte til adressatens bopæl i håb om at finde den pågældende dér.

Hvis fogeden finder parten (hvor det end måtte være), og parten nægter at modtage genparten af dokumentet, noterer fogeden nægtelsen på originalen (hvorefter genparten vedhæftes originalen), og forkyndelse anses derpå for at være blevet gennemført personligt.

Med hensyn til juridiske personer anses forkyndelse for at være foretaget personligt, når genparten af dokumentet er blevet givet til det organ eller den medarbejder, der er bemyndiget hertil ifølge loven, vedtægterne eller ved behørig fuldmagt til at repræsentere den juridiske person i retssager, også sammen med andre. Med hensyn til for eksempel et anpartsselskab er forkyndelsen således gyldig, hvis den foretages for direktøren, uanset om denne befinder sig på det vedtægtsmæssige hjemsted eller andetsteds, der ikke er det vedtægtsmæssige hjemsted.

- Forkyndelse på bopælen/det vedtægtsmæssige hjemsted (retsplejelovens artikel 35)

Hvis forkyndelsen ikke kan gennemføres personligt, sker den på adressatens bopæl. "Bopæl" betyder det sted, der i folkeregistret er anført som adressatens primære adresse, dvs. bopælen.

For en adressat uden officiel bopælsadresse kan forkyndelse ske på den pågældendes opholdssted. "Opholdssted" betyder enhver anden lokalitet, f.eks. det sted, hvor den pågældende har kontor eller driver forretning eller håndværk. Politiet skal, når det pålægges at gøre det, underrette den udførende foged om opholdsstedet for en part, der ikke har en officiel bopæl.

For så vidt angår en juridisk person kan forkyndelsen ske på det vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontoret, hvis personlig forkyndelse ikke er mulig. Ved forkyndelse på bopælen udleveres genparten af dokumentet til en slægtning, en besvogret, en tjener eller en ansat hos adressaten. Den må ikke afleveres til et barn under 16 år. Fogeden noterer på originalen og genparten status for den person, til hvem genparten blev afleveret (f.eks. relationen til adressaten).

- Forkyndelse ved kontrasignatur (retsplejelovens artikel 38, stk. 1)

Hvis fogeden ikke kan forkynde dokumentet ved hjælp af en af de angivne metoder (artikel 33-35 i retsplejeloven), vil forkyndelsen blive gennemført i henhold til retsplejelovens artikel 38, stk. 1, dvs. ved at efterlade dokumentet på bopælen eller i mangel af en bopæl på adressatens opholdssted (forkyndelse ved kontrasignatur).

Genparten af dokumentet udstedes på adressen i postkassen i en forseglede kuvert (med angivelse af fogedens kontor, navn og fornavn på adressaten og forkyndelsesstedet samt mærket "*Pro Justitia - A remettre d'urgence*" (hastebrev)).

Hvis der ikke er en postkasse, har fogeden bemyndigelse til at efterlade genparten i en kuvert på en hvilken som helst måde (f.eks. ved at skubbe den ind under døren, stikke den gennem en port eller hæk eller ved at fastgøre den til døren med tape).

Fogeden angiver datoen, klokkeslættet og det sted, hvor genparten blev efterladt, på originaldokumentet og på den forkyndte genpart.

Senest den første arbejdsdag efter forkyndelsen af dokumentet sender fogeden et underskrevet brev til adressatens bopæl eller i mangel af en bopæl dennes opholdssted. På brevet anføres afleveringsdato og -tidspunkt og oplysninger om, at en identisk genpart af dokumentet inden for tre måneder fra den dato, dokumentet blev forkyndt, kan hentes på fogedens kontor af adressaten personligt eller af en befuldmægtiget med behørig skriftlig fuldmagt.

Når en adressat har ansøgt om en ændring af bopæl (anmodning om ændring af adresse), vil det anbefalede brev, der er omhandlet i stk. 3, blive sendt til det sted, hvor den pågældende er opført i folkeregisteret, og den adresse, som den pågældende har angivet som ny bopæl.

Når der er fremsat forslag om fjernelse fra folkeregisteret (af bopælsadressen) for adressaten, og fogeden ikke kan udlede af de faktiske omstændigheder, at adressaten ikke længere er reelt bosiddende på bopælsadressen, er det tilstrækkeligt at udføre forkyndelsen i henhold til retsplejelovens artikel 38, stk. 2 (se nedenfor).

Når der er fremsat forslag om fjernelse fra folkeregisteret, er forkyndelse for anklagemyndigheden i henhold til artikel 38, stk. 2, i retsplejeloven (se nedenfor) kun tilladt, når fogeden bekræfter, at adressaten ikke længere bor på adressen (f.eks. når fogeden har konstateret, at adressaten på den pågældende adresse er blevet udsat), eller det er fysisk umuligt at forkynde dokumenterne.

Som nævnt ovenfor sker underretning ved brev, anbefalet brev eller retlig forsendelse. I fremtiden vil elektronisk underretning også være en mulighed.

- Forkyndelse fysisk ikke mulig (retsplejelovens artikel 38, stk. 2)

Hvis det fremgår af de faktiske omstændigheder, der er konstateret på adressen (f.eks. bolig ødelagt af brand, bopælsadressen viser sig at være en ubebygget grund), at det er fysisk umuligt at gennemføre forkyndelse ved at efterlade en genpart af dokumentet på bopælen (eller i mangel af en bopæl, opholdsstedet), afleveres genparten til anklagemyndigheden med lokal kompetence.

På originalen og genparten anføres de omstændigheder, der nødvendiggør forkyndelse for anklagemyndigheden.

Det samme gælder, når ejendommen (hvor modtageren er bosat) klart er blevet forladt, og adressaten ikke har anmodet om ændring af bopæl (f.eks. i tilfælde af udsættelse, hvor adressaten ikke er til stede). Forkyndelse sker derefter for anklagemyndigheden i henhold til retsplejelovens artikel 38, stk. 2).

Som nævnt ovenfor sker forkyndelse i medfør af retsplejelovens artikel 38, stk. 2, også i tilfælde af en foreslået fjernelse fra folkeregisteret, når fogeden kan godtgøre, at adressaten rent faktisk ikke bor på den pågældende adresse.

Forkyndelse for anklagemyndigheden er ikke gyldig, hvis den part, der anmodede om forkyndelse, var bekendt med adressatens valgte bopælsadresse eller i givet fald dennes opholdssted.

- Forkyndelse på valgt bopælsadresse (retsplejelovens artikel 39)

Når adressaten har valgt bopælsadresse hos en befuldmægtiget, kan dokumenterne forkyndes eller meddeles ved underretning til den valgte adresse. Dette er en mulighed og ikke en forpligtelse. Der er derfor ingen grund til, at forkyndelse ikke skulle ske på den faktiske bopæl (i Belgien) i stedet for på den valgte bopælsadresse (Cass. (1. Ch.), 26. februar 2010, JT, 2010, nr. 6397, 371; Cass. (1. Ch.), 10. maj 2012, R.W., 201213, 1212).

Der er kun én undtagelse, nemlig såfremt en adressat, hvis faktiske bopæl (eller det vedtægtsmæssige hjemsted) er i udlandet, har en valgt bopæl i Belgien, skal forkyndelsen finde sted på den valgte bopælsadresse, idet den ellers er ikke gyldig (retsplejelovens artikel 40, se også Cass. (1. Ch.), 9. januar 1997, R. W. 1997, 1997-98, 811: "Når den part, på hvis anmodning forkyndelse er sket, har kendskab til adressatens valgte bopælsadresse, skal denne part lade dokumentet forkynde på dette sted; det er ikke en mulighed, men en forpligtelse af hensyn til grundlæggende retsprincipper").

Hvis genparten afleveres til den befuldmægtigede personligt på den valgte bopælsadresse, anses dette for at være personlig forkyndelse. Forkyndelse og underretning er ikke længere mulig på den valgte bopælsadresse, hvis den befuldmægtigede er afdød, ikke længere har adresse på stedet eller er ophørt med at drive forretning.

Bopælsadressen vælges inden for rammerne af en juridisk relation mellem parterne (dvs. i en procedure mellem parterne). Derfor er den kun gyldig mellem disse parter og er begrænset til den juridiske relation. Kassationsretten har i overensstemmelse hermed afsagt den kendelse, at valg af bopælsadresse i en sag ved første instans (f.eks. tilsigelsen eller processkrifter) kun var gyldig for hele sagen for første instans, fuldbyrdelsen af den efterfølgende dom og en appel af denne dom (fra modpartens side). Hvis dette valg af bopælsadresse ikke blev gentaget i efterfølgende retsskridt (f.eks. i en appelsag), fandt den ikke anvendelse på de efterfølgende retsprocedurer (Cass. 1. kap., 30. maj 2003, R.W. 2003-2004, 974; Cass. 2. kap., 10. maj 2006, R.W. 2008-2009, 455, 811; Cass. 1. kap., 29. maj 2009, R.W. 2010-2011, 1561).

Der må sondres mellem begrebet "valgt bopælsadresse" og begrebet "kontaktadresse", som drøftes nedenfor.

Med hensyn til anvendelsen af sproglovgivningen (lov af 15. juni 1935 om anvendelse af sprog i retssager, *loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire*), afsagde fogedretten (*Juge des saisies*) kendelse i Brugge (fogedretten, Brugge, 11. oktober 2006, T.G.R. 2010, 95): Det er ikke den aktuelle bopæl, der er afgørende, men det sted, hvor forkyndelsen faktisk fandt sted (i dette tilfælde den valgte bopælsadresse). I sagen havde både fordringshaveren og parten bopæl i den fransktalende region. Den indkaldte part havde imidlertid valgt bopælsadresse i den nederlandstalende region. Han blev indkaldt (kun på nederlandsk) i forbindelse med indsigelse for fogedretten i Brugge. I henhold til sproglovgivningen skulle indkaldelsen være på nederlandsk. Spørgsmålet var, om en fransk oversættelse skulle have været vedlagt i henhold til artikel 38 i loven om sprogbrug. Dommeren fandt, at det ikke var nødvendigt at vedlægge den nederlandske indkaldelse en fransk oversættelse, da sprogvalget alene blev bestemt af forkyndelsesstedet.

- Forkyndelse, når bopælen ikke er kendt (retsplejelovens artikel 40)

"For personer, der ikke har nogen kendt bopæl eller noget kendt opholdssted eller nogen valgt adresse i Belgien, sender fogeden en genpart af dokumentet med anbefalet brev til deres bopælsadresse eller opholdssted i udlandet, med luftpost, hvis bestemmelsesstedet ikke er i en tilgrænsende stat, uden at dette berører de andre forsendelsesformer, der er aftalt mellem Belgien og deres bopæls- eller opholdsland. Forkyndelse anses for at være gennemført, når dokumenterne overgives til postvæsenet mod et bevis for afsendelse som angivet i denne artikel.

For personer, der ikke har nogen kendt bopæl eller noget kendt opholdssted eller nogen valgt bopælsadresse i Belgien eller i udlandet, sker forkyndelse for den offentlige anklager for det distrikt, hvor den dommer, der skal behandle eller har behandlet begæringen, har sæde. Hvis der ikke er fremsat nogen begæring til dommeren, sker forkyndelse for den offentlige anklager i den retskreds, hvor sagsøgeren har sin bopæl eller, hvis han ikke har bopæl i Belgien, anklagemyndigheden i Bruxelles.

...

Forkyndelse kan altid ske personligt, hvis den pågældende befinder sig i Belgien.

Forkyndelse i udlandet eller for anklagemyndigheden er ikke gyldig, hvis den part, der begærede om forkyndelsen, var bekendt med adressatens bopæl eller opholdssted eller valgte adresse i Belgien eller i givet fald i udlandet."

Kassationsretten antager, at det ikke er en mulighed, men en forpligtelse i henhold til grundlæggende retsprincipper (Cass., 1. 1. kap., 9. januar 1997, R.W. 1997-1998, 811.)

En part, der har fået et dokument forkyndt, og som hævder, at modparten var bekendt med hans opholdssted, og som derfor påberåber sig reglen om, at forkyndelse for den offentlige anklager var ugyldig, skal tilvejebringe bevis. Bevisbyrden ligger derfor hos den part, som har fået dokumentet forkyndt (fogedretten i Gent, 18. marts 2008, R.W. 2010-2011, 124).

- Særlige regler om forkyndelse (retsplejelovens artikel 41, stk. 42).

- Forkyndelse og underretning, der skal foretages for personer med en administrator, foretages for disse personer selv og på administrators hjemsted eller opholdssted, for så vidt som forkyndelsen eller underretningen vedrører administrators funktion (civilproceslovens artikel 499, stk. 12).

Kontaktadresse: Ved "Kontaktadresse" forstås adressen for enten en fysisk person, der er anført i folkeregisteret på det sted, hvor den pågældende har etableret sin primære bopæl, eller for en juridisk person, hos hvem en fysisk person uden fast bopæl er registreret med samtykke fra denne fysiske eller juridiske person (artikel 1, stk. 2, i lov af 19. juli 1991 om folkeregistre, identitetskort, identitetskort til udlændinge og opholdsdokumenter og om ændring af lov af 8. august 1983 om oprettelse af et nationalt register over fysiske personer (som ændret den 31. august 2015) (*Loi du 19 juillet 1991 Relative aux registres de la population, aux cartes d'identité, aux cartes d'étranger et aux documents de séjour et modifiant la loi 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques (dans sa teneur modifiée au 31 août 2015)*)).

En person uden fast bopæl benytter en anden persons bopælsadresse. En person, der tillader en fysisk person at bruge sin bopælsadresse som den pågældendes kontaktadresse, forpligter sig til at videregive alle dokumenter (f.eks. post), der sendes til dem uden at opkræve betaling herfor. Desuden kan visse ydelser (som kræver en officiel adresse) (såsom familietillæg, arbejdsløshedsunderstøttelse, sygesikring) sendes til en kontaktadresse (dog kræves der ikke kontaktadresse for at modtage betalinger med henblik på social integration).

Personer (uden fast bopæl eller opholdssted), der kan bruge en kontaktadresse, er:

- personer, der bor i en mobil bolig (f.eks. en båd eller campingvogn) (undtagen stationære campingvogne)
- personer, der er fraværende på studie- eller forretningsrejser i mindre end et år
- civile og militære væbnede styrker i udlandet og deres husstande
- personer, der ikke, eller ikke længere, har en bopæl på grund af manglende ressourcer.

Socialkontoret (*Centre public d'aide sociale*) eller en fysisk person kan være kontaktadresse.

Når en person har en kontaktadresse, kan fogeden forkynde alle dokumenter på denne adresse, hvilket står i modsætning til begrebet valgt bopælsadresse, der er defineret ovenfor: Fogeden må kun på denne adresse forkynde dokumenter vedrørende den retshandel/retssag, for hvilken der er valgt bopælsadresse på stedet.

Fogeden må dog ikke foretage udlæg på kontaktadressen (hos den person, der har kontaktadressen), da denne person ikke anses for at eje løsøre på denne adresse.

b) Underretning

Artikel 46, stk. 1 [...].

"Når den retlige forsendelse sendes i trykt form, overgiver postvæsenet det til adressaten personligt eller på dennes bopæl som angivet i artikel 33, 34, 35 og 39. Den person, som brevet overleveres til, underskriver og daterer kvitteringen for modtagelse, og postvæsenet returnerer den til afsenderen.

Postmedarbejderen noterer afslag på at underskrive og datere nederst på modtagelsesbeviset.

Når den retlige forsendelse ikke kan overleveres til adressaten personligt eller på dennes adresse, efterlader postvæsenet en leveringsmeddelelse. Brevet opbevares hos postvæsenet i otte dage. Det kan i denne periode afhentes af adressaten eller en befuldmægtiget med behørig skriftlig fuldmagt.

Hvis adressaten har anmodet om, at dennes post omdirigeres eller opbevares på posthuset, returneres brevet, eller det opbevares på den adresse, som adressaten har angivet i den periode, der er omfattet af anmodningen.

Et brev, der er stilet til en person under konkurs, udleveres til kurator.

Reglerne for anvendelsen af stk. 3-5 er fastsat ved kongelig anordning.

...

I henhold til artikel 46, stk. 4, kan den minister, der er ansvarlig for retsvæsenet, fastsætte de formularer og nærmere regler for forsendelsen, der skal ledsage afsendelsen af den retlige forsendelse. Hvis bestemmelsesstedet er i udlandet, erstattes den retlige forsendelse med et brev, der er registreret hos postvæsenet, med forbehold af de fremsendelsesmetoder, der er fastsat i internationale konventioner, samt anvendelsen af stk. 2 og 3.

Hvis en af sagsøgerne eller fordringshaverne indvilger i dette, enten i tilsigelsen eller begæringen eller skriftligt senest på tidspunktet for første møde for retten, erstattes retlige forsendelser af forkyndelse efter anmodning fra den part, der er ansvarlig for at tilrettelægge disse ordninger.

I henhold til artikel 46, stk. 1, finder forkyndelse udelukkende ved brev til en part, for hvem en advokat handler i henhold til artikel 728, 729 eller 729, stk. 1, og som ikke i medfør af artikel 729, stk. 1, har meddelt justitskontoret, at denne ikke længere handler på vegne af den pågældende part, sted udelukkende ved brev til denne advokat."

Artikel 32, litra b), i retsplejeloven etablerer en retlig ramme for kommunikation og underretning mellem en række deltagere i retssystemet.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Et system til elektronisk forkyndelse af dokumenter bliver indført i den nærmeste fremtid. Den retlige struktur er allerede etableret, men er endnu ikke trådt i kraft. Fogederne vil i civilsager og straffesager kunne bestemme, om de forkynder elektronisk eller personligt. Territorialitetsprincippet vil fortsat gælde.

I praksis vil forkyndelse finde sted på en elektronisk retlig adresse fastsat af myndighederne eller en elektronisk valgt adresse. For at kunne modtage forkyndelse på den elektroniske adresse på det elektroniske hjemsted skal adressaterne give udtrykkeligt samtykke via deres e-ID.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Ifølge belgisk lov er der flere metoder til fremsendelse af dokumenter (se svar på spørgsmål 5).

Den sædvanlige metode til fremsendelse af retsdokumenter er forkyndelse ved en foged.

Artikel 32 i retsplejeloven definerer forkyndelse som "overlevering af en original eller genpart af dokumentet; det sker i henhold til fogedens dokument eller i de tilfælde, der er fastsat i loven, som angivet i loven."

Loven definerer dog visse tilfælde, hvor dokumenter kan sendes blot ved **underretning**.

Artikel 32 i retsplejeloven definerer underretning som "forsendelse af originalen eller en genpart af et procesdokument gennem postvæsenet eller elektronisk post til den elektroniske retlige adresse eller i de tilfælde, der er fastsat ved lov, pr. fax eller som angivet i loven."

Artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) fastslår, at forkyndelse med posten skal være "ved anbefalet brev med modtagelsesbevis eller tilsvarende."

1. Primære forkyndelsesformer

a) Personlig forkyndelse (retsplejelovens artikel 33 og 34)

Ifølge retsplejelovens artikel 33 sker forkyndelse personligt, når genparten af dokumentet overleveres direkte til adressaten. Forkyndelse kan ske personligt, uanset hvor fogeden måtte finde adressaten. Hvis adressaten nægter at acceptere genparten af dokumentet, noterer fogeden afslaget på originalen, og forkyndelsen anses for at være foretaget personligt.

Retsplejelovens artikel 34 tilføjer, at "forkyndelse anses for at være foretaget personligt, når genparten af dokumentet er blevet overleveret til det organ eller den medarbejder, der er bemyndiget hertil ifølge loven, vedtægterne eller ved behørig fuldmagt til at repræsentere den juridiske person i retssager, også sammen med andre."

b) Forkyndelse på valgt bopælsadresse (retsplejelovens artikel 35)

Artikel 35 i retsplejeloven fastsætter, at "hvis forkyndelse ikke kan ske personligt, skal den ske på bopælen eller i mangel af en bopæl på adressatens opholdssted og for så vidt angår en juridisk person dennes vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontor. Genparten af dokumentet skal udleveres til en slægtning, en besvogret, en ansat eller en tjener hos adressaten. Den må ikke afleveres til et barn under 16 år ..."

Ifølge retsplejelovens artikel 36 er bopælen "det sted, der i folkeregistret er anført som adressatens primære adresse", mens opholdssted er "enhver anden lokalitet, f.eks. det sted, hvor den pågældende har kontor eller driver forretning eller håndværk."

c) Forkyndelse ved at efterlade en genpart af dokumentet (retsplejelovens artikel 38, stk. 1)

Artikel 38, stk. 1, i retsplejeloven fastsætter, at "forkyndelse sker, ved at fogeden efterlader en genpart af dokumentet i en forsejlet kuvert på bopælsstedet eller i mangel af en bopæl på adressatens opholdssted", når det ikke har været muligt at forkynde dokumentet personligt eller på bopælsadressen. På kuverten anføres visse oplysninger, der er specificeret i retsplejelovens artikel 44, stk. 1.

Artikel 38, stk. 1, i retsplejeloven fastsætter endvidere: "Senest den første arbejdsdag efter forkyndelsen af dokumentet sender fogeden et underskrevet brev til adressatens bopæl eller i mangel af en bopæl opholdssted. På brevet anføres afleveringsdato og -tidspunkt og oplysning om, at en identisk genpart af dokumentet inden for tre måneder fra den dato, hvor dokumentet blev forkyndt, kan hentes på fogedens kontor af adressaten personligt eller af en befuldmægtiget med behørig skriftlig fuldmagt."

d) Valg af bopælsadresse (retsplejelovens artikel 39)

Retsplejelovens artikel 39 fastsætter, at "når adressaten har valgt adresse hos en befuldmægtiget, kan dokumenterne forkyndes eller meddeles ved underretning til den valgte adresse. Hvis genparten overleveres til den befuldmægtigede personligt på den valgte bopælsadresse, anses dette for at være personlig forkyndelse. Forkyndelse på den valgte bopælsadresse er ikke længere mulig, hvis den befuldmægtigede er død, ikke længere har adresse på stedet eller er ophørt med at drive forretning på adressen."

2. Anbefalet brev med kvittering for modtagelsen

Når dokumentet sendes med anbefalet brev med kvittering for modtagelse, såfremt adressaten ikke kan findes på den adresse, der er anført på brevet, sendes en leveringsmeddelelse til den pågældende adresse. I så fald kan brevet hentes på det sted, der er angivet i leveringsanmeldelsen, eller det sted, der er aftalt mellem postvæsenet og adressaten inden for 15 dage, der ikke omfatter datoen for overleveringen.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Når dokumentet sendes med anbefalet brev med kvittering for modtagelse, såfremt adressaten ikke kan findes på den adresse, der er anført på brevet, sendes en leveringsmeddelelse til den pågældende adresse. I så fald kan brevet afhentes på det sted, der er angivet i leveringsmeddelelsen, eller det sted, der er aftalt mellem postvæsenet og adressaten inden for 15 dage, der ikke omfatter datoen for overleveringen.

Når dokumentet **forkyndes**, skal datoen for forkyndelsen fremgå af sagslisten (artikel 43 i retsplejeloven).

Når dokumentet **underrettes**, anvendes der i Belgien et system med to datoer.

Den dato, der gælder for afsenderen, afviger fra den dato, der gælder for dokumentets adressat.

For afsenderen er datoen for underretning afsendelsesdatoen.

Artikel 53a i den belgiske retsplejelov fastsætter, at adressaternes frist begynder den første dag efter den dato, hvor brevet blev afleveret på den pågældendes bopæl eller opholdssted eller valgte bopælsadresse, medmindre andet er fastsat i loven.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Med hensyn til **forkyndelse** ved at efterlade en genpart af dokumentet, se ovenfor: Forkyndelse ved at efterlade en genpart af dokumentet (retsplejelovens artikel 38, stk. 1).

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Når dokumentet er **forkyndt**, er det ikke muligt for adressaten at rejse indsigelse mod det, bortset fra den nægtelse, der er omhandlet i artikel 5 til 8 i ovennævnte forordning (EF) nr. 1393/2007 (krav om oversættelse).

Når et dokument er sendt ved **underretning**, fastsætter artikel 53a i den belgiske retsplejelov, at adressaternes frist begynder den første dag efter den dato, hvor brevet blev **afleveret** på den pågældendes bopæl eller opholdssted eller valgte bopælsadresse, medmindre andet er fastsat i loven. Derfor er det ikke muligt for adressaten at rejse indsigelse mod underretning med anbefalet brev med modtagelsesbevis.

En adressat for en underretning ved anbefalet brev med modtagelsesbevis vil imidlertid efterfølgende kunne anfægte gyldigheden af den pågældende underretning ved at vise, at den pågældende ikke var på sin bopæl eller opholdssted eller valgte bopælsadresse, der fremgår af det anbefalede brev.

Forkyndelse ved foged giver derfor større retssikkerhed end underretning med anbefalet brev med modtagelseskvittering. I forbindelse med forkyndelsen kontrollerer den udførende foged adressatens adresse i det nationale register over fysiske personer. Endvidere kan datoen for underretningen med anbefalet brev ikke fastslås pålideligt, hvis adressaten ikke har modtaget eller underskrevet kvittering for modtagelse, da det anbefalede brev (første gang) blev præsenteret på dennes bopæl, opholdssted eller valgte bopælsadresse, mens datoen for forkyndelsen altid fremgår af sagslisten.

Bortset herfra fremgår det af forarbejdet til ovennævnte forordning (EF) nr. 1393/2007 og navnlig forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager, som Kommissionen fremsatte den 11. juli 2005, at ændringen af artikel 14 havde til formål at indføre "en ensartet regel for alle medlemsstaterne angående postforkyndelse [ved at fastsætte] et ensartet krav (rekommanderet brev med modtagelsesbevis eller tilsvarende) ... Dette krav giver en tilstrækkelig sikker garanti for, at adressaten har modtaget dokumentet, og at der er tilstrækkeligt bevis herfor." Kravet om modtagelsesbevis er

således udformet med henblik på at sikre parternes retssikkerhed. Ifølge det nævnte forarbejde kan det ikke fastslås, at adressater har "modtaget" dokumentet, hvis ikke de har underskrevet modtagelsesbeviset. Den løsning, der er vedtaget i artikel 53a i den belgiske retsplejelov, betyder imidlertid, at der er givet underretning, når dokumentet er "præsenteret" på adressatens bopæl, opholdssted eller valgte bopælsadresse, men uden at dokumentet faktisk blev overleveret til den pågældende, eller at kvittering for modtagelse er blevet underskrevet.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I artikel 1 i kongelig anordning af 27. april 2007 om posttjenester (*Arrêté royal du 27 avril 2007 portant réglementation du service postal*) fastsættes det, at rekommanderet post omfatter anbefalet post og post med en deklareret værdi.

I princippet kan anbefalet post med modtagelsesbevis kun leveres til adressaten efter kontrol af dennes identitet mod underskrivelse af modtagelseskvittering (kongelig anordning af 27. april 2007, artikel 30, 53 og 54 modsætningsvis).

Det fremgår imidlertid af artikel 57 i kongelig anordning af 27. april 2007, at "den anbefalede post, hvor der på adressen anføres en person, som adressaten har valgt bopælsadresse hos, kan afleveres til denne person."

I artikel 62 i kongelig anordning af 27. april 2007 hedder det, at "personer, der er i stand til at modtage korrespondance i overensstemmelse med lovens almindelige regler, anses for adressater af korrespondance stilet til virksomheder, foreninger, organisationer, selskaber og lokale myndigheder."

Artikel 58 i kongelig anordning af 27. april 2007 fastsætter, at "rekommanderet post stilet til mindreårige under 15 år skal afleveres til de personer, under hvis myndighed eller værgemål de befinder sig."

Sluttelig kan anbefalet post i henhold til artikel 65 i kongelig anordning af 27. april 2007 "afleveres til en befuldmægtiget for adressaten ... ved fremlæggelse af en fuldmagt, der formelt giver beføjelse til at modtage posten."

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Posten sendes til den angivne adresse, undtagen hvor der foreligger en åbenbar fejl (f.eks. forkert stavet gadenavn, forkert husnummer, tydeligvis forkert postnummer).

Hvis adressaten ikke kan findes på den angivne adresse, vil den anbefalede post ikke blive leveret, medmindre adressaten har anmodet om, at posten sendes til en anden adresse ved hjælp af en videresendelsestjeneste (artikel 51 i kongelig anordning af 27. april 2007 om posttjenester).

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

I henhold til artikel 60 i kongelig anordning af 27. april 2007 om posttjenester "efterlades en leveringsmeddelelse, såfremt den anbefalede post ikke kunne afleveres på en bopæl. I så fald kan brevet hentes på det sted, der er angivet i leveringsmeddelelsen eller det sted, der er aftalt mellem [postvæsenet] og adressaten inden for 15 dage, der ikke omfatter datoen for overleveringen."

I artikel 66 i ovennævnte kongelige anordning af 27. april 2007 fastsættes det, at "post, der ikke kunne leveres til adressaten, returneres til afsenderen ... Anbefalet post og bøger skal altid returneres."

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

I tilfælde af forkyndelse fastsættes det i artikel 43 i retsplejeloven, at den person, til hvem genparten er givet, skal underskrive originalen. Hvis personen nægter at underskrive, noterer fogeden nægtelsen på dokumentet. Der vil således være bevis for forkyndelse i alle tilfælde. Det er meget svært at anfægte en fogeds fortegnelser.

I tilfælde af underretning er der naturligvis skriftligt bevis, for så vidt som den har fundet sted ved anbefalet post. Også i tilfælde af retslig underretning indeholder artikel 46 bevis for modtagelse. Beviset opbevares i sagsmappen.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Under normale omstændigheder er risikoen for, at adressaten ikke modtager dokumentet, lav, da det ifølge belgisk lov forkyndes personligt. Med andre ord overleverer fogeden genparten til adressaten personligt. Loven indeholder dog også bestemmelser om, at dokumentet kan forkyndes for tredjepart (artikel 35 i retsplejeloven) eller efterlades på en adresse (artikel 38). I sådanne tilfælde anses forkyndelsen for at være fuldt gyldig, selv om dokumentet ikke er leveret til adressaten personligt. Personer, der har modtaget et dokument som beskrevet i artikel 35 og undladt at videregive det eller informere adressaten, kan pådrage sig civilretligt ansvar. Disse ordninger fungerer særdeles godt i praksis.

Det kan dog ikke udelukkes, at loven overtrædes ved underretning eller forkyndelse af et dokument (f.eks. at visse oplysninger ikke medtages i dokumentet). Den proceduremæssige sanktion for ukorrekt forkyndelse eller underretning er, at procesdokumenterne erklæres ugyldige. Regler for ugyldighed findes i retsplejelovens artikel 860-866.

Afslutningsvis bør det bemærkes, at personer, der forårsager ugyldighed, kan holdes ansvarlige, hvis det skulle vise sig, at de er skyldige.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Fogederne modtager betaling, og satserne reguleres af retsplejelovens artikel 522, stk. 1.

De nøjagtige satser, der skal overholdes, er fastsat i kongelig anordning af 30. november 1976 om fastsættelse af satser for fogedtjenester i civile og kommercielle sager og for visse godtgørelser (*Arrêté royal du 30 novembre 1976 fixant le tarif des actes accomplis par les huissiers de justice en matière civile et commerciale ainsi que celui de certaines allocations*), http://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg.pl?language=fr&la=F&cn=1976113030&table_name=loi).

Sidste opdatering: 19/12/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Bulgarien

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse af dokumenter i retssager betegner den fremgangsmåde, som den lovgivende magt har bestemt skal anvendes til at underrette parterne og de øvrige deltagere i retssager om skriftlige retsafgørelser.

Forkyndelsen giver deltagerne i retssager mulighed for at få kendskab til sagsforløbet rettidigt og i overensstemmelse med lovgivningen, hvilket sikrer, at retssagerne forløber retfærdigt og rimeligt.

Formålet med forkyndelse er, at modtageren rent faktisk bliver underrettet om den verserende retssag eller i hvert fald har alle muligheder for at blive underrettet herom. Det væsentlige i forkyndelsen af dokumenter er således at give modtagerne mulighed for at få kendskab til indholdet af disse dokumenter. Om de så gør det eller ej er deres egen afgørelse og personlige valg.

Det centrale element i forkyndelsen er, at den person, der forestår forkyndelsen, skal bekræfte forkyndelsestidspunktet og -måden samt identiteten af den person, dokumentet forkyndes for, så forkyndelsen kan anses for at være foretaget på behørig vis ud fra et retssikkerhedssynspunkt.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Indkaldelser til at møde for retten, som forkyndes for retssagens deltagere.

Retsafgørelser og kendelser, som forkyndes for retssagens parter, tredjeparter, som medvirker under retsmøderne, og alle andre, som retten henvender sig til for at træffe afgørelse i sagen.

Parternes begæringer og appeller, som forkyndes for modparten.

Meddelelser fra retten til sagens parter.

Alle andre dokumenter i henhold til loven, herunder forkyndelse for statslige institutioner og organer, fysiske og juridiske personer.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Følgende personer er i henhold til artikel 42 i den civile retsplejelov kompetente til at forkynde meddelelser, indkaldelser og andre dokumenter:

retsbedsmænd: stævningmænd

ansatte ved postvæsenet: når dokumenterne forkyndes pr. anbefalet brev med modtagelsesbevis

borgmestrene i de berørte kommuner, når der ikke er nogen retsinstans i den by, hvor forkyndelsen skal finde sted

private stævningmænd, på rettens foranledning og efter udtrykkelig anmodning fra en af parterne, som i dette tilfælde også afholder udgifterne til forkyndelse.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Selv om de ikke er udtrykkeligt forpligtet dertil ved lov, påtager de bulgarske domstole sig normalt at finde en parts adresse ved at foretage en søgning i handelsregistret eller folkeregistret.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Handelsregistret er et offentligt register. Alle har ret til åben og fri adgang til oplysningerne (dvs. oplysninger om erhvervsdrivende) i handelsregistret. En erhvervsdrivendes adresse kan findes ved at foretage en gratis søgning i registret. Registerkontoret giver mod betaling af et lovbestemt gebyr registreret adgang til en erhvervsdrivendes sagsmappe og de deri indeholdte dokumenter (f.eks. vedtægter).

I henhold til artikel 16d i oversigten over registerkontorets lovbestemte gebyrer skal der betales et årligt gebyr på 100 BGN for adgang til hele handelsregistrets database, herunder opdateringer.

Handelsregistrets websted findes på adressen <http://www.brra.bg>

Folkeregistret (NPD) er en elektronisk database, som indeholder personoplysninger om alle bulgarske borgere. Det indeholder desuden oplysninger om udenlandske statsborgere, som har taget længerevarende eller permanent ophold i Bulgarien, og personer, som har opnået flygtningestatus eller humanitær status eller har fået asyl i Republikken Bulgarien. Det er Bulgariens største database og indeholder personoplysninger om fysiske personer (navn, fødselsdato, personnummer (EGN) eller identifikationsnummer for udlændinge, fødselssted, fødselsregistrering, familiestand og slægtskab, identitetsdokument osv.). Folkeregistret føres af generaldirektoratet for borgerregistrering og administrative tjenester under ministeriet for regionaludvikling og offentlige arbejder.

Loven om borgerregistrering (ZGR) regulerer udtrykkeligt de sager, hvor oplysninger, som ligger i folkeregistret, kan stilles til rådighed, og angiver, hvem der kan få udleveret disse oplysninger.

1. Det gælder primært de fysiske personer (bulgarske og udenlandske statsborgere), som oplysningerne vedrører, og tredjeparter (fysiske personer), for hvem disse oplysninger er vigtige med hensyn til deres lovbestemte rettigheder og interessers opståen, videreførelse, ændring eller ophør.

2. Statslige myndigheder og institutioner har også adgang alt efter deres lovbestemte beføjelser, dvs. inden for deres kompetenceområde.

3. Juridiske personer (bulgarske og udenlandske) kan også få adgang til databasen, når dette er i overensstemmelse med en særlig lov eller retsakt (domstolsafgørelse) eller er godkendt af udvalget for beskyttelse af personoplysninger.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Standardproceduren for undersøgelse af en anmodning om bevisoptagelse i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes domstole om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område finder anvendelse (artikel 614-618 i den civile retsplejelov (GPK)).

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

De fleste indkaldelser og meddelelser forkyndes normalt af retsbedsmænd og ansatte ved postvæsenet eller kurertjenester i området.

Artikel 43 i den civile retsplejelov fastsætter følgende forkyndelsesmåder:

personlig forkyndelse

forkyndelse via en anden person

forkyndelse ved ophængning af en besked på sagsøgtes faste eller nuværende adresse

forkyndelse ved offentliggørelse i det bulgarske statstidende

forkyndelse for vidner, ekspertvidner eller tredjeparter, som ikke er parter i sagen, sker ved, at der lægges en meddelelse i den pågældendes postkasse, eller ved ophængning af en besked.

Personlig forkyndelse: Dokumentet forkyndes for personen selv på forkyndelsesadressen. Hvis ikke adressaten befinder sig på den angivne adresse, forkyndes meddelelsen på den nuværende adresse og ellers på den faste adresse (artikel 38 i den civile retsplejelov).

Meddelelsen forkyndes personligt for adressaten, idet forkyndelse for en repræsentant sidestilles med personlig forkyndelse, jf. artikel 45 i den civile retsplejelov.

Forkyndelse via en anden person: Dette sker, når meddelelsen ikke kan forkyndes personligt for adressaten, og den anden person accepterer at modtage meddelelsen. Den anden person kan være en voksen, som er i familie med adressaten eller bor på adressen, eller en ansat eller arbejdsgiver på adressen. Den person, meddelelsen forkyndes for, underskriver modtagelsesbeviset og påtager sig at overdrage indkaldelsen til adressaten. Retten udelukker enhver, der har interesse i sagens udfald, eller som adressaten udtrykkeligt har nævnt i en skriftlig erklæring, fra gruppen af andre personer, der kan modtage meddelelsen.

I henhold til artikel 46 i den civile retsplejelov sidestilles den anden persons modtagelse af meddelelsen med forkyndelse for adressaten.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Meddelelser kan også forkyndes for en part på en elektronisk adresse, som den pågældende har oplyst. Sådanne meddelelser anses for at være forkyndt, når de er modtaget i det angivne informationssystem (artikel 42, stk. 4, i den civile retsplejelov). Forkyndelse på en elektronisk adresse bekræftes med en kopi af den tilhørende elektroniske protokol. Der er ingen begrænsninger for denne forkyndelsesmåde, hvad angår retssagernes type og parternes egenskaber. Den eneste begrænsning er, at parterne selv skal have oplyst den elektroniske adresse, hvorved de anses for at have givet deres samtykke til denne form for forkyndelse.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Forkyndelse ved ophængning af en besked: Hvis ikke sagsøgte er at finde på den adresse, der er oplyst i sagen, og der ikke er andre, som kan modtage meddelelsen, hænger den person, der forestår forkyndelsen, i henhold til artikel 47 i den civile retsplejelov en besked på adressatens fordør eller postkasse eller, hvis ikke der er adgang til disse, på bygningens hoveddør eller et synligt sted i umiddelbar nærhed heraf. Af beskeden fremgår det, at de omhandlede dokumenter kan afhentes inden for 14 dage efter den dag, hvor beskeden blev hængt op. Hvis ikke sagsøgte møder op for at hente dokumenterne, pålægger retten sagsøger at forelægge en protokol for søgningen efter sagsøgtes registrerede adresse. Hvis ikke den angivne adresse er partens faste, nuværende adresse, foranlediger retten dokumenterne forkyndt på den nuværende eller faste adresse i henhold til ovenstående procedure. Hvis den person, der forestår forkyndelsen, fastslår, at sagsøgte ikke bor på den i forkyndelsesøjemed oplyste adresse, pålægger retten sagsøger at forelægge en protokol for søgningen efter sagsøgtes registrerede adresse, uanset om der er hængt en besked op eller ej.

Meddelelsen anses for at være forkyndt rettidigt efter udløbet af den tidsfrist, inden for hvilken den skulle have været afhentet. Når dommeren fastslår, at meddelelsen er blevet behørigt forkyndt, bestemmer han, at den skal lægges i sagsmappen og udpeger en særlig repræsentant for sagsøgte for sagsøgers regning.

Ophængning af en besked er også den måde, der bruges til at forkynde meddelelser for bistående parter.

Forkyndelse for vidner, ekspertvidner eller tredjeparter, som ikke er parter i sagen, sker ved, at meddelelsen lægges i den pågældendes postkasse eller, hvis ikke der er adgang til postkassen, ved at der hænges en besked op.

Forkyndelse ved offentliggørelse: Forkyndelse ved offentliggørelse er reguleret i artikel 48 i den civile retsplejelov.

Såfremt sagsøgte ved sagens anlæggelse ikke har nogen registreret fast eller nuværende adresse, kan sagsøger anmode om, at forkyndelsen sker ved offentliggørelse i den ikke-officielle sektion af det bulgarske statstidende mindst én måned forud for retsmødet. Det er kun muligt at foretage forkyndelsen på denne måde, hvis sagsøger i kraft af en søgeprotokol dokumenterer, at sagsøgte ikke har nogen registreret adresse, og sagsøger via en erklæring bekræfter, at han eller hun ikke kender sagsøgtes adresse i udlandet. Hvis sagsøgte på trods af denne offentliggørelse ikke møder for retten den dag, hvor sagen skal behandles, udpeger retten en særlig repræsentant for sagsøgte for sagsøgers regning.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Når forkyndelsen foretages ved ophængning af en besked, anses meddelelsen for at være forkyndt rettidigt efter udløbet af den tidsfrist, inden for hvilken den skulle have været afhentet.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Når en meddelelse forkyndes ved ophængning af en besked, står der på beskeden, at dokumenterne kan afhentes inden for to uger efter den dag, hvor beskeden blev hængt op.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Dokumenterne anses for at være blevet behørigt forkyndt, hvis proceduren for ophængning af en besked er blevet overholdt, og tidsfristen for afhentning af dokumenterne er udløbet. En persons afvisning af at få forkyndt et dokument anses hverken for at være lovlig eller ulovlig. Det afgørende er, at forkyndelsesproceduren er blevet overholdt, og ikke den pågældende parts begrundelse for at acceptere eller ikke acceptere fremgangsmåden. Såfremt parten undlader at afhente dokumenterne inden for den fastsatte tidsfrist, og såfremt dommeren fastslår, at meddelelsen er blevet behørigt forkyndt, bestemmer han, at den skal lægges i sagsmappen og udpeger en særlig repræsentant for sagsøgte for sagsøgers regning.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I henhold til artikel 5, stk. 1, i de almindelige regler om betingelserne for omdeling af postforsendelser og postpakker (vedtaget af udvalget for kommunikationsregulering ved afgørelse nr. 581 af 27. maj 2010) skal modtageren kvittere for modtagelsen af forsendelser, der sendes anbefalet. Anbefalede forsendelser kan afleveres til en person, som er medlem af husstanden, er fyldt 18 år og bor på den angivne leveringsadresse. Der skal kvitteres for modtagelsen og forevises et ID-kort. Det fulde navn på den person, der har modtaget forsendelsen, anføres i den officielle protokol.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis ikke en postforsendelse kan afleveres på adressen, da hverken adressaten eller en anden person, til hvem forsendelsen kunne være afleveret, er hjemme, lægges der en formel skriftlig besked i postkassen om, at adressaten skal hente forsendelsen på posthuset inden for en frist, der anføres af postvæsenet, men som skal være mindst 20 dage og højst 30 dage efter den dato, hvor posthuset får forsendelsen ind til aflevering. Antallet af formelle beskeder og afhentningsfristen fastsættes af postvæsenet i deres almindelige vilkår og betingelser. Der skal under alle omstændigheder sendes mindst to formelle beskeder.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Se svaret under punkt 8.2.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Når dokumenterne er blevet forkyndt, udfylder den pågældende medarbejder et modtagelsesbevis. Det fungerer som bevis for forkyndelsen.

Modtagelsesbeviset skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at bevise, at forkyndelsen har fundet sted:

- navnet på den person, som meddelelsen er adresseret til
- navnet på den person, meddelelsen forkyndes for
- den person, der foretager forkyndelsen (retsmedsmand, postmedarbejder eller kurer, borgmester eller privat stævningsmand).

Når dokumenterne forkyndes for en anden end adressaten, skal det altid anføres, at den anden person er forpligtet til at aflevere meddelelsen til adressaten.

I artikel 44 i den civile retsplejelov fastsættes følgende metoder til bekræftelse af, at forkyndelse har fundet sted:

- den person, der forestår forkyndelsen, bekræfter med sin underskrift forkyndelsesdato og -måde samt identiteten på den person, meddelelsen blev forkyndt for
- en persons afvisning af at modtage en meddelelse skal anføres på modtagelsesbeviset og bekræftes ved, at den person, der forestår forkyndelsen, skriver under. Forkyndelsen anses ikke desto mindre for at have fundet sted
- forkyndelse pr. telefon eller fax bekræftes skriftligt af den person, der forestår forkyndelsen
- forkyndelse pr. telegram bekræftes ved en afleveringsmeddelelse
- forkyndelse pr. telex bekræftes ved en skriftlig bekræftelse af den sendte meddelelse
- forkyndelse pr. post bekræftes ved et modtagelsesbevis
- forkyndelse på en elektronisk adresse bekræftes med en kopi af den elektroniske forkyndelsesprotokol.

Beviset for forkyndelse skal lægges i sagsmappen, så snart det er udarbejdet.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredje mand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Hvis ikke adressaten modtager meddelelsen, eller hvis ikke meddelelsen bliver forkyndt for vedkommende på den ved lov foreskrevne måde, har forkyndelsen ingen juridiske konsekvenser. Når en part i en retssag ikke er blevet behørigt indkaldt til retsmødet, fastsættes det i artikel 46 i den civile retsplejelov, at retsmødet skal udsættes, og at en ny indkaldelse skal forkyndes. Parten kan dog møde personligt op og mundtligt eller skriftligt anmode om at få lov til at møde for retten, idet vedkommende oplyser, at han eller hun er blevet underrettet om retsmødet og ønsker sagen behandlet. I så fald anses indkaldelsen for at være forkyndt på behørig vis.

Når parterne er blevet behørigt indkaldt, men sagen udsættes af hensyn til bevisoptagelsen, er det ikke nødvendigt at forkynde en ny indkaldelse.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

De lovbestemte gebyrer, som domstolene i Republikken Bulgarien opkræver for at behandle en sag, dækker alle udgifter til indkaldelse, når denne foretages af en retsmedsmand, en postmedarbejder eller af kommunens borgmester.

Når en part anmoder retten om at få meddelelser forkyndt ved en privat stævningsmand, fastsættes det i artikel 42, stk. 2, i den civile retsplejelov, at parten selv skal afholde udgifterne til forkyndelse.

Sidste opdatering: 04/11/2016

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [CS](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Forkyndelse af dokumenter - Tjekkiet

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse af retslige dokumenter er et af de formelle skridt, som domstolene tager som led i en retssag. I forbindelse med en retssag forkynder retten forskellige dokumenter (f.eks. stævninger, indkaldelser og skriftlige eksemplarer af dommene) for sagens parter, de personer, der er involveret i sagen, og andre personer.

Af hensyn til retssikkerheden og beskyttelsen af de involverede parter har forkyndelsen af dokumenter alvorlige formelle konsekvenser. F.eks. har kun en dom, der er behørigt forkyndt, retsvirkning og dermed bindende konsekvenser for det retsforhold, den vedrører.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle dokumenter, der får retsvirkning, når de forkyndes, skal forkyndes formelt. Behovet for formel forkyndelse kommer af rettens behov for at få bevis for, at et bestemt dokument er blevet forkyndt, og at forkyndelsen har givet dokumentet retsvirkning i den pågældende retssag.

Ifølge den civile retsplejelov (lov nr. 99/1963) forkyndes retlige dokumenter enten personligt for adressaten eller med almindelig post afhængigt af dokumenttype. Dokumenter forkyndes personligt for adressaten, hvis dette er et lovkrav (f.eks. forkyndelse af en stævning for sagsøgte eller af en dom for sagens parter), eller hvis retten træffer beslutning herom. Alle andre dokumenter forkyndes med almindelig post.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Det er domstolene, der sørger for, at retslige dokumenter bliver forkyndt via de organer, der rent faktisk forestår forkyndelsen (retsmedsmænd, retsbetjente, stævningmænd og postoperatører samt i visse bestemte tilfælde over for visse adressater organer under det tjekkiske fængselsvæsen, institutionelle eller beskyttede uddannelsesinstitutioner, institutioner for præventiv tilbageholdelse, det regionale militære hovedkvarter, indenrigsministeriet og justitsministeriet).

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Såfremt en anmodning indeholder en adresse på adressaten, hvor det ikke var muligt at foretage forkyndelsen, fordi adressaten ikke længere bor på adressen, foretager retten en undersøgelse og forsøger via det tjekkiske folkeregisters informationssystem at finde den pågældende fysiske persons faste

bopæl/forretningsadresse eller, hvis der er tale om en juridisk enhed, adressen på det vedtægtsmæssige hjemsted/adressen på en organisatorisk enhed, som er registreret i det relevante register.

I henhold til den civile retsplejelovs bestemmelser kan en fysisk persons forkyndelsesadresse både være den pågældendes faste bopæl og personens forretningsadresse. For juridiske enheder kan det være adressen på enhedens vedtægtsmæssige hjemsted som registreret i det relevante register og adressen på en organisatorisk enheds vedtægtsmæssige hjemsted. Hvis adressaten har en digital postkasse, som er registreret i Den Tjekkiske Republik, sender retten dokumenterne til denne digitale postkasse via det offentlige datanet. Aflevering via en digital postkasse anses for personlig aflevering. (Det er kun juridiske enheder, der er forpligtet til at oprette en digital postkasse. Fysiske personer kan også oprette en digital postkasse, men det er ikke et krav.)

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Der kan primært indhentes oplysninger om fysiske personers nuværende opholdssted i Den Tjekkiske Republik i det tjekkiske folkeregisters informationssystem. Alle domstole i Den Tjekkiske Republik har adgang til systemet og kan indhente udskrifter fra det på de betingelser, der fastsættes i artikel 8 i lov nr. 133/2000 om folkeregistret og om personnumre (folkeregisterloven), og de betingelser, der fastsættes i lov nr. 101/2000 om beskyttelse af personoplysninger og om ændring af visse love. For så vidt angår anmodninger fra udlandet, udleveres der kun personoplysninger fra informationssystemet til udlændinge og udenlandske ambassader, hvis en sådan udlevering er omfattet af en international traktat, som Den Tjekkiske Republik er bundet af (artikel 8, stk. 9, i folkeregisterloven). De tjekkiske domstole har også adgang til et informationssystem om udlændinge, der føres i overensstemmelse med lov nr. 326/1999 om udlændinges ophold i Den Tjekkiske Republik.

Oplysninger om juridiske enheder og fysiske personer, der driver virksomhed, og som bor eller driver virksomhed i Den Tjekkiske Republik og anmoder om registrering, registreres i et offentligt register i henhold til lov nr. 304/2013 om offentlige registre over juridiske enheder og fysiske personer. Et offentligt register er en offentlig liste, hvorpå opføres lovbestemte oplysninger om juridiske enheder og fysiske personer, der driver virksomhed. Registret omfatter en dokumentsamling. Registret er tilgængeligt for såvel tjekkiske statsborgere som udlændinge, og alle har adgang til det og kan kopiere og lave udskrifter fra registret. Det offentlige register føres i elektronisk form, og det er derfor muligt at få fjernadgang til det på følgende adresse:

https://www.czso.cz/csu/res/business_register.

Oplysningerne på webstedet er gratis. Det koster 50 CZK pr. hele eller halve side at få lavet genparter, duplikater og kopier af dokumenter fra dokumentsamlingen, herunder udskrifter fra handelsregistret på tjekkisk, som ikke er bekræftet, mens det koster 70 CZK at få lavet bekræftede udskrifter.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

I henhold til tjekkisk lov udgør en anmodning om en adresse ikke noget bevis. De tjekkiske domstoles retspraksis viser, at domstolene generelt er villige til at indgive en anmodning i henhold til forordning (EF) nr. 1206/2001, som har til formål at fastslå, hvor en person opholder sig, og foretage den nødvendige undersøgelse, under forudsætning af at oplysningerne skal bruges i en verserende retssag.

Hvis der er indgået en bilateral aftale mellem Den Tjekkiske Republik og en anden EU-medlemsstat, der indeholder udtrykkelige bestemmelser om anmodninger om adresser, er det imidlertid denne bilaterale aftale, der finder anvendelse. [1]

Den Tjekkiske Republiks lovgivning indeholder ingen særlige lovkrav om formidling af adresser på fysiske personer, der driver virksomhed, eller på juridiske enheder (typisk virksomheder). Som nævnt ovenfor er der ingen begrænsninger for adgangen til oplysninger i et offentligt register.

[1] Der er indgået bilaterale aftaler om anmodninger om adresser med Belgien, Bulgarien, Ungarn, Polen, Grækenland, Slovakiet, Slovenien og Spanien.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

I henhold til tjekkisk lovgivning forkynder en ret skriftlige dokumenter på et retsmøde eller i forbindelse med en anden retshandling. Hvis ikke denne form for forkyndelse anvendes, forkynder retten dokumentet for adressaten via adressatens digitale postkasse på et offentligt datanet. Hvis ikke det er muligt at aflevere dokumentet via et offentligt datanet, afleverer retten det på adressatens anmodning på en anden adresse eller en elektronisk adresse.

Hvis ikke det er muligt at forkynde et dokument på en af disse måder, bestemmer retten, at dokumentet skal forkyndes via et forkyndelsesorgan (der findes yderligere oplysninger herom under punkt 3) eller af en af sagens parter eller dennes forkyndelsesrepræsentant (artikel 45, 46c, 47 og 48 i den civile retsplejelov).

I helt bestemte tilfælde, som er fastsat ved lov, kan retten også forkynde et dokument ved opslag på sin officielle opslagstavle (artikel 50l i den civile retsplejelov).

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Elektronisk forkyndelse er forkyndelse via en digital postkasse på et offentligt datanet.

Hvis ikke dette er muligt, kan retten på adressatens anmodning forkynde dokumentet på en elektronisk adresse, som adressaten har oplyst, under forudsætning af at adressaten har anmodet retten om at forkynde dokumentet på denne måde eller har givet sit samtykke til, at dokumentet forkyndes på denne måde, og på den betingelse, at han eller hun har udpeget en godkendt certificeringstjenesteudbyder, som har udstedt et kvalificeret certifikat og har registreret dette eller har forevist et gyldigt kvalificeret certifikat. Hvis denne forkyndelsesmåde anvendes, anmoder retten adressaten om at bekræfte forkyndelsen senest tre dage efter dokumentets afsendelse ved hjælp af en elektronisk besked underskrevet med vedkommendes elektroniske signatur. Såfremt et dokument sendt til en elektronisk adresse returneres til retten som uanbringeligt, eller hvis ikke adressaten bekræfter modtagelsen af dokumentet inden for tre dage efter dokumentets afsendelse, anses forkyndelsen for ikke at have fundet sted.

Loven indeholder ikke bestemmelser om andre former for forkyndelse ad elektronisk vej.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Der henvises i denne forbindelse ligeledes til oplysningerne under punkt 5.

I den civile retsplejelov skelnes der mellem to former for forkyndelse, nemlig **personlig forkyndelse** og forkyndelse af andre dokumenter.

Hvis et dokument i henhold til loven eller en retsafgørelse skal forkyndes personligt, og det organ, der forestår forkyndelsen, ikke kan få fat i adressaten, deponeres dokumentet på et posthus eller i retten, og der efterlades en skriftlig besked til adressaten om, at han eller hun skal afhente dokumentet (se punkt 7.2. nedenfor).

Hvis et dokument ikke nødvendigvis skal forkyndes personligt (betegnet som forkyndelse af andre dokumenter), lægges dokumentet i adressatens postkasse, hvis ikke adressaten er hjemme, og dokumentet anses for at være forkyndt på det tidspunkt, hvor det blev lagt i postkassen. Hvis ikke dokumentet kan lægges i en postkasse, forkynder retten det ved et opslag på rettens officielle opslagstavle (artikel 50 i den civile Dokumenter, der skal forkyndes personligt, anses for at være afleveret ti dage efter den dag, hvor dokumentet lå klar til afhentning (dvs. fra den dag, hvor dokumentet blev deponeret på et posthus eller i retten, eller hvor retten lavede et opslag herom på sin officielle opslagstavle, da det ikke var muligt at efterlade en besked på afleveringsstedet). Et dokument anses for at være forkyndt, også selv om adressaten ikke er bekendt med, at dokumentet er blevet deponeret. Efter udløbet af ti-dages perioden lægger det organ, der forestår forkyndelsen, dokumentet i adressatens postkasse, og hvis ikke der er nogen postkasse, returnerer det dokumentet til den ret, der har fremsendt det, og laver et opslag herom på rettens officielle opslagstavle. For nogle dokumenter er subsidær forkyndelse ikke tilladt i henhold til loven eller en retsafgørelse. Efter udløbet af ti-dages perioden returneres dokumenterne til den ret, der har fremsendt dem, og de anses ikke for at være forkyndt (artikel 49, stk. 5, i den civile retsplejelov).

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Dokumenter, der forkyndes via et offentligt datanet, anses for at være forkyndt personligt. Et dokument, der er forkyndt via en digital postkasse, anses for at være afleveret, når en person, der er behørigt berettiget til at få adgang til dokumentet, logger ind på postkassen. Hvis ikke en sådan person logger ind på postkassen senest ti dage efter den dag, hvor dokumentet blev forkyndt via den digitale postkasse, anses dokumentet for at være afleveret på den tiende dag. Dette gælder ikke, hvis subsidær forkyndelse er udelukket for det pågældende dokument (artikel 17, stk. 3 og 4, i lov nr. 300/2008 om elektroniske tiltag og tilladt dokumentkonvertering).

Andre dokumenter (der ikke skal forkyndes personligt) anses for at være forkyndt den dag, de lægges i en postkasse, eller, hvis de forkyndes ved opslag på en rets officielle opslagstavle, den tiende dag efter, at de er blevet slået op.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Adressaten underrettes om, at et dokument er blevet deponeret på et posthus, og at han eller hun bedes afhente dokumentet, i en skriftlig meddelelse, som den myndighed, der forestår forkyndelsen, efterlader til adressaten på passende vis (normalt ved at lægge det i postkassen). Hvis ikke det er muligt at efterlade en besked på det sted, hvor dokumentet blev forsøgt forkyndt, returnerer den myndighed, der forestår forkyndelsen, dokumentet til den ret, der fremsendte dokumentet, og retten slår en meddelelse op på sin officielle opslagstavle om, at dokumentet skal afhentes.

En anmodning skal omfatte de ved lov påkrævede oplysninger (artikel 50h i den civile retsplejelov), navnlig oplysninger om retten, det forkyndte dokument, adressaten og dennes adresse, den myndighed, der forestår forkyndelsen, og for- og efternavn på den person, der forestår forkyndelsen, samt dennes underskrift. Hvis subsidær forkyndelse er tilladt, skal meddelelsen ligeledes indeholde en advarsel om de juridiske konsekvenser ved manglende afhentning af dokumentet. Meddelelsen skal derudover indeholde oplysninger om, hos hvem, hvor og på hvilken dato dokumentet ligger klar til afhentning, samt om sidste dato for afhentning og de tidsrum, inden for hvilke dokumentet kan afhentes.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

En persons afvisning af at få forkyndt et dokument er omfattet af artikel 50c i den civile retsplejelov, hvor det fastslås, at hvis en adressat eller modtager nægter at få forkyndt et dokument, anses dokumentet for at være forkyndt den dag, hvor det blev afvist. Adressaten skal underrettes om konsekvenserne heraf. I henhold til tjekkisk lovgivning gælder de samme regler om fiktiv forkyndelse, hvis adressaten nægter at fremvise et id-kort eller udvise den samarbejdsvilje, der er nødvendig for, at dokumentet kan forkyndes på behørig vis. I dette tilfælde anses dokumentet for at være forkyndt den dag, hvor adressaten nægtede at fremvise id-kort eller at samarbejde. I henhold til tjekkisk lovgivning undersøges det ikke, om afvisningen var berettiget eller ej, og den fiktive forkyndelse finder automatisk sted, når dokumentet afvises.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Ved forkyndelse af udenlandske dokumenter handler det tjekkiske postvæsen på samme måde som ved forkyndelse af tjekkiske dokumenter. Det betyder, at medmindre det udtrykkeligt fremgår af kuverten eller afleveringssedlen, at forsendelsen skal forkyndes personligt, kan den forkyndes ikke blot for adressaten, men også for vedkommendes repræsentant eller værge eller værgens repræsentant på de samme betingelser, som hvis den blev forkyndt for adressaten selv (dvs. at vedkommende skal fremvise id-kort og bekræfte modtagelsen af dokumentet med sin underskrift).

Derudover kan en postforsendelse i henhold til postvæsenets vilkår og betingelser modtages på det sted, postadressen henviser til:

1. Hvis postforsendelsen er adresseret til en fysisk person:

– af en fysisk person, der opholder sig i lejligheden, på kontoret, institutionen eller et andet afgrænset sted, der er forsynet med adressatens for- og efternavn eller et efternavn, som er identisk med adressatens efternavn, og som med sin underskrift bekræfter at have modtaget forsendelsen

2. Hvis postforsendelsen er adresseret til en juridisk person:

– af en fysisk person, der med sin underskrift og adressatens stempel bekræfter at have modtaget forsendelsen

– af en fysisk person, der kan dokumentere, at han eller hun er bemyndiget til at modtage forsendelsen, og som med sin underskrift bekræfter at have modtaget forsendelsen

– af en fysisk person, der opholder sig på kontoret, institutionen eller et andet afgrænset sted, som er forsynet med adressatens navn, idet den fysiske person erklærer, at adressaten ikke har et stempel, og med sin underskrift bekræfter at have modtaget forsendelsen og dokumenterer sit for- og efternavn.

Hvis ikke det er muligt at aflevere dokumentet til en sådan person, kan posten give det til en egnet fysisk person, f.eks. adressatens nabo, som accepterer at overdrage forsendelsen til adressaten, og som med sin underskrift bekræfter at have modtaget forsendelsen.

Dette er ikke muligt, hvis:

- adressaten over for det tjekkiske postvæsen har afgivet en erklæring om, at han eller hun ikke accepterer denne form for aflevering
- adressaten over for det tjekkiske postvæsen har afgivet en erklæring om, at det tjekkiske postvæsen kun må aflevere postforsendelser til adressaten selv
- den anførte pris overstiger 10 000 CZK (artikel 25, stk. 6, i postvæsenets vilkår og betingelser).

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis et dokument forkyndes i henhold til artikel 14 i forordningen (dvs. med posten og ikke via den modtagende instans), og postforsendelsen ikke kan afleveres, deponeres forsendelsen, og der efterlades en besked til adressaten i vedkommendes postkasse om, at han eller hun skal hente postforsendelsen inden for en given periode på et bestemt posthus. Hvis ikke vedkommende afhenter forsendelsen inden for den angivne periode, returneres forsendelsen til afsenderen som uanbringelig.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Ved personlig forkyndelse via postvæsenet i en anden medlemsstat i medfør af artikel 14 i forordningen kan adressaten hente postforsendelsen senest 15 dage efter den dato, hvor forsendelsen blev gjort klar til afhentning. Adressaten underrettes om, at postforsendelsen er blevet deponeret, idet det organ, der forestår forkyndelsen, lægger en skriftlig besked i adressatens postkasse om, at vedkommende skal hente forsendelsen.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Når en ret afleverer et dokument under et retsmøde eller i forbindelse med en anden retshandling, som føres til protokols, anføres dette i protokollen. Ud over de øvrige oplysninger i protokollen (artikel 40, stk. 6, i den civile retsplejelov) anføres det, hvilket dokument der er tale om. Protokollen skal underskrives af den person, der forkynder dokumentet, samt af modtageren.

Se punkt 7.2. ovenfor vedrørende forkyndelse via en digital postkasse på et offentligt datanet.

Hvis et dokument forkyndes på en elektronisk adresse via et offentligt datanet, bekræftes forkyndelsen ved en datameddelelse fra adressaten underskrevet med vedkommendes elektroniske signatur, hvorved han eller hun bekræfter at have modtaget dokumentet.

Hvis en ret forkynder et dokument i forbindelse med en handling, der ikke bliver ført til protokols, eller via et andet organ, der forestår forkyndelsen, anføres dokumenttypen på **forkyndelsessedlen**. En forkyndelsesseddel er et offentligt dokument. Medmindre det modsatte kan bevises, anses oplysninger på en forkyndelsesseddel for at være korrekte.

En forkyndelsesseddel skal indeholde:

- oplysninger om den ret, der har anmodet om at få dokumentet forkyndt
- oplysninger om det organ, der forestår forkyndelsen
- oplysninger om den type dokument, der skal forkyndes
- oplysninger om adressaten og den adresse, hvor dokumentet skal forkyndes
- en erklæring fra det organ, der forestod forkyndelsen, med angivelse af den dato, hvor det ikke var muligt at få fat i adressaten, den dato, hvor dokumentet blev overdraget til adressaten eller modtageren, den dato, hvor dokumentet lå klar til afhentning, den dato, hvor forkyndelsen af dokumentet blev afvist, eller hvor det blev afvist at udvise den samarbejdsvilje, der var nødvendig for, at dokumentet kunne forkyndes på behørig vis
- forkyndelsestidspunkt i timer og minutter, hvis der anmodes om "nøjagtigt forkyndelsestidspunkt"
- for- og efternavn på den person, der forestod forkyndelsen, vedkommendes underskrift og det officielle stempel for det organ, der forestod forkyndelsen
- for- og efternavn på den person, der accepterede dokumentet eller afviste forkyndelsen eller afviste at udvise den samarbejdsvilje, der var nødvendig for, at dokumentet kunne forkyndes på behørig vis, og hvis det organ, der forestod forkyndelsen, er bekendt med disse oplysninger, oplysninger om personens forhold til adressaten, hvis dokumentet blev modtaget på adressatens vegne, og den pågældende persons underskrift
- oplysninger om, hvorvidt dokumentet må lægges i en postkasse.

Hvis et dokument er blevet deponeret, skal forkyndelsessedlen endvidere indeholde oplysninger om, hvorvidt der blev lagt en besked til adressaten om, at han eller hun skal afhente dokumentet.

Hvis adressaten eller modtageren afhenter et deponeret dokument, skal forkyndelsessedlen desuden indeholde:

- for- og efternavn på den person, der afleverede dokumentet, personens underskrift og det officielle stempel for det organ, der forestod forkyndelsen
- en erklæring fra det organ, der forestod forkyndelsen, med angivelse af datoen for dokumentets afhentning
- forkyndelsestidspunkt i timer og minutter, hvis der anmodes om "nøjagtigt forkyndelsestidspunkt"
- for- og efternavn på den person, der afhentede det deponerede dokument, og vedkommendes underskrift.

Hvis adressaten eller modtageren afviser forkyndelsen af dokumentet eller ikke udviser den samarbejdsvilje, der er nødvendig for, at et dokument kan forkyndes på behørig vis, skal forkyndelsessedlen endvidere indeholde oplysninger om, hvorvidt der blev afgivet mundtlige eller skriftlige oplysninger om de konsekvenser, der er forbundet med forkyndelsens afvisning eller den manglende samarbejdsvilje, og om, hvorvidt og hvordan afvisningen af forkyndelsen af dokumentet blev begrundet, eller om den måde, hvorpå den manglende samarbejdsvilje blev udvist.

Hvis et dokument forkyndes på "normal vis", men ikke kan forkyndes for adressaten eller modtageren, skal forkyndelsessedlen endvidere indeholde:

- en erklæring fra det organ, der forestod forkyndelsen, med angivelse af den dato, hvor dokumentet blev lagt i en postkasse ved et hus eller en anden postkasse, som adressaten bruger
- forkyndelsestidspunkt i timer og minutter, hvis der anmodes om "nøjagtigt forkyndelsestidspunkt"
- for- og efternavn på den person, der forestod forkyndelsen, vedkommendes underskrift og det officielle stempel for det organ, der forestod forkyndelsen.

Hvis ikke modtageren er i stand til at bekræfte forkyndelsen af et dokument med sin underskrift, skal en anden fysisk person end den person, der forestår forkyndelsen, bekræfte, at dokumentet er blevet afleveret til modtageren, ved at underskrive forkyndelsessedlen.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Tjekkisk lovgivning giver ikke mulighed for at klage over en forkert forkyndelsesmåde. Hvis den lovbestemte procedure ikke blev fulgt ved forkyndelsen af et bestemt dokument, skal dokumentet forkyndes på ny.

Da tjekkisk lovgivning giver mulighed for subsidiær forkyndelse og den dermed forbundne fiktive forkyndelse, er det muligt, at der kan finde **ugyldig forkyndelse** sted i tilfælde, hvor adressaten ikke har været i stand til at få kendskab til dokumentet som følge af en objektiv hindring.

En forkyndelse kan alene erklæres ugyldig af den kompetente ret på begæring af den part, der figurerede som adressat på det pågældende dokument (med undtagelse af kontradiktoriske sager, hvor en ret også kan undersøge forkyndelsens virkning ex officio). Der skal indgives en ansøgning senest 15 dage efter den dag, hvor adressaten fik kendskab til det forkyndte dokument eller kunne have fået kendskab til det. Retten erklærer forkyndelsen ugyldig, hvis adressaten var ude af stand til at få kendskab til dokumentet af en **undskyldelig grund**. Partens ansøgning skal indeholde beviser, som understøtter ansøgningens rettidighed (ovennævnte periode på 15 dage) og berettigelse. Undskyldelige grunde omfatter sygdom, hospitalsindlæggelse osv., altså grunde, der involverer en objektiv hindring, som forhindrede parten i at få kendskab til dokumentet. Forkyndelsen erklæres ikke ugyldig, hvis adressaten bevidst unddrog sig forkyndelse, eller hvis ikke vedkommende bor fast på den oplyste postadresse (parterne er forpligtet til at oplyse en forkyndelsesadresse, hvor de rent faktisk bor).

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Udgifterne til forkyndelse afholdes normalt af den ret, der forkynder dokumentet.

Sidste opdatering: 06/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Forkyndelse af dokumenter - Tyskland

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse (af dokumenter) er et juridisk udtryk for en lovformeligt gennemført og dokumenteret meddelelse af skriftlige erklæringer og afgørelser.

Forkyndelse kan defineres som det at give en adressat mulighed for at gøre sig bekendt med bestemte oplysninger.

Forkyndelsen har til formål at sikre retten til at blive hørt og til en retfærdig rettergang. Forkyndelsen skal sikre, at adressaten rent faktisk får kendskab til sagsanlæg eller i det mindste får mulighed for uhindret at få kendskab hertil. Formålet med forkyndelsen af dokumenter er således altid at gøre opmærksom på indholdet. Det er imidlertid adressatens ansvar at tage oplysningerne til efterretning.

Den part, der forkynder dokumenterne, skal af hensyn til retssikkerheden have mulighed for at kontrollere, hvornår og hvordan et dokument er blevet afleveret til adressaten.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Der foreligger ingen udtømmende regler om, hvilke særlige dokumenter der skal forkyndes formelt.

Dokumenter, som kræves forkyndt efter loven, eller hvis forkyndelse er blevet pålagt af retten, skal forkyndes ex officio, jf. § 166, stk. 2, i den civile retsplejelov (*Zivilprozessordnung – ZPO*).

Forkyndelse iværksat af parterne sker, når det kræves efter loven, f.eks. i forbindelse med arrest, udstedelse af et midlertidigt forbud eller en kendelse om udlæg med overdragelse af det udlagte, jf. § 191 i ZPO.

Formel forkyndelse skal finde sted, når det er hensigtsmæssigt og meningsfuldt, og når det kræves af hensyn til retssikkerheden – f.eks. når rettigheder først opstår eller frister først begynder at løbe ved forkyndelsen. Således skal f.eks. stævninger eller domme og andre retsafgørelser, som straks kan appelleres, forkyndes ifølge loven.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Der sondres mellem forkyndelse ex officio og forkyndelse på begæring af parterne.

Hvis dokumenterne forkyndes ex officio, forkyndes de altid gennem justitskontoret ved den ret, hvor sagen allerede verserer, jf. § 168, stk. 1, i den civile retsplejelov. Kontoret vælger efter eget skøn, hvordan forkyndelsen skal finde sted.

Der er følgende muligheder:

Kontoret kan f.eks. forkynde dokumenter for en advokat mod kvittering for modtagelsen (§ 174 i den civile retsplejelov).

Kontoret kan forkynde et dokument for adressaten eller dennes retlige repræsentant direkte ved fysisk levering af dokumentet i rettens officielle lokaler (§ 173 i den civile retsplejelov).

Kontoret kan foretage forkyndelsen af dokumenterne via postvæsenet. I Tyskland er "postvæsenet" de virksomheder, der har fået licens til at levere posttjenester af det tyske forbundsnetagentur (*Bundesnetzagentur*). I så fald kan kontoret som en særlig underform vælge forkyndelse ved anbefalet brev med anmodning om modtagelsesbevis (§ 175 i den civile retsplejelov).

Kontoret kan lade en retsmedarbejder forkynde dokumenterne.

I nogle tilfælde, der er fastsat i loven, er det dommeren, der skal iværksætte forkyndelse, f.eks. i forbindelse med forkyndelse i udlandet, jf. § 183 og 184 i den civile retsplejelov eller forkyndelse ved offentliggørelse, jf. § 186 og 187 i den civile retsplejelov.

Forkyndelse på begæring af parterne skal altid ske gennem den retshåndhævende embedsmand (*Gerichtsvollzieher*), og han får enten overdraget denne opgave direkte af den pågældende part eller via justitskontoret, jf. § 192 i den civile retsplejelov.

Den retshåndhævende embedsmand kan herefter lade forkyndelsen af dokumenterne ske gennem postvæsenet, jf. § 194 i den civile retsplejelov.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Hvis en adressat ikke bor på den adresse, der er angivet i forkyndelsesansøgningen, vil den tyske modtagende instans, der gøres brug af, normalt forsøge at finde frem til den pågældendes nuværende adresse. Dette gælder ikke blot, hvis adressaten er flyttet, men også hvis den pågældendes adresse i forkyndelsesansøgningen er forkert eller ufuldstændig. Den modtagende instans yder denne service frivilligt og er ikke forpligtet hertil.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registrer eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

I henhold til § 44 i den tyske forbundslov om folkeregistrering (*Bundesmeldegesetz – BMG*) kan offentlige myndigheder og privatpersoner i andre lande anmode de tyske registreringsmyndigheder om visse oplysninger om en bestemt person uden at angive baggrunden for anmodningen. Dette dokument kaldes en simpel registerudskrift (*einfache Melderegisterauskunft*).

I den simple registerudskrift anføres:

- efternavn
- fornavne
- doktorgrad
- nuværende adresser
- hvis personen er død, en erklæring herom.

Anmodningen skal sendes til den kompetente registreringsmyndighed. Det vil normalt være borgerkontoret (*Bürgeramt*) i den kommune eller by, hvor den pågældende formodes at bo.

Registerudskriften pålægges et gebyr, der varierer fra forbundsstat til forbundsstat.

Registerudskriften må kun udleveres, hvis den person, der er søgt efter, kan identificeres præcist ud fra de nærmere oplysninger, som den anmodende myndighed har fremlagt, og det er således ikke muligt at fremsende en "hitliste" med mulige match.

Der må desuden ikke udleveres en registerudskrift, hvis oplysningerne om den pågældende person er blevet blokeret i henhold til § 41 i forbundsloven om folkeregistrering, eller hvis videregivelse af oplysninger på anden vis ville være i strid med den pågældendes beskyttede rettigheder, jf. § 8 i forbundsloven om folkeregistrering.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

I Tyskland betragtes søgning efter en adresse ikke normalt som en retslig opgave.

Da offentlige myndigheder og privatpersoner i andre lande selv kan anmode om en simpel registerudskrift, er der ingen grund til at indgive en anmodning efter forordning (EF) nr. 1206/2001.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Den hyppigst forekommende type forkyndelse i praksis er forkyndelse ex officio. Den foretages normalt af postvæsenet. Justitssekretæren udsteder en forkyndelsesansøgning og indleverer det dokument, der skal forkyndes, fysisk i en lukket kuvert og med en fortrykt forkyndelsesattest, jf. § 176 i den civile retsplejelov. Postmedarbejderen foretager herefter forkyndelsen af dokumentet. Dokumentet skal helst forkyndes direkte for adressaten, og dokumentet bør således afleveres personligt til adressaten. Denne fysiske levering kan ske overalt og er altså ikke bundet til et bestemt sted, jf. § 177 i den civile retsplejelov. Ved ovennævnte adressat forstås den person, som dokumentet er stilet til, eller dennes retlige repræsentant, jf. § 170 i den civile retsplejelov eller bemyndigede modtager, jf. § 171 i den civile retsplejelov.

Når dokumentet er blevet forkyndt, udfylder postmedarbejderen den fortrykte forkyndelsesattest og returnerer den straks til justitskontoret som dokumentation for, at forkyndelsen har fundet sted.

Hvis parten er repræsenteret ved advokat, forkyndes dokumentet normalt direkte for advokaten mod kvittering for modtagelse, jf. § 171 og 174 i den civile retsplejelov. Efter modtagelse af dokumentet underskriver advokaten kvitteringen for modtagelse og returnerer den til retten.

Hvis begge parter er repræsenteret ved en advokat, kan forkyndelsen ske fra advokat til advokat, jf. § 195 i den civile retsplejelov. Det gælder også for dokumenter, som skal forkyndes ex officio, hvis modparten ikke samtidig skal have forkyndt en kendelse. I dokumentet skal det være anført, at dokumentet forkyndes fra advokat til advokat. Den underskrevne og daterede kvittering for modtagelse er også her bevis for forkyndelsen.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Juridiske dokumenter i alle civile sager kan forkyndes elektronisk. Ved overførslen skal dokumentet være forsynet med en gyldig elektronisk signatur og være beskyttet mod tredjemands uautoriserede adgang. Enhver advokat, notar, retshåndhævende embedsmand (*Gerichtsvollzieher*) og skattekonsulent samt enhver offentlig myndighed, instans (*Körperschaft*) eller institution (*Anstalt*) skal acceptere elektronisk forkyndelse af dokumenter. Dokumenter kan kun forkyndes elektronisk for andre parter i sagen, hvis de udtrykkeligt har accepteret overførslen af elektroniske dokumenter. Forkyndelse kan også ske via De-Mail-tjenester som omhandlet i § 1 i lov om De-Mail.

Dokumenter kan ligeledes forkyndes for advokater, notarer, retshåndhævende embedsmænd, skattekonsulenter og offentlige myndigheder, instanser eller institutioner pr. fax.

Kvitteringen for modtagelse underskrevet og dateret af adressaten er tilstrækkeligt bevis for forkyndelsen. Kvitteringen for modtagelse kan returneres til retten på en fortrykt blanket pr. fax eller som et elektronisk dokument.

SMS-forkyndelse er ikke tilladt.

7 »Subidiær« forkyndelse

Hvis det ikke er muligt at forkynde dokumenterne direkte for adressaten, kan der foretages en såkaldt subsidiær forkyndelse (*Ersatzzustellung*).

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)? Subsidiær forkyndelse for en "subsidiær modtager"

Den første mulighed er subsidiær forkyndelse på bopælen, i forretningslokaler eller på en institution, jf. § 178 i den civile retsplejelov. Efter denne procedure kan der ske subsidiær forkyndelse, hvis den person, som dokumenterne skal forkyndes for, ikke er at træffe på sin bopæl, i sine forretningslokaler eller på den institution, hvor vedkommende bor.

Subsidiær forkyndelse sker ved, at dokumentet afleveres fysisk til en af følgende personer:

På adressatens bopæl: et voksent familiemedlem, en person, der er ansat af familien, eller en voksen fast beboer i husstanden

I adressatens forretningslokaler: en person, der er ansat der

På en institution: enten lederen af institutionen eller en behørigt bemyndiget repræsentant.

Der må ikke dog ikke ske subsidiær forkyndelse for ovennævnte personer, hvis den pågældende er involveret i retssagen som modpart til den person, for hvem dokumenterne skal forkyndes.

Subsidiær forkyndelse ved anbringelse af dokumentet i postkassen

Hvis subsidiær forkyndelse på bopælen eller i forretningslokaler ikke er mulig, kan den subsidiære forkyndelse ske ved, at dokumentet lægges i postkassen, jf. § 180 i den civile retsplejelov. Dokumentet skal i så fald lægges i den postkasse, som hører til bopælen eller forretningslokalerne.

Subsidiær forkyndelse ved deponering af dokumenterne

Hvis det ikke er muligt at foretage subsidiær forkyndelse på adressatens bopæl eller ved at lægge dokumentet i postkassen, kan den subsidiære forkyndelse ske ved, at det pågældende dokument deponeres ved retten, jf. § 181 i den civile retsplejelov.

Deponeringen kan enten ske på den lokale domstols (*Amtsgericht*) justitskontor i den retskreds, hvor forkyndelsesstedet er, eller, hvis postvæsenet står for forkyndelsen af dokumentet, på et af postvæsenet angivet sted på forkyndelsesstedet eller ved den lokale domstol.

Adressaten skal have skriftlig meddelelse om deponeringen på samme måde som ved almindelige breve. Hvis dette ikke er muligt, skal den skriftlige meddelelse slås op på døren til bopælen, forretningslokalerne eller institutionen.

Det deponerede dokument skal ligge til afhentning i tre måneder og returneres til afsenderen, hvis det ikke er blevet afhentet inden da.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Ved subsidiær forkyndelse på bopælen, i forretningslokaler eller på en institution, jf. § 178 i den civile retsplejelov, sker forkyndelsen ved, at dokumentet afleveres fysisk til en subsidiær modtager.

Ved subsidiær forkyndelse ved anbringelse af dokumentet i postkassen, jf. § 180 i den civile retsplejelov, anses dokumentet for at være forkyndt, når det er lagt i postkassen.

Ved subsidiær forkyndelse ved deponering af dokumenterne, jf. § 181 i den civile retsplejelov, anses dokumentet for at være forkyndt, når den skriftlige meddelelse er afleveret.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Dokumenterne skal deponeres, og derudover skal der afleveres en skriftlig meddelelse på adressen for den person, for hvem dokumenterne skal forkyndes, ved brug af en særlig blanket og på samme måde som ved levering af almindelige breve. Hvis dette ikke er muligt, skal meddelelsen slås op på døren til bopælen, forretningslokalerne eller institutionen.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten er hjemme, men nægter at tage imod dokumentet, sondres der mellem følgende scenarier:

Hvis det er berettiget at nægte modtagelsen, skal der foretages en ny gyldig forkyndelse. F.eks. er det berettiget at nægte modtagelse, hvis adressen er forkert, eller hvis adressaten ikke er angivet nøjagtigt.

Hvis det ikke er berettiget at nægte modtagelse, skal dokumentet efterlades på bopælen eller i forretningslokalerne. Hvis adressaten ikke har nogen bopæl eller forretningslokaler, skal dokumentet returneres til afsenderen. Hvis modtagelsen af det dokument, der skal forkyndes, er blevet uberettiget nægtet, anses dokumentet stadig for at være blevet forkyndt, jf. § 179 i den civile retsplejelov.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I henhold til artikel RL141.3 i de supplerende bestemmelser om brevpost til verdenspostkonventionen kan en anden person, der er bemyndiget til at modtage posten efter de nationale bestemmelser, ligeledes underskrive modtagelsesbeviset. (Deutsche Post AG, der er udpeget som operatør for international posttrafik, betegner denne person som "subsidiær modtager" ("*Ersatzempfänger*") som defineret i de generelle vilkår og betingelser for brevpost (*Allgemeine Geschäftsbedingungen Brief*.) Subsidiære modtagere kan være de personer, der er anført i § 178 i den civile retsplejelov, jf. punkt 7.1 ovenfor.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

I henhold til artikel RL 151 i de supplerende bestemmelser om brevpost til verdenspostkonventionen skal postvæsenet have posten klar til afhentning, hvis det ikke lykkes at forkynde dokumenterne. Deutsche Post AG leverer kun anbefalet post til adressaten personligt eller til en person, som er blevet skriftligt bemyndiget af adressaten til at modtage posten.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Det fremgår af artikel 151.5.3 i verdenspostkonventionen, at opbevaringsperioden fastsættes i de respektive nationale bestemmelser. Den må imidlertid ikke overstige en måned. Når adressaten har fået meddelelse om posten, opbevarer Deutsche Post AG den i en uge. Den person, der forestår forkyndelsen, lægger en meddelelse i adressatens postkasse med nærmere oplysninger om det postkontor, hvor posten kan afhentes, og om afhentningsfristen.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja. Som dokumentation for, at dokumenterne er blevet forkyndt, skal der udfærdiges en forkyndelsesattest på den særlige fortrykte blanket, og denne skal straks returneres til justitskontoret, jf. § 182 i den civile retsplejelov. Attesten indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for at dokumentere forkyndelsen, særlig:

Navnet på den person, for hvem dokumentet skal forkyndes

Navnet på den person, som dokumentet er blevet fysisk leveret til

Sted, dato og – hvis krævet af retten – tidspunkt for forkyndelsen

Efternavn og fornavne på den person, der forestod forkyndelsen, og vedkommendes underskrift samt eventuelt angivelse af den virksomhed eller myndighed, der er blevet anmodet om at foretage forkyndelse.

Hvis forkyndelsen sker på begæring af parterne, skal forkyndelsesattesten sendes til den part, på hvis vegne dokumenterne er blevet forkyndt, jf. § 193, stk. 3, i den civile retsplejelov.

I forbindelse med subsidiær forkyndelse er der særlige krav. Her skal grunden til den subsidiære forkyndelse også altid anføres på attesten. Hvis den subsidiære forkyndelse sker ved deponering af dokumenterne, skal det på attesten angives, hvordan der skriftligt er givet meddelelse om deponeringen. Hvis modtagelsen af dokumentet er blevet uberettiget nægtet, skal det i attesten angives, hvem der har nægtet modtagelse, og om brevet blev efterladt på forkyndelsesstedet eller returneret til afsenderen.

I særlige retlige scenarier er det ikke nødvendigt med en forkyndelsesattest som dokumentation:

Hvis forkyndelse sker ved fysisk levering i rettens officielle lokaler, anses det som bevis for forkyndelsen, at det i sagsakterne og på dokumentet angives, at forkyndelse har fundet sted, jf. § 173, andet punktum, i den civile retsplejelov.

Hvis et dokument forkyndes for en advokat, er advokatens kvittering for modtagelsen tilstrækkelig dokumentation, jf. § 174, stk. 1 og 4, i den civile retsplejelov.

Sker forkyndelsen ved anbefalet brev med anmodning om modtagelsesbevis, er modtagelsesbeviset tilstrækkelig dokumentation, jf. § 175, andet punktum, i den civile retsplejelov.

Det samme gælder, hvis dokumenterne forkyndes i udlandet ved "anbefalet brev med anmodning om modtagelsesbevis", jf. § 183, stk. 1, nr. 1, og § 183, stk. 2, første punktum, i den civile retsplejelov.

Hvis dokumenterne forkyndes i udlandet med bistand fra myndighederne i den fremmede stat eller Forbundsrepublikken Tysklands konsularrepræsentation (*konsularische Vertretung des Bundes*) eller udenrigsministeriet (*Auswärtiges Amt*), dokumenteres forkyndelsen ved, at den pågældende myndighed attesterer den, jf. § 183, stk. 1, nr. 2 og 3, og § 183, stk. 2, andet punktum, i den civile retsplejelov.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Hvis forkyndelsen finder sted på anden måde end den i lovgivningen foreskrevne, er den som et grundlæggende princip ikke gyldig, idet væsentlige formforskrifter ikke har været iagttaget.

Der findes undtagelser fra dette princip i lovgivningen, hvor der tages hensyn til, at forkyndelsen har til formål at dokumentere, om adressaten har modtaget dokumentet, og i så fald hvornår.

Hvis det ikke er muligt at dokumentere, at et dokument er blevet behørigt forkyndt, eller hvis dokumentet blev modtaget i strid med bindende bestemmelser om forkyndelse af dokumenter, anses dokumentet for at være blevet forkyndt på det tidspunkt, hvor dokumentet rent faktisk blev modtaget af den person, for hvem dokumentet blev eller kunne blive lovligt forkyndt, jf. § 189 i den civile retsplejelov. I dette tilfælde afhjælpes den mangelfulde forkyndelse.

Afhjælpningen af tilsidesættelsen af bestemmelser om forkyndelse henhører ikke under rettens skønsbeføjelser. Selv hvis forkyndelsen indebærer, at en ufravigelig frist begynder at løbe, kan afhjælpningen stadig anses for at have fundet sted, hvis ovennævnte betingelser er opfyldt.

Hvis adressaten ikke modtager det dokument, der skal forkyndes, er der to forskellige scenarier:

Hvis forkyndelsen sker i strid med grundlæggende bestemmelser, er der ingen afhjælpning. Dette betyder, at forkyndelsesproceduren er ugyldig, og at den indledes på ny.

Hvis forkyndelsen er sket efter de gældende forskrifter, anses meddelelsen for at være givet i medfør af bestemmelserne om subsidiær forkyndelse. Hvis adressaten uden skyld ikke er blevet bekendt med, at dokumenterne er blevet forkyndt, er der dog mulighed for at genoprette den oprindelige situation, jf. § 230 ff. i den civile retsplejelov).

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Der sondres mellem forkyndelse ex officio og forkyndelse på begæring af parterne.

I visse sager, hvor gebyrerne er baseret på søgsmålsværdien, dækker retsgebyret de første ti gange, der forkyndes dokumenter. Ved efterfølgende forkyndelse af dokumenter og ved forkyndelse af dokumenter i andre retssager opkræves et fast gebyr på 3,50 EUR ved hver forkyndelse af dokumenter med en forkyndelsesattest ved anbefalet brev med anmodning om modtagelsesbevis eller af en retsmedarbejder. Forkyndelse på begæring af parterne sker ved den retshåndhævende embedsmand (*Gerichtsvollzieher*). For iværksættelse af forkyndelse ved indlevering af dokumenterne til postvæsenet opkræver ovennævnte embedsmand et gebyr på 3 EUR. Hertil kommer udgifter til nødvendige kopier og porto. Hvis det er nødvendigt at foretage bekræftelse af et dokument, der er indleveret til den retshåndhævende embedsmand med henblik på forkyndelse, opkræves der et særligt fast dokumentgebyr. Dette er 0,50 EUR pr. side for de første 50 sider og 0,15 EUR for hver af de følgende sider.

Foretages forkyndelsen af den retshåndhævende embedsmand personligt, udgør gebyret 10 EUR. I så fald skal den retshåndhævende embedsmand desuden have sine transportomkostninger dækket, og dette beløb udgør, alt efter hvor langt væk adressaten bor, mellem 3,25 EUR og 16,25 EUR.

Sidste opdatering: 14/11/2016

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Estland

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse af et retsligt dokument betyder aflevering af et dokument til modtageren på en måde, der giver modtageren mulighed for at gennemgå dokumentet tidsnok til, at vedkommende kan udøve og beskytte sine rettigheder. I kapitel 34 i den civile retsplejelov opstilles flere forkyndelsesmåder, herunder forkyndelse ved anbefalet brev, elektronisk, ved stævningsmand, forkyndelse for modtagerens repræsentant, forkyndelse af et retsligt dokument ved fremsendelse samt ved offentliggørelse i publikationen *Ametlikud Teadaanded* (officielle bekendtgørelser). For at et retsligt dokument kan anses for at være forkyndt, skal dokumentet afleveres under iagttagelse af de ved lov fastsatte formelle krav, og forkyndelsen skal udfærdiges som et dokument i det til formålet opstillede format.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

I henhold til § 306, stk. 5, i den civile retsplejelov forkynder retten følgende dokumenter for parterne i en retssag: stævninger, appelskrifter og tilhørende dokumenter, tilsigelser, retsafgørelser, kendelser om retssagers afslutning og alle andre retslige dokumenter som fastsat ved lov.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Retten sørger for forkyndelse af retslige dokumenter via en postudbyder, en stævningsmand, en retsbetjent eller, i overensstemmelse med rettens interne reglement, en anden kompetent retsmedsmand. Den kan også forkynde dokumenterne på andre måder som fastsat i lovgivningen. En deltager i en retssag, som har indgivet et dokument, der skal forkyndes, eller som anmoder om at få forkyndt et andet retsligt dokument, kan anmode retten om at sørge for, at dokumentet bliver forkyndt. En deltager i en retssag kan kun få forkyndt retslige dokumenter ved stævningsmand. I sådanne tilfælde sker forkyndelsen på samme betingelser, som når retten får forkyndt et dokument ved stævningsmand, og forkyndelsen skal dokumenteres på tilsvarende vis. Retten vurderer, hvorvidt det retslige dokument kan anses for at være forkyndt.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Ud over de eksisterende oplysninger kontrollerer den institution, der modtager en anmodning (justitsministeriet (*Justiitsministeerium*) eller retten), at personen står opført i folkeregistret (*Rahvastikuregister*) og/eller handelsregistret (*Äriregister*).

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Der er gratis adgang for alle til handelsregistret, hvor det bl.a. er muligt at finde firmaadresser. Handelsregistret findes på adressen <https://ariregister.rik.ee/>

For at finde adressen på en privatperson kan der indgives en officiel forespørgsel om oplysninger fra folkeregistret. Forespørgslen skal indeholde en forklaring på, hvorfor oplysningerne er nødvendige, så registerføreren kan afgøre, om der er belæg for at udlevere de pågældende oplysninger.

Folkeregistret forvaltes af IT- og udviklingscentret under indenrigsministeriet (*Siseministeerium*), hvis websted indeholder oplysninger om forespørgsler og findes på adressen <https://www.smit.ee/>.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Domstolene behandler internationale anmodninger om forkyndelse af dokumenter og bevisoptagelse på opfordring, dvs. domstolene har pligt til at sætte alt i værk for at finde den pågældende persons adresse.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Beslutningen om, hvordan et dokument skal forkyndes, træffes generelt af det organ, der behandler sagen. Domstolene bør dog primært forkynde dokumenter elektronisk, enten via den relevante offentlige portal for elektroniske filer eller pr. e-mail. Kravet om at prioritere elektronisk forkyndelse af dokumenter er ikke lovfæstet, men det giver domstolene mulighed for at spare forsendelsesomkostningerne. Der er generelt tendens til en stigning i brugen af elektronisk forkyndelse. Når retten har overvejet elektronisk forkyndelse, overvejer den andre alternativer såsom forkyndelse pr. post, forkyndelse ved stævningsmand og forskellige andre lovbestemte muligheder.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Elektronisk forkyndelse er tilladt i alle retssager.

I henhold til § 3111 i den civile retsplejelov forkyndes retslige dokumenter elektronisk via det beskyttede informationssystem ved, at der sendes en besked til retssagens parter om, at dokumentet ligger i systemet. Retten stiller omgående alle retslige dokumenter, herunder retsafgørelser, til rådighed for retssagens parter via informationssystemet, uanset hvordan dokumenterne blev forkyndt for deltagerne under retssagen. Deltagerne skal have et id-kort for at kunne logge på informationssystemet. Et retsligt dokument anses for at være forkyndt, når modtageren åbner det i informationssystemet eller bekræfter, at han eller hun har modtaget det, uden at åbne det. Det samme gælder, hvis en anden person, som modtageren har givet adgang til dokumenterne i informationssystemet, åbner dokumentet eller bekræfter, at han eller hun har modtaget det. Informationssystemet registrerer automatisk, at dokumentet er blevet forkyndt.

Hvis ikke en modtager kan forventes at beherske det informationssystem, der bruges til at forkynde retslige dokumenter, eller hvis det er teknisk umuligt at forkynde et dokument via informationssystemet, kan retten forkynde det retslige dokument ad anden elektronisk vej. I så fald anses dokumentet for at være forkyndt, når modtageren skriftligt, pr. fax eller elektronisk bekræfter, at han eller hun har modtaget det pågældende dokument. Bekræftelsen skal indeholde datoen for dokumentets modtagelse og være forsynet med modtagerens eller dennes repræsentants underskrift. En elektronisk bekræftelse skal være forsynet med afsenderens digitale signatur eller fremsendes på en anden sikker måde, der gør det muligt at identificere afsenderen og afsendelsestidspunktet, medmindre retten ikke har nogen grund til at betvivle, at en bekræftelse uden digital signatur er afsendt af modtageren eller dennes repræsentant. Bekræftelsen skal sendes til retten omgående. Retten kan give en deltager i en retssag eller dennes repræsentant en bøde for manglende overholdelse af denne forpligtelse.

Retslige dokumenter må kun forkyndes for advokater, notarer, stævningsmænd, kuratorer og statslige eller lokale myndigheder ad ikke-elektronisk vej, hvis der er vægtige grunde dertil.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

I § 322, stk. 1, i den civile retsplejelov er det fastsat, at hvis ikke modtageren af et retsligt dokument er at finde på sin bopæl, anses dokumentet også for at være forkyndt, hvis det afleveres til en person på mindst 14 år, som bor sammen med modtageren eller arbejder for modtagerens familie. I § 322, stk. 2, hedder det, at i stedet for at forkynde et retsligt dokument for modtageren, kan det forkyndes for den boligforening, der forvalter den ejendom, hvor modtageren bor eller driver forretning, forvalteren af en kollektiv ejendom eller modtagerens udlejer. Det kan på tilsvarende vis forkyndes for modtagerens arbejdsgiver eller en anden person, som modtageren leverer ydelser til i henhold til en kontrakt. Et retsligt dokument anses i henhold til § 322, stk. 3, for at være forkyndt for modtageren, selv om det forkyndes for modtagerens repræsentant på en af de måder, der fremgår af stk. 1 og 2 i samme paragraf. Det fremgår af § 322, stk. 4, i den civile retsplejelov, at et dokument ligeledes anses for at være forkyndt for en person, der gør tjeneste i forsvaret, afsoner en fængselsstraf eller opholder sig i en sundhedsinstitution eller tilsvarende gennem længere tid, hvis dokumentet afleveres til institutionens leder eller en af denne bemyndiget person, medmindre andet er fastsat ved lov.

§ 323 i den civile retsplejelov bestemmer, at hvis et dokument skal forkyndes for en fysisk person, som udøver økonomisk eller erhvervs-mæssig virksomhed, men personen ikke befinder sig på forretningsstedet i den almindelige arbejdstid eller er ude af stand til at modtage dokumentet, kan dokumentet afleveres til en ansat, som normalt befinder sig på modtagerens forretningssted, eller til en person, der normalt leverer ydelser til modtageren på tilsvarende kontraktbasis. Det samme gælder i henhold til stk. 2 forkyndelse af dokumenter for juridiske personer, administrationskontorer, notarer og stævningsmænd samt forkyndelse af dokumenter for modtagerens repræsentant eller en anden person, som dokumenterne kan forkyndes for på modtagerens vegne.

Ifølge § 326, stk. 1, i den civile retsplejelov kan et retsligt dokument, der ikke kan forkyndes, fordi det ikke kan afleveres på modtagerens bopæl eller forretningssted eller til dennes repræsentant, anses for at være forkyndt, hvis det lægges i den postkasse, der hører til bopælen eller forretningsstedet, eller et tilsvarende sted, som modtageren eller dennes repræsentant bruger som postkasse, og som under normale omstændigheder beskytter dokumentet mod vejr og vind. Et retsligt dokument kan på denne måde forkyndes for den boligforening, der forvalter den ejendom, hvor modtageren bor eller driver forretning, forvalteren af en kollektiv ejendom eller modtagerens udlejer samt for modtagerens arbejdsgiver eller en anden person, som modtageren leverer ydelser til i henhold til en kontrakt, men kun hvis det er umuligt at forkynde dokumentet personligt for modtageren eller dennes repræsentant. Forkyndelse af et dokument på den måde, der er beskrevet i stk. 1 i denne paragraf, er i henhold til stk. 2 i samme paragraf kun tilladt, hvis der er gjort et forsøg på at aflevere det pågældende dokument personligt til modtageren mindst to gange med mindst tre dages mellemrum på vidt forskellige tidspunkter, og hvis det også er umuligt at forkynde det retslige dokument for en anden person, der befinder sig på modtagerens bopæl eller forretningssted, jf. § 322, stk. 1, eller § 323 i den civile retsplejelov.

§ 327 i den civile retsplejelov giver endvidere mulighed for, at det retslige dokument kan forkyndes ved deponering et bestemt sted. Ifølge § 217, stk. 1, i den civile retsplejelov kan et dokument på de betingelser, der fremgår af retsplejelovens § 326, også deponeres på posthuset, kommunkontoret for den landkommune eller lokale myndighed, der har ansvaret for det område, hvor dokumentet skal forkyndes, eller ved den distriktsdomstol, der er kompetent på det sted, hvor dokumentet skal forkyndes.

I henhold til § 317, stk. 1, i den civile retsplejelov kan et retsligt dokument med udgangspunkt i en retskendelse forkyndes for en af parterne i en retssag ved offentliggørelse, hvis:

adressen på vedkommende ikke står opført i registret, eller den pågældende ikke bor på den adresse, der står opført i registret, og domstolen ikke har anden mulighed for at finde frem til personens adresse eller opholdssted, og dokumentet ikke kan afleveres til en repræsentant for den pågældende person eller en person, som er bemyndiget til at modtage dokumentet, eller på en af de andre måder, der kan anvendes i henhold til denne paragraf

det anses for at være umuligt at forkynde dokumentet i udlandet under overholdelse af de opstillede krav

dokumentet ikke kan forkyndes, fordi forkyndelsesstedet er en persons ekstraterritoriale bopæl.

I henhold til § 317, stk. 3, i den civile retsplejelov offentliggøres et uddrag af et dokument, der skal forkyndes offentligt, i publikationen *Ametlikud Teadaanded*. Den ret, der behandler sagen, kan afsige kendelse om, at uddraget også kan offentliggøres i andre publikationer.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Hvis et dokument forkyndes i henhold til §§ 322 og 323 i den civile retsplejelov, anses det for at være forkyndt, når det er blevet afleveret til den person, det skal afleveres til i overensstemmelse med §§ 322 eller 323 i samme lov.

Hvis et dokument forkyndes ved aflevering i en postkasse, jf. § 326 i den civile retsplejelov, anses det for at være forkyndt, når det er blevet lagt i postkassen.

Hvis et dokument forkyndes ved deponering, jf. § 327, stk. 3, i den civile retsplejelov, anses det for at være forkyndt, når der er gået tre dage fra den dag, hvor den skriftlige besked, der er nævnt i stk. 2 i samme paragraf, er blevet efterladt eller videresendt. Forkyndelsesdatoen noteres på dokumentets kuvert. I forbindelse med offentlig forkyndelse anses et retsligt dokument for at være forkyndt, når der er gået 30 dage fra den dag, hvor uddraget blev offentliggjort i *Ametlikud Teadaanded*, jf. § 317, stk. 5, i den civile retsplejelov. Den ret, der behandler sagen, kan bestemme, at der skal gå længere tid, inden dokumentet anses for at være forkyndt. I så fald offentliggøres denne længere frist sammen med den offentlige forkyndelse af dokumentet.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Hvis et retsligt dokument forkyndes ved deponering, jf. § 327, stk. 2, i den civile retsplejelov, efterlades eller sendes der en skriftlig besked herom til modtagerens adresse. Hvis ikke dette er muligt, hænges beskeden op på døren til modtagerens bopæl, forretningssted eller opholdssted, eller den udleveres til en person, der bor i nabolaget, som så efterfølgende overdrager beskeden til modtageren. Det skal klart fremgå af beskeden, at det deponerede dokument hidrører fra retten, og at dokumentet anses for at være forkyndt, så snart det er deponeret, samt at fristerne i retssagen kan begynde at løbe fra dette tidspunkt.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis en person nægter at modtage et dokument uden gyldig grund, anses dokumentet i henhold til § 325 i den civile retsplejelov for at være forkyndt for personen på det tidspunkt, hvor personen nægter at modtage dokumentet. I en sådan situation efterlades dokumentet på modtagerens bopæl eller forretningssted, eller det lægges i modtagerens postkasse. Hvis ikke der er nogen bopæl, noget forretningssted eller nogen postkasse, returneres dokumentet til retten.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I henhold til § 3161, stk. 5, i den civile retsplejelov, hvorved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 blev gennemført i estisk ret, og med udgangspunkt i denne forordning forkyndes dokumenter i Estland under iagttagelse af fremgangsmåden for forkyndelse af retslige dokumenter i den civile retsplejelov. Dokumenter kan ikke forkyndes ved offentliggørelse.

Det fremgår af § 313, stk. 2, i den civile retsplejelov, at retsligt dokument, der skal forkyndes, kun kan overdrages til en anden person end modtageren i de tilfælde, der er nævnt i del VI i den civile retsplejelov. Denne person skal overdrage dokumentet til modtageren ved førstgivne lejlighed. Personen kan kun nægte at modtage dokumentet og at aflevere det til modtageren, hvis vedkommende kan bevise, at han eller hun er ude af stand til at aflevere dokumentet til modtageren. Det skal meddeles personen, at han eller hun er forpligtet til at aflevere dokumentet. Dokumentet anses for at være forkyndt, uanset om personen får denne instruks eller ej.

Inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 er det således også muligt at benytte de forkyndelsesmåder, der er beskrevet under punkt 2.1 ovenfor og indeholdt i §§ 322 og 323 i den civile retsplejelov.

I § 322, stk. 1, i den civile retsplejelov er det fastsat, at hvis ikke modtageren af et retsligt dokument er at finde på sin bopæl, anses dokumentet også for at være forkyndt, hvis det afleveres til en person på mindst 14 år, som bor sammen med modtageren eller arbejder for modtagerens familie. I § 322, stk. 2, hedder det, at i stedet for at forkynde et retsligt dokument for modtageren, kan det forkyndes for den boligforening, der forvalter den ejendom, hvor modtageren bor eller driver forretning, forvalteren af en kollektiv ejendom eller modtagerens udlejer. Det kan på tilsvarende vis forkyndes for modtagerens arbejdsgiver eller en anden person, som modtageren leverer ydelser til i henhold til en kontrakt. Et retsligt dokument anses i henhold til § 322, stk. 3, for at være forkyndt for modtageren, selv om det forkyndes for modtagerens repræsentant på en af de måder, der er omhandlet i stk. 1 og 2 i samme paragraf. Det fremgår af § 322, stk. 4, i den civile retsplejelov, at et dokument ligeledes anses for at være forkyndt for en person, der gør tjeneste i forsvarret, afsoner en fængselsstraf eller opholder sig i en sundhedsinstitution eller tilsvarende gennem længere tid, hvis dokumentet afleveres til institutionens leder eller en af denne bemyndiget person, medmindre andet er fastsat ved lov.

§ 323 i den civile retsplejelov bestemmer, at hvis et dokument skal forkyndes for en fysisk person, som udøver økonomisk eller erhvervs-mæssig virksomhed, men personen ikke befinder sig på forretningsstedet i den almindelige arbejdstid eller er ude af stand til at modtage dokumentet, kan dokumentet afleveres til en ansat, som normalt befinder sig på modtagerens forretningssted, eller til en person, der normalt leverer ydelser til modtageren på tilsvarende kontraktbasis. Det samme gælder i henhold til stk. 2 forkyndelse af dokumenter for juridiske personer, administrationskontorer, notarer og stævningmænd samt forkyndelse af dokumenter for modtagerens repræsentant eller en anden person, som dokumenterne kan forkyndes for på modtagerens vegne.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

I overensstemmelse med § 3161, stk. 5, andet punktum, i den civile retsplejelov må et retsligt dokument ikke forkyndes ved offentliggørelse, når det forkyndes i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007.

Det er muligt at forkynde et retsligt dokument ved at lægge det i en postkasse, jf. § 326 i den civile retsplejelov, eller ved at deponere det pågældende dokument, jf. § 327 i den civile retsplejelov.

Ifølge § 326, stk. 1, i den civile retsplejelov kan et retsligt dokument, der ikke kan forkyndes, fordi det ikke kan afleveres på modtagerens bopæl eller forretningssted eller til dennes repræsentant, anses for at være forkyndt, hvis det lægges i den postkasse, der hører til bopælen eller forretningsstedet, eller et tilsvarende sted, som modtageren eller dennes repræsentant bruger som postkasse, og som under normale omstændigheder beskytter dokumentet mod vejr og vind. Et retsligt dokument kan på denne måde forkyndes for den boligforening, der forvalter den ejendom, hvor modtageren bor eller driver forretning, forvalteren af en kollektiv ejendom eller modtagerens udlejer samt for modtagerens arbejdsgiver eller en anden person, som modtageren leverer ydelser til i henhold til en kontrakt, men kun hvis det er umuligt at forkynde dokumentet personligt for modtageren eller dennes repræsentant. Forkyndelse af et dokument på den måde, der er beskrevet i stk. 1 i denne paragraf, er i henhold til stk. 2 i samme paragraf kun tilladt, hvis der er gjort et forsøg på at aflevere det retslige dokument personligt til modtageren mindst to gange med mindst tre dages mellemrum på vidt forskellige tidspunkter, og hvis det også er umuligt at forkynde det retslige dokument for en anden person, der befinder sig på modtagerens bopæl eller forretningssted, jf. § 322, stk. 1, eller § 323 i den civile retsplejelov.

§ 327 i den civile retsplejelov giver endvidere mulighed for, at det retslige dokument kan forkyndes ved deponering et bestemt sted. Ifølge § 217, stk. 1, i den civile retsplejelov kan et dokument på de betingelser, der er fastsat i retsplejelovens § 326, også deponeres på posthuset, kommunkontoret for den

landkommune eller lokale myndighed, der har ansvaret for det område, hvor dokumentet skal forkyndes, eller ved den distriktsdomstol, der er kompetent på det sted, hvor dokumentet skal forkyndes.

I artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 foreskrives det, at forkyndelsen af retslige dokumenter skal bekræftes med et modtagelsesbevis, så der kan sættes spørgsmålstegn ved, om den forkyndelsesform, der anvendes i de tilfælde, som er nævnt i §§ 326 og 327 i den civile retsplejelov, kan accepteres.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

I henhold til § 6, stk. 1, i "Krav vedrørende omdeling af anbefalede forsendelser og forsendelser med angiven værdi inden for rammerne af postbefordringspligten", som godkendt ved økonomi- og kommunikationsministerens bekendtgørelse nr. 57 af 22. juni 2006, skal der, hvis modtageren af en forsendelse ikke er hjemme på forkyndelsestidspunktet, efterlades en besked fra det nærmeste posthus til modtageren om, at forsendelsen er forsøgt afleveret.

Hvis ikke afsenderen har anført andet på leveringseddelen om forkyndelse på anden vis, deponeres retslige dokumenter på posthuset i op til 15 dage fra datoen for det andet afleveringsforsøg, medmindre afsenderen har fastsat en anden periode. Når perioden udløber, returneres de retslige dokumenter formelt til afsenderen sammen med grundene dertil, og de udleveres til afsenderens repræsentant, som kvitterer for modtagelsen (jf. AS Eesti Posts betingelser og vilkår for forkyndelse ved levering af retslige dokumenter).

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Det fremgår af § 306, stk. 2, i den civile retsplejelov, at forkyndelsen af retslige dokumenter skal opfylde de formelle krav i loven og dokumenteres i det til formålet opstillede format. Ifølge § 307, stk. 4, i den civile retsplejelov skal afsendelsen af et retsligt dokument, der skal forkyndes, registreres i sagsakterne. Som foreskrevet i § 3111 i den civile retsplejelov registrerer det beskyttede informationssystem automatisk forkyndelsen af et retsligt dokument (se beskrivelsen af forkyndelse via informationssystemet under punkt 6 ovenfor). Ifølge § 313 i den civile retsplejelov bekræftes forkyndelsen af et dokument ved anbefalet brev via leveringseddelen. Når et dokument sendes i et almindeligt brev eller pr. fax, anses det for at være forkyndt, hvis modtageren sender retten en bekræftelse, når han eller hun har modtaget dokumentet, pr. brev, fax eller elektronisk efter eget valg. Bekræftelsen skal indeholde datoen for dokumentets modtagelse og være forsynet med dokumentets modtagers eller dennes repræsentants underskrift. Som foreskrevet i § 315, stk. 5, i den civile retsplejelov udarbejdes der en leveringseddelse i forbindelse med forkyndelse af et retsligt dokument ved stævningsmand, retsbedsmand eller en anden person eller institution. Når forkyndelsen har fundet sted, returneres leveringseddelen omgående til retten.

Når et retsligt dokument er blevet forkyndt ved fremsendelse på grundlag af § 3141 i den civile retsplejelov, indsættes der en note i sagsakterne med oplysninger om, hvor og hvornår dokumentet eller beskeden om, at dokumentet var gjort tilgængeligt, blevet afsendt, medmindre fremsendelsen registreres automatisk i det til formålet oprettede informationssystem.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredje mand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Det fremgår af § 307, stk. 3, i den civile retsplejelov, at hvis et dokument når frem til en part i en retssag, som dokumentet skulle have været forkyndt for, eller som kunne have fået dokumentet forkyndt efter reglerne i lovgivningen, men det ikke var muligt at bekræfte forkyndelsen, eller hvis den ved lov fastsatte forkyndelsesprocedure blev overtrådt, skal dokumentet først anses for at være forkyndt for parten på det tidspunkt, hvor dokumentet rent faktisk nåede frem til modtageren.

Når et dokument er blevet forkyndt ved anbefalet brev, jf. § 313 i den civile retsplejelov, kan retten antage en leveringseddelse, som ikke opfylder de formelle krav i stk. 3 og 4 i samme paragraf, som et tilstrækkeligt bevis for forkyndelse, hvis leveringseddelen alligevel indeholder pålidelig dokumentation for, at forkyndelsen har fundet sted. Hvis ikke retten anser et retsligt dokument for at være forkyndt, fordi postudbyderen ikke forkyndte dokumentet korrekt, kan retten overdrage det retslige dokument til postudbyderen for at få det forkyndt på ny uden beregning. Eksempler på ukorrekt forkyndelse omfatter manglende udtømming af alle de muligheder, der er fastsat i lovgivningen, når det retslige dokument forkyndes ved anbefalet brev, aflevering af det retslige dokument til en person, som ikke burde have fået det udleveret i henhold til nærværende paragrafs bestemmelser, manglende overholdelse af kravene i § 326 i retsplejeloven ved forkyndelse af et retsligt dokument ved aflevering i en postkasse eller i § 327 i retsplejeloven ved forkyndelse af et retsligt dokument ved deponering eller mangelfuld dokumentation for forkyndelsen, hvilket betyder, at forkyndelsen ikke kan anses for at have fundet sted.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Henset til forordning (EF) nr. 1393/2007 sker forkyndelse af dokumenter generelt uden beregning, undtagen hvis forkyndelsen skal ske ved stævningsmand.

Hvis retslige dokumenter forkyndes ved stævningsmand, skal der i henhold til § 48, stk. 2, i loven om stævningsmænd betales et gebyr på 30 EUR, hvis dokumenterne kunne forkyndes for adressaten eller dennes juridiske repræsentant: 1) på den adresse eller via de telekommunikationsoplysninger, der står opført i folkeregistret, eller via e-mailadressen: isikukood@eesti.ee eller 2) på en adresse, som står opført i det estiske register over enkeltmandsvirksomheder og juridiske personer, eller via de telekommunikationsoplysninger, der står opført i ovennævnte registers informationssystem. I stk. 3 bestemmes det, at hvis ikke et retsligt dokument kunne forkyndes, selv om stævningsmanden gjorde alt, hvad der var påkrævet og muligt inden for rimelighedens grænser for at forkynde dokumentet efter den lovbestemte procedure, er stævningsmanden berettiget til at opkræve et gebyr på 30 EUR ved udfærdigelse af en afgørelse om stævningsmandens gebyr og forkyndelsesmåden, som beskriver de skridt, stævningsmanden tog for at forkynde dokumentet. I andre tilfælde end de i stk. 2 og 3 anførte andrager gebyret for en stævningsmands forkyndelse af retslige dokumenter 60 EUR.

Ved forkyndelse pr. post fremgår gebyret af tjenesteudbyderens prislister. Lovgivningen indeholder ingen bestemmelser om et fast gebyr. Prisen afhænger af brevets vægt, forkyndelsesstedet osv. Gennemsnitsprisen i 2014 lå på 5,70 EUR pr. dokumentpakke. Når forkyndelsen foretages af en retsbedsmand, ligger prisen pr. dokumentpakke på 6,20 EUR.

Der findes flere oplysninger i: [den civile retsplejelov](#)

Sidste opdatering: 20/11/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Irland

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Formålet med forkyndelse af dokumenter er at sikre, at sagsøgte kender til arten af kravet mod ham eller hende og har kendskab til dokumenterne vedrørende kravet. Procesreglerne indeholder specifikke krav for at sikre, at der foretages korrekt forkyndelse.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle dokumenter, hvorved der anlægges civilsager ved District, Circuit eller High Courts (bl.a. appeller fra en lavere retsinstans), og alle efterfølgende sagsakter.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Den part, på hvis vegne dokumentet angiveligt er udstedt, eller en person, den pågældende har bemyndiget hertil, er ansvarlig for forkyndelsen af dokumentet.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Nej. Forkyndelsesadressen skal oplyses af den anmodende myndighed.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Nej. Der findes ikke noget centralt adresse-/bopælsregister for fysiske personer. En virksomheds registrerede adresse kan findes ved en søgning på selskabsregistrets websted.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Anmodningen behandles af Circuit Court som en anmodning efter forordning 1206/2001.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Ved District Court kan forkyndelsen foretages ved

i) anbefalet brev

ii) almindeligt brev

iii) personlig aflevering i en lukket kuvert til en anden person end den, til hvem den er udstedt

iv) personlig forkyndelse eller forkyndelse for et familiemedlem, der er fyldt 16 år og bor sammen med sagsøgte.

Ved Circuit Court forkyndes næsten alle dokumenter ved anbefalet brev.

Med hensyn til High Court fastsættes det i kapitel 9, § 2, i Rules of the Superior Courts, at en stævning skal forkyndes personligt for en fysisk person, men kravet om personlig forkyndelse kan dog fraviges, hvis der er udvist den fornødne omhu i forsøget på at foretage personlig forkyndelse. Efterfølgende dokumenter forkyndes normalt pr. anbefalet brev. (Se kapitel 121 i RSC, 1986 med senere ændringer). Ifølge § 51 i Companies Act 2014 kan dokumenter forkyndes ved at sende dem med almindelig post til en irsk virksomheds registrerede hjemsted i Irland, og ifølge § 1310 i Companies Act 2014 på samme måde til en ekstern virksomhed.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Elektronisk forkyndelse af dokumenter er ikke tilladt.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Personlig forkyndelse eller forkyndelse pr. anbefalet brev er de normale forkyndelsesmetoder. Skal en irsk retssag forkyndes ved en anden metode såsom almindelig post, fax, e-mail eller bekendtgørelse, fremsættes der anmodning til retten om en alternativ form for forkyndelse, og hvis retten indvilliger heri, kan forkyndelsen foretages ved den alternative metode, retten har tilladt.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Såfremt forkyndelsen foretages ifølge en kendelse om alternativ forkyndelse, anses dokumenterne for at være blevet forkyndt, når kendelsens betingelser er opfyldt. Foretages forkyndelsen pr. post, består der en retsformodning om forkyndelse af dokumenterne, når de leveres ved den almindelige postudbringning. Dette er en simpel retsformodning.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Hvis forkyndelsen er foretaget ifølge en kendelse, underrettes adressaten herom på den måde, der er fastsat i kendelsen. Forkyndes dokumenterne pr. anbefalet post, og adressaten ikke er til stede, efterlader postmedarbejderen en meddelelse på adressen med anmodning om, at adressaten henvender sig på postkontoret og afhenter et anbefalet brev. Brevet opbevares normalt på postkontoret i 7-10 dage.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Det har ingen konsekvenser at nægte at modtage forkyndelsen. Hvis det ikke har været muligt at foretage forkyndelsen i forbindelse med en irsk retssag, kan der fremsættes en anmodning til retten om at forlænge forkyndelsesfristen eller finde en alternativ forkyndelsesmetode eller begge dele.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Ved ikke-anbefalet post bliver dokumentet leveret på adressen. Ved anbefalet post bliver dokumentet kun leveret til den navngivne person. Dette gælder også intern og international post.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Som alternativ til postlevering har en person i henhold til artikel 15 i forordning (EF) nr. 1393/2007 mulighed for at foretage personlig forkyndelse via en "solicitor" (rådgivende advokat) eller en stævningsmand.

8.3 Acceptorer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Postkontoret anfører normalt en frist på den meddelelse, der sendes til adressaten. Meddelelsen efterlades på adressatens adresse. Fristen er normalt på en uge.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

District og Circuit Courts: Når forkyndelsen foretages ved anbefalet brev, afgiver den person, som afsendte brevet, tidligst 10 dage efter den dag, hvor brevet blev afsendt, en erklæring på tro og love, hvori beviset for afsendelsen indgår.

High Court: Den person, som har foretaget forkyndelsen, afgiver en erklæring om, at forkyndelse for modparten er sket, som et nødvendigt bevis for retten. Når der er tale om en stævning, bør der senest tre dage efter forkyndelsen anføres oplysninger om forkyndelsen på stævningen, og der bør henvises til dette i erklæringen om personlig forkyndelse.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredje mand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Der kan indgives en anmodning til retten om at ophæve en afsagt kendelse, når der ikke er foretaget lovlig forkyndelse af retsmødet for sagsøgte.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Der skal kun betales porto eller vederlag til den befuldmægtigede, hvis der benyttes en sådan.

Sidste opdatering: 07/12/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Grækenland

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

At forkynde et dokument betyder at aflevere et dokument til adressaten, så vedkommende kan få kendskab til dokumentets indhold, i overensstemmelse med visse bestemmelser i procesretten, som fastsætter, hvem der kan foretage forkyndelsen, hvordan dokumentet kan forkyndes, og hvordan det kan bekræftes, at forkyndelsen er foretaget.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

De dokumenter, der skal forkyndes officielt, omfatter dokumenter vedrørende sagsanlæg, anfægtelse af en udeblivelsesdom, appel, kassationsappel, genoptagelse af en retssag, tredjemandsindsigelse, anfægtelse af retslige og udenretslige dokumenter, hoved- eller biintervention, procesunderretning og adcitation, begæring om foreløbige retsmidler, begæring om retsbeskyttelse efter proceduren om frivillig retspleje, indkaldelse til at møde for retten samt alle retsafgørelser (endelige og foreløbige).

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelsen finder sted på foranledning af en af sagens parter efter en skriftlig begæring afgivet nederst på det dokument, der skal forkyndes, af enten parten selv eller dennes repræsentant eller, på den pågældende parts begæring, af den kompetente dommer, og hvis der er tale om en kollektiv domstol af dennes præsident (artikel 123 i den civile retsplejelov). Selve forkyndelsen foretages af en stævningsmand, som udpeges af retten i den retskreds, hvor adressaten har bopæl eller opholdssted på tidspunktet for forkyndelsen (artikel 122, stk. 1, i den civile retsplejelov). Forkyndelser, der foretages på rettens foranledning, kan også foretages af en strafferetlig stævningsmand i retskredsen eller af en politibetjent i det græske politi, en landbetjent eller af byrådssekretæren (artikel 122, stk. 2 og 3, i den civile retsplejelov). I sager vedrørende foreløbige retsmidler oplyses tid og sted for retsmødet ved forkyndelse af et dokument udstedt af justitskontoret med angivelse af den dato, hvor retsmødet afholdes, samt klokkeslæt og sted herfor, eller ved justitskontorets indkaldelse pr. telegram eller telefon. Dommeren kan også bestemme, at der samtidig med forkyndelsen af indkaldelsen forkyndes en kopi af begæringen (artikel 686, stk. 4, i den civile retsplejelov).

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Ja

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Nej, de har ikke direkte adgang, hvilket også kan udledes af forordning (EF) nr. 1206/2001, i hvilken det fastslås, at de retlige myndigheder skal udveksle oplysninger med hinanden med henblik på at efterkomme en anmodning om at finde en fysisk person.

Det skal endvidere bemærkes, at alle indbyggere i Grækenland registreres i de enkelte kommuners databaser via de kompetente registerkontorer. Den fælles nationale database omfatter dog kun voksne borgere, som er registreret med udgangspunkt i deres id-kort/pas, og opdateres af kommunerne i Grækenland.

Borgerne har (gratis) adgang til databasen via den offentlige telefonoplysningstjeneste.

4.3 Hvortledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Den ret, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen, indgiver en anmodning om at finde en fysisk person til de kompetente politimyndigheder.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Forkyndelse foretages normalt ved at aflevere et dokument direkte til adressaten (artikel 127, stk. 1, i den civile retsplejelov), uanset hvor adressaten befinder sig (artikel 124 i den civile retsplejelov). Hvis adressaten har bopæl, forretning, kontor eller værksted på det sted, hvor forkyndelsen skal finde sted, og arbejder alene eller sammen med en anden person, eller hvis vedkommende er ansat som arbejdstager, arbejder eller hushjælp, kan forkyndelsen ikke foretages på et andet sted uden vedkommendes samtykke (artikel 124, stk. 2, i den civile retsplejelov). For så vidt angår alternative forkyndelsesmåder, er det i henhold til dekretet vedtaget på forslag af justitsministeren, som også er minister for åbenhed og menneskerettigheder, også muligt at forkynde dokumenter pr. brev, telegram eller telefon, idet det samtidig angives, hvordan forkyndelsen skal foretages, og hvordan den skal bekræftes (artikel 122, stk. 4, i den civile retsplejelov). Der er endnu aldrig blevet vedtaget sådanne dekretter.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der

begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Retslige dokumenter kan også forkyndes elektronisk, under forudsætning af at de er forsynet med en elektronisk signatur. Et retsligt dokument, der forkyndes elektronisk, anses for at være forkyndt, når afsenderen har modtaget et elektronisk modtagelsesbevis fra adressaten, som er forsynet med en avanceret elektronisk signatur. Dette modtagelsesbevis fungerer som forkyndelsesprotokol (artikel 122, stk. 5, i den civile retsplejelov). Det skal bemærkes, at ovenstående mulighed for at forkynde retslige dokumenter elektronisk afhænger af et præsidentielt dekret, som vedtages på forslag af justitsministeren, som også er minister for åbenhed og menneskerettigheder, i hvilket der opstilles mere specifikke krav, der skal overholdes. Derudover fastsættes det i en fælles beslutning fra finansministeren og justitsministeren, som også er minister for åbenhed og menneskerettigheder, hvordan gebyrer og stempelafgifter skal betales og opkræves for de retslige dokumenter, der forkyndes elektronisk.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Hvis ikke adressaten er hjemme, afleveres dokumentet til en anden person, som bor sammen med den pågældende, og som er sig sine handlinger bevidst og ikke er modpart i retssagen (artikel 128, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Hvis ingen af de personer, der er nævnt i stk. 1, er at træffe på bopælen, sker følgende:

a. Dokumentet hænges op på døren til bopælen i overværelse af et vidne.

b. Senest den hverdag, der følger efter dagen for dokumentets ophængning, afleveres en kopi af dokumentet, som udfærdiges uden vederlag, til politichefen i bopælsdistriktet. Hvis chefen er fraværende, afleveres dokumentet til den højestrangerende betjent eller til vagten på politistationen. I alle disse tilfælde skal afleveringen bekræftes med en kvittering, der påføres under forkyndelsesprotokollen uden vederlag.

c. Den efterfølgende hverdag sender den person, som har foretaget forkyndelsen, en skriftlig besked til adressaten med posten, hvori det angives, hvilken type dokument der er blevet forkyndt, hvilken adresse dokumentet er blevet hængt op på, hvilken dato dokumentet er blevet hængt op på, hvilken myndighed der har fået udleveret en kopi af dokumentet samt datoen for udlevering af denne kopi. Som bevis for at beskeden er afsendt, påfører den person, der har foretaget forkyndelsen, sin kvittering under forkyndelsesprotokollen uden vederlag. Det postkontor, hvorfra beskeden er afsendt, og navnet på den medarbejder, som har ekspederet den, skal fremgå af kvitteringen, som underskrives af den pågældende postmedarbejder (artikel 128, stk. 4, i den civile retsplejelov).

Hvis ikke adressaten er at træffe i forretningen eller på kontoret eller værkstedet, afleveres dokumentet til lederen af forretningen, kontoret eller værkstedet eller til en partner, medarbejder eller hushjælp, som er sig sine handlinger bevidst, og som ikke er modpart i retssagen (artikel 129, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Hvis ingen af de personer, som er nævnt i stk. 1, er at træffe i forretningen eller på kontoret eller værkstedet, finder bestemmelserne i artikel 128, stk. 4, i den civile retsplejelov anvendelse (artikel 129, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Hvis adressaten eller de personer, som er nævnt i artikel 128 og 129, nægter at modtage dokumentet eller at underskrive forkyndelsesprotokollen, eller hvis ikke de er i stand til at underskrive den, hænger den person, der forestår forkyndelsen, dokumentet op på døren til bopælen, kontoret, forretningen eller værkstedet i overværelse af et vidne (artikel 130, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Hvis ikke adressaten har en bopæl eller et kontor, en forretning eller et værksted og enten nægter at modtage dokumentet eller ikke kan eller vil underskrive forkyndelsesprotokollen, og adressatens manglende vilje eller handleevne bekræftes af et vidne, som er udpeget til dette formål af den person, der forestår forkyndelsen, afleveres protokollen til de i artikel 128, stk. 4, litra b), nævnte personer (artikel 130, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Hvis adressaten er indlagt eller sidder i fængsel, og det derfor ikke er muligt at komme i kontakt med vedkommende, hvilket bekræftes af ledelsen på det hospital eller i det fængsel, der er anført på forkyndelsesprotokollen, kan dokumentet forkyndes for hospitals- eller fængselsdirektøren, som er forpligtet til at overbringe dokumentet til adressaten (artikel 131 i den civile retsplejelov).

Hvis adressaten arbejder på et handelsskib, som ligger i en græsk havn, og vedkommende ikke er at træffe eller nægter at modtage dokumentet eller ikke kan eller vil underskrive forkyndelsesprotokollen, forkyndes dokumentet for skibets kaptajn eller dennes stedfortræder. Hvis de heller ikke kan træffes, eller hvis de også nægter at modtage dokumentet, forkyndes det for havnechefen, som er forpligtet til at underrette adressaten (artikel 132, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Hvis adressaten arbejder på et handelsskib, som ikke ligger i en græsk havn, forkyndes dokumentet på adressatens bopæl i overensstemmelse med artikel 128, og hvis han eller hun ingen bopæl har, forkyndes det efter bestemmelserne om forkyndelse for personer med ukendt bopæl. Under alle omstændigheder skal dokumentet forkyndes på skibsejerens kontor i Grækenland eller alternativt på skibsagentens kontor i en græsk havn, hvis et sådant kontor forefindes (artikel 132, stk. 2, i den civile retsplejelov).

For så vidt angår personer, der tilhører en af nedenstående kategorier, og som er i aktiv tjeneste, forkyndes dokumentet i henhold til artikel 128, stk. 3 og 4, hvis ikke det kan forkyndes direkte for den pågældende person eller for et familiemedlem eller en hushjælp, som bor sammen med vedkommende.

a. For så vidt angår personer, som gør tjeneste i den græske hær, forkyndes dokumentet for chefen for den enhed eller post eller det tjenestested, som adressaten tilhører. Hvis enheden, posten eller tjenestestedet er ukendt, forkyndes dokumentet for chefen for den relevante afdeling.

b. For så vidt angår officerer, underofficerer og menige i det græske søværn, forkyndes dokumentet for søværnets generalstabschef.

c. For så vidt angår officerer, underofficerer og menige i det græske luftvåben, forkyndes dokumentet for luftvåbnets generalstabschef.

d. For så vidt angår officerer og underofficerer i det græske politi og havnepoliti samt politibetjente og havnevagter, forkyndes dokumentet for chefen for den pågældende tjeneste.

e. For så vidt angår personale, der er tilknyttet fyrtårne samt andre signallys eller signalstationer, forkyndes dokumentet for havnechefen i det område, hvor de gør tjeneste (artikel 133, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Hvis adressaten har bopæl eller vedtægtsmæssigt hjemsted i udlandet, forkyndes dokumentet for den offentlige anklager ved den domstol, hvor retssagen verserer, eller hvor sagen vil blive anlagt, eller ved den domstol, som har truffet den afgørelse, der skal forkyndes. I sager anlagt ved en byret forkyndes dokumentet for den offentlige anklager ved retten i første instans i det område, hvor byretten er hjemmehørende. Dokumenter vedrørende fuldbyrdelse forkyndes for den offentlige anklager ved retten i første instans i den retskreds, hvor fuldbyrdelsen finder sted. Udenretslige dokumenter forkyndes for den offentlige anklager i det område, hvor adressaten havde sin seneste bopæl eller sit seneste kendte opholdssted i udlandet, og såfremt der ikke er nogen bopæl eller noget kendt opholdssted i udlandet, forkyndes dokumenterne for den offentlige anklager ved retten i første instans i hovedstaden (artikel 132, stk. 1, i den civile retsplejelov). Når den offentlige anklager har modtaget dokumentet, sender denne det uden unødigt ophold til udenrigsministeren, som er forpligtet til at fremsende det til adressaten (artikel 134, stk. 3, i den civile retsplejelov).

Hvis adressatens opholdssted eller præcise adresse er ukendt, finder bestemmelserne i artikel 134, stk. 1, anvendelse, og samtidig offentliggøres et sammendrag af det retslige dokument i to dagblade, hvoraf det ene udkommer i Athen og det andet på det sted, hvor den pågældende domstol har sæde. Alternativt offentliggøres det i to dagblade i Athen efter henvisning fra den offentlige anklager, for hvem et sammendrag af det retslige dokument er blevet

forlyndt. Sæmmendraget udfærdiges og underskrives af den person, der har foretaget forlyndelsen, og skal indeholde følgende oplysninger: parternes fulde navne, typen af retsligt dokument, der er blevet forlyndt, den anmodning, som dokumentet indeholder, og, hvis der er tale om en retsafgørelse, domskonklusionen, den domstol, ved hvilken sagen verserer eller vil blive anlagt, eller den embedsmand, som foretager fuldbyrdelsen. Hvis adressaten indkaldes til at møde for retten eller til at foretage en bestemt handling, skal sammendraget også indeholde oplysninger om tid og sted for fremmødet i retten samt den type handling, der er tale om (artikel 135, stk. 1, i den civile retsplejelov). Ovenstående finder også anvendelse, når udenrigsministeriet bekræfter, at det ikke er muligt at fremsende dokumentet til en person, som opholder sig eller har vedtægtsmæssigt hjemsted i udlandet (artikel 135, stk. 3, i den civile retsplejelov).

Hvis de kontorer eller forretninger, som er omhandlet i artikel 128, stk. 4, litra b), og artikel 131, 132 og 133, er lukket, eller de i de nævnte artikler omhandlede myndigheder eller personer nægter at modtage det pågældende dokument eller at underskrive forlyndelsesprotokollen, udfærdiger den person, der forestår forlyndelsen, en protokol i overensstemmelse hermed og sender dokumentet til den offentlige anklager ved retten i første instans i den retskreds, som forlyndelsesstedet hører under. Den offentlige anklager sender så dokumentet til den person, der nægtede at modtage det eller at underskrive forlyndelsesprotokollen.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forlyndt?

Hvis den forlyndelsesmåde, der fremgår af punkt 7.1, blev anvendt for en person, som er indlagt eller sidder i fængsel, en sømand, en person, som aftjener sin værnepligt, eller en person, som bor i udlandet, anses det forlyndte dokument for at være forlyndt, så snart det er blevet udleveret til de ovenfor nævnte myndigheder eller personer, uanset hvornår det blev sendt og modtaget (artikel 136, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Hvis den forlyndelsesmåde, der fremgår af punkt 7.1, blev anvendt for en person, som ikke kunne træffes på sin bopæl, og der heller ikke kunne træffes andre voksne familiemedlemmer med bopæl på adressen, anses det forlyndte dokument for at være forlyndt, så snart det er hængt op på døren til adressatens bopæl, under forudsætning af at samtlige krav i punkt 7.1 vedrørende forlyndelsesmåden er overholdt (dvs. forlyndelse af dokumentet for politichefen og afsendelse af en relevant skriftlig besked med posten).

7.3 Hvis en anden form for forlyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Hvis den forlyndelsesmåde, der fremgår af punkt 7.1, blev anvendt for en person, som ikke kunne træffes på sin bopæl, og der heller ikke kunne træffes andre voksne familiemedlemmer med bopæl på adressen, skal der, når det forlyndte dokument er blevet hængt op på døren til adressatens bopæl, og en kopi af dokumentet er blevet udleveret til politichefen, sendes en skriftlig besked til adressaten med posten, hvori det angives, hvilken type dokument der er blevet forlyndt, hvilken adresse dokumentet er blevet hængt op på, hvilken dato dokumentet er blevet hængt op på, hvilken myndighed der har fået udleveret dokumentet samt datoen for denne udlevering.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansens dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forlyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Som nævnt i punkt 7.1 gælder det, at hvis adressaten nægter at modtage dokumentet eller at underskrive forlyndelsesprotokollen, hænger den person, der forestår forlyndelsen, dokumentet op på døren til bopælen, kontoret, forretningen eller værkstedet i overværelse af et vidne. Når dokumentet er blevet hængt op, anses det for at være forlyndt.

8 Postforlyndelse fra udlandet (artikel 14 i forlyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forlyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I dette tilfælde udleverer postvæsenet kun dokumentet direkte til adressaten.

8.2 Hvordan kan forlyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

I dette tilfælde underretter postvæsenet adressaten om, at dokumentet ligger på posthuset i en given periode, inden for hvilken han eller hun kan afhente det.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Se bestemmelserne under punkt 8.2.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forlyndt?

Den person, der forestår forlyndelsen, udfærdiger en protokol, som skal indeholde a) begæringen om forlyndelse, b) en klar beskrivelse af det forlyndte dokument og de berørte personer, c) dato og klokkeslæt for forlyndelsen, d) den person, dokumentet er blevet forlyndt for, samt forlyndelsesmåden, såfremt adressaten eller de personer, som er nævnt i artikel 128-135 og 138, ikke var at træffe eller nægtede at modtage dokumentet (artikel 139, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Protokollen underskrives af den person, der forestår forlyndelsen, og af den, der modtager dokumentet. Hvis sidstnævnte nægter at modtage det eller ikke er i stand til at underskrive protokollen, underskrives protokollen af et vidne, som er udpeget til dette formål (artikel 139, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Den person, der forestår forlyndelsen, anfører dato og klokkeslæt for forlyndelsen på det forlyndte dokument og underskriver det. Denne påtegning udgør et bevis for den person, forlyndelsen er foretaget for. Såfremt forlyndelsesprotokollen afviger fra påtegningen, er det forlyndelsesprotokollen, der er gældende (artikel 139, stk. 3, i den civile retsplejelov).

Protokollen som omhandlet i artikel 139 udfærdiges i to eksemplarer, hvoraf det ene afleveres til den person, der har begæret forlyndelsen foretaget, og det andet opbevares uden vederlag af den person, der har foretaget forlyndelsen. Der skrives en kort note om forlyndelsen i en særlig bog, som føres af den person, der forestår forlyndelsen (artikel 140, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Stævningsmanden er forpligtet til på anmodning at udlevere kopier af de originaler, han opbevarer i sit arkiv, til den person, der har begæret forlyndelsen foretaget, til adressaten samt til enhver, der har en legitim interesse heri, under forudsætning af at præsidenten for retten i første instans i den retskreds, hvor forlyndelsen fandt sted, giver sin skriftlige tilladelse hertil i form af en påtegning på den pågældende anmodning (artikel 140, stk. 2, i den civile retsplejelov).

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forlyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forlyndes for tredje mand)? Kan forlyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forlyndes på ny?

Hvis en af sagens parter ikke kunne overholde en frist på grund af force majeure eller en svigagtig handling fra modpartens side (hvis f.eks. stævningsmandens forlyndelse var ugyldig, eller hvis modtageren af dokumentet forsættigt undlod at underrette parten derom), har den pågældende part ret til at anmode om genindsættelse i den tidligere retsstilling (artikel 152, stk. 1, i den civile retsplejelov) inden for 30 dage at regne fra datoen for ophævelse af den forhindring, som udgjorde force majeure, eller fra den dag, hvor vedkommende fik kendskab til modpartens svigagtige handling (artikel 153 i den civile retsplejelov).

Hvis en person, som er dømt ved udeblivelsesdom, ikke blev indkaldt, eller hvis indkaldelsen ikke skete på lovlig vis eller inden for de fastsatte frister, har den pågældende person ret til at gøre indsigelse mod denne retsafgørelse. Hvis den pågældende bor i Grækenland, er fristen 15 dage fra forkyndelsen af retsafgørelsen. Hvis vedkommende har et ukendt opholdssted eller bor i udlandet, er fristen 60 dage at regne fra den seneste offentliggørelse af sammendraget af forkyndelsesprotokollen, jf. artikel 135, stk. 1 (se i øvrigt artikel 501 samt artikel 503, stk. 1 og 2, i den civile retsplejelov).

Hvis en part i en retssag har indkaldt modparten med angivelse af, at sidstnævnte har et ukendt opholdssted, selv om førstnævnte part rent faktisk havde kendskab til modpartens opholdssted, har modparten, hvis denne helt eller delvis taber sagen, ret til at anmode om fornyet undersøgelse af retsafgørelsen inden for 60 dage, hvis den pågældende bor i Grækenland, og inden for 120 dage at regne fra datoen for forkyndelse af den anfægtede retsafgørelse, hvis han eller hun har et ukendt opholdssted eller bor i udlandet. Hvis afgørelsen ikke er blevet forkyndt, er fristen tre år at regne fra den dato, hvor den anfægtede afgørelse blev truffet, under forudsætning af at den er retskraftig eller ikke kan appelleres, og ellers fra den dato, hvor den får retskraft (artikel 538, artikel 544, stk. 9, artikel 545, stk. 1, 2, 3 og 5 i den civile retsplejelov).

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Udgifterne til forkyndelse afholdes i første omgang af den, der begærer forkyndelsen foretaget (artikel 173, stk. 1 og 3, i den civile retsplejelov).

Den tabende part i retssagen dømmes til også at betale disse udgifter (artikel 176 og 189, stk. 1, i den civile retsplejelov). Beløbet afhænger af, hvordan forkyndelsen foretages, og hvilken type forkyndelse der er tale om. Mindstesatsen for forkyndelse ligger på 23,00 EUR, hvis dokumentet skal forkyndes for en person, der bor eller opholder sig i det område, hvor stævningsmanden har sit vedtægtsmæssige hjemsted.

Sidste opdatering: 15/12/2016

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [es](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Forkyndelse af dokumenter - Spanien

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse af dokumenter betyder fremsendelse af dokumenter til en person.

De særlige bestemmelser om forkyndelse af dokumenter har til formål at sikre bevis for, at bestemte inden- og udenretslige dokumenter er blevet tilstillet en person, og der dermed foreligger dokumentation for tidspunkt, sted og måde for overgivelsen, og for at de er modtaget af den rette person, såvel inden for rammerne af en retssag (indenretslige dokumenter) som uden for (udenretslige dokumenter).

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Beslutninger, der træffes som led i en retssag, skal forkyndes af domstolskontorerne (*Oficinas Judiciales*) via de fælles centre for forkyndelse af dokumenter (*Servicios Comunes Procesales de Actos de Comunicación*).

Retslige dokumenter omfatter:

1. Meddelelser, når disse har til formål at underrette om en afgørelse eller et retligt skridt.
2. Tilsigelser, hvor den pågældende skal møde personligt og varetage sine interesser inden en bestemt frist.
3. Stævninger med angivelse af sted, dato og klokkeslæt, hvor adressaten skal møde for retten og varetage sine interesser.
4. Påbud, hvorved adressaten i overensstemmelse med lovgivningen pålægges at gøre eller afholde sig fra at gøre noget.
5. Retskendelser, som kræver frigivelse af attester eller beviser eller udførelse af en anden handling, som justitssekretærer, notarer eller retsmedlemmænd har kompetence til at udføre.
6. Memoranda med henblik på kommunikation med udenretslige myndigheder og embedsmænd.

Ethvert dokument, retten har fået forelagt under sagen, hvad enten det er fremlagt af parterne, af tredjemand på anmodning af retten eller af sagkyndige udpeget af retten, skal forkyndes.

Udenretslige dokumenter (f.eks. notarialakter), jf. Den Europæiske Unions Domstols definition i sag C-223/14 (*Tecom Mican*), forkyndes også uden for rammerne af en retslig procedure, således som Domstolen fastslog i sag C-14/08 (*Roda Golf*).

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Dokumenter forkyndes under ledelse af en justitssekretær (*Letrado de la Administración de Justicia* (betegnet *Secretario Judicial* indtil 2015), som er ansvarlig for, at forkyndelsen foretages korrekt.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Nej, den anmodende myndighed skal spørge om adressatens opholdssted ved at udfylde standardformularen i forordning (EF) nr. 1206/2001.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Spanien har intet åbent register af den art. Spanske domstole har dog en række databaser med begrænset adgang til rådighed (*Punto Neutro Judicial-netværket*), som de kan benytte, når der er rimelig grund til det, og hvor de kan fremsætte forespørgsler om adresser og ejendom. Hvis retten således ikke kender adressen på den fysiske eller juridiske person, dokumentet skal forkyndes for, skal den foretage en søgning i de databaser, domstolene har til rådighed.

For at foretage søgningen skal myndigheden have oplysninger om det spanske identitetskort eller skatteregistreringsoplysninger for den person, forespørgslen vedrører, eller den pågældendes identitetsnummer som udenlandsk statsborger med bopæl i Spanien. Hvis den berørte person ikke har spanske identitetspapirer, vil myndigheden skulle give andre oplysninger ud over personens fulde navn, f.eks. dennes pasnummer, fødselsdato eller nationalitet, eftersom søgningen måske ikke giver resultater uden disse oplysninger. Der opkræves ikke et gebyr herfor.

Parterne kan endvidere benytte andre offentlige registre for at få oplysninger om adressen. For at få adgang til disse registre skal der betales et gebyr, som varierer, alt efter hvilke oplysninger der ønskes.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Når den kompetente spanske myndighed har modtaget formular A, jf. Rådets forordning nr. (EF) 1206/2001 af 28. maj 2001, med anmodning om en søgning på en persons aktuelle adresse, konsulterer domstolskontoret de databaser, som indeholder oplysninger om person- og forretningsadresser.

Hvis formularen indeholder en anmodning om forkyndelse af dokumenter ifølge forordning nr. 1393/2007, og adresseforespørgslen viser, at den spanske myndighed ikke har stedlig kompetence til at forkynde de pågældende dokumenter, skal den i henhold til forordningens artikel 6, stk. 4, sende anmodningen videre til den kompetente modtagende instans og underrette den fremsendende instans herom under anvendelse af standardformularen.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Dokumenter kan under en justitssekretærs (*Letrado de la Administración de Justicia*) ansvar forkyndes på en af følgende måder:

1. Via en advokat såfremt der er tale om dokumenter stilet til personer, som advokaten repræsenterer i sagen.
2. Pr. post, telegram, e-mail eller andre elektroniske midler, som sikrer en pålidelig registrering af modtagelse, dato og tidspunkt for modtagelse samt indholdet af de forkyndte dokumenter.
3. Ved personlig levering til adressaten af en ordret gengivelse af den afgørelse, der skal forkyndes for ham, det påbud, der er udstedt af retten eller justitssekretæren, eller en stævning eller et påbud om at træffe en foranstaltning.
4. Under alle omstændigheder af medarbejdere i det spanske retsvæsen (*Administración de Justicia*) ved hjælp af telekommunikation i sager, der involverer anklagemyndigheden, statens juridiske tjeneste, de retlige rådgivere for det spanske parlament og lovgivende forsamlinger eller de juridiske tjenester under socialministeriet, de øvrige ministerier i de selvstyrende regioner eller de lokale myndigheder, såfremt adressaten ikke har valgt en advokat.

Dokumenter anses for at være blevet behørigt forkyndt, hvis forkyndelsesrapporten indeholder tilstrækkelig dokumentation for, at de relevante dokumenter blev leveret på den pågældende persons hjemmearchiv, på den e-mailadresse, der er godkendt til formålet, via en elektronisk forkyndelsesportal eller via et hvilket som helst telekommunikationsmiddel eller elektronisk middel, som adressaten har valgt.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

I Spanien er man i færd med at indføre elektronisk sagsbehandling på dette område i henhold til lov nr. 18 af 5. juli 2011 om anvendelse af informations- og kommunikationsteknologi indenfor retsvæsenet.

For at kunne benytte sig heraf skal de berørte tilmelde sig den elektroniske service på et af justitskontorerne (*Sedes Judiciales Electrónicas*).

I henhold til artikel 273, stk. 3, i retsplejeloven (*Ley de Enjuiciamiento civil*) er aktørerne indenfor justitsvæsenet forpligtet til at anvende de eksisterende elektroniske systemer i forbindelse med behandlingen af dokumenter, herunder stævninger, på en sådan måde, at der er sikkerhed for, at disse dokumenter er ægte, og der foreligger bevis for afleveringen og modtagelsen heraf. Følgende retssubjekter er under alle omstændigheder forpligtet til at kommunikere med justitsvæsenet med elektroniske midler:

- a) Juridiske personer.
- b) Enheder uden retlig handleevne (*entidades sin personalidad jurídica*).
- c) Personer, der udøver selvstændig virksomhed, som drives i selskabsform.
- d) Notarer og *registradores*.
- e) Personer, der repræsenterer en person, der er forpligtet til at kommunikere med justitsvæsenet med elektroniske midler.
- f) Offentligt ansatte i forbindelse med opgaver, som de udfører i embeds medfør.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Hvis en kopi af afgørelsen eller stævningen skal sendes anbefalet eller pr. telegram med modtagelsesbevis eller ved andre lignende midler, som gør det muligt at arkivere en pålidelig kvittering for modtagelsen af forkyndelsen, modtagelsesdatoen og indholdet af det forkyndte dokument, skal justitssekretæren indføre en erklæring i sagens akter med oplysninger om dokumentets afsendelse og indhold og, hvor det er relevant, vedlægge sagsakterne modtagelsesbeviset, det middel, hvorved modtagelsen blev registreret, eller dokumentation fra advokaten, som viser, at denne har foretaget forkyndelsen. Forkyndelse ved (offentlig) meddelelse kan i Spanien kun godkendes af den retsinstans, der har til opgave at træffe afgørelse i hovedsagen, idet det antages, at forsøg på at foretage forkyndelsen på de adresser, der er fremkommet gennem søgning efter den persons opholdssted, for hvem dokumenterne skal forkyndes, ikke er lykkedes, jf. artikel 164 i retsplejeloven. Derfor må justitssekretæren som den modtagende instans for en anmodning om forkyndelse ifølge forordning (EF) nr. 1393/2007 ikke godkende forkyndelse ved (offentlig) meddelelse, da denne ikke har til opgave at behandle hovedsagen, men blot skal yde retslig bistand.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Dokumenter anses for at være blevet forkyndt, hvis de lovfæstede krav for den enkelte type forkyndelse er opfyldt.

Under alle omstændigheder skal de anvendte metoder gøre det muligt at arkivere en pålidelig kvittering for modtagelsen af det forkyndte dokument, modtagelsesdato og -tidspunkt samt indholdet.

Hvis en kopi af afgørelsen eller stævningen skal sendes anbefalet eller pr. telegram med modtagelsesbevis eller ved andre lignende midler, som gør det muligt at arkivere en pålidelig kvittering for modtagelsen af forkyndelsen, modtagelsesdatoen og indholdet af det forkyndte dokument, skal justitssekretæren indføre en erklæring i sagens akter med oplysninger om dokumentets afsendelse og indhold og, hvor det er relevant, vedlægge sagsakterne modtagelsesbeviset, det middel, hvorved modtagelsen blev registreret, eller dokumentation fra advokaten, som viser, at denne har foretaget forkyndelsen.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Hvis meddelelsen eller dokumentet ikke kan leveres med post, efterlader postfunktionæren en meddelelse til adressaten om, at brevet eller dokumentet er sendt til vedkommende og kan afhentes af denne på et nærmere angivet posthus inden for en bestemt periode.

Embedsmænd fra domstolskontoret kan også have gjort et forsøg på at foretage forkyndelse, og i så fald vil der blive lagt en meddelelse i adressatens postkasse om, i hvilken periode dokumentet kan afhentes ved retten.

Såfremt adressaten bor i den retskreds, hvor domstolen ligger, og de pågældende dokumenter ikke er væsentlige for, om man møder med eller uden advokat i sagen, kan der ved alle de midler, der er nævnt i første afsnit, sendes en indkaldelse til at møde ved den pågældende ret med henblik på forkyndelse af en retsafgørelse eller et andet processuelt skridt, udstedelse af et forbud eller videregivelse af processkrifter.

Meddelelsen skal indeholde en tilpas detaljeret forklaring på, hvorfor adressaten skal møde for retten, en angivelse af processkrifterne, og hvilken sag indkaldelsen vedrører, samt en advarsel om, at hvis adressaten ikke møder inden for den angivne periode uden at have en gyldig grund hertil, vil videregivelsen eller offentliggørelsen anses for at være sket.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Afviser adressaten at acceptere forkyndelsen uden gyldig grund, anses dokumenterne for at være blevet forkyndt for vedkommende og vil have de samme retsvirkninger, som de ville have haft, hvis de var blevet forkyndt, idet det forudsættes, at de forskellige processuelle frister regnes fra dagen efter afvisningen, jf. artikel 161, stk. 2, i den civile retsplejelov.

8 Postforlyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Ifølge loven skal postforsendelser alt efter type enten afleveres til adressaten eller en af denne bemyndiget person eller afleveres i postboks på posthuset eller lægges i postkasser ved bopælen. En person anses for at være godkendt af adressaten til at modtage postforsendelser på sidstnævntes hjemmeadresse, forudsat at den pågældende kan identificere sig og påtage sig ansvaret for de leverede forsendelser, medmindre vedkommende udtrykkeligt modsætter sig det.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Lovgivningen skal indeholde bestemmelser for situationer, hvor postforsendelser af en eller anden grund ikke kan leveres til adressaten eller returneres til afsenderen. Disse bestemmelser skal omfatte regler for proceduren til at fastslå adressatens adresse, postforsendelsernes oprindelse og destination, afsenderens indkaldelse til retsmøde og midlertidig opbevaring, tilbagetagelse og bortskaffelse af forsendelser.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Postfunktionæren efterlader en besked til adressaten om, at han/hun skal afhente et brev på det anførte posthus inden for den anførte frist. Bliver forsendelsen ikke afhentet inden for den fastsatte frist, vil det blive registreret, og forsendelsen vil blive returneret til afsenderen.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Den udpegede postfunktionær formodes at handle ærligt og pålideligt, for så vidt angår omdeling, aflevering og modtagelse af meddelelser fra administrative og retslige organer, eller i tilfælde af at modtagelse nægtes, eller det viser sig umuligt at forkynde stævningen, hvad enten det sker fysisk eller ved telekommunikation.

Personlig forkyndelse ved en retsmedarbejder skal dokumenteres i en skriftlig rapport, hvori retsmedarbejderen anfører resultatet af forkyndelsen. Hvis forkyndelsen kan foretages for adressaten selv, omfatter forkyndelsesrapporten adressatens underskrift eller en angivelse af vedkommendes afvisning af at kvittere for modtagelsen sammen med en meddelelse om, at forkyndelsen skal anses for at være sket (se spørgsmål 7.4).

Hvis den adresse, hvor det forsøges at forkynde stævningen, er adressatens hjemmeadresse ifølge det lokale folke- eller skatteregister eller ifølge et andet officielt register eller en publikation fra en brancheorganisation, eller det er en social institution eller lokaler, sagsøgte lejer, og adressaten ikke kan findes der, kan stævningen i en forsejlet kuvert i henhold til artikel 160, stk. 3, i den civile retsplejelov forkyndes for enhver ansat eller ethvert familiemedlem eller en person, adressaten bor sammen med, som er over 14 år, og som befinder sig på adressen, eller for ejendommens vicevært, hvis der er en sådan. I alle disse tilfælde, skal den, der forkynder stævningen, underrette modtageren om, at denne er forpligtet til at overdrage kopien af afgørelsen eller stævningen til den person, den er stilet til, eller underrette den pågældende om, at den er kommet, hvis han/hun kender adressatens opholdssted. Den, der forkynder stævningen, skal under alle omstændigheder gøre modtageren opmærksom på dennes ansvar for at beskytte adressatens data.

Såfremt dokumentet er adresseret til adressatens faste arbejdssted, sker forkyndelsen i adressatens fravær for en person, som erklærer at kende den pågældende, eller – hvis der findes et kontor, der har ansvaret for at modtage dokumenter eller genstande – for lederen af dette kontor, og i så fald skal den, som foretager forkyndelsen, gøre modtageren opmærksom på de i ovenstående afsnit anførte punkter.

Navnet på adressaten, der skal modtage dokumentet, samt dato og tidspunkt, hvor adressaten blev opsøgt, men ikke fundet hjemme, vil blive indført i forkyndelsesrapporten, og det samme gælder navnet på den person, som modtager kopien af afgørelsen eller stævningen, samt sidstnævntes forhold til adressaten. Ethvert dokument, der forkyndes på denne måde, har fuld retsvirkning.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredje mand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Processkrifter, der ikke fremsendes på den måde, der er foreskrevet i lovgivningen, anses for at være en nullitet. Ifølge Domstolens praksis, således som den fandt udtryk i dommen i sag C-354/15, Henderson, skal processkrifter under alle omstændigheder oversættes til et sprog, som adressaten forstår, til et officielt sprog i den anmodede medlemsstat, eller til et officielt sprog på det område, hvor forkyndelsen foretages. Desuden skal standardformularen i bilag II til forordningen anvendes, og den skal udfyldes på den måde, som forordningen foreskriver.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Såfremt forkyndelsen foretages af en domstol, domstolskontoret eller det fælles center for forkyndelse, vil forkyndelsesomkostningerne blive afholdt af den relevante retsinstans, således at den anmodende part ikke skal betale et gebyr.

Sidste opdatering: 10/04/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Frankrig

1 Hvad betyder det retlige begreb "forlyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forlyndelse (*signification*) er en form for meddelelse (*notification*).

Det bestemmes i § 651 i den civile retsplejelov, at "*dokumenterne bringes til de berørte personers kendskab ved deres meddelelse*".

Meddelelse kan finde sted ved forkyndelse, dvs. meddelelsen sker ved, at dokumentet forkyndes ved stævningsmand (*huissier de justice*) (stk. 2) eller på sædvanlig vis uden stævningsmandens mellemkomst.

Forlyndelsens formelle rigtighed er underlagt strenge generelle bestemmelser om de tilladte tidspunkter og dage samt en række formkrav, der er fastsat i § 653 ff. i den civile retsplejelov.

Link til bestemmelserne i den civile retsplejelov om meddelelse og forkyndelse: klik [HER](#).

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle vigtige dokumenter i en retssag skal bringes til den anden parts kendskab. Et processkrift er et dokument, hvorved en retssag indledes, et dokument, som sikrer sagens forløb, som gør det muligt at suspendere sagen eller bringe den til ophør eller at få fuldbyrdet en dom (f.eks. stævning, indlæg, memorandum, forkyndelse af en dom).

Den civile retsplejelov indeholder bestemmelser om en todelt ordning for meddelelse af processkrifter. Et dokument kan altid forkyndes ved stævningsmand (jf. § 651, stk. 3, i den civile retsplejelov), også selv om det ifølge loven kunne være forkyndt på anden vis. Til gengæld er det ikke tilladt at forkynde et dokument på anden vis, når det ifølge loven skal forkyndes ved stævningsmand.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Stævningsmænd (*huissiers de justice*) har som de eneste beføjelse til at forkynde dokumenter. De kan overdrage denne beføjelse til edsvorne fuldmægtige (*clercs assermentés*), som de har det civile ansvar for.

Meddelelse af dokumenter på sædvanlig vis kan foretages af alle. De skal i meddelelsen angive deres efternavn og fornavne eller firmanavn samt deres adresse eller vedtægtsmæssige hjemsted. (jf. § 665 i den civile retsplejelov). Meddelelsen kan også foretages ved en justitssekretær (i visse tilfælde i forbindelse med indkaldelse til et retsmøde eller meddelelse af en dom).

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Når et dokument fra udlandet skal forkyndes af en fransk myndighed (offentlig anklager eller stævningsmand), og det godtgøres, at personen ikke længere bor på den angivne adresse, påhviler det denne myndighed at tage de skridt, der er nødvendige for at finde frem til den pågældende persons nøjagtige adresse.

Med henblik herpå har den offentlige anklager adgang til forskellige registre, herunder socialsikringsregistre. De oplysninger, der videregives, vedrører udelukkende skyldnerens adresse, adressen på dennes arbejdsgiver og de organer, ved hvilke der er åbnet en konto i skyldners navn.

I forbindelse med civilretlig tvangsfuldbyrdelse giver [§ L. 152-1 i lov om civilretlig tvangsfuldbyrdelse](#) stævningsmænd direkte adgang til oplysninger ved statens forvaltninger eller tjenester, ved de offentlige myndigheder og ved virksomheder og organer, der er under forvaltningsmyndighedens kontrol.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Bortset fra offentligt tilgængelige oplysninger (i f.eks. telefonbøger) har udenlandske retslige myndigheder og parterne i en retssag ikke adgang til registre, der indeholder personoplysninger, som f.eks. skyldnerens adresse.

Efter fransk ret kan der kun gives adgang til sådanne oplysninger i forbindelse med civilretlig tvangsfuldbyrdelse eller ved en kendelse i forbindelse med en retssag (jf. spørgsmål 1.3.).

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Der findes ingen bestemmelser i den civile retsplejelov, som er til hinder for anvendelsen af forordning nr. 1206/2001 til at finde en persons adresse.

Forordningen skal dog overholde retsplejelovens bestemmelser. Ifølge fransk ret har de civile retter imidlertid ikke som i andre medlemsstater direkte adgang til folkeregistre. Derfor kan man forestille sig, at forordning nr. 1206/2001 vil blive anvendt, hvis tredjemand er i besiddelse af et dokument, der indeholder den pågældende persons adresse. I så fald og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 138 ff. i den civile retsplejelov kan retten pålægge denne tredjemand at fremlægge det pågældende dokument, idet det præciseres, at tredjemand kan gøre en legitim hindring gældende (f.eks. tavshedspligt for advokater).

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Meddelelse på sædvanlig vis kan ske pr. post i en lukket kuvert (jf. § 667 i den civile retsplejelov) eller ved aflevering med kvittering for modtagelsen.

Meddelelsen skal indeholde alle oplysninger om efternavn og fornavne eller firmanavn på den person, dokumentet hidrører fra, samt personens adresse eller vedtægtsmæssige hjemsted. Det er et krav, at meddelelsen indeholder en angivelse af den modtagende person (jf. § 665 i den civile retsplejelov). Disse forskellige oplysninger er obligatoriske. Fremgår de ikke af dokumentet, er meddelelsen ugyldig (jf. § 693 i den civile retsplejelov).

Hvis modtageren er en fysisk person, skal meddelelse ske på det sted, hvor personen har sin bopæl, eller på et hvilket som helst sted, hvis dokumentet overgives til personen selv eller på den valgte adresse, hvis dette er tilladt eller påkrævet efter loven. Hvis modtageren er en juridisk person, skal meddelelse ske på det sted, hvor virksomheden er beliggende, og ellers til en af virksomhedens ansatte, der er bemyndiget til at modtage dokumentet.

For den, der foretager meddelelsen, er datoen den dato, hvor brevet afsendes, hvilket fremgår af posthusets stempel. For den, der får meddelt et dokument, er datoen den dato, hvor personen modtager brevet. Hvis der er tale om et anbefalet brev med kvittering for modtagelsen, er denne dato den, som postvæsenet anfører, når brevet afleveres til adressaten.

Forkyndelse mellem advokater finder sted, når en advokat skal forkynde et dokument for sin kollega (jf. artikel 671-673 i den civile retsplejelov). Det sker altid i domhuset på en af to måder: Forkyndelse (som kræver, at en stævningsmand sætter sit stempel og sin underskrift på dokumentet og en kopi heraf) eller direkte meddelelse (som sker ved overdragelse af dokumentet i to eksemplarer til den modtagende advokat, idet denne giver den anden advokat et af eksemplarerne tilbage med dato og underskrift).

Forkyndelser foretages af stævningsmændene i retskredsen for den distriktsdomstol (*tribunal de grande instance*), hvor de er bosat. I praksis er det kun tilladt at foretage forkyndelser på hverdage mellem kl. 6 og 21, medmindre retten giver tilladelse til andet. I artikel 663 i den civile retsplejelov er der opregnet en række oplysninger, som skal fremgå af de to originaler af stævningsmandens dokumenter, og enhver mangel gør forkyndelsen ugyldig (jf. artikel 693 i den civile retsplejelov). Dokumentet skal forkyndes personligt. Hvis dette ikke er muligt, skal det forkyndes på personens bopæl eller opholdssted. Hvis ikke betingelserne for anvendelse af denne anden forkyndelsesmåde er opfyldt, sker forkyndelsen ved at sende modtageren en udskrift af retsbogen (forkyndelse på stævningsmandens kontor).

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Artikel 748-1 i den civile retsplejelov bestemmer, at forsendelse, aflevering og meddelelse af processkrifter, retsdokumenter, meddelelser, påmindelser eller indkaldelser, rapporter, udskrifter fra retsbogen og kopier og genparter, der er forsynet med en fuldbyrdelsespåtegning, under visse omstændigheder kan foretages elektronisk.

Indførelsen af nye teknologier i retsvæsenet har gjort det nødvendigt at opstille retningslinjer for stævningsmænds elektroniske forkyndelse.

Meddelelser mellem advokater kan også foretages via de franske advokaters virtuelle private netværk (*Réseau Privé Virtuel Avocats*, RPVA), som også anvendes til udveksling mellem advokater og retsinstanser under sagen.

De tekniske bekendtgørelser, hvorved de konkrete retningslinjer for elektronisk udveksling fastlægges, giver principielt kun adgang til elektronisk kommunikation for visse fagfolk, herunder advokater og stævningsmænd.

Elektronisk kommunikation er en mulighed ved de fleste retsinstanser, såsom distriktsdomstole, handelsdomstole, appeldomstole, kassationsdomstolen og byretter (*tribunaux de grande instance, tribunaux de commerce, cours d'appel, Cour de cassation, tribunaux d'instance*) i mere begrænset omfang.

I visse tilfælde og under bestemte betingelser kan dokumenter fra justitskontoret (meddelelser om retsmøde eller, for visse juridiske personer, indkaldelser) sendes til en part pr. e-mail (se artikel 748-8 og 748-9 i den civile retsplejelov).

I samtlige tilfælde skal dokumentets modtager udtrykkeligt give sit samtykke til, at der anvendes elektronisk kommunikation.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Hvis meddelelse af dokumentet ikke har kunnet foretages, skal det forkyndes ved stævningsmand.

Forkyndelsen sker "enten på bopælen eller, hvis ikke bopælen er kendt, på opholdsstedet". Stævningsmanden skal således iværksætte alle nødvendige tiltag for at finde frem til modtagerens bopæl, inden han overdrager dokumentet på opholdsstedet.

Hvis dokumentets adressat har en kendt bopæl eller et kendt opholdssted, og stævningsmanden ikke antræffer den pågældende, kan sidstnævnte kun foretage en gyldig forkyndelse ved at aflevere en kopi af dokumentet til en anden person, der er til stede på bopælen eller opholdsstedet. Hvis ikke dokumentet kan afleveres, skal flere formkrav overholdes for at beskytte modtagerens interesser. Der afleveres en kopi i en lukket kuvert, som skal indeholde bestemte oplysninger, og der sendes en besked til den pågældende person herom ved almindeligt brev.

Hvis dokumentets modtager ikke har hverken en kendt bopæl eller et kendt opholdssted eller arbejdssted, kan stævningsmanden på gyldig vis opbevare dokumentet på sit kontor. I denne forbindelse udarbejder han et notat, i hvilken han omhyggeligt angiver alle de tiltag, han har iværksat for at finde modtageren. Samme dag eller senest den første arbejdsdag derefter sender han en kopi af notatet og af det dokument, der søges forkyndt, til modtageren på dennes sidst kendte adresse ved anbefalet brev med kvittering for modtagelsen. Samme dag underretter stævningsmanden ved almindeligt brev modtageren herom.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

En forkyndelse anses for at have fundet sted den dag, hvor den er foretaget personligt, på bopælen eller opholdsstedet. Da forkyndelse ved aflevering på stævningsmandens kontor opfattes som forkyndelse på bopælen, er det datoen for beskeden om, at stævningsmanden har været forbi hos modtageren, og ikke datoen for kopiens aflevering på stævningsmandens kontor, der gælder. Reglerne for fastsættelse af forkyndelsesdatoen gælder, også selv om der skal sendes en besked.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Hvis ikke modtageren er hjemme, når postbuddet kommer med det anbefalede brev med kvittering for modtagelsen, står der på beskeden om, at postbuddet har været forbi hos modtageren, at modtageren kan afhente en kopi af dokumentet på posthuset inden for en fastsat frist.

Hvis stævningsmanden er sikker på, at adressen på forkyndelsesdokumentet er rigtig, men ikke kan aflevere dokumentet personligt, lægger han en besked om, at han har været forbi, i modtagerens postkasse, med oplysning om, at modtageren kan afhente en kopi af dokumentet på stævningsmandens kontor (jf. artikel 656 i den civile retsplejelov).

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Modtagerens accept er ikke nogen betingelse for, at dokumentet kan afleveres til den pågældende, så selv om dokumentets modtager ikke ønsker at modtage det dokument, som stævningsmanden vil overrække ham, er dokumentet ikke desto mindre forkyndt for modtageren. *Stævningsmanden kan nemlig umuligt tvinge modtageren til at tage imod dokumentet, hvis han nægter det. Stævningsmanden afleverer så blot kopien hos modtageren, når denne er til stede på bopælen. Forkyndelsen er således gyldig, selv om modtageren nægter at tage imod dokumentet, og stævningsmanden blot lægger det på et møbel (jf. CA Paris, 12.12.1906, S. 1907. 2.109).*

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Ved meddelelse pr. post kan den person, der har til opgave at aflevere brevet med kvittering for modtagelsen, i princippet kun aflevere det til den person, det er adresseret til, medmindre modtageren har bemyndiget en tredjemand til at modtage sådanne dokumenter.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Såfremt hverken dokumentets modtager eller en person, der er bemyndiget til at modtage breve med kvittering for modtagelsen, har kunnet modtage det dokument, der meddeles pr. post, er meddelelsen ikke gyldig, og dokumentet skal forkyndes ved stævningsmand.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Hvis den person, der har til opgave at aflevere brevet med kvittering for modtagelsen, har indfundet sig på modtagerens bopæl, og modtageren (eller den, der er bemyndiget til at modtage anbefalede breve med kvittering for modtagelsen) ikke er til stede, efterlader postbuddet en besked i vedkommendes postkasse. I beskeden står der, at brevet ligger klar til modtageren på posthuset, og at han kan afhente det inden for en frist på 15 dage. Hvis ikke modtageren har afhentet brevet inden for den fastsatte frist, returneres det til afsenderen.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Når meddelelse sker ved anbefalet brev med kvittering for modtagelsen, afleverer postbuddet brevet til modtageren mod dennes underskrift på kvitteringen. Kvitteringen sendes til afsenderen som bevis for, at dokumentet er blevet afleveret personligt. Hvis ikke modtageren har afhentet brevet på posthuset, eller hvis adressen f.eks. er forkert, får afsenderen tilsendt kvitteringen efter udløbet af fristen på 15 dage med besked om, at det ikke har været muligt at forkynde dokumentet.

Når et dokument forkyndes, anfører stævningsmanden i sin protokol de tiltag, han har iværksat for at foretage forkyndelsen, jf. bestemmelserne i artikel 655, stk. 2, i den civile retsplejelov, der lyder som følger: "Stævningsmanden anfører de tiltag, han har iværksat for at forkynde dokumentet personligt for modtageren, og de forhold, der har gjort det umuligt at forkynde dokumentet".

Stævningsmanden anfører ligeledes i protokollen, hvem han har afleveret dokumentet til, og underretter fuldmagtsgiveren herom.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Dokumenterne skal i princippet meddeles personligt. Det er dog under visse omstændigheder muligt at meddele dem til tredjemand, uden at dette nødvendigvis gør meddelelsen ugyldig.

I henhold til bestemmelserne i § 670 i den civile retsplejelov anses meddelelse ved anbefalet brev med kvittering for modtagelsen for at have fundet sted på bopælen eller opholdsstedet, når kvitteringen for modtagelsen er underskrevet af en person, der er bemyndiget hertil. En sådan meddelelse kan have betydning for retsafgørelsens kvalificering (kontradiktorisk afgørelse eller udeblivelsesafgørelse, hvis ikke personen er til stede), men den er ikke mindre gyldig af den grund.

I de øvrige tilfælde, dvs. hvis adressen for meddelelsen ved anbefalet brev er forkert, eller hvis ikke modtageren har afhentet brevet på posthuset, opfordrer justitssekretæren den pågældende til at få dokumentet forkyndt, jf. bestemmelserne i artikel 670-1 i samme lov. Dette gør det muligt at få dokumentet meddelt på gyldig vis.

På samme måde kan stævningsmanden aflevere dokumentet til en anden end modtageren, f.eks. til et familiemedlem, der befinder sig på bopælen. I så fald afleveres en kopi af dokumentet til den pågældende tredjemand i en forsejlet kuvert, og stævningsmanden anfører navnet på den person, der har modtaget dokumentet, i sin protokol (artikel 655 og 657 i samme lov).

Hvis stævningsmanden har haft mulighed for at fastslå, at modtageren rent faktisk bor på den angivne adresse, kan han efterlade en besked i postkassen om, at modtageren kan afhente dokumentet på hans kontor. I dette tilfælde er forkyndelsen gyldig, og dokumentet anses for at være forkyndt på bopælen, hvilket har de virkninger, der allerede er nævnt med hensyn til retsafgørelsens kvalificering (jf. 656 i samme lov).

Endelig gør sagsøgtets frivillige tilstedeværelse i retsmødet ved byretten, handelsretten eller arbejdsretten det muligt at se bort fra en ugyldig meddelelse eller forkyndelse af stævningen, når parterne er enige herom (Soc., 16.5.1990).

I alle andre tilfælde har et dokument, der er uretmæssigt meddelt eller forkyndt, ingen gyldighed og afføder ingen retsvirkninger. Det kan bl.a. ikke udløse klagefristerne.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Udgifterne til meddelelse af et dokument ved anbefalet brev er begrænset til prisen for forsendelse af et anbefalet brev, dvs. 5,10 EUR for et brev på højst 20 g, der afsendes i Frankrig til en modtager i Frankrig (pris pr. 1. april 2017).

Udgifterne til forkyndelse er fastsat i [☞ bekendtgørelse af 26. februar 2016 om fastsættelse af stævningsmænds regulerede honorarer](#). Prisen for forkyndelse afhænger af dokumentets art og det beløb, dokumentet vedrører, men ligger generelt på under 50 EUR.

Sidste opdatering: 21/11/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Kroatien

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Konkret er "forkyndelse af dokumenter" et juridisk begreb, ifølge hvilket dokumenter i civil- og handelsretlige sager skal forkyndes for alle parter i sagen. Ifølge artikel 4, stk. 1, punkt 6, 7 og 8, i dekretet om kontortransaktioner (*Uredba o uredskom poslovanju*) (i det følgende benævnt "dekretet"), *Narodne Novine* (NN, Republikken Kroatiens officielle tidende), nr. 7/09, kan et sådan dokument enten kan være et indlæg eller en officiel akt.

– Et indlæg er et dokument, som en part bruger til at anlægge en sag, supplere eller ændre en begæring eller andet retskrav eller til at afholde sig fra at forfølge det pågældende krav.

Det fastsættes i artikel 14 i den civile retsplejelov (Zakon o parničnom postupku) (NN nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 og 89/14, i det følgende benævnt "CPA"), at såfremt det for bestemte søgsmål ikke er fastsat i lovgivningen, under hvilken form de kan anlægges, skal parterne iværksætte formelle skridt enten skriftligt uden for retsmødet eller mundtligt ved retsmødet.

I henhold til artikel 106 i CPA skal indlæg – stævninger, svar på stævninger, retsmidler og andre erklæringer, begæringer og meddelelser, der fremsættes uden for retssagen – indgives skriftligt.

Indlæg er således de dokumenter, som fremsendes af klienter og andre parter i sagen, og som bruges til at tage formelle skridt.

– En akt er et dokument udstedt af en myndighed, hvori den afgør en sag, besvarer et indlæg fremsat af en part eller afgør, afslutter eller færdiggør officielle foranstaltninger og indleder en formel korrespondance med andre organer eller juridiske enheder med offentlig myndighed.

En lovfæstet forkyndelse af dokumenter er den foreskrevne handling, som udføres af kompetente myndigheder og personer, således at adressater kan få adgang til indholdet af dokumenter, der er stilet til dem. Dette er vigtigt, for hvis et dokument ikke forkyndes for en part, forhindres den pågældende i at blive hørt, og dette udgør under alle omstændigheder en væsentlig krænkelse af bestemmelserne vedrørende søgsmål og kan resultere i et ekstraordinært retsmiddel.

Forkyndelse af en stævning for en sagsøgt er også en nødvendig forudsætning for, at en retssag kan indledes, og en sådan sag begynder fra det tidspunkt, stævningen forkyndes for modparten (artikel 194, stk. 1, i CPA).

Der gælder derfor særlige regler for forkyndelse af dokumenter, eftersom det er et krav i retssager, som udspringer af princippet om parternes ret til at blive hørt. Det betyder, at parterne skal have adgang til oplysninger om tid og sted for retssagen og om væsentlige omstændigheder i en sag. Endvidere kan sager slet ikke anlægges, medmindre sagsanlægget er forkyndt for modparten i overensstemmelse med de gældende regler. Forkyndelse af dokumenter er også vigtig, for i visse tilfælde løber parternes frist for at tage formelle skridt (svar på en stævning, appel) fra det tidspunkt, et dokument forkyndes, dvs. at det i løbet af retssagen er nødvendigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger for, at adressaterne får kendskab til indholdet af de dokumenter, de får forkyndt (retssikkerhedsprincippet og princippet om mundtlig og skriftlig forelæggelse). Et dokument anses kun for at være korrekt forkyndt, hvis bestemmelserne for forkyndelse af dokumenter er opfyldt.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Sagsanlæg, påbud om opkrævning, kendelser og andre retsafgørelser, som kan appelleres særskilt, og som der kan søges retsmidler imod, skal forkyndes for den relevante part personligt. Det gælder også for alle andre dokumenter, hvor det er påkrævet ifølge lovgivningen, eller hvor en domstol finder det nødvendigt at træffe særlige retsbevarende foranstaltninger, f.eks. hvor der indleveres originale identifikationsdokumenter eller af andre lignende grunde (artikel 142, stk. 1, i CPA).

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Afsnit 11 i CPA indeholder bestemmelser om forkyndelse af dokumenter.

I artikel 133, stk. 1, i CPA foreskrives den måde, hvorpå dokumenter forkyndes, idet det fastsættes, at dokumenter skal forkyndes pr. post eller af en udpeget retsmedsmand eller retsmedarbejder, et kompetent administrativt organ, en notar eller direkte af retten eller alternativt pr. e-mail i overensstemmelse med særskilt lovgivning.

I henhold til artikel 133a i CPA kan retten – på begæring af en part, som erklærer at være parat til at afholde omkostningerne hertil – ved en inappellabel kendelse foranstalte, at forkyndelsen af et dokument overlades til en notar. Med henblik på udførelsen af denne opgave kan notaren erstattes af en notarfuldmægtig eller en rådgivende notar.

Det bestemmes i artikel 133b i CPA, at hvis sagsøgte – før der anlægges sag ved retten – indgår en skriftlig aftale med sagsøger, hvor sagsøgte accepterer at få dokumenter af relevans for det tvistemål, aftalen vedrører, forkyndt på en bestemt adresse i Republikken Kroatien eller gennem en bestemt person i Kroatien, skal stævningen og andre retslige dokumenter i sagen forkyndes for sagsøgte på forslag af sagsøger på den pågældende adresse eller for den pågældende person. Kan forkyndelsen ikke foretages, afsiger retten en kendelse om, at alle yderligere dokumenter skal forkyndes for sagsøgte ved et opslag på rettens opslagstavle.

Det fastsættes i artikel 133c i CPA, at hvis parterne indgår en aftale herom under sagen, afgør retten, at de skal sende indlæg og andre dokumenter direkte til hinanden anbefalet og med modtagelsesbevis. Er en af parterne en juridisk eller en fysisk person med et registreret erhverv, kan dokumenterne overgives direkte på den pågældendes hovedkontor med et bevis for modtagelsen af dokumentet bekræftet med virksomhedens segl. I tvistemål, hvor begge parter er repræsenteret af advokater eller offentlige anklagere, kan retten tilpligte parternes repræsentanter at sende indlæg direkte til hinanden pr. post med modtagelsesbevis eller aflevere dem direkte til på repræsentanternes kontor eller registreringskontor.

Det fastsættes i artikel 134a, at forkyndelse skal foretages for en juridisk person, som er registreret ved en bestemt ret eller i et register, på den i stævningen anførte adresse. Hvis forkyndelsen på den adresse, der er anført i stævningen, ikke foretages, skal forkyndelsen foretages på den pågældende persons hovedkontor som anført i registret. Såfremt forkyndelsen heller ikke foretages på den adresse, foretages den ved opslag af dokumentet på rettens opslagstavle. Dette gælder også for fysiske personer, som udfører visse registrerede erhverv (håndværkere, selvstændige sælgere, notarer, advokater, læger osv.), når forkyndelsen foretages for disse personer i forhold til deres arbejde.

Det fastsættes i artikel 134b i CPA, at hvis forkyndelse for en bestemt person – på den pågældendes anmodning og efter retsformandens godkendelse – foretages ved retten, skal dokumenter fra retten til den pågældende anbringes i en postboks i et lokale, som retten har reserveret til dette formål.

Forkyndelsen foretages af en retsmedsmand. Retsformanden kan ved en administrativ kendelse tilpligte alle advokater, som har deres eget registreringskontor, og notarer med hovedkontor i retskredsen, at modtage retslige dokumenter via de omtalte postbokse.

Det fastsættes i artikel 135 i CPA, at stævninger skal forkyndes for militærpersonel, medlemmer af politistyrken og personer ansat inden for land-, flod-, sø- og lufttransport gennem deres kommando eller nærmeste foresatte. Andre dokumenter kan om nødvendigt også forkyndes for dem på denne måde.

Det fastsættes i artikel 136 i CPA, at forkyndelsen – når den skal foretages for personer eller institutioner i udlandet eller for udlændinge med immunitet – skal foretages ad diplomatiske kanaler, medmindre andet er fastsat i en international aftale eller i CPA (artikel 146). Skal der forkyndes et dokument for kroatiske statsborgere i udlandet, kan dette ske gennem Kroatiens kompetente konsulære eller diplomatiske repræsentant, som varetager konsulære opgaver i det pågældende land. En sådan forkyndelse er kun gyldig, hvis den person, dokumentet skal forkyndes for, accepterer at modtage det.

Det fastsættes i artikel 137 i CPA, at forkyndelsen skal foretages for frihedsberøvede personer via fængslets eller afsoningsinstitutionens ledelse.

De i artikel 141 og 142 i CPA omhandlede personer (fysiske personer, som ikke udfører et registreret erhverv, og fysiske personer, der udfører et registreret erhverv, som er tvisten uvedkommende), kan i visse tilfælde få forkyndt dokumenter igen ved opslag på rettens opslagstavle.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Hvis den person, dokumentet er stilet til, og som skal have det forkyndt på anmodning af en kompetent udenlandsk myndighed, har skiftet adresse i mellemtiden, og dokumentet af den grund ikke kan forkyndes, har den kroatiske domstol i henhold til artikel 143 i CPA pligt til at forsøge at forkynde dokumentet på personens bopæl i Kroatien som anført i det kroatiske indenrigsministeriums register.

Hvis det bevises, at der foreligger en retlig interesse, kan der fremsættes en anmodning til politimyndigheden om at få oplyst, hvor den person, som skal have forkyndt dokumenter i en civil retssag, har sin faste eller midlertidige bopæl.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Virksomhedsregistret i Republikken Kroatien er en gratis offentlig tjeneste, som giver udenlandske retsinstanser og/eller parter i retssager mulighed for at få alle de oplysninger, de har brug for, om kroatiske virksomheder via følgende link: <https://sudreg.pravosudje.hr/registar/f?p=150:1>

Fysiske personers adresser er ikke offentligt tilgængelige og kan kun tilgås via det kroatiske indenrigsministerium.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Der er ingen faste regler i kroatisk lovgivning for, hvordan domstolene bør forholde sig ved anvendelse af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes domstole om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område. Det fremgår dog af tidligere erfaringer, at de kroatiske domstole behørigt besvarer og behandler forespørgsler om en persons aktuelle adresse, der modtages i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Dokumenter forkyndes normalt pr. post eller af en udpeget retsembedsmand. Alternative metoder er anført i artikel 133-137 i CPA. Disse omhandler forkyndelse af dokumenter via et kompetent administrativt organ, en notar eller direkte i retten eller pr. e-mail i overensstemmelse med særskilt lovgivning. Dokumenter kan også i visse tilfælde forkyndes via rettens opslagstavle.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Forkyndelse af dokumenter pr. telefon, fax eller e-mail er tilladt i de tilfælde, der er anført i artikel 193, stk. 5, i CPA og artikel 321, stk. 7, i CPA (en meddelelse udsendt af en appelret til en førsteinstansdomstol om, at der allerede er truffet afgørelse om en appel, og en meddelelse fra førsteinstansdomstolen til appelretten om tilbagetrækning af en appel eller om parternes beslutning om at indgå et forlig).

Det fastsættes i artikel 495 i CPA, at en retsmødedato i hastesager kan fastsættes pr. telefon, telegram eller e-mail i overensstemmelse med særskilt lovgivning eller på andre passende måder. Der skal udfærdiges et officielt notat herom, hvis der ikke findes andre skriftlige beviser for, at der er blevet berammet et retsmøde.

Det fastsættes i artikel 507o, at formularer ifølge forordning nr. 861/2007 og andre anmodninger eller erklæringer kan fremsendes i form af indlæg pr. fax eller e-mail. Justitsministeren skal fastsætte særskilte regler for fremsendelse af akter pr. fax eller e-mail og skal også i reglerne anføre, fra hvilken dato de skal finde anvendelse. Da de omtalte regler endnu ikke er fastsat, er de tekniske betingelser for benyttelse af denne kommunikationsform endnu ikke opfyldt. I princippet fastsætter artikel 492a, 492b og 492c dog forkyndelsesmetoden og reglerne for forkyndelse af indlæg pr. e-mail i sager ved handelsretterne. Hvis der skal benyttes elektroniske kommunikationsmidler, er det nødvendigt at fastsætte regler for indhold og opbygning af disse meddelelsers form, betingelser for forkyndelse pr. e-mail, dokumentation for fremsendelse pr. e-mail (e-mailformatet) og oprettelse af informationssystemet og dets funktionaliteter. Da de anførte regler endnu ikke er fastsat, foreligger de tekniske forudsætninger for benyttelse af disse kommunikationsformer endnu ikke.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Når et dokument skal forkyndes for en person, og personen ikke befinder sig på den i stævningen eller dokumentet anførte adresse, skal den embedsmand, som skal forkynde dokumentet i henhold til artikel 142, stk. 2, i CPA skaffe sig oplysninger om, hvor og hvornår adressaten vil være på adressen, og kan hos en person anført i artikel 141, stk. 1, 2, eller 3, i CPA efterlade en skriftlig meddelelse med anmodning om, at personen er på sin bopælsadresse eller sit arbejdssted på en bestemt dato og et bestemt klokkeslæt med henblik på at modtage det forkyndte dokument. Såfremt embedsmanden efter en sådan meddelelse stadig ikke finder den person, dokumentet skal forkyndes for, går han videre som fastsat i bestemmelserne i artikel 141 i CPA, alt efter hvordan dokumentet skal forkyndes.

I den forbindelse finder bestemmelserne i artikel 37 i postbefordringsloven (NN nr. 144/12 og 153/13) anvendelse som en subsidiær forkyndelse. Ifølge loven skal postforsendelser, undtagen almindelige postforsendelser, leveres til adressaten, dennes advokat eller en person med fuldmagt. Hvis en postpakke ikke kan afleveres til nogen af de anførte personer, kan pakken undtagelsesvis overdrages til en voksen person i husstanden, en person, der er fast ansat i husstanden eller på adressatens forretningssted, eller til en bemyndiget person på den juridiske eller fysiske persons forretningssted, hvis adressaten er fast ansat. Kan forsendelserne ikke afleveres på den beskrevne måde, vil der blive efterladt en meddelelse i adressatens postkasse med besked om, hvor og hvornår denne skal afhente forsendelsen. Normalt vil postbuddet efterlade en meddelelse om, at forsendelsen kan afhentes på det anførte posthus senest fem dage fra datoen for aflevering af meddelelsen. Undlader adressaten at afhente forsendelsen inden for den tid, returnerer tjenesteyderen forsendelsen til afsenderen.

Som en sidste udvej kan dokumentet forkyndes på rettens opslagstavle (artikel 133b, 134a, 134b, 143 og 144 i CPA).

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Hvis der benyttes en anden forkyndelsesmetode, anses dokumenterne for at være blevet forkyndt den dag, de overdrages til adressaten eller en person, som er bemyndiget til at modtage dokumentet på adressatens vegne, eller – hvis et dokument forkyndes på opslagstavlen – otte dage efter, at dokumentet blev slået op.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Ifølge artikel 37 i postbefordringsloven (NN nr. 144/12 og 153/13) skal postforsendelser, undtagen almindelige postforsendelser, leveres til adressaten personligt, dennes advokat eller en person med fuldmagt. Hvis en postpakke ikke kan afleveres til nogen af de anførte personer, kan pakken undtagelsesvis overdrages til en voksen person i husstanden, en person, der er fast ansat i husstanden eller på adressatens forretningssted, eller en bemyndiget person på den juridiske eller fysiske persons forretningssted, hvis adressaten er fast ansat. Kan forsendelserne ikke afleveres på den beskrevne måde, vil der blive efterladt en meddelelse i adressatens postkasse med besked om, hvor og hvornår denne skal afhente forsendelserne. Undlader adressaten at afhente forsendelsen inden for den tid, returnerer tjenesteyderen forsendelsen til afsenderen.

Hvis forkyndelsen for en bestemt person på vedkommendes anmodning og efter retsformandens godkendelse foretages ved retten, skal dokumenter fra retten til den pågældende anbringes i en postboks i et lokale, som retten har reserveret til dette formål. Forkyndelsen foretages af en retsembedsmand. Retsformanden kan ved en administrativ kendelse tilpligte alle advokater, som har deres eget registreringskontor, og notarer og visse juridiske enheder med hovedkontor i retskredsen, at modtage retslige dokumenter via de omtalte postbokse (artikel 134b i CPA). Under de omstændigheder har de anførte personer pligt til at afhente dokumenterne inden for en frist på otte dage. Er et dokument ikke afhentet inden for denne frist, vil dokumentet blive slået op på rettens opslagstavle. Et dokument anses for at være blevet forkyndt ved udløbet af den ottende dag fra det tidspunkt, hvor det blev sat op på rettens opslagstavle.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis en adressat nægter at kvittere for modtagelsen, anfører den, der foretager forkyndelsen, dette på kvitteringen sammen med forkyndelsesdatoen, og dokumentet anses herefter for at være blevet forkyndt (artikel 149, stk. 3, i CPA).

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I henhold til artikel 507c bevises forkyndelse af dokumenter i overensstemmelse med artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 ved modtagelsesbevis eller et lignende dokument. Et dokument, som den modtagende instans i Republikken Kroatien skal forkynde eller levere, jf. artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1393/2007, kan også forkyndes ved anbefalet post med modtagelsesbevis.

Det fastsættes ikke i CPA, at forkyndelse af dokumenter, jf. artikel 14 i forordning nr. 1393/2007, kun skal foretages til adressaten, og derfor giver bestemmelserne i CPA om personlig levering også mulighed for "subsidiær" forkyndelse.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Ifølge bestemmelserne i CPA om "subsidiære" eller alternative metoder til personlig levering kan dokumenter som en sidste udvej slås op på rettens opslagstavle, hvorved forkyndelsen anses for at være blevet foretaget i Republikken Kroatien.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Hvis den person, for hvem et dokument skal forkyndes, ikke findes på det fastsatte forkyndelsessted ifølge oplysningerne i stævningen eller i officielle registre, skal den, der skal foretage forkyndelsen, i henhold til artikel 142, stk. 2, i CPA oplyses om, hvor og hvornår den pågældende person kan findes. Endvidere skal den, der foretager forkyndelsen, efterlade en skriftlig meddelelse hos en af de personer, som er anført i artikel 141, stk. 1, 2 eller 3, i CPA, om, på hvilken dato og hvilket klokkeslæt den pågældende skal være på sin bopæl eller arbejdsplads for at modtage dokumentet. Såfremt den, der skal foretage forkyndelsen, herefter stadig ikke kan finde den person, for hvem dokumentet skal forkyndes, finder bestemmelserne i artikel 141 i CPA anvendelse, og forkyndelsen anses for at være blevet behørigt foretaget.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

I henhold til artikel 149 i CPA skal forkyndelsesattesten (leveringsbeviset) underskrives af adressaten, som skal anføre, på hvilken dato vedkommende modtog den. Hvis dokumentet forkyndes for et statsligt organ, en juridisk person eller en fysisk person, som driver en registreret erhvervsaktivitet, skal adressaten ikke blot underskrive den, men skal også anbringe det pågældende organs eller enhedens officielle segl eller stempel på den. Hvis et dokument forkyndes for et organ eller en enhed, og de undlader at sætte deres segl eller stempel herpå, skal den, der foretager forkyndelsen, anføre årsagerne hertil på leveringsbeviset. Er adressaten analfabet eller ude af stand til at skrive sit navn, skriver den, der foretager forkyndelsen, vedkommendes fulde navn, anfører datoen for forkyndelsen med bogstaver og anfører en bemærkning om, hvorfor adressatens underskrift ikke blev tilføjet. Såfremt adressaten afviser at kvittere på leveringsbeviset, anfører den, der foretager forkyndelsen, en bemærkning herom på beviset og skriver datoen for forkyndelsen med bogstaver, og dokumentet vil anses for at være blevet forkyndt. Foretages forkyndelsen i henhold til bestemmelserne i artikel 142, stk. 2, i CPA, skal det på leveringsbeviset og beviset for modtagelse af dokumentet også anføres, at en skriftlig meddelelse gik forud. Når dokumentet efter bestemmelserne i denne lov afleveres til en anden person og ikke til den person, dokumentet er stilet til, anfører den, der foretager forkyndelsen, typen af de to personers indbyrdes relation på leveringsbeviset. Forkyndes et dokument ikke for et statsligt organ eller en juridisk person, skal den, som forkynder dokumentet for en person uden at kende personen, anmode vedkommende om at identificere sig. Den, der foretager forkyndelsen, skal skrive det fulde navn på den person, dokumentet blev leveret til, på leveringsbeviset og anføre, om vedkommende kender den person, det blev forkyndt for, eller alternativt anføre det ID-kortnummer, han fik forevist for at kunne fastslå personens identitet, samt udstederen af identitetsdokumentet. En person, der foretager en forkyndelse uden at være notar, har pligt til at skrive sit fulde navn og titel læseligt på leveringsbeviset og også underskrive det. Om nødvendigt skal den, der foretager forkyndelsen, udfærdige et særskilt dokument om leveringen/forkyndelsen og vedhæfte det leveringsbeviset. Hvis der er anført en forkert dato på leveringsbeviset, anses forkyndelsen for at være foretaget den dag, dokumentet blev overdraget. Hvis leveringsbeviset er gået tabt, kan forkyndelsen bevises på anden måde.

I henhold til artikel 133a, stk. 3 og 4, i CPA skal notaren føre protokol over modtagelsen af et dokument og over de foranstaltninger, som blev truffet for at forkynde dokumentet. Notaren sender straks en bekræftet kopi af modtagelsesprotokollen for det dokument, der skulle forkyndes, og en forkyndelsesattest sammen med en bekræftet kopi af forkyndelsesrapporten eller et dokument, som ikke kunne forkyndes, med en bekræftet kopi af rapporten om de foranstaltninger, som blev truffet, direkte til retten.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Adressaten eller en person, som dokumentet kan forkyndes for, må kun nægte at modtage dokumentet, hvis forkyndelsen foretages på et tidspunkt, et sted eller en måde, som ikke er foreskrevet i loven. Såfremt adressater eller personer, som er forpligtede til at modtage et dokument, alligevel ulovligt nægter at modtage dokumentet, eller hvis de smider det væk eller ødelægger det, før de har læst det, vil en sådan afvisning dog ikke have betydning for retsvirkningerne af det forkyndte dokument (VsSr Gzz 61/73 – ZSO 4/76-140).

Hvis en adressat nægter at kvittere for modtagelsen, anfører den, der forkynder dokumentet, dette på leveringsbeviset, og skriver forkyndelsesdatoen med bogstaver, hvorefter dokumentet anses for at være blevet forkyndt (artikel 149, stk. 3, i CPA).

Når forkyndelsen af et dokument er blevet afvist, er sidste udvej for at foretage forkyndelsen at slå dokumentet op på rettens opslagstavle. Dokumentet anses for at være blevet forkyndt ved udløbet af den ottende dag efter det tidspunkt, hvor det blev slået op på rettens opslagstavle.

I forbindelse med forkyndelse af dokumenter for tredjemand, bør det bemærkes, at når et dokument afleveres til en anden person end adressaten, skal den indbyrdes relation mellem de to anføres på leveringsbeviset (artikel 149, stk. 5, i CPA). Forkyndes et dokument ikke for et statsligt organ eller en juridisk person, skal den, som forkynder dokumentet for en person uden at kende personen, anmode vedkommende om at identificere sig. Den, der foretager forkyndelsen, skal skrive det fulde navn på den person, dokumentet blev leveret til, på leveringsbeviset og anføre, om vedkommende kender den person, det blev forkyndt for, eller alternativt anføre nummeret på det ID-kort, han fik forevist for at kunne fastslå personens identitet, samt udstederen af identitetsdokumentet. En person, der foretager en forkyndelse uden at være notar, har pligt til at skrive sit fulde navn og titel læseligt på leveringsbeviset og også underskrive det. Om nødvendigt skal den, der foretager forkyndelsen, udfærdige et særskilt dokument om leveringen/forkyndelsen og vedhæfte det leveringsbeviset. Hvis der er anført en forkert dato på leveringsbeviset, anses forkyndelsen for at være foretaget den dag, dokumentet faktisk blev overdraget. Hvis leveringsbeviset er gået tabt, kan forkyndelsen bevises på anden måde.

Såfremt den, der forkynder dokumentet, ikke gør det med behørig omhu, så det resulterer i en betydelig forsinkelse i sagen, kan retten idømme den pågældende en bøde.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

I henhold til forordningens artikel 63 skal omkostningerne til postaflevering opkræves og afregnes i overensstemmelse med reglerne for posttjenester.

I henhold til artikel 133a, stk. 5, 6 og 7, i CPA skal parterne betale eventuelle omkostninger til notarforkyndelse direkte til notaren. Notarer, som ikke modtager et forskud til dækning af forkyndelsesudgifter, er ikke forpligtede til at forkynde dokumentet. Notaren udarbejder en protokol herom og informerer retten direkte. Parterne skal ikke betale notargebyrer for eventuelle foranstaltninger, der træffes for at få et dokument forkyndt af en notar. Omkostninger til forkyndelse via en notar inkluderes i sagsomkostningerne, hvis retten finder det nødvendigt. Gebyrer og honorar til en notar for levering af notartjenester er omfattet af bestemmelserne om midlertidige tariffer for notarer (NN nr. 97/01 og 115/12).

Artikel 146, stk. 5, i CPA fastsætter, at omkostningerne til udnævnelse og aflønning af en advokat for sagsøgte, som er ansvarlig for at modtage dokumenter, betales på forhånd af sagsøger ifølge en inappellabel retsafgørelse. Undlader sagsøger at foretage en forudbetaling inden for den fastsatte frist, afvises sagen.

Omkostningerne til forkyndelse via en udpeget retsmedlem skal betales på forhånd med et beløb, der fastsættes af retten. Denne praksis har hjemmel i artikel 49 i procesreglementet (NN nr. 35/15), hvorefter kun officielle tiltag, som er nødvendige for at løse en sag i overensstemmelse med loven, kan gennemføres udenretsligt. I henhold til artikel 50 i samme lov skal inddrivelse af omkostninger til udenretslige aktiviteter behandles efter særskilte regler, og udenretslige aktiviteter, som parterne søger om og afholder ifølge en retsafgørelse, kan i princippet først iværksættes, efter at den berørte part på forhånd har indbetalt det fastsatte beløb.

Sidste opdatering: 31/10/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Cypern

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

"Forkyndelse": officiel overbringelse eller meddelelse af retslige og udenretslige dokumenter (hvor forkyndelse er nødvendig), som kan dokumenteres skriftligt.

Der gælder særlige regler for forkyndelse, der skal sikre gyldigheden af proceduren og parternes rettigheder.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle processkrifter som f.eks. kendelser, begæringer efter indkaldelse og stævninger, samt udenretslige dokumenter (der ikke vedrører selve retssagen, men hvor officiel meddelelse og forkyndelse er nødvendig).

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Fogeden for så vidt angår en anmodning om forkyndelse af dokumenter, der er modtaget i henhold til Haagerkonventionen af 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter, enhver bilateral aftale, som Cypern har undertegnet og ratificeret i henhold til forordning (EF) nr. 1393/2007, det dokument, som ministeriet for retsvæsenet og den offentlige orden modtog som udpeget central myndighed, og som fremsendes til fogeder med henblik på forkyndelse.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Normalt ikke, medmindre der på den angivne adresse modtages oplysninger om den nye adresse.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Ikke relevant.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

En sådan anmodning er hidtil ikke blevet modtaget. Der er under alle omstændigheder tvivl om, hvorvidt dette kan gøres til genstand for bevisoptagelse.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

I praksis er den almindelige forkyndelsesmåde personlig forkyndelse i overensstemmelse med den civile retsplejelov. For så vidt angår juridiske personer kan dokumentet forkyndes for den administrerende direktør, virksomhedens sekretær eller enhver ansvarshavende medarbejder i virksomhedens kontorer. For så vidt angår alternativer til forkyndelse skal der, efter anmodning fra en part, i henhold til retsplejeloven afsiges en kendelse, der giver mulighed for at give meddelelse om dokumentet via opslag på et bestemt sted eller via offentliggørelse i en avis (eller på anden måde, som retten efter omstændighederne anser for passende).

På nuværende tidspunkt tillades ingen andre forkyndelsesmåder.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Jf. svaret på spørgsmål 5 ovenfor.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Jf. svaret på spørgsmål 5 ovenfor.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Jf. svaret på spørgsmål 5 ovenfor.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Jf. svaret på spørgsmål 5 ovenfor.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Jf. svaret på spørgsmål 5 ovenfor.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Ikke relevant.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Ikke relevant.

8.3 Acceptorer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Ikke relevant.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja. Efter forkyndelsen udfylder fogeden bevis for modtagelse med oplysninger om det forkyndte dokument, navn og stilling på den person, for hvem dokumentet er forkyndt, dato og tidspunkt for forkyndelse eller, hvis dokumentet ikke blev forkyndt, årsagerne til, at forkyndelse ikke var mulig.

Hvis forkyndelse er foretaget i henhold til forordning (EF) nr. 1393/2007, udstedes den attest, der er fastsat i bilag I hertil, jf. artikel 10.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

I så fald anses forkyndelsen for ugyldig, og dette kan ikke ændres. Hvis forkyndelsen ikke blev foretaget på regelmæssig vis, skal der foretages en ny forkyndelse.

Hvis forkyndelse ikke fandt sted, fordi personen gjorde indsigelse mod forkyndelsen, skal den part, som ønsker forkyndelsen, indgive en anmodning om en alternativ forkyndelsesmåde til retten.

Hvis forkyndelse ikke var mulig, fordi den person, for hvem dokumentet skal forkyndes, ikke kunne findes, kan den person, der ønsker forkyndelse, alternativt meddele dokumentet, efter at der er afsagt kendelse herom.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Gebytet er fastsat til 21 EUR.

Sidste opdatering: 13/05/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Luxembourg

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

I Luxembourg findes der to betegnelser for det danske begreb "forkyndelse". *Notification* betegner generelt de forskellige procedurer, hvorved en person gøres bekendt med et dokument.

Signification er en særlig form for forkyndelse. Sidstnævnte foretages af en stævningsmand, der tager hen til modtagerens bopæl for at aflevere dokumentet. De fleste almindelige forkyndelser sker ved anbefalet brev med modtagelsesbevis.

En forkyndelse ved stævningsmand giver bedre garantier end forkyndelse pr. post. Derfor er det fastsat ved lov, at de vigtigste dokumenter i en retssag skal forkyndes ved stævningsmand.

Det skal dog bemærkes, at i sager, der henhører under fredsdommerne (*juges de paix*), fremsendes indkaldelser systematisk ved anbefalet brev. Alt efter hvilken type sag det drejer sig om, kommer indkaldelsen fra enten justitskontoret eller en stævningsmand. Det kan altså ske, at stævningsmanden også foretager almindelige forkyndelser og ikke kun forkyndelser ved stævningsmand.

Det er normalt et krav, at et dokument forkyndes ved stævningsmand, for at få fristen for indgivelse af en klage mod retsafgørelsen til at begynde at løbe. Undtagelsesvis begynder fristen for indgivelse af en klage mod afgørelser, der træffes af retten i første instans i sager om lejemål og arbejdsretlige spørgsmål, at løbe fra datoen for justitskontorets forkyndelse af dommen.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

De fleste processkrifter skal forkyndes, inden de kan overdrages til dommeren.

Loven foreskriver navnlig forkyndelse af stævninger, hvorved den sagsøgte anmodes om at give møde for dommeren personligt eller ved en advokat.

Domme skal ligeledes forkyndes, for at de kan få retskraft ved udløbet af klagefristerne.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

I Luxembourg er det kun stævningsmænd, der har kompetence til at foretage forkyndelser ved stævningsmand.

På de fleste områder er det nødvendigt med bistand fra en stævningsmand for at anlægge sag ved en domstol. Når dommen er afsagt, er der atter brug for stævningsmanden for at få forkyndt dommen for den tabende part, hvorefter klagefristerne begynder at løbe. Hvis ikke der indgives en klage inden for den fastsatte frist, bliver dommen endelig. Hvis den tabende part vil indgive en klage, skal han eller hun henvende sig til en stævningsmand for at få klagen forkyndt.

Der er i loven fastsat visse undtagelser fra stævningsmændenes monopol. Især på områder, der henhører under fredsdommerne, kan mange sager rejses ved at indgive en stævning til den kompetente ret. I sådanne tilfælde er det den pågældende rets justitskontor, der indkalder parterne til retsmødet, hvilket sker ved forkyndelse af en indkaldelse, som er vedlagt en kopi af den til retten indgivne stævning. Denne fremgangsmåde finder navnlig anvendelse i spørgsmål om lejemål, men også i arbejdsretlige spørgsmål og spørgsmål om betalingspålæg.

Indkaldelse ved justitskontoret sker også i forbindelse med visse sager ved distriktsdomstolen (*tribunal d'arrondissement*), navnlig sager, der henhører under præsidenten for denne domstols kompetenceområde.

Advokater har ikke kompetence til at forkynde dokumenter direkte for borgerne. De skal henvende sig til en stævningsmand for at få foretaget en gyldig forkyndelse. Dette ændrer sig dog, så snart sagen er anlagt, og parterne hver især er repræsenteret ved en advokat. Fra det øjeblik kan ikke kun processkrifter, men også bevismateriale udveksles retsgyldigt ved forkyndelse mellem advokater. Forkyndelse mellem advokater sker uden særlige formalitetskrav. Det er dog almindelig skik og brug, at den advokat, der modtager en forkyndelse, straks kvitterer herfor.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

De modtagende instanser, der udpeges i henhold til artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager, er i Luxembourg de stævningsmænd, der har stedlig kompetence.

Stævningsmændene er forpligtet ved lov til at forkynde dokumenter personligt eller på dokumentets modtagers bopæl eller hjemsted.

For at kunne varetage de opgaver, der henhører under deres kompetenceområde, har stævningsmændene adgang til følgende oplysninger:

Fysiske personer:

Efternavn, fornavne

Bopæl

Fødselsdato

Disse oplysninger fremgår af registret over fysiske personer. Stævningsmændene har adgang til registret over fysiske personer med henblik på varetagelsen af deres opgaver.

Virksomheder:

Betegnelse

Firmanavn

Hjemsted

Nr. i handelsregistret

For virksomheder, der er indført i handels- og selskabsregistret, er disse oplysninger offentligt tilgængelige, og der er således fri adgang til dem.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

De udenlandske retslige myndigheder og/eller de retslige myndigheder, der er part i en retssag i udlandet, har ikke adgang til registret over fysiske personer, når de søger efter adressen på en fysisk person.

For virksomheder, der er indført i handels- og selskabsregistret, er de grundlæggende oplysninger (hjemsted, firmanavn, nr. i handelsregistret) tilgængelige for offentligheden. Disse oplysninger er gratis. Det er muligt at få adgang til mere detaljerede oplysninger mod betaling.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

For at finde en persons nuværende adresse i forbindelse med en anmodning indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område foretager den anmodede retslige myndighed søgninger i det nationale register over fysiske personer, hvis der er tale om en fysisk person. Hvis personen er en juridisk person, søges der med udgangspunkt i oplysningerne i handels- og selskabsregistret.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Resumé af proceduren for almindelig forkyndelse

De fleste almindelige forkyndelser sker ved anbefalet brev med modtagelsesbevis.

Hvis postbuddet finder forkyndelsens modtager hjemme, anmoder han denne om at underskrive kvitteringen, som derefter sendes tilbage til afsenderen.

Hvis modtageren nægter at underskrive kvitteringen, fører postbuddet dette til protokols, og forkyndelsen anses for at have fundet sted.

Hvis ikke modtageren er hjemme, men en anden person accepterer det anbefalede brev, noterer postbuddet denne persons identitet på kvitteringen. I de fleste tilfælde har en forkyndelse foretaget for tredjemand mindre værdi end en forkyndelse for modtageren personligt.

Hvis ikke der er nogen hjemme, men adressen er korrekt, efterlader postbuddet en besked i brevkassen, hvorved modtageren anmodes om at hente brevet på posthuset inden for en på beskeden anført frist. Forkyndelsen anses da for at have fundet sted, også selv om modtageren ikke henter brevet på posthuset.

Hvis ikke der er sikkerhed for, at adressen er rigtig, sender postbuddet brevet tilbage til afsenderen med besked om, at forkyndelsen ikke har fundet sted. I så fald skal sagsøger opgive en ny adresse. Hvis ikke forkyndelsens modtager har nogen kendt adresse, kan sagsøger give afkald på den almindelige forkyndelsesprocedure og overdrage sagsakterne til en stævningsmand, så denne kan foretage en forkyndelse ved stævningsmand, i givet fald med en erklæring om forgæves forsøgt forkyndelse.

Den beskrevne almindelige forkyndelsesprocedure finder kun anvendelse, hvis dokumentets modtager har bopæl i Luxembourg. For personer, der er bosat i udlandet, skal dokumenter forkyndes ved stævningsmand.

Resumé af proceduren for forkyndelse ved stævningsmand

Forkyndelse af et dokument ved stævningsmand sker ved, at stævningsmanden overdrager dokumentet personligt til modtageren, uanset hvor denne befinder sig.

Normalt tager stævningsmanden hen til modtagerens bopæl. Overdragelsen kan dog ske på et hvilket som helst sted, hvor stævningsmanden finder modtageren, f.eks. på dennes arbejdsplads.

Et dokument forkyndes personligt ved, at modtageren personligt får udleveret en kopi af dokumentet. Hvis der er tale om en juridisk person, forkyndes et dokument personligt ved, at en kopi af dokumentet udleveres til den juridiske persons juridiske repræsentant, til en af den juridiske repræsentant befuldmægtiget person eller til en hvilken som helst anden dertil bemyndiget person. Hvis der skal foretages en forkyndelse ved stævningsmand på en valgt adresse, forkyndes dokumentet personligt ved, at en kopi af dokumentet overdrages til den bemyndigede repræsentant.

Hvis modtageren accepterer kopien af dokumentet, noterer stævningsmanden det på det forkyndte dokument. I dette tilfælde anses forkyndelsen for at have fundet sted den dag, hvor dokumentet er blevet overdraget til modtageren.

Hvis modtageren nægter at acceptere kopien af dokumentet, noterer stævningsmanden dette på det forkyndte dokument. I dette tilfælde anses forkyndelsen for at have fundet sted den dag, hvor dokumentet blev forelagt modtageren.

Hvis stævningsmanden finder modtageren hjemme, overdrager han en bekræftet kopi af dokumentet til modtageren. Han noterer opfyldelsen af denne formalitet i en protokol, der vedlægges originaldokumentet, og som sammen med dette returneres til den part, der ønskede dokumentet forkyndt.

Der findes ingen alternative forkyndelsesformer ud over den indirekte forkyndelse, der er nævnt i punkt 7 nedenfor.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Det er i henhold til bestemmelserne i den nye civile retsplejelov ikke muligt at forkynde dokumenter elektronisk.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Forkyndelse ved stævningsmand på modtagerens bopæl

Hvis ikke det er muligt for stævningsmanden at forkynde dokumentet personligt for modtageren, afleveres en kopi af dokumentet på modtagerens bopæl. Hvis ikke han eller hun bor der, eller hvis ikke der er nogen bopæl, afleveres en kopi af dokumentet på modtagerens faste opholdssted. Hvis der er tale om en juridisk person, forkyndes dokumentet på virksomhedens hjemsted eller administrative hovedkontor.

En kopi af dokumentet afleveres til en hvilken som helst person, der befinder sig på stedet, forudsat at denne accepterer at modtage dokumentet, opgiver sit fulde navn, sin stilling og sin adresse og kvitterer for modtagelsen. Dokumentet udleveres i en lukket kuvert, som udelukkende er påført modtagerens fulde navn, stilling og adresse samt stævningsmandens stempel på kuvertens lukning.

Kopien kan ikke udleveres til et barn under 15 år eller til den, der har anmodet om at få dokumentet forkyndt.

Stævningsmanden efterlader en lukket kuvert med en dateret besked om, at kopien af dokumentet er blevet afleveret, med angivelse af oplysningerne om den person, dokumentet blev afleveret til på henholdsvis modtagerens bopæl eller faste opholdssted eller på den juridiske persons hjemsted eller administrative hovedkontor.

Han eller hun vedlægger en kopi af dokumentet. Det samme gælder i forbindelse med forkyndelse på en valgt adresse.

I alle disse tilfælde anses forkyndelsen for at have fundet sted den dag, hvor kopien af dokumentet er blevet afleveret.

Ifølge artikel 161 i den nye civile retsplejelov opfattes en forkyndelse ved stævningsmand på modtagerens bopæl som en forkyndelse ved stævningsmand på den adresse, som modtageren har oplyst til folkeregistret.

I artikel 164 i den nye civile retsplejelov hedder det, at forkyndelser ved stævningsmand skal ske som følger:

1. for staten på statsministeriets hjemsted
2. for offentlige institutioner på deres hjemsted
3. for kommuner på kommunkontoret
4. for virksomheder, foreninger, som arbejder uden gevinst for øje, og almennyttige institutioner enten på deres hjemsted eller for den administrativt ansvarlige person.

Forkyndelse ved stævningsmand ved aflevering af en kopi af dokumentet

I artikel 155, stk. 6, i den nye civile retsplejelov fastsættes det, at såfremt det ikke har været muligt at forkynde dokumentet i henhold til ovenstående regler, og hvis det i forbindelse med den udførte kontrol, som stævningsmanden skal beskrive på dokumentet, viser sig, at modtageren bor på den oplyste adresse, efterlader stævningsmanden en kopi af dokumentet i en lukket kuvert med en besked til modtageren om, at der ikke var nogen hjemme på den oplyste adresse, eller at de personer, der var hjemme, nægtede at acceptere kopien af dokumentet.

Forkyndelsen ved stævningsmand anses for at være foretaget den dag, hvor dokumentet afleveres. Samme dag eller senest den første efterfølgende hverdag sender stævningsmanden en kopi af dokumentet og af førnævnte besked til den adresse, der er oplyst i dokumentet, ved almindeligt brev.

Forkyndelse ved stævningsmand på en ukendt adresse

I artikel 157 i den nye civile retsplejelov fastsættes den forkyndelsesform, der kan anvendes, når modtageren ikke har nogen kendt bopæl eller noget kendt opholdssted eller hjemsted, idet det fremgår, at når den person, dokumentet skal forkyndes for, ikke har nogen kendt bopæl eller noget kendt opholdssted, fører stævningsmanden til protokols, præcis hvilke foranstaltninger han har iværksat for at finde modtageren. I denne protokol nævnes dokumentets type samt navnet på den person, der har anmodet om at få dokumentet forkyndt.

Samme dag eller senest den første efterfølgende hverdag sender stævningsmanden en kopi af dokumentet og af protokollen til modtageren på den sidste kendte adresse ved anbefalet brev med modtagelsesbevis. Dokumenterne sendes også ved almindeligt brev samme dag.

Den kopi af protokollen, der sendes til modtageren, oplyser modtageren om, at han kan få udleveret en kopi af dokumentet på stævningsmandens kontor inden for en frist på tre måneder eller bemyndige en person til at få kopien af dokumentet udleveret.

I artikel 157, stk. 3, i den nye civile retsplejelov hedder det, at ovenstående bestemmelser finder anvendelse på forkyndelse ved stævningsmand for en juridisk person, som ikke længere har en kendt virksomhed på det sted, der er anført som hjemsted i handels- og selskabsregistret.

Andre forkyndelsesformer

I artikel 157, stk. 4, fastsættes det bl.a., at når en stævning eller et tilsvarende dokument er blevet forkyndt i henhold til ovenstående bestemmelser, og sagsøgte ikke giver møde, kan den dommer, der skal pådømme sagen, i påkommende tilfælde bestemme, at der skal indrykkes en bekendtgørelse i en luxembourgsk eller udenlandsk avis.

I artikel 158 i den nye civile retsplejelov tilføjes det, at hvis ikke dokumentets modtager bliver fundet, eller hvis ikke det kan fastslås, at han eller hun rent faktisk har fået kendskab til dokumentet, kan dommeren uden videre bestemme, at der skal iværksættes yderligere foranstaltninger, dog således at han også træffer afgørelse om de foreløbige eller sikrende retsmidler, der er nødvendige for at sikre sagsøgers rettigheder.

Forkyndelse ved anbefalet brev med modtagelsesbevis

Når dokumentet overdrages af justitskontoret, foretages forkyndelsen ved anbefalet brev med modtagelsesbevis. Såfremt modtageren ikke har nogen kendt adresse, foretages forkyndelsen af en stævningsmand.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Når et dokument **forkyndes ved stævningsmand**, skal forkyndelsesdokumentet angive datoen for forkyndelsen, som er den dag, hvor dokumentet blev overdraget til modtageren på modtagerens bopæl, eller den dag, hvor dokumentet blev afleveret på modtagerens bopæl.

Når et dokument **forkyndes på almindelig vis**, anvender Luxembourg et todatosystem.

Den dato, der gælder for dokumentets afsender, er ikke den samme som den, der gælder for dokumentets modtager.

For afsenderen er det afsendelsesdatoen, der gælder som forkyndelsesdato.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Vedrørende **forkyndelse ved stævningsmand** ved aflevering af en kopi af dokumentet, se ovenfor: Forkyndelse ved stævningsmand ved aflevering af en kopi af dokumentet.

Vedrørende **almindelig forkyndelse** ved anbefalet brev med modtagelsesbevis, se nedenfor: Spørgsmål 3.3.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Når overdragelsen af et dokument sker ved **forkyndelse ved stævningsmand**, kan modtageren ikke nægte at modtage dokumentet, medmindre han eller hun påberåber sig den begrundelse, der fremgår af artikel 5 og 8 i ovennævnte forordning (EF) nr. 1393/2007 (krav om oversættelse).

Når overdragelsen af dokumentet sker ved **almindelig forkyndelse**, kan modtageren ikke gøre indsigelse mod forkyndelse ved anbefalet brev med modtagelsesbevis.

Modtageren af en forkyndelse ved anbefalet brev med modtagelsesbevis kan imidlertid senere bestride forkyndelsens gyldighed ved at påvise, at han eller hun hverken havde bopæl, fast opholdssted eller valgt adresse på den adresse, der fremgår af det anbefalede brev. Forkyndelse ved stævningsmand giver således større juridisk sikkerhed end forkyndelse ved anbefalet brev med modtagelsesbevis. I forbindelse med en forkyndelse ved stævningsmand kontrollerer den udstedende stævningsmand modtagerens adresse i det nationale register over fysiske personer eller på det kommunale folkeregister. Datoen for forkyndelse ved anbefalet brev med modtagelsesbevis kan i øvrigt ikke fastslås med sikkerhed, hvis ikke modtageren har dateret og underskrevet modtagelsesbeviset ved (den første) forevisning af det anbefalede brev på modtagerens bopæl, faste opholdssted eller valgte adresse. Derimod står datoen for forkyndelse ved stævningsmand altid på det forkyndte dokument.

I øvrigt ændrer det ikke på gyldigheden af eller datoen for et dokument forkyndelse, at modtageren nægter at modtage dokumentet.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I artikel 8.1. i de almindelige betingelser for levering af universelle posttjenester fastsættes det, at anbefalede breve ud over modtageren og dennes befuldmægtigede kan afleveres:

på bopælen til en myndig person, som modtager brevet på modtagerens vegne

på posthuset til en myndig person, der foreviser den relevante kvittering for overdragelse.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Postforsendelser omdeles til den angivne adresse, medmindre der er en åbenlys fejl i adressen (f.eks. forkert stavet gadenavn, forkert husnummer, klart forkert postnummer osv.).

Hvis ikke modtageren er til stede på den angivne adresse, udleveres det anbefalede brev ikke.

Postforsendelser, som ikke kan afleveres i modtagerens brevkasse, eller som postbuddet ikke har kunnet aflevere til en bemyndiget person, opbevares for modtageren på modtagerens posthus i det af postvæsenet fastsatte tidsrum, som fremgår af beskeden om, at forsendelsen ikke kunne afleveres, der lægges i modtagerens brevkasse. Når fristen er overskredet, returneres forsendelserne til afsenderen, hvis denne er kendt.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Postforsendelser, som ikke kan afleveres i modtagerens brevkasse, eller som postbuddet ikke har kunnet aflevere til en bemyndiget person, opbevares for modtageren på modtagerens posthus i det af postvæsenet fastsatte tidsrum, som fremgår af beskeden om, at forsendelsen ikke kunne afleveres, der lægges i modtagerens brevkasse. Når fristen er overskredet, returneres forsendelserne til afsenderen, hvis denne er kendt.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ved forkyndelse pr. post udgør modtagelsesbeviset et sådant bevis. Ved forkyndelse ved stævningsmand noterer denne i en protokol de foranstaltninger, han har iværksat. Stævningsmanden er en offentligt godkendt person. Hans protokol er bevis for forkyndelsen, medmindre det ved søgsmål konstateres, at dokumentet er falsk.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Overtrædelse af de formelle regler for forkyndelse kan gøre en forkyndelse ugyldig.

Den erklæres dog kun ugyldig på grund af en formel mangel, hvis det er godtgjort, at denne formelle mangel har været til skade for modtageren.

Dette beror på dommerens vurdering.

Hvis ikke det har været muligt at foretage forkyndelsen for modtageren personligt, og denne ikke giver møde, har dommeren mulighed for at anmode sagsøger om at gentage proceduren og foretage en ny indstævning. Denne formalitet gør det muligt at hæve enhver tvivl om, hvordan den pågældendes udeblivelse skal fortolkes.

I forbindelse med retssager, hvor parterne normalt indkaldes af justitskontoret, kan dommeren også anmode sagsøger om at foretage en indkaldelse ved stævningsmand, hvis der opstår tvivl om gyldigheden af en indkaldelse ved anbefalet brev.

Endelig kan dommeren ikke afsige en dom efter kontradiktorisk behandling over for en part, der ikke har været til stede på retsmødet, medmindre det er godtgjort, at denne part er blevet kontaktet personligt. Hvis ikke dette er tilfældet (hvis stævningen f.eks. blev overdraget til en anden person, der befandt sig på stedet), afsiges en udeblivelsesdom, hvilket betyder, at der kan gøres indsigelse mod dommen.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Forkyndelser, der foretages af justitskontoret, er gratis. Når en forkyndelse foretages af en stævningsmand, aflønnes denne efter en takst, der er fastsat ved storhertugelig forordning.

Relevante links

 [Legilux](#)

 [Handels- og selskabsregistret](#)

Sidste opdatering: 10/10/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den sprogdugave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Forkyndelse af dokumenter - Ungarn

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Ifølge *lov III fra 1952 om civil retspleje* (i det følgende benævnt "lov III fra 1952"), som regulerer civile retlige procedurer og fastsætter de underliggende bestemmelser for udenretslige procedurer, skal retslige dokumenter som regel forkyndes pr. post.

Formålet med at forkynde officielle dokumenter er at underrette adressaterne om indholdet af dokumenterne, men på en måde, så det også giver afsenderne mulighed for at bevise, at dokumenterne blev fremsendt til adressaterne. Selve handlingen, datoen for forkyndelsen og resultatet heraf skal kunne dokumenteres. Officielle dokumenter kan sendes anbefalet med modtagelsesbevis, som er specielt beregnet til denne form for forkyndelse.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Ifølge lov CLIX fra 2012 om posttjenester (i det følgende benævnt "lov CLIX fra 2012") skal følgende dokumenter forkyndes officielt: dokumenter, hvis fremsendelse eller forkyndelse (eller forsøgte forkyndelse) eller datoen herfor har lovfæstede retsvirkninger, dokumenter, der danner grundlag for beregning af lovfæstede frister eller dokumenter, som ved lov er klassificeret som officielle dokumenter.

Ifølge lov III fra 1952 skal følgende dokumenter i civile søgsmål ubetinget meddeles ved forkyndelse:

- domme til parterne
- kendelser afsagt under retssagen til den part, som ikke blev behørigt indstævnet til retssagen
- kendelser afsagt under retssagen i forbindelse med fastsættelse af en ny frist, eller som kan give den part, som ikke var til stede under retssagen, mulighed for særlig appel
- kendelser afsagt udenretsligt mod den berørte part
- alle afgørelser, der træffes i løbet af sagen vedrørende den person, i hvis interesse anklageren eller den person eller organisation, der efter en særskilt lovgivning har iværksat sagen.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Retten og postbefordringstjenesten er ansvarlige for at forkynde dokumenter ifølge gældende lov.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Der er ingen sådan forpligtelse, men det er ikke udelukket, at f.eks. retten kan kontrollere virksomhedens aktuelle adresse, som er indført i handelsregistret, og foranstalte forkyndelse i overensstemmelse hermed.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Fysiske personers bopæl:

I Ungarn føres centralregistret over bopælsadresser af *Közgazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala* [centralkontoret for administrative og elektroniske offentlige tjenester] (i det følgende benævnt "KEKKH"), adresse: H-1450 Budapest, Pf.: 81, telefon: 36-1-452-3622, fax: 36-1-455-6875, e-mail: nyilvantarto.hivatal@mail.ahiv.hu, web: http://www.kekkh.gov.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi. Det er muligt at benytte dette register til at få adresseoplysninger om individuelt identificerede personer. Ansøgninger om at få sådanne oplysninger udleveret kan indgives af privatpersoner, juridiske personer eller enheder uden juridisk personlighed, forudsat at de begrundet formålet med og retsgrundlaget for benyttelse af oplysningerne.

En skriftlig ansøgning kan indgives personligt på det kompetente distriktskontor for det vedtægtsmæssige hjemsted eller forretningssted for den enhed, som anmoder om oplysningerne, eller for bopælen for den berørte person på KEKKH, afdelingen for personlig kundeservice (postadresse H-1553 Budapest, Pf. 78.), såfremt distriktskontoret ikke kan levere oplysningerne eller af tekniske grunde ikke kan levere dem hurtigt. I udlandet fås oplysningerne på den ungarske repræsentation med kompetence for udenlandske bopælsadresser (se listen over disse kontorer her).

Ansøgningen skal indeholde følgende:

- oplysninger om ansøgeren, dvs. navn, adresse, vedtægtsmæssigt kontor eller forretningssted for ansøgeren eller dennes repræsentant
- en nøjagtig specifikation over de ønskede oplysninger
- formålet med benyttelse af oplysningerne
- oplysninger, der kan bruges til at identificere den i ansøgningen anførte person (navn, fødested, fødselsdato og morens navn), eller navn og adresse, som ansøgeren kender (navnet på kommunen, det offentlige område, husnummer).

Dokumenter, der skal vedlægges ansøgningen:

- dokument til begrundelse af retsgrundlaget for at bruge oplysningerne
- bekræftelse af ansøgerens repræsentationsbeføjelse, hvis denne handler på en anden enheds vegne (original skriftlig bemyndigelse eller en bekræftet kopi heraf). En bemyndigelse, som er udstedt i udlandet, skal være et officielt dokument eller et bekræftet privat oprettet dokument forsynet med en apostille, medmindre andet er fastsat i en international aftale. Som regel kan dokumenter udstedt på et andet sprog end ungarsk kun godkendes, hvis de er vedlagt en bekræftet oversættelse.

Hvis proceduren skal gennemføres, skal der efterfølgende betales et administrationsgebyr:

- for levering af oplysninger om 1-5 personer: 3 500 HUF.
- for levering af oplysninger om over 5 personer: antallet af berørte personer gange 730 HUF.

I tilfælde af at ansøgningerne indgives fra udlandet eller gennem den ungarske repræsentation i udlandet med kompetence for ansøgerens bopæl, skal gebyret betales efterfølgende som konsulært gebyr på den kompetente ungarske repræsentation i udlandet.

Virksomheder:

Drejer det sig om virksomheder, kan de vigtigste oplysninger i handelsregistret, bl.a. adresse, findes gratis på følgende websted, på ungarsk: <https://www.e-ceggyzek.hu/>

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Forordningen er ikke klar med hensyn til, om forespørgsler om bopælsadresser henhører under dens anvendelsesområde. Derfor skal retten afgøre, om den vil opfylde sådanne begæring. Ungarske domstole kan dog gratis anmode om adresseoplysninger hos KEKKH, og derfor er det ikke i praksis udelukket at imødekomme en sådan anmodning om juridisk bistand.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Ifølge *regeringsdekret nr. 335/2012 af 4. december 2012* om fastlæggelse af detaljerede bestemmelser for posttjenester og forkyndelse af officielle dokumenter (i det følgende benævnt "*regeringsdekret nr. 335/2012*") forkynder postbefordringsvirksomheden officielle dokumenter, der sendes med modtagelsesbevis, ved at levere dem personligt til adressaten eller en anden bemyndiget modtager.

Hvis adressaten er en fysisk person, som ikke er til stede på adressen på tidspunktet for forsøget på forkyndelse, skal det officielle dokument forkyndes for den bemyndigede person, som er til stede. I mangel af en sådan person kan dokumentet også forkyndes for den subsidiære modtager, der er til stede (en slægtning til adressaten, som skal være over 14 år).

I tilfælde af en organisation er den person, som har ret til at modtage dokumenterne, organisationens repræsentant, som kan være en af følgende: en leder (den administrerende direktør, direktøren, en ledende medarbejder eller en anden person med bemyndigelse til at tegne virksomheden eller repræsentere organisationen generelt), en repræsentant i forbindelse med forkyndelse, en kurator, en administrator eller en fysisk person ansat i organisationens postrum (hvis organisationen har et sådant).

Tjenesteyderen kan også forkynde posten gennem den organisation, som driver virksomhed på det i adressen anførte sted (indirekte forkyndelse), hvis adressatens bopæl, opholdssted eller arbejdsplads er beliggende i en bevæbnet enhed, et sundhedscenter eller en social institution, et fængsel, et hotel, et kollegium, et indkvarteringssted for arbejdere eller et feriested. Den indirekte forkyndelsesenhed har pligt til at modtage posten og sørge for, at den leveres til adressaten.

Ifølge *regeringsdekret nr. 335/2012* gør tjenesteyderen to forsøg på at forkynde post, der sendes som et officielt dokument. Hvis det første forsøg mislykkes, fordi adressaten eller den bemyndigede modtager ikke er til stede på adressen, efterlader tjenesteyderen en meddelelse med de lovbestemte oplysninger, gør det officielle dokument tilgængeligt på det i meddelelsen anførte leveringssted og gør et andet forkyndelsesforsøg den femte hverdag efter den mislykkede forkyndelse. Mislykkes det andet forkyndelsesforsøg, efterlader tjenesteyderen igen en meddelelse til adressaten (med de lovbestemte oplysninger) og gør det officielle dokument tilgængeligt på det i meddelelsen anførte leveringssted i fem hverdage efter datoen for det andet forsøg på forkyndelse. Indtil det andet forkyndelsesforsøg kan det officielle dokument afhentes på det anviste leveringssted mod forevisning af identitetsbevis. Er det officielle dokument ikke leveret inden fristen i den anden meddelelse, returnerer tjenesteyderen den følgende hverdag det officielle dokument og modtagelsesbeviset med angivelsen "blev ikke afhentet".

I så fald skal dokumentet ifølge de relevante bestemmelser i lov III fra 1952 betragtes som forkyndt den femte hverdag efter datoen for det andet forkyndelsesforsøg, medmindre andet bevises (undtagen hvis dokumentet blev forkyndt for en subsidiær modtager, og den subsidiære modtager var modparten). I tilfælde af forkyndelse af en stævning eller en afgørelse om sagens realitet som afslutning på sagen informerer retten parterne om formodningen om, at forkyndelse har fundet sted, og en sådan meddelelse skal ledsages af det officielle dokument, der ligger til grund for rettens formodning om, at forkyndelsen har fundet sted.

Adressaten kan også afhente det dokument, som er stilet til vedkommende på justitskontoret mod forevisning af identitetsbevis.

Lov LIII fra 1994 om fuldbyrdelsessager (i det følgende benævnt "lov LIII fra 1994") regulerer forkyndelse ved stævningsmand som en alternativ forkyndelsesmetode, der er tilladt i tilfælde, hvor afgørelser om sagens realitet danner grundlag for fuldbyrdelsen, hvis formodningen om forkyndelse er trådt i kraft, og den part, som er berettiget til at indgive fuldbyrdelsesbegæring, udtrykkeligt har fremsat begæringen og på forhånd har betalt omkostningerne. Ifølge lov LIII fra 1994 kan stævningsmanden også forkynde fuldbyrdelsesdokumenterne personligt. I sådanne tilfælde skal forkyndelsen registreres i en rapport. Såfremt proceduren mislykkes, skal dokumenterne forkyndes i overensstemmelse med de generelle regler for forkyndelse af officielle dokumenter. Ud over ovenstående kan forkyndelse i særlige lovbestemte tilfælde gennemføres af særlige forkyndelsesenheder, f.eks. af retsmedarbejdere (f.eks. forkyndelse af stævninger til civile retssager i hastetilfælde).

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Ifølge kapitlet "Elektronisk kommunikation i civilretlige søgsmål" i lov III fra 1952 kan kommunikationen i alle civilretlige søgsmål og sager, som er anført i loven (f.eks. fuldbyrdelsessager, likvidationsprocedurer) – uanset adressatens person – også finde sted ved elektroniske midler, hvis parten accepterer det. I tilfælde af elektronisk kommunikation forkyndes dokumenter ved elektroniske midler via et it-system, der benyttes til elektronisk forkyndelse.

Gennem forkyndelsessystemet får parten en meddelelse på den opgivne e-mailadresse om forkyndelse af dokumentet, hvilket betyder, at det er placeret i det elektroniske forkyndelsesrum.

Parten kan få vist dokumentet ved at åbne det internetlink, som henviser til dokumentet – en handling, der bekræftes ved, at der automatisk sendes et elektronisk modtagelsesbevis til afsenderen og parten. Før internetlinket åbnes, skal forkyndelsessystemet som minimum vise parten navnet på afsenderen, datoen for dokumentets ankomst og sagsnummeret.

Afhenter parten ikke det fremsendte dokument senest fem hverdage efter anbringelsen i det elektroniske forkyndelsesrum, skal dokumentet betragtes som forkyndt den følgende hverdag (formodning om forkyndelse). Hvis det er hensigtsmæssigt at fastsætte, at formodningen om forkyndelse er trådt i kraft, modtager afsenderen og parten en automatisk meddelelse via forkyndelsessystemet.

I hastesager kan stævninger i civile retssager leveres pr. e-mail, selv om der ikke er nogen elektronisk kontakt.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Ifølge lov III fra 1952 skal forkyndelse foretages ved opslag, hvis partens opholdssted er ukendt eller ligger i et land, som ikke yder juridisk bistand til forkyndelse, eller hvis der er andre hindringer for forkyndelse, som ikke kan fjernes, eller hvis det selv på forhånd forekommer usandsynligt, at forkyndelsesforsøget kan lykkes, eller hvis parten ikke anfører en fuldmagtshaver med henblik på forkyndelse til trods for lovkravet herom, eller hvis det ikke er muligt at foretage forkyndelsen for den pågældende person. Som regel kan retten kun foranstalte forkyndelse ved opslag på begæring af parten, og kun hvis der er en rimelig grund hertil.

Opslaget skal være opsat i 15 dage på rettens opslagstavle og på opslagstavlen på det lokale borgmesterkontor for partens sidst kendte opholdssted. Endvidere skal det offentliggøres på domstolens centrale websted.

Skal en stævning forkyndes for sagsøgte gennem opslag, udpeger retten en fuldmægtig for sagsøgte, og stævningen forkyndes også for fuldmægtigen.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

I tilfælde af forkyndelse ved opslag skal dokumenter anses for at være forkyndt den 15. dag efter opslag af meddelelsen på rettens opslagstavle.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Ifølge lov CLIX fra 2012 kan tjenesteyderen og adressaten aftale, at den post, der kommer til adressaten, ikke skal forkyndes på den adresse, der er anført på forsendelserne, men på en anden adresse (især ved omadressering, levering i postboks eller andet leveringssted). Ifølge *regeringsdekret nr. 335/2012* oplyser postbefordringsvirksomheden om, at der er ankommet officielle dokumenter adresseret til en postboks, gennem en meddelelse i boksen, selv om det officielle dokument er sendt til postboksen, men ikke er til lejeren af postboksen.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Ifølge lov III fra 1952 skal dokumenter sendt med posten betragtes som forkyndt på datoen for forsøg på forkyndelse, hvis adressaten udtrykkeligt nægter at modtage forkyndelsen.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I tilfælde af forkyndelse i henhold til artikel 14 i forordningen har postbefordringsvirksomheden i Ungarn ingen oplysninger om, at posten fra udlandet er et officielt dokument. Derfor anvender den ikke de særlige regler, der gælder for forkyndelse af officielle dokumenter, men kun de generelle indenlandske regler for anbefalet post (med modtagelsesbevis).

I tilfælde af personer, som er bemyndiget til at modtage dokumenter, gælder ud over punkt 5 også følgende for officielle dokumenter. Såfremt adressaten er en fysisk person, kan udlejer af den ejendom, hvor den pågældende har adresse, eller adressatens værelsesudlejer også fungere som subsidiær modtager, hvis den pågældende er en fysisk person. I tilfælde af organisationer er de personer, som har ret til at modtage dokumenter i forbindelse med forkyndelse i organisationens lokaler eller et andet rum, der er åbent for kunder, organisationens ansatte og medlemmer og de fysiske personer, som arbejder i receptionsområdet, hvis organisationen har et sådant, men dokumenter kan også forkyndes for andre ansatte i organisationen (som lejlighedsvis modtagere).

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Er adressaten eller andre bemyndigede modtagere ikke til stede på adressen på tidspunktet for forsøget på forkyndelse, efterlader tjenesteudbyderen en meddelelse til adressaten om, at dokumentet kan afhentes af adressaten på tjenesteudbyderens leveringssted. Dokumentet kan afhentes på den pågældende adresse af adressaten, dennes bemyndigede repræsentant eller en subsidiær modtager, der har bopæl eller opholdssted på den givne adresse. Såfremt adressaten eller anden bemyndiget modtager ikke afhenter posten inden fristens udløb som anført i meddelelsen, returnerer tjenesteudbyderen dokumentet som ikkeleveret.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Postbefordringsvirksomheden fastsætter tilgængelighedsperioden. I tilfælde af Magyar Posta Zrt. er det ti hverdage fra forsøget på forkyndelse. Se foregående punkt med hensyn til kommunikationsmetode.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Det skriftlige bevis for forkyndelse er modtagelsesbeviset med oplysning om udfaldet af forkyndelsesproceduren, dvs. modtageren, modtagerens rolle, såfremt denne ikke er adressaten (f.eks. bemyndiget repræsentant), modtagelsesdatoen eller, hvis der ikke finder levering sted, hindringen herfor (f.eks. modtagelse afvist, "blev ikke afhentet"). Tjenesteudbyderen returnerer i alle tilfælde modtagelsesbeviset til afsenderen.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Hvis formodningen om forkyndelse er trådt i kraft (adressaten nægtede modtagelse eller modtog ikke dokumentet til trods for to forkyndelsesforsøg), kan adressaten ifølge lov III fra 1952 indgive en begæring om afvisning af formodningen om forkyndelse senest 15 dage efter at have hørt om formodningen om, at forkyndelse er foretaget, til den ret, som iværksatte den procedure, ifølge hvilken forkyndelsen fandt sted. Som regel kan en begæring ikke indgives mere end seks måneder efter, at formodningen er trådt i kraft. Er formodningen knyttet til forkyndelsen af en stævning, kan parten indgive begæringen, mens sagen er i gang, dog senest 15 dage efter at have hørt om, at formodningen er trådt i kraft.

Begæringen om afvisning af formodningen kan indgives med henvisning til, at den, der fremsætter begæringen, uden egen skyld ikke kunne modtage det officielle dokument, fordi:

- a) forkyndelsen blev foretaget i strid med gældende lovgivning om forkyndelse af officielle dokumenter eller af andre årsager ikke var lovlig, eller
- b) den pågældende ikke var i stand til at modtage dokumentet af andre årsager, som ikke er nævnt i punkt a) (f.eks. fordi at han uden egen skyld ikke havde hørt om forkyndelsen).

Hvis parten indgiver en begæring om afvisning af formodningen på grundlag af ovenstående punkt a), og retten giver den pågældende medhold, bliver retsvirkningerne i forbindelse med formodningen om forkyndelse ugyldige, og forkyndelsen af eventuelle foranstaltninger og proceshandling, der allerede er iværksat, skal om nødvendigt gentages i overensstemmelse med partens begæring. I tilfælde af at en anden indgiver en begæring, og retten giver den pågældende medhold, finder retsvirkningerne af forkyndelsen over for denne ikke anvendelse.

Afvises formodningen på grundlag af ovenstående punkt b), skal forkyndelsen gentages. Som regel skal bestemmelserne for begrundelsen for manglende opfyldelse anvendes tilsvarende på indgivelse og vurdering af begæringen.

En afvisning af formodningen er også mulig i løbet af fuldbyrdelsessager. Når afgørelsen om, at formodningen træder i kraft, bliver endelig, kan adressaten, som den, der fremsætter begæringen – hvis de allerede beskrevne årsager stadig foreligger – indgive en begæring om afvisning af formodningen til førstinstansdomstolen, mens fuldbyrdelsessagen er i gang. Begæringen skal indgives senest 15 dage efter, at vedkommende har hørt om sagen til fuldbyrdelse af afgørelsen. Når fuldbyrdelsessagen er indledt, må begæringen kun indgives i overensstemmelse med dette afsnit.

Retten kan kun foranstalte forkyndelse ved opslag på begæring af parten, og kun hvis der er en rimelig begrundelse herfor. Hvis de fremlagte omstændigheder viser sig at være falske, og parten var klar over det eller ved udvisning af behørig omhu kunne have vidst det, bliver forkyndelsen ved opslag og den efterfølgende procedure ugyldig, og parten skal tilpligtes at betale både omkostningerne og en bøde. Hvis modparten (som dokumentet blev forkyndt for ved opslag) alligevel accepterer proceduren efter opslaget – selv om det kun sker stilltiende – bliver proceduren ikke ugyldig. Bøden skal dog også pålægges i sådanne tilfælde, og parten skal tilpligtes at betale de ekstraomkostninger, der er afholdt.

En endelig dom kan dog blive revideret, hvis stævningen eller et andet dokument blev forkyndt for parten ved opslag i strid med bestemmelserne for forkyndelse ved opslag.

Hvis der ikke foreligger formodning om forkyndelse eller forkyndelse ved opslag, kan konsekvenserne af en lovstridig forkyndelse afhjælpes under de generelle retsmidler, der er tilgængelige under sagen i overensstemmelse med de gældende bestemmelser.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

I princippet omfatter retsgebyrer også omkostninger til forkyndelse. Derfor skal parten ikke betale forkyndelsesomkostninger i retssager. Den eneste undtagelse er forkyndelse ved stævningsmand ifølge lov LIII fra 1994, hvor den person, der begærer fuldbyrdelse, skal betale de tilhørende omkostninger på forhånd.

Stævningsmanden kan tage et gebyr på 6 000 HUF for forkyndelse, jf. justitsministerens dekret nr. 14/1994 af 8. september 1994 vedrørende tariffer for stævningsmænd. Endvidere har stævningsmanden ret til en fast sats for særlig forkyndelse på 3 000 HUF pr. forkyndelsesforsøg, hvis forkyndelsesstedet er adressatens bopæl, opholdssted eller arbejdssted, og 6 000 HUF, hvis forkyndelsesstedet er en anden bopælsadresse, adressaten bruger, eller et sted, hvor adressaten kun bor en gang imellem.

Indledes fuldbyrdelsessagen på grundlag af de dokumenter, der skal forkyndes, afholdes omkostningerne af sagsøger. Omkostningerne til forkyndelse ved opslag skal betales på forhånd af den person, som begærer forkyndelse ved opslag.

Sidste opdatering: 16/10/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Malta

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Ved "forkyndelse af dokumenter" forstås aflevering af retlige dokumenter til en juridisk eller fysisk person. Forkyndelsesmåden er specifikt reguleret i retsplejeloven (kapitel 12 i Maltas retsplejelov).

Specifikke bestemmelser vedrørende forkyndelse af dokumenter blev indført i national ret for at sikre en standardprocedure for den måde, hvorpå dokumenter forkyndes, og for at sikre, at alle berørte parter modtager retlige dokumenter, som vedrører dem eller deres sag. Disse bestemmelser giver bl.a. retten vished for, at dokumenterne er nået frem til modtageren.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle dokumenter, der er indgivet til retten, skal forkyndes formelt. Det gælder breve, retlige indsigelser, anmodninger, stævninger, appeller, svarskrifter, sikrende foranstaltninger og fuldbyrdelseskendelser og andre dokumenter i relation til en retssag.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Når et dokument er indgivet til en ret, er det rettens ansvar, at det bliver forkyndt. Den part, der rejser et krav, skal indgive en stævning til retten og angive den person, dokumentet skal forkyndes for, og dennes adresse. Hvis der er mere end en adressat, skal den part, der indgiver stævningen, sikre sig, at der er kopier nok til alle adressater.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Den modtagende instans i Malta kontrollerer den angivne adresse, hvis forkyndelsen mislykkes. For at kunne gøre det skal Maltas instans imidlertid have oplyst adressatens personnummer, hvis der er tale om en fysisk person. Hvis den fremsendende instans oplyser dette personnummer, som er unikt for hver fysisk person, kan den modtagende instans forsøge at finde frem til en alternativ bopæl.

Hvis der er tale om en virksomhed, kontrollerer den modtagende instans adressatvirksomhedens registrerede adresse i et onlinesystem, der ajourføres af virksomhedsregistret under Maltas finanstilsyn (MFSA). Hvis den adresse, som den fremsendende instans har oplyst, adskiller sig fra den adresse, der er anført i registret, vil der blive gjort endnu et forsøg på at forkynde dokumenterne på den registrerede adresse.

Hvis retsbetjenten konstaterer, at adressaten ikke blev fundet på den oplyste adresse, eller at der ikke blev åbnet, indgiver den modtagende instans en anmodning til den relevante ret med henblik på at få tilladelse til at underrette den pågældende person (juridisk eller fysisk) på den samme adresse, men efter de tidspunkter, der er fastsat efter maltesisk lov. Undertiden lykkes en sådan form for forkyndelse.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Med hensyn til at finde frem til en fysisk persons adresse kan den modtagende instans kun få adgang til registre vedrørende en persons adresse, hvis den fremsendende instans kan oplyse vedkommendes personnummer. Denne database er ikke tilgængelig for offentligheden eller udenlandske myndigheder. Vigtige oplysninger om virksomheder, herunder det korrekte virksomhedsnavn, virksomhedens registreringsnummer og dens hjemsted, kan gratis kontrolleres af enhver via et onlinesystem, der ajourføres af [virksomhedsregistret](#) under Maltas finanstilsyn (MFSA). Specifikke oplysninger, herunder navne på medlemmer af ledelsen, virksomhedens retlige repræsentanter, sekretær osv., kan indhentes via det samme websted, men man skal oprette en konto og betale gebyr for visning af sådanne oplysninger.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Begrundelsen for en sådan forespørgsel, som vedrører et vidnes adresse, forelægges den centrale myndighed. Den centrale myndighed har imidlertid ikke pligt til at udlevere sådanne oplysninger.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Retlige indsigelser og skrivelser, som ikke indgår i en retssag, forkyndes med anbefalet brev, hvor et "lyserødt kort" forsynes med modtagerens underskrift eller en bemærkning om, at det ikke har været muligt at forkynde dokumentet. Det "lyserøde kort" vedhæftes det originale dokument (f.eks. den officielle skrivelse).

Andre dokumenter, der indgives med henblik på at indlede en retssag, eller som er indgivet i løbet af en retssag, forkyndes via en retsbetjent ved at aflevere dokumentet til adressaten på den adresse, der er angivet af den part, der har indgivet dokumentet, eller ved at efterlade en kopi på den pågældendes arbejdsplads eller bopæl eller hos en person i den pågældendes tjeneste eller hans advokat eller en person, der er bemyndiget til at modtage den pågældendes post. Dokumenter må dog ikke afleveres til en person, der endnu ikke er fyldt 14 år, eller til en person, der på forkyndelsestidspunktet lider af en mental forstyrrelse eller en anden sygdom, der gør vedkommende uegnet til at afgive vidneforklaring om en sådan forkyndelse.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Dokumenter kan ikke forkyndes elektronisk i civile sager.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Den modtagende instans skal foranledige, at dokumentet forkyndes ved at vedlægge dokumentet i et processkrift, som indgives til Registry of the Civil Court, First Hall, hvis der er tale om dokumenter, der skal forkyndes på øen Malta, og til Registry of the Court of Magistrates (Gozo) i dets øverste jurisdiktion, hvis der er tale om dokumenter, der skal forkyndes på øerne Gozo og Comino. Disse dokumenter og processkriftet forkyndes for den adresserede person af retsbetjenten. I § 187 i retsplejeloven bestemmes det, hvordan dokumenter forkyndes:

a) Forkyndelse sker ved aflevering af en kopi af retsdokumentet til den person, for hvem retsdokumentet skal forkyndes, eller ved at aflevere et sådan eksemplar på en sådan persons bopæl, forretningssted, arbejdsplads eller postadresse til et medlem af hans familie eller husstand, til en person i hans tjeneste, til hans advokat eller til en person, der har beføjelse til at modtage hans post, idet aflevering af en sådan kopi til en person, som endnu ikke er fyldt 14 år, eller en person, der på grund af sin mentale tilstand er uegnet til at afgive vidneforklaring om en sådan forkyndelse, ikke er lovligt. En person antages at være i stand til at afgive sådan vidneforklaring, medmindre andet bevises, og der kan ikke rejses indsigelse på grundlag af retsstridig forkyndelse af en af disse grunde, hvis det godtgøres, at kopien rent faktisk har nået den person, for hvem den skulle forkyndes.

b) For personer om bord på handelsskibe eller besætningsmedlemmer, som ikke har bopæl i Malta, kan forkyndelse ske ved aflevering af en sådan kopi til skibsføreren eller enhver anden person, der handler på dennes vegne.

c) For et organ, der har status som særskilt juridisk person, sker sådan forkyndelse ved aflevering af en kopi af retsdokumentet: i) på dets hjemsted, hovedkontor, forretningssted eller postadresse hos den person eller de personer, som er udpeget til organets juridiske repræsentant, hos dets sekretær eller hos en af et sådant organs medarbejdere eller ii) hos en af ovennævnte personer på den måde, der er fastsat i litra a).

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Dokumentet anses at være blevet forkyndt, når den person, der modtager dokumentet, accepterer forkyndelsen.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Ikke relevant.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Når en person, til hvem et retsdokument er adresseret, nægter at modtage det personligt fra en retsmedsmand, kan retten efter anmodning fra den berørte part og efter høring af retsmedsmanden og i betragtning af sagens omstændigheder ved kendelse erklære dokumentet for forkyndt på dagen og tidspunktet for afvisningen, og en sådan kendelse anses i enhver retlig henseende for bevis for forkyndelsen.

Hvis en person bevidst undgår, hindrer eller afviser forkyndelse af en akt eller domstolskendelse eller forkyndelse af ordre ved en retsbetjent, udviser den pågældende foragt for retten og risikerer efter domfældelse a) påtale, b) udvisning fra retten, c) arrestation i 24 timer i den bygning, hvor retten har sæde, eller d) en bøde ("ammenda" eller "multa").

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Maltas postvæsen leverer post til enhver person, der befinder sig på adressen, som kan acceptere posten, såfremt den pågældende er åndsfrisk og ikke er et barn. Det antages, at en person, som befinder sig på adressen og accepterer posten, er bemyndiget hertil af adressaten. Hvis en person ikke er bemyndiget, bør vedkommende ikke acceptere posten, og hvis den accepteres, er den pågældende person ansvarlig for at videregive den til adressaten. Modtageren kvitterer for modtagelsen. Denne procedure er i overensstemmelse med regulativ 33 i posttjenesteregulativerne fra 2005.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis ingen kan modtage og kvittere for modtagelse og accept af posten, og underskrivelse ved udbringning er påkrævet, efterlades en meddelelse på den pågældende adresse som oplyser adressaten om udbringningsforsøget. Posten kan derefter afhentes på det nærmeste posthus. Det er op til postvæsenet at afgøre, om der skal gøres yderligere udbringningsforsøg. Hvis posten ikke afhentes, returneres posten til afsenderen som "uafhentet". Hvis adressaten eller dennes repræsentant nægter at modtage posten, returneres den straks til afsenderen med påtegningen "modtagelse nægtet".

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Hvis ingen kan modtage og kvittere for modtagelse og accept af posten, efterlades en meddelelse på den pågældende adresse, hvorved adressaten oplyses om udbringningsforsøget, og hvori det oplyses, at posten kan afhentes på det nærmeste posthus. Hvis posten ikke afhentes, sender postvæsenet efter eget skøn en endelig meddelelse til adressaten med oplysning om, at posten endnu ikke er afhentet. Dette sker generelt efter fem dage for lokal anbefalet post og efter ti dage for udenlandsk anbefalet post. Hvis sådan post ikke er afhentet efter disse perioder, returneres posten efter endnu fem dage til afsenderen med påtegningen "uafhentet". Post kan kun afhentes på posthuset af adressaten eller dennes bemyndigede repræsentant ved fremvisning af identifikation (pas eller id-kort).

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Der udstedes et bevis for forkyndelse eller manglende forkyndelse.

De originale dokumenter, der forkyndes med anbefalet brev, påhæftes et "lyserødt kort". Når de originale dokumenter sendes tilbage til retten, påføres de et sort eller rødt stempel. Et sort stempel viser, at forkyndelse har fundet sted og angiver, hvem dokumentet er afleveret til. Hvis dokumentet ikke er blevet forkyndt, påføres det et rødt stempel, og det angives, hvorfor forkyndelse ikke har fundet sted.

Dokumenter, der forkyndes af retsbetjenten, påføres et sort stempel, hvis forkyndelse har fundet sted, eller et rødt stempel, hvis forkyndelse ikke har fundet sted, og forsynes med den ansvarlige retsbetjents underskrift.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Hvis adressaten ikke modtager dokumenterne, men dokumenterne er blevet forskriftsmæssigt forkyndt ved aflevering af en kopi på adressatens adresse, bopæl eller arbejdsplads, anses forkyndelsen for at være foretaget forskriftsmæssigt. Forkyndelse foretaget i strid med loven kan indbringes for retten. Hvis der ikke er foretaget en forskriftsmæssig forkyndelse, og den pågældende part afgiver et svarskrift i retten eller giver møde i retten, anses forkyndelsen for at være sket forskriftsmæssigt.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Ved bekendtgørelse 148 fra 2014 har den modtagende instans i Malta fastsat et gebyr i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 1393/2007 på 50 EUR for hvert dokument, der skal forkyndes i Malta. Gebyret betales inden forkyndelsen. Betaling af gebyrer sker ved bankoverførsel til statsadvokatens kontor på følgende bankkonto:

Bankens navn: Central Bank of Malta

Kontohavers navn: AG Office - Receipt of Service Documents

Kontonummer: 40127EUR-CMG5-000-Y

IBAN: MT24MALT011000040127EURCMG5000Y

Swift-kode: MALTMTMT

Sidste opdatering: 16/10/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Nederlandene

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle dokumenter, som er fremsendt til den anmodede myndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Fogeden er udpeget som modtagende og fremsendende instans i Nederlandene.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Fogeden skal kontrollere adressatens bopæl i det nederlandske folkeregister (BRP). Denne obligatoriske kontrol vil også vise en ny adresse, hvis adressaten ikke længere er bosiddende på den angivne adresse.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Nej.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

I Nederlandene er domstolene den kompetente myndighed for så vidt angår forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001. De nederlandske domstole har imidlertid ikke kompetence til at indhente en parts adresse (efter anmodning).

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Forkyndelse af dokumenter er en af fogedens officielle opgaver (artikel 2 i fogedloven (*Gerechtsdeurwaarderswet*)). Efter kontrollen, jf. spørgsmål 4.1, skal fogeden forkynde det dokument, der er modtaget til forkyndelse, for dets adressat. Dokumenter forkyndes generelt personligt. Der findes ingen alternative metoder bortset fra "subsidær forkyndelse" omhandlet i spørgsmål 7.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Elektronisk forkyndelse af dokumenter er ikke tilladt i Nederlandene.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Nej eller kun for så vidt denne form ikke er i strid med nederlandsk ret. Forkyndelse kan også ske på en anden adresse end adressatens bopæl, hvis fogeden personligt træffer og taler med adressaten. Hvis adressaten ikke har en kendt bopæl eller et kendt hjemsted i Nederlandene, kan et dokument deponeres ved den offentlige anklager.

Fogeder forkynder ikke dokumenter pr. post, men en fremsendende instans i en anden medlemsstat kan dog fremsende dokumentet direkte til adressaten pr. post.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Ikke relevant.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Ikke relevant.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

1. Modtagelse af dokumentet nægtes

Hvis adressaten nægter at modtage det dokument, der forkyndes af fogeden, har fogeden ret til at efterlade dokumenter på den registrerede adresse i en forseglede kuvert (artikel 47 i den civile retsplejelov (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)). Dokumentet anses for at være blevet forkyndt på dette tidspunkt.

2. Modtagelse af dokumentet nægtes på grund af oversættelse

Hvis adressaten nægter at modtage dokumentet på grund af forhold vedrørende oversættelsen (artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1393/2007), skal fogeden notere dette i attesten og angive, at dokumentet ikke er blevet forkyndt. Ifølge EU-Domstolens seneste retspraksis afgør retten, hvorvidt en næggt modtagelse er gyldig (Novo Banco-dommen).

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Postvæsenet kan også levere dokumentet til en anden person. Der kræves identifikation afhængigt af den valgte forsendelsesform.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis dokumentet er sendt pr. anbefalet post, deponeres det på postkontoret i en angivet periode. Postbuddet efterlader en meddelelse herom i adressatens postkasse.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Hvis et anbefalet dokument ikke kan afleveres, efterlader postbuddet en meddelelse om, at adressaten kan afhente dokumentet på det angivne postkontor. Dokumentet opbevares i tre uger. Hvis det ikke afhentes, returneres det til afsenderen.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja. Ud over notatet om forkyndelse udfærdiger den anmodede myndighed (fogeden) også en forkyndelsesattest (artikel 10 i forordningen om forkyndelse af dokumenter) og fremsender denne sammen med notatet til den anmodende myndighed.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredje mand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Der kan ikke være tale om ulovlig forkyndelse af et dokument, hvis en foged har været involveret. Der kan være tale om ugyldighed som omhandlet i artikel 66 i den civile retsplejelov.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Hvis forkyndelse foretages via en anmodet myndighed i Nederlandene, udgør betalingen for forkyndelsen et fast beløb på 65 EUR pr. forkyndelse.

Sidste opdatering: 11/04/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylic. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Forkyndelse af dokumenter - Østrig

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Ved "forkyndelse" afleveres et dokument til en adressat i den i lovgivningen foreskrevne form og på en dokumenteret måde, således at adressaten får kendskab til dokumentet.

Forkyndelse er et retsligt skridt pålagt af retten i retssager og foretages ex officio, jf. § 87 i den civile retsplejelov (*Zivilprozessordnung – ZPO*). Forkyndelsen skal dokumenteres formelt, således at det er muligt at kontrollere, hvornår og for hvem forkyndelsen blev foretaget. Visse processuelle virkninger indtræder først, når der forelægges bevis for, at dokumenterne er blevet behørigt forkyndt.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle retsafgørelser (f.eks. tilsigelser, kendelser og domme) og alle anmodninger indgivet af en part (f.eks. stævning, svarskrift og appelskrift) og andre erklæringer, der (ligeledes) stiles til modparten, skal som et grundlæggende princip forkyndes formelt.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Afgørelsen om forkyndelsen af dokumenter og forkyndelsesmetoden træffes af det besluttende organ (dommer, stævningsmand (*Rechtspfleger*)). Dette sker ved udstedelse af et forkyndelsesdekret (*Zustellverfügung*), som foretages af det besluttende organ på det originale eksemplar af det dokument, der skal forkyndes. Den egentlige forkyndelse foretages af en leveringstjeneste. Dette vil normalt være postvæsenet, men kan også være en anden befordringspligtig virksomhed, jf. § 2, stk. 7, i lov om forkyndelse af dokumenter (*Zustellgesetz – ZustG*) sammenholdt med § 3, stk. 4, i lov om postmarkedet (*Postmarktgesetz*)).

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retlige og udenretlige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Svaret er i princippet nej. Afhængigt af personalesituationen kan der imidlertid indgives simple forespørgsler, f.eks. en registerforespørgsel (se yderligere oplysninger under punkt 4.2 nedenfor).

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Ja. Enhver, herunder en udenlandsk myndighed, kan rette henvendelse til de østrigske [registerringsmyndigheder](#) (kommunekontor, kommunale myndigheder, kommunalt distriktskontor (*Gemeindeamt, Magistrat, Magistratisches Bezirksamt*)) og anmode om [registerringsoplysninger](#) om en fysisk persons registrerede [hovedbopæl](#). Registreringsoplysningerne er lagret i det centrale register (*Zentrales Melderegister – ZMR*). Dette er et offentligt

register, som indeholder navnene på alle, der er registreret i Østrig, med nærmere oplysninger om deres [hovedbopæl](#) og – hvis det er relevant – deres sekundær bolig(er). Det er obligatorisk at [anmelde/afmelde](#) sin bopælsadresse i Østrig.

Ved indgivelse af en registerforespørgsel skal man som et absolut minimum have følgende oplysninger klar om den person, man søger efter: Fornavn og familienavn/efternavn samt et yderligere karakteristikum, der gør det muligt at identificere den pågældende person klart (f.eks. fødselsdato, fødested, nationalitet eller tidligere adresse).

I øjeblikket er gebyret for indgivelse af en registerforespørgsel 17,30 EUR (et forespørgselsgebyr på 14,30 EUR og et nationalt administrationsgebyr for udtrækning af data fra det centrale register på 3 EUR).

Der er yderligere oplysninger om indgivelse af en registerforespørgsel på adressen: <http://www.help.gv.at> under [Dokumente und Recht \(dokumenter og retsinformation\)](#) / [Personen-Meldeauskunft \(person-/registreringsoplysninger\)](#).

For kyndelse foretages i princippet af en leveringstjeneste, dvs. postvæsenet eller en anden befordringspligtig virksomhed (se punkt 3 overfor) eller af retsbedsmænd, jf. § 88 i den civile retsplejelov.

Der er imidlertid også følgende alternative forkyndelsesprocedurer:

For kyndelse ved offentlig bekendtgørelse i henhold til § 25 i loven om forkyndelse af dokumenter og § 115 i den civile retsplejelov:

For kyndelse for personer, hvis opholdssted er ukendt, eller for flere personer, som myndighederne ikke har kendskab til, og for hvem der ikke er blevet udpeget en bemyndiget modtager, jf. § 20 i loven om forkyndelse af dokumenter, kan foretages ved at optage en meddelelse i registret over offentlige kundgørelser (*Ediktsdatei*) (adgang her: <http://www.justiz.gv.at/>, vælg E-Government/Ediktsdatei) om, at det dokument, der skal forkyndes, er indleveret til retten. Meddelelsen skal ligeledes indeholde korte oplysninger om følgende: indholdet af det dokument, der skal forkyndes, navnet på den ret, der behandler sagen, sagsgenstanden og mulighederne for at afhente dokumentet samt oplysninger om retsvirkningerne af denne bekendtgørelse. For kyndelse anses for at være sket, så snart meddelelsen er blevet optaget i registret over offentlige kundgørelser.

For kyndelse ved kurator (*Kurator*) beskikket af retten, jf. § 116-118 i den civile retsplejelov:

For personer, for hvem der alene kan ske forkyndelse ved offentlig bekendtgørelse (optagelse i registret over offentlige kundgørelser), skal retten ex officio eller efter anmodning beskikke en kurator, såfremt den pågældende person som følge af forkyndelsen for denne normalt skulle foretage en formel handling til varetagelse af sine rettigheder, og navnlig hvis det dokument, der skulle forkyndes, indeholder en indstævning af den pågældende. Kuratorbeskikkelsen skal bekendtgøres ved offentlig kundgørelse i registret over offentlige kundgørelser, jf. § 117 i den civile retsplejelov. Så snart dette sker, og dokumentet efterfølgende overdrages til kuratoren, anses forkyndelse for at være sket, jf. § 118 i den civile retsplejelov.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Hvis den anmodede myndighed klassificerer anmodningen som en anmodning om bevisoptagelse i henhold til forordningens artikel 1, f.eks. fordi det er nødvendigt at fastslå adressen i forbindelse med en retssag (navnlig forkyndelse af dokumenter), vil myndigheden følge forordningens bestemmelser og forsøge at fastslå den nuværende adresse ved hjælp af de tilgængelige ressourcer, f.eks. ved at foretage en forespørgsel i centralregistret eller søge i andre registre.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

For kyndelse foretages i princippet af en leveringstjeneste, dvs. postvæsenet eller en anden befordringspligtig virksomhed (se punkt 3 overfor) eller af retsbedsmænd, jf. § 88 i den civile retsplejelov.

Der er imidlertid også følgende alternative forkyndelsesprocedurer:

For kyndelse ved offentlig bekendtgørelse i henhold til § 25 i loven om forkyndelse af dokumenter og § 115 i den civile retsplejelov:

For kyndelse for personer, hvis opholdssted er ukendt, eller for flere personer, som myndighederne ikke har kendskab til, og for hvem der ikke er blevet udpeget en bemyndiget modtager, jf. § 20 i loven om forkyndelse af dokumenter, kan foretages ved at optage en meddelelse i registret over offentlige kundgørelser (*Ediktsdatei*) (adgang her: <http://www.justiz.gv.at/>, vælg E-Government/Ediktsdatei) om, at det dokument, der skal forkyndes, er indleveret til retten. Meddelelsen skal ligeledes indeholde korte oplysninger om følgende: indholdet af det dokument, der skal forkyndes, navnet på den ret, der behandler sagen, sagsgenstanden og mulighederne for at afhente dokumentet samt oplysninger om retsvirkningerne af denne bekendtgørelse. For kyndelse anses for at være sket, så snart meddelelsen er blevet optaget i registret over offentlige kundgørelser.

For kyndelse ved kurator beskikket af retten, jf. § 116-118 i den civile retsplejelov:

For personer, for hvem der alene kan ske forkyndelse gennem offentlig bekendtgørelse (optagelse i registret over offentlige kundgørelser), skal retten ex officio eller efter anmodning beskikke en kurator, såfremt den eller de pågældende personer som følge af forkyndelsen for disse normalt skulle foretage en formel handling til varetagelse af deres rettigheder, og navnlig hvis det dokument, der skulle forkyndes, indeholder en indstævning af den eller de pågældende. Kuratorbeskikkelsen skal bekendtgøres ved offentlig kundgørelse i registret over offentlige kundgørelser, jf. § 117 i den civile retsplejelov. Så snart dette sker, og dokumentet efterfølgende overdrages til kuratoren, anses forkyndelse for at være sket, jf. § 118 i den civile retsplejelov.

Der findes et særligt system for domstolenes elektroniske forkyndelse af dokumenter. Systemet kaldes *Elektronischer Rechtsverkehr* (elektroniske retsmeddelelser) eller ERV. De eneste, der er forpligtet til at benytte dette system, er advokater og forsvarsadvokater, notarer, kredit- og finansieringsinstitutter, østrigske forsikringselskaber, udbydere af social sikring, pensionsinstitutter, den østrigske fond for feriepenge- og fratrædelsesgodtgørelse for bygningsarbejdere (*Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse*), de østrigske apotekeres generelle lønfond (*Pharmazeutische Gehaltskasse*), den østrigske lønmodtagergarantifond (*Insolvenz-Entgelt-Fonds*) og IEF-Service GmbH, sammenslutningen af østrigske sociale sikringsorganer (*Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger*), statsadvokatens kontor i finansministeriet (*Finanzprokuratur*) og advokatsamfundene. Andre personer kan også benytte systemet, men er ikke forpligtet hertil.

Ved forkyndelse via ERV anses elektronisk fremsendte retsafgørelser og retsbegøring, jf. § 89a, stk. 2, i lovrn om domstolenes opbygning (*Gerichtsorganisationsgesetz – GOG*) for at være forkyndt den første arbejdsdag efter modtagelsen heraf på adressatens elektroniske domæne (lørdag betragtes ikke som en arbejdsdag i denne forbindelse).

Hvis forkyndelse via ERV ikke er mulig, kan forkyndelsen foretages via elektroniske leveringstjenester i henhold til bestemmelserne i loven om forkyndelse af dokumenter, jf. § 89a, stk. 3, i loven om domstolenes opbygning sammenholdt med § 28 ff. i loven om forkyndelse af dokumenter.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (for kyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Der findes et særligt system for domstolenes elektroniske forkyndelse af dokumenter. Systemet kaldes *Elektronischer Rechtsverkehr* (elektroniske retsmeddelelser) eller ERV. De eneste, der er forpligtet til at deltage i dette system, er advokater og forsvarsadvokater, notarer, kredit- og

finansieringsinstitutter, østrigske forsikringselskaber, udbydere af social sikring, pensionsinstitutter, den østrigske fond for feriepenge- og fratrædelsesgodtgørelse for bygningsarbejdere (*Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse*), de østrigske apotekeres generelle lønfond (*Pharmazeutische Gehaltskasse*), den østrigske lønmodtagergarantifond (*Insolvenz-Entgelt-Fonds*) og IEF-Service GmbH, sammenslutningen af østrigske sociale sikringsorganer (*Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger*), statsadvokatens kontor i finansministeriet (*Finanzprokuratur*) og advokatsamfundene. Andre personer kan også benytte systemet, men er ikke forpligtet hertil.

Ved forkyndelse via ERV anses elektronisk fremsendte retsafgørelser og retsbegæring (§ 89a, stk. 2, i lovrn om domstolenes opbygning) (*Gerichtsorganisationsgesetz – GOG*) for at være forkyndt den første arbejdsdag efter modtagelsen heraf på adressatens elektroniske domæne (lørdag betragtes ikke som en arbejdsdag i denne forbindelse).

Hvis forkyndelse via ERV ikke er mulig, kan forkyndelsen foretages via elektroniske leveringstjenester i henhold til bestemmelserne i loven om forkyndelse af dokumenter (§ 89a, stk. 3, i loven om domstolenes opbygning sammenholdt med § 28 ff. i loven om forkyndelse af dokumenter).

Hvis loven udtrykkeligt forbyder den, der foretager forkyndelsen, at overgive dokumentet til en subsidiær modtager, er der tale om personlig forkyndelse, hvor dokumenterne skal overgives personligt til den person, for hvem der skal foretages forkyndelse. Dette forbud gælder kun i særlige tilfælde.

I alle andre tilfælde er det muligt at foretage subsidiær forkyndelse. Hvis adressaten ikke kan findes på leveringsstedet, kan dokumenterne således i princippet overgives til en voksen, der bor på samme adresse som adressaten, eller til en medarbejder eller arbejdsgiver på adressen, der indvilliger i at modtage dokumenterne (§ 16, stk. 2, i loven om forkyndelse af dokumenter). Denne person kaldes den subsidiære modtager (*Ersatzempfänger*) i lovgivningen.

Der kan imidlertid kun foretages subsidiær forkyndelse, hvis den, der foretager forkyndelsen, har grund til at tro, at adressaten jævnligt er til stede på leveringsstedet.

I henhold til § 103 i den civile retsplejelov kan en person ikke være subsidiær modtager, hvis den pågældende er adressatens modpart i retssagen.

I henhold til § 16, stk. 5, i loven om forkyndelse af dokumenter anses subsidiær forkyndelse ikke for at være sket, hvis adressaten ikke har haft mulighed for at få kendskab til de forkyndte dokumenter i tide, da den pågældende ikke var til stede på leveringsstedet (f.eks. fordi adressaten var ude at rejse, på hospitalet eller varetægtsfængslet). Forkyndelsen gennemføres imidlertid dagen efter adressatens tilbagevenden til leveringsstedet.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Hvis loven udtrykkeligt forbyder den, der foretager forkyndelsen, at overgive dokumentet til en subsidiær modtager, er der tale om personlig forkyndelse, hvor dokumenterne skal overgives personligt til den person, for hvem der skal foretages forkyndelse. Dette forbud gælder kun i særlige tilfælde.

I alle andre tilfælde er det muligt at foretage subsidiær forkyndelse. Hvis adressaten ikke kan findes på leveringsstedet, kan dokumenterne således i princippet overgives til en voksen, der bor på samme adresse som adressaten, eller til en medarbejder eller arbejdsgiver på adressen, der indvilliger i at modtage dokumenterne, jf. § 16, stk. 2, i loven om forkyndelse af dokumenter. Denne person betegnes i loven som den subsidiære modtager (*Ersatzempfänger*).

Der kan imidlertid kun foretages subsidiær forkyndelse, hvis den, der foretager forkyndelsen, har grund til at tro, at adressaten jævnligt er til stede på leveringsstedet.

Ifølge § 103 i den civile retsplejelov kan en person ikke være subsidiær modtager, hvis den pågældende er adressatens modpart i retssagen.

Det fremgår af § 16, stk. 5, i loven om forkyndelse af dokumenter, at subsidiær forkyndelse ikke anses for at have fundet sted, hvis adressaten ikke har haft mulighed for at få kendskab til de forkyndte dokumenter i tide, da den pågældende ikke var til stede på leveringsstedet (f.eks. fordi adressaten var ude at rejse, på hospitalet eller varetægtsfængslet). Forkyndelsen gennemføres imidlertid dagen efter adressatens tilbagevenden til leveringsstedet.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Der redegøres nærmere herfor i punkt 5 og 6 ovenfor.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Adressaten skal gøres opmærksom på, at dokumenterne er blevet deponeret, hvilket sker ved, at der udfærdiges en leveringsseddel (lagt i postkassen eller anbragt på hoveddøren). Det anføres, hvor dokumenterne er blevet deponeret, og i hvilken periode de kan afhentes, og derudover anføres virkningerne af deponeringen af dokumenterne, jf. § 17, stk. 2, i loven om forkyndelse af dokumenter. I henhold til § 17, stk. 3, i loven om forkyndelse af dokumenter løber afhentningsfristen fra den dag, dokumenterne ligger klar til afhentning, og fristen skal være mindst to uger. Det deponerede dokument anses for at være forkyndt den første dag i denne periode (fiktiv forkyndelse). Dette gælder dog ikke, hvis adressaten ikke har haft mulighed for at få kendskab til de forkyndte dokumenter i tide, da den pågældende ikke var til stede på leveringsstedet. Det fremgår af § 17, stk. 3, sidste punktum, i loven om forkyndelse af dokumenter, at forkyndelsen anses for at være sket dagen efter adressatens tilbagevenden til leveringsstedet inden for afhentningsperioden, hvor den pågældende har haft mulighed for at afhente det deponerede dokument. Hvis det deponerede dokument ikke afhentes (hvilket på ingen måde ændrer ved gennemførelsen af forkyndelsen ved deponeringen), skal det returneres til den ret, der fremsendte det, ved afhentningsfristens udløb.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten eller en subsidiær modtager, der bor i samme husstand, nægter at modtage dokumentet uden gyldig begrundelse herfor, skal dokumentet efterlades på leveringsstedet, eller hvis dette ikke er muligt, deponeres uden skriftlig meddelelse. Forkyndelsen gennemføres ved at efterlade eller deponere dokumentet, jf. § 20 i loven om forkyndelse af dokumenter).

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Postforkyndelse skal foretages i overensstemmelse med verdenspostkonventionen og ved brug af et internationalt modtagelsesbevis. Dokumentet skal afleveres til adressaten eller – hvis det ikke kan forkyndes for den pågældende – til en anden person, der efter lovgivningen er bemyndiget til at modtage det i det land, hvor det forkyndes (f.eks. bemyndiget modtager, subsidiær modtager). I Østrig finder bestemmelserne om subsidiære modtagere i § 16 i loven om forkyndelse af dokumenter anvendelse (se punkt 7.1 ovenfor).

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Verdenspostkonventionen indeholder ikke nogen nærmere bestemmelser om, hvorvidt det er tilladt at deponere dokumenter, og i så fald på hvilke betingelser. Dette spørgsmål er således reguleret i lovgivningen i det land, hvor dokumentet forkyndes. Efter de relevante bestemmelser i den østrigske lovgivning kan dokumentet deponeres, hvis de nødvendige betingelser er opfyldt (se punkt 7 ovenfor).

8.3 Akcepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Se punkt 7.3 ovenfor.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja. Den person, der forestår forkyndelsen, skal attestere, at dokumentet er blevet forkyndt, ved at angive dette på leveringsbeviset (kvittering for levering, kvittering for modtagelse). Den person, der modtager dokumentet, skal bekræfte forkyndelsen ved at underskrive leveringsbeviset, anføre datoen og, hvis den pågældende ikke er adressaten, angive tilknytningen til adressaten. Hvis den person, der modtager dokumentet, nægter at kvittere for modtagelsen, skal den, der foretager forkyndelsen, angive dette på leveringsbeviset sammen med datoen og i påkommende tilfælde angive, hvilken relation der er mellem den, der modtager dokumentet, og adressaten. Leveringsbeviset skal straks returneres til afsenderen.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Selv om forkyndelsen ikke anses for at være sket, hvis den er foretaget i strid med loven, kan dette afhjælpes. Hvis forkyndelsen er mangelfuld, anses forkyndelsen i henhold til den grundlæggende regel i § 7 i loven om forkyndelse af dokumenter for det første stadig for at være sket på tidspunktet for adressatens faktiske modtagelse af dokumentet. Hvis der er udpeget en bemyndiget modtager, skal denne betegnes som adressaten, idet forkyndelsen i modsat fald kun vil kunne ske ved den bemyndigede modtagers faktiske modtagelse af dokumentet. I loven om forkyndelse af dokumenter (§ 16, stk. 5, og § 17, stk. 3), fastsættes desuden særlige regler for afhjælpning af mangler ved forkyndelsen af dokumenter i følgende situationer: når adressaten ikke har haft mulighed for at få kendskab til de forkyndte dokumenter i tide, fordi den pågældende ikke var til stede på leveringsstedet, når subsidiær forkyndelse er ineffektiv, eller når dokumenterne deponeres. Manglen afhjælpes dagen efter adressatens tilbagevenden til leveringsstedet, men hvis dokumenterne er deponeret, er det afgørende, at adressaten vender tilbage inden for afhentningsfristen og kan afhente det deponerede dokument den næste dag. Da der ikke er nogen tidsfrist for afhjælpning af mangler i tilfælde af ineffektiv subsidiær forkyndelse, hvor forkyndelse ved deponering af dokumenter er ineffektiv, kan dette ikke længere afhjælpes, hvis adressaten først vender tilbage efter afhentningsfristens udløb. Hvis adressaten vender tilbage tidsnok til at kunne afhente forsendelsen den første dag i afhentningsperioden, anses forkyndelsen for at være sket denne dag, da hele afhentningsperioden stadig er intakt. Hvis adressaten vender tilbage på et senere tidspunkt, anses forkyndelse ved deponering først at være sket dagen efter adressatens tilbagevenden, da modtageren altid skal kunne drage fuld nytte af de frister, der udløses af dokumentforkyndelsen, navnlig appellfristerne.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Nej.

Sidste opdatering: 22/12/2016

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Polen

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Ved "forkyndelse af dokumenter" gives bestemte personer adgang til korrespondance stilet til dem i overensstemmelse med loven.

Overholdelse af forfatningsprincippet om gennemsigtighed i afgørelser, sikring af parternes processuelle rettigheder og deres mulighed for at forsvare disse, retfærdig rettergang, korrekt beregning af tidsfrister og som følge heraf afgørelsernes gyldighed afhænger af korrekt forkyndelse af dokumenter.

Bestemmelserne om forkyndelse af dokumenter er bindende og kan ikke fraviges af parterne. Disse bestemmelser er fastsat i artikel 131-147 i den polske civile retsplejelov ("loven") og i følgende gennemførelsesretsakter:

Justitsministerens bekendtgørelse af 23. februar 2007 om de almindelige domstoles procesreglement ("procesreglementet")

Justitsministerens bekendtgørelse af 12. oktober 2010 om den nærmere procedure og metode for forkyndelse af retslige dokumenter i civile sager ("bekendtgørelsen").

Forkyndelsen af udenretslige dokumenter er reguleret af postloven af 23. november 2012 og gennemførelsesretsakter hertil, herunder ministeren for administration og digitaliserings bekendtgørelse af 29. april 2013 om betingelserne for den udpegede tjenesteudbyders levering af befordringspligtjenester ("postbekendtgørelsen").

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Retslige dokumenter (dokumenter fremsendt af en ret til parterne og andre personer involveret i en retssag) forkyndes formelt. Disse dokumenter omfatter:

kopier af begæringer med bilag

meddelelser

stævninger

meddelelser om rettigheder og forpligtelser

kopier af domme, herunder præmisser.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

I Polen skal alle dokumenter forkyndes formelt, hvilket betyder, at næsten alle forkyndelser sker ex officio. Under en retssag forkyndes dokumenter af retten. Forkyndelse kan foretages af postoperatøren, stævningsmænd eller rettens forkyndelsesafdeling. Som regel forkyndes dokumenter af postoperatøren. Ved bestemmelse af metoden til forkyndelse af retslige dokumenter tages der hensyn til omkostningerne ved og effektiviteten af forkyndelsen. Dokumenter kan forkyndes af rettens forkyndelsesafdeling, justitssekretæren, politiet eller en stævningsmand (artikel 68 i procesreglementet), hvis denne forkyndelsesmetode under visse omstændigheder er mere effektiv. I forbindelse med fuldbyrdelsesprocedurer forkyndes dokumenter af en stævningsmand. Justitsministeren kan oprette en forkyndelsesafdeling ved retten og fastlægge dens organisation og udstede detaljerede retningslinjer for dennes forkyndelse af dokumenter.

I henhold til lovens artikel 132 er advokater og juridiske rådgivere undtaget fra princippet om formel forkyndelse, idet de kan forkynde dokumenter personligt for hinanden mod dateret modtagelsesbevis. Bevis for, at en kopi af et processkrift er blevet forkyndt for den anden part, eller bevis for, at dokumentet er blevet sendt pr. anbefalet post, vedlægges processkriftet indgivet til retten. Processkrifter, hvor bevis for forkyndelse eller bevis for fremsendelse pr. anbefalet post ikke er vedlagt, returneres. Dokumenter kan også forkyndes personligt mod kvittering i rettens sekretariat for adressater, der har dokumenteret deres identitet.

I henhold til artikel 70 i procesreglementet kan retspræsidenten udstede kendelse om, at retslige dokumenter skal forkyndes personligt for lokale institutioner og advokater, og at dokumenter til retten fra lokale institutioner skal afleveres personligt. Hvis et forberedende dokument er indleveret så sent, at det er muligt at forkynde en genpart heraf sammen med en indkaldelse til retsmødet, kan det forkyndes på selve retsmødet.

I henhold til artikel 71 i procesreglementet og artikel 135 i loven kan adressaten også få meddelelse om et retsligt dokument pr. postboks, hvis den pågældende kun har angivet en postboks som postadresse.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Den myndighed, der er blevet anmodet om at foretage forkyndelse, kan fastlægge adressen ved hjælp af relevante registre, hvis den finder det hensigtsmæssigt. De eksisterende polske registre er anført i punkt 4.2.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

De pågældende oplysninger kan enten hentes fra det fælles elektroniske folkeregister (PESEL) på anmodning af den ret, som sagen er indbragt for, eller på anmodning af en person med en legitim interesse (dokumenter, der bekræfter en legitim interesse, omfatter begæringer, fogedbreve og aftaler).

Parter eller personer med en legitim interesse skal indgive en anmodning ved brug af blanketten på adressen: <http://www.mswia.gov.pl/portal/pl/381/32/>.

Gebyret er 31 PLN. Alle anmodninger skal ledsages af dokumentation for betaling af gebyret.

Gebyret indbetales til følgende konto:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Ul. Batorego 5

00-951 Warszawa

Kontonummer: NBP O/O Warszawa Nr 67 1010 0031 3122 3100 0000

Hvis der er udpeget en advokat, skal fuldmagten vedlægges anmodningen.

Anmodninger fremsendes til følgende adresse:

Wydział Udostępniania Informacji

Departamentu Spraw Obywatelskich MSWiA

Ul. Pawińskiego 17/21

02-106 Warszawa

I Polen er adresserne på selskaber (f.eks. interessentskaber, kommanditselskaber, selskaber med begrænset ansvar og aktieselskaber, kooperativer, statsejede virksomheder, F&U-organer, udenlandske virksomheder og deres filialer samt gensidige selskaber) tilgængelige i et nationalt onlineregister.

Registret er baseret på princippet om åbenhed (enhver har adgang til de registrerede data).

Der er adgang til onlineoplysninger på adressen:

<http://bip.ms.gov.pl/rejstry-i-ewidencje/okrajowy-rejestr-sadowy/elektroniczny-dostep-do-krajowego-rejestru-sadowego/>

Søgemaskine: <https://ems.ms.gov.pl/krs/wyszukiwaniepodmiotu>

Data om fysiske personer, der udøver erhvervsvirksomhed, er registreret i det offentlige polske centrale virksomhedsregister (CEIGD).

Søgemaskine til det polske centrale virksomhedsregister: <https://prod.ceidg.gov.pl/ceidg.cms.engine/>

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Retten undersøger, om den enkelte anmodning kan antages til behandling. Der er ingen ensartet praksis på dette område. Der er redegjort for fastlæggelsen af adresser i punkt 4.2.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

I praksis sendes retslige dokumenter normalt pr. anbefalet brev med modtagelsesbevis (jf. punkt 3).

I henhold til lovens artikel 133 skal dokumenter, hvis adressaten er en fysisk person, forkyndes for adressaten personligt, dvs. overrækkes til den pågældende, eller – hvis denne ikke har rets- og handleevne – til dennes retlige repræsentant. Dokumenter til juridiske personer og organisationer uden status som juridiske personer forkyndes for disses rettergangsfuldmægtige eller overrækkes til medarbejdere, der af lederen af den pågældende organisation er bemyndiget til at modtage dokumenter. Hvis der er udpeget en retlig repræsentant, eller en person er bemyndiget til at modtage retslige dokumenter, forkyndes dokumenterne for disse personer.

I henhold til lovens artikel 135 kan dokumenter på en parts anmodning sendes til en postboksadresse angivet af den pågældende part.

I henhold til lovens artikel 137 forkyndes dokumenter for værnepligtige og politi- og fængselsbetjente af deres nærmeste foresatte. Dokumenter forkyndes for indsatte gennem den pågældende institutions ledelsesorganer.

Der redegøres for subsidær forkyndelse og proformaforkyndelse i punkt 7.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

I henhold til lovens artikel 1311 forkyndes dokumenter i forbindelse med den elektroniske procedure for betalingsordrer for sagsøgere ved hjælp af et særligt IKT-system (elektronisk forkyndelse). Dokumenter forkyndes for sagsøgte, hvis de har indgivet processkrifter elektronisk.

Hvis et dokument forkyndes elektronisk, betragtes det som forkyndt på den dato, der er angivet i det elektroniske modtagelsesbevis. Hvis der ikke er et sådant bevis, anses forkyndelsen for at være sket 14 dage efter registreringen af dokumentet i IKT-systemet.

Dokumenter, der skal forkyndes, sendes ikke til e-mailadresser, men der sendes en meddelelse om, at der er registreret en meddelelse i et IKT-system, til adressatens indbakke.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Er adressaten ikke hjemme, overrækker den, der forestår forkyndelsen, det retslige dokument til et voksent medlem af husstanden eller, hvis en sådan person ikke er til stede, efterlader det hos adressatens ejendomsadministrator, vicevært eller kommunale administration, såfremt disse ikke er modparter i sagen og indvilger i at overbringe dokumentet til adressaten (lovens artikel 138).

Hvis det ikke er muligt at forkynde dokumentet på ovennævnte måde, indleveres det på et postkontor eller det lokale rådhus, og der anbringes en meddelelse herom på adressatens dør eller i dennes postkasse (lovens artikel 139).

Hvis dokumenterne ikke kan forkyndes for en juridisk person, en organisation eller en fysisk person, der er underlagt krav om registrering, fordi der ikke er registreret adresseændring, henlægges dokumenterne i sagens akter og betragtes som forkyndt, medmindre den nye adresse er retten bekendt (lovens artikel 139).

Et dokument kan også forkyndes personligt for en procesværges udpeget af den ret, der træffer afgørelse om en begæring indgivet af den pågældende person. Dette finder sted, når et processkrift, der indebærer, at en part skal forsvare sine rettigheder, forkyndes for en part, hvis opholdssted er ukendt. Organisationer, der ikke har repræsentative organer, eller hvor adressen på medlemmerne af disse organer ikke er kendt, kan også udpege en procesværges (lovens artikel 143).

Hvis en parts opholdssted er ukendt, og det dokument, der skal forkyndes, ikke indebærer, at den pågældende part skal forsvare sine rettigheder, forkyndes det ved opslag i retsbygningen (lovens artikel 145).

Hvis parterne og deres repræsentanter ikke har orienteret om en adresseændring, henlægges det retslige dokument i sagsmappen og betragtes som forkyndt, medmindre den nye adresse er retten bekendt (lovens artikel 136).

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

I henhold til lovens artikel 139 skal det anføres i en meddelelse, at et dokument er blevet indleveret på et postkontor eller det lokale rådhus, og at dokumentet skal afhentes inden for syv dage. Hvis adressaten ikke afhenter dokumentet inden fristens udløb, forsøger den, der forestår forkyndelsen, på ny at forkynde dokumentet for adressaten. Hvis dette ikke lykkes, efterlader den, der forestår forkyndelsen, på ny en meddelelse om, at dokumentet er blevet indleveret på et postkontor eller det lokale rådhus, og at adressaten skal afhente dokumentet inden for syv dage. Ifølge retspraksis betragtes dokumenter som forkyndt den sidste dag i denne periode (jf. punkt 7.3).

I tilfælde af subsidieret forkyndelse (jf. punkt 7.1, første afsnit) betragtes retslige dokumenter, der er overrakt til et voksent medlem af husstanden, eller, hvis en sådan person ikke er til stede, efterladt hos adressatens ejendomsadministrator, vicevært eller kommunale administration, som forkyndt ved overrækkelsen til disse personer.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Der anbringes en meddelelse på adressatens dør eller i dennes postkasse. Bekendtgørelsen indeholder en meddelelseskabelon. Det anføres bl.a., at et retsligt dokument fremsendt pr. anbefalet post, der ikke afhentes, selv om adressaten har fået meddelelse herom to gange, returneres til den ret, der har fremsendt det. I så fald anses dokumentet for at være forkyndt den dato, hvor tidsfristen for adressatens afhentning af dokumentet udløber. Forkyndelsen af dokumenter kan bevirke, at procesfrister begynder at løbe.

I henhold til bekendtgørelsens artikel 6 udfærdiger postkontoret eller den, der forestår forkyndelsen, en meddelelse om, at dokumentet er blevet deponeret på operatørens postkontor eller på rådhuset, hvor dokumentet skal afhentes inden for syv dage fra dagen efter aflevering af meddelelsen. Meddelelser afleveres i adressatens postkasse.

Efter aflevering af en meddelelse til adressaten om, at dokumentet kan afhentes på operatørens postkontor eller på det lokale rådhus, er proceduren som følger. Den, der forestår forkyndelsen:

- 1) anfører på et modtagelsesbevis, at dokumentet ikke er forkyndt, skriver "meddelelse givet" på brevets adresseside og underskriver det
- 2) indleverer straks dokumentet på operatørens postkontor eller på det lokale rådhus.

Operatørens postkontor eller det lokale rådhus anerkender modtagelsen af det deponerede dokument, der datostemples og underskrives af den person, der modtager det.

Det deponerede dokument opbevares på operatørens postkontor eller på rådhuset i de næste syv dage fra dagen efter aflevering af meddelelsen.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten nægter at modtage et dokument, der forkyndes, betragtes dette dokument som forkyndt.

I så fald anfører den, der forestår forkyndelsen, selv forkyndelsesdatoen og grunden til, at modtagelsesbeviset ikke blev underskrevet (lovens artikel 139).

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Dokumenter forkyndes normalt på dette grundlag af postoperatøren som almindelige breve og ikke som retslige dokumenter.

I henhold til artikel 37 i postloven kan en postforsendelse, medmindre der er tale om en poste restante-forsendelse, ligeledes afleveres til følgende personer, hvorefter den betragtes som forkyndt:

1. Adressaten:

- a) i dennes postkasse, undtagen anbefalede forsendelser
- b) på et postkontor, hvis adressaten ikke var til stede på adressen angivet på postforsendelsen eller postordren eller i aftalen om posttjenester, da postforsendelsen blev afleveret, eller hvis postforsendelsen ikke kan lægges i en postkasse
- c) på et sted aftalt mellem adressaten og postoperatøren.

2. Adressatens retlige repræsentant eller advokat med en generel fuldmagt eller en bemyndigelse til at modtage postforsendelser:

- a) på adressen angivet på postforsendelsen eller postordren eller i aftalen om posttjenester
- b) på et postkontor.

3. En voksen, der bor sammen med adressaten, hvis adressaten ikke har givet besked om, at anbefalede forsendelser eller postordrer skal leveres på et postkontor:

- a) på adressen angivet på postforsendelsen eller postordren eller i aftalen om posttjenester
- b) på postkontoret, når den pågældende person skriftligt har erklæret, at den pågældende bor sammen med adressaten.

4. En person, der er bemyndiget til at modtage postforsendelser på en offentlig myndigheds kontor, hvis postforsendelsen er adresseret til den pågældende offentlige myndighed.

5. En person, der er bemyndiget til at modtage postforsendelser i virksomheder, der er juridiske personer, eller organisatoriske enheder uden status som juridisk person, hvis postforsendelsen er adresseret til:

a) den juridiske person eller organisatoriske enhed uden status som juridisk person

b) en fysisk person, som ikke er medlem af ledelsen eller ansat hos den juridiske person eller organisatoriske enhed uden status som juridisk person, og som er til stede i den pågældende virksomhed.

6. Lederen af en organisatorisk enhed eller en fysisk person bemyndiget af denne leder, hvis postforsendelsen er adresseret til en fysisk person, som er til stede i en enhed, hvor det er meget vanskeligt eller umuligt at levere forsendelsen til adressaten på grund af den pågældende enheds karakter eller almindelig praksis.

I henhold til artikel 30 ff. i postbekendtgørelsen leverer den udpegede tjenesteudbyder tjenester på en sådan måde, at afsenderen kun modtager et dokument, der bekræfter modtagelsen af en anbefalet forsendelse, på afsenderens skriftlige anmodning.

Den udpegede tjenesteudbyder accepterer skriftlige anmodninger fra adressater om at sende postforsendelser til adresserne angivet i disse anmodninger inden for den tidsfrist, der er fastsat i procedurereglerne.

Den udpegede tjenesteudbyder accepterer skriftlige instrukser fra adressater om ikke at udlevere anbefalede forsendelser til voksne, der bor sammen med adressaterne.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis adressaten eller andre personer med bemyndigelse til at modtage en anbefalet forsendelse ikke er til stede på leveringstidspunktet, afleverer den udpegede tjenesteudbyder en meddelelse om forsøg på levering af den anbefalede forsendelse i adressatens postkasse sammen med oplysninger om tidsfristen for afhentning af den pågældende forsendelse og adressen på det postkontor, hvor den vil blive deponeret. Meddelelsen er skriftlig.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Den udpegede tjenesteudbyder udleverer postforsendelser til adressater på postkontorer i 14 dage ("tidsfristen for afhentning"). Efter udløbet af denne tidsfrist kan en postforsendelse opbevares, hvis adressaten anmoder skriftligt herom.

Tidsfristen for afhentning begynder at løbe dagen efter den dag, hvor meddelelsen blev afleveret.

Postforsendelser, der ikke afhentes inden udløbet af denne tidsfrist, returneres til afsender.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Et modtagelsesbevis, normalt en blanket vedlagt forsendelsen, er bevis for forkyndelsen og datoen herfor. I henhold til lovens artikel 142 bekræfter modtageren af et dokument ved sin underskrift, at det er modtaget den pågældende dato. Hvis den pågældende ikke kan eller ønsker at gøre dette, anfører den, der forestår forkyndelsen, selv forkyndelsesdatoen og grunden til den manglende underskrift. Den, der forestår forkyndelsen, anfører forkyndelsesmåden på modtagelsesbeviset sammen med forkyndelsesdatoen og underskriver det.

Et modtagelsesbevis for et retsligt dokument er et officielt dokument, der bekræfter forkyndelsen og datoen herfor. En person, der hævder, at forkyndelsen er sket på en anden dato, må føre bevis herfor.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredje mand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Hvis den, der forestår forkyndelsen, har overtrådt bestemmelserne om forkyndelse, anses forkyndelsen for at være ugyldig.

Hvis et dokument ikke forkyndes for den rigtige adressat, anses det for at være gyldigt forkyndt, når adressaten modtager det.

En part, der ikke har haft mulighed for at træffe foranstaltninger, fordi et dokument var blevet forkyndt for den forkerte person, kan imidlertid anmode om genoptagelse af sagen inden for tre måneder (lovens artikel 401 og 407).

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Der betales ikke direkte for forkyndelsen. Der opkræves ikke gebyrer for forkyndelse i Polen, medmindre der er blevet anvendt en særlig procedure efter anmodning (artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1393/2007).

Sidste opdatering: 13/09/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Forkyndelse af dokumenter - Portugal

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse af stævning (citação) anvendes til at underrette en person (sagsøgte, indstævnte, rekvisitus) om, at der er anlagt en retssag mod vedkommende. Den anvendes til at indkalde disse personer for første gang, således at de kan forsvare sig. *Citação* anvendes også ved første indkaldelse af berørte parter i en sag, som de ikke tidligere har været inddraget i, således at de kan intervenere i sagen til støtte for sagsøger eller sagsøgte.

Forkyndelse af andre dokumenter (notificação) anvendes til at indkalde en person til at give møde i retten eller informere denne om et forhold.

Der findes særlige regler i den portugisiske civile retsplejelov om, hvordan *citação* og *notificação* skal foretages, og det præciseres, hvilke oplysninger der skal videregives om adressaterne, karakteren af de forhold, der skal videregives, og om formålet med videregivelsen. Formålet med til disse regler er at sikre, at adressaten rent faktisk modtager meddelelsen, og hvis denne er part i en retssag, at sikre hans ret til forvar.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Følgende oplysninger forkyndes ved citação:

- Genparten af sagsøgers stævning, ved hvilken en sag anlægges, og kopier af ledsagedokumenterne, der udleveres til sagsøgte
- Oplysninger om, at den pågældende er blevet sagsøgt i sagen
- Angivelse af den domstol og den afdeling, der behandler sagen, fristen for indgivelse af et svarskrift og behovet for at udpege en retlig repræsentant, hvis dette er obligatorisk
- Underretning om konsekvenserne af ikke at reagere på forkyndelsen.

Følgende oplysninger forkyndes ved notificação:

- Kendelser og domme
- Parternes skriftlige indlæg, anmodninger og dokumenter, der indgår i sagen, og fristen for parternes udøvelse af deres ret til kontradiktorisk sagsbehandling
- Indkaldelser af en part, et vidne, en sagkyndig en teknisk rådgiver eller en advokat til at deltage i **retssagen**

• Udmeldelse af syn og skøn, andre bevismidler eller information til enheder, der har pligt til at samarbejde med retten.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

I verserende retssager foretages *citação* og *notificação* generelt af stævningsmænd, retshåndhævende embedsmænd (*agente de execução*) eller af en af parternes retlige repræsentant, afhængigt af de omstændigheder, der er beskrevet i svaret på spørgsmål 5.

Citação og *notificação* kan foretages af notarer i arvesager.

I visse tilfælde fastlagt i den nye lov om lejemål i byområder (*Novo Regime do Arrendamento Urbano*) kan *notificação* foretages af advokater eller retshåndhævende embedsmænd, endog før sagen er anlagt.

Citação og *notificação* kan foretages af civilstandsregistret i sager om frivillig retspleje, der behandles af civilstandsregistret, navnlig i familie- og ungdomssager.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Efter portugisisk ret har stævningsmænd pligt til på eget initiativ – og uden at der er behov for en kendelse – at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at foretage *citação* for en person.

I denne forbindelse konsulterer stævningsmænd elektronisk tilgængelige oplysninger hos andre statslige forvaltninger for at undersøge, om den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, har skiftet bopæl, og for at finde den nuværende adresse. Dette er bestemmelsen om "eget initiativ" i forbindelse med forkyndelsesforanstaltninger.

Den samme bestemmelse finder anvendelse i visse tilfælde, der er udtrykkeligt fastsat i loven, i forbindelse med *notificação* for parterne eller deres retlige repræsentanter.

Retshåndhævende embedsmænd har ligeledes adgang til visse statslige forvaltningers databaser, således at de f.eks. kan kontrollere rekvisitus' skattemæssige bopæl i fuldbyrdelsessager.

Når en part med rette påpeger, at det er særdeles vanskeligt at indhente oplysninger – navnlig om bopælsændring for den person, for hvem der skal foretages forkyndelse – hvilket har indvirkning på den effektive udøvelse af processuelle rettigheder, forpligtelser eller krav, kan retten efter portugisisk ret pålægge enhver person eller enhed at samarbejde for at få disse oplysninger. Uanset om de er parter i sagen, har de pligt til at samarbejde med retten og forelægge de oplysninger, som retten har udbedt sig.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Nej. Dette er kun en mulighed for de nationale myndigheder og enheder, der henvises til i svaret på spørgsmål 4.1.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Domstolene konsulterer andre statslige forvaltningers databaser, og hvis det ikke er tilstrækkeligt, pålægger de andre personer, enheder eller endog politiet at indhente og/eller forelægge oplysninger om en persons nuværende adresse, jf. svaret på spørgsmål 4.1.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

De forskellige fremgangsmåder til forkyndelse af dokumenter beskrives nedenfor. Det er allerede blevet anført i svaret på spørgsmål 1, hvornår der foretages *citação* og *notificação*.

Forkyndelse (*citação*)

Et dokument kan forkyndes for en **person** eller forkyndes **ved offentliggørelse**. Begge disse former for forkyndelse kan foretages for **fysiske** eller **juridiske personer**. Reglerne om forkyndelse for fysiske personer finder tilsvarende anvendelse på forkyndelse for juridiske personer, medmindre der er særlige regler herfor, der i givet fald finder anvendelse.

Forkyndelse for personer

I praksis kan et dokument forkyndes for en person på følgende vis:

Ved elektronisk dataoverførsel, f.eks. til *Ministério Público* som primær part i sagen

Pr. post i form af et brev med modtagelsesbevis adresseret til den person, for hvem der skal foretages forkyndelse (bopæl eller arbejdsplads), hvis der er tale om en fysisk person, eller til det hjemsted, der er registreret i det nationale register over juridiske personer, hvis der er tale om en juridisk person

Ved den retshåndhævende embedsmands personlige kontakt med den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, når det ikke er muligt at foretage forkyndelse pr. post, eller når sagsøger har anmodet herom i stævningen

Ved stævningsmandens personlige kontakt med den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, hvis sagsøger anmoder herom i stævningen og betaler et gebyr herfor

Ved en retlig repræsentant:

Retlige repræsentanter skal indledningsvis anføre i stævningen, at de selv foretager forkyndelsen via en anden retlig repræsentant eller en advokat.

Retlige repræsentanter kan anmode om forkyndelse på et senere tidspunkt, hvis det viser sig at være umuligt at foretage forkyndelsen på anden vis.

Reglerne om forkyndelse ved retshåndhævende embedsmand eller stævningsmand finder ligeledes anvendelse på retlige repræsentanter.

Forkyndelse for personer kan foretages for følgende personer:

Den person, for hvem der skal foretages forkyndelse

En anden person end den, for hvem der skal foretages forkyndelse, som herefter skal underrette den pågældende person om indholdet af dokumentet, hvor loven fastsætter det

Den retlige repræsentant for den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, hvis repræsentanten har fået en fuldmagt for mindre end fire år siden, der giver denne særlige beføjelser til at modtage det forkyndte dokument

En midlertidig procesværg for den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, udpeget af retten, når den retshåndhævende embedsmand eller stævningsmanden har kendskab til, at den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, ikke kan modtage dokumentet på grund af umyndiggørelse (kendt psykisk forstyrrelse eller anden midlertidig eller permanent umyndiggørelse).

Forkyndelse ved offentliggørelse

I praksis kan forkyndelse ved offentliggørelse ske:

når **den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, er forsvundet** og ikke kan findes

når **identiteten på den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, ikke kendes.**

Forkyndelse ved offentliggørelse foretages ved:

anbringelse af en meddelelse på døren ved sidste bopæl eller hjemsted i Portugal for den person, for hvem der skal foretages forkyndelse

efterfulgt af offentliggørelsen af en meddelelse på et offentligt tilgængeligt websted fastsat ved lov.

Forkyndelse (notificação)

I verserende retssager kan *notificação* finde sted på en af følgende måder:

Notificações til parter, der har udpeget en retlig repræsentant og/eller advokat, stiles altid til sidstnævnte som anført i svaret på spørgsmål 6.

Notificações vedrørende indkaldelse af en part til personligt fremmøde sendes til den pågældende part pr. anbefalet post (derudover underrettes den retlige repræsentant som anført i svaret på spørgsmål 6).

Notificações til parter, der ikke har udpeget en retlig repræsentant, sendes til parterne pr. anbefalet post til deres bopæl, hjemsted og andet sted valgt til dette formål.

Notificações af endelige afgørelser sendes desuden altid til parterne pr. anbefalet post til deres bopæl, hjemsted og andet sted valgt til dette formål.

Notificações vedrørende indkaldelse af vidner, sagkyndige eller andre personer, der lejlighedsvis er inddraget i retssagen, til et retsmøde sendes pr. anbefalet post.

Der fremsendes ikke *notificações*, når en part forpligter sig til at føre et vidne, men den pågældende part kan anmode justitskontoret om at fremsende meddelelser om de personer, denne forpligter sig til at føre som vidner.

Endelige afgørelser i en sag forkyndes altid for *Ministério Público* som anført i svaret på spørgsmål 6.

Som anført i svaret på spørgsmål 6 forkyndes foreløbige afgørelser, der kan give anledning til appelsager i henhold til loven altid for *Ministério Público*.

Meddelelser og indkaldelser til berørte parter, der deltager i domsforhandlingen, og som er afsendt efter afgørelse truffet af den pågældende domstol, er at betragte som *notificações*, hvis de er registreret i sagens akter.

Notificações mellem retlige repræsentanter foretages af de retlige repræsentanter ved elektronisk dataoverførsel eller på anden vis som anført i svaret på spørgsmål 6.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Ja, **elektronisk dataoverførsel** via domstolens IT-system anvendes fortrinsvis i følgende tilfælde:

Citação for *Ministério Público*

Notificações til *Ministério Público*, advokater og retshåndhævende embedsmænd

Indgivelse af processkrifter og dokumenter til retten af advokater og retshåndhævende embedsmænd

Indgivelse af dokumentation for forhåndsbetaling af retsgebyrer (der indgår i sagsomkostningerne)

Indgivelse af dokumentation for eller ansøgning om retshjælp.

Hvis det processkrift, der skal indgives, på grund af sit omfang ikke kan overføres elektronisk, eller de dokumenter, der skal fremsendes, kun eksisterer på fysiske medier, eller når sagen ikke kræver, at der udpeges en retlig repræsentant, og den pågældende part således ikke har udpeget en repræsentant, eller når der er en rimelig grund, er der følgende muligheder:

Processkrifter kan indleveres til justitskontoret eller fremsendes pr. post eller pr. fax.

Processkrifter kan indgives med leveringsbevis, pr. post eller pr. fax.

Derudover har domstolstjenesterne følgende muligheder:

Meddelelser kan fremsendes pr. post, fax eller e-mail.

Telegrammer, telefonkommunikation eller andre lignende telekommunikationsmidler kan anvendes i hastesager.

Telefonkommunikation skal altid registreres i sagsakterne og efterfølgende bekræftes skriftligt.

I forhold til sagens parter kan telefonkommunikation kun anvendes til at overbringe en stævning eller annullere en stævning i relation til en retssag.

Disse bestemmelser finder anvendelse i civile og handelsretlige sager ved førsteinstansdomstole. De finder ligeledes anvendelse i visse notariatsager (f.eks. arveanliggender) eller sager behandlet af civilstandsregistret (f.eks. familieanliggender, hvis der er indgået en aftale).

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Efter portugisisk ret kan **dokumenter ligeledes forkyndes på et bestemt tidspunkt:**

I forbindelse med *citação* for en person, hvis den retshåndhævende embedsmand eller stævningsmanden konstaterer, at den pågældende bor eller arbejder et bestemt sted, men ikke kan foretage forkyndelsen, da den pågældende ikke kan findes.

I så fald efterlades en meddelelse med angivelse af, hvornår forkyndelsen vil finde sted.

Meddelelsen kan afleveres til den person, der er bedst egnet overgive den til den person, for hvem der skal foretages forkyndelse. Hvis dette ikke er muligt, skal meddelelsen hænges op det mest velegnede sted.

På den dag og det tidspunkt, der er angivet i meddelelsen, forkynder den retshåndhævende embedsmand eller stævningsmanden dokumentet for den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, eller hvis den pågældende ikke kan findes, for den tredjemand, der er bedst egnet til at overgive brevet til den pågældende, og som således overdrages denne opgave.

Hvis det ikke er muligt at samarbejde med tredjemand, foretages forkyndelsen ved at hænge en meddelelse op det mest velegnede sted i nærvær af to vidner. Det oplyses i meddelelsen, at forkyndelsen for den pågældende er sket, hvilken ret, der behandler sagen, og at genparten og de tilhørende dokumenter kan afhentes på justitskontoret af den person, som den er stilet til.

PS:

Hvis:

i) modtagelsesbeviset ikke underskrives af den person, for hvem der skal foretages forkyndelse (postforkyndelse)

ii) forkyndelse for en person på et bestemt tidspunkt foretages for tredjemand, eller

iii) forkyndelse for en person på et bestemt tidspunkt foretages ved ophængning af en meddelelse om forkyndelse på stedet

skal den retshåndhævende embedsmand eller justitskontoret altid sende et anbefalet brev til den person, for hvem der er foretaget forkyndelse, senest to hverdage herefter, for at underrette den pågældende om:

forkyndelsesdatoen og -måden for den forkyndelse, der anses for at være foretaget

fristen for at reagere på forkyndelsen og konsekvenserne af at undlade dette afleveringsstedet for genparten af den pågældende stævning og ledsagedokumenterne hvem der er foretaget forkyndelse for.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Postbesørget citação anses for at være foretaget den dag, hvor modtagelsesbeviset underskrives, enten af den person, for hvem der er foretaget forkyndelse, eller af tredjemand (i så fald ud fra den antagelse, at tredjemand har overgivet brevet til den pågældende, medmindre andet bevises).

Forkyndelse for en person ved retshåndhævende embedsmand, stævningsmand eller retlig repræsentant anses for at være foretaget på datoen for udfærdigelse af forkyndelsesattesten.

Forkyndelse ved ophængning af en meddelelse om forkyndelse anses for at være foretaget på den heri angivne dato.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Ved *citação* eller *notificação* pr. anbefalet brev – med eller uden modtagelsesbevis – efterlades en leveringsseddel i postkassen, hvis postbuddet ikke kan finde nogen på den angivne adresse.

I leveringssedlen informeres adressaten om, at brevet er blevet indleveret på postkontoret, med angivelse af adresse, åbningstider og afhentningsfrist. Hvis brevet ikke afhentes inden for den angivne frist (og der ikke anmodes om en forlængelse af fristen eller fremsendelse af brevet til en anden adresse), returneres det til afsenderen.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Ved **postbesørget citação**, hvor det kan dokumenteres, at en person nægter at modtage brevet eller underskrive modtagelsesbeviset, anses forkyndelsen for at være foretaget på følgende måde og under følgende omstændigheder:

Ved postbuddets udfærdigelse af en meddelelse, hvori det bekræftes, at den fysiske person, den juridiske persons repræsentant eller en ansat hos denne nægter at underskrive modtagelsesbeviset eller at modtage brevet.

Hvis parterne selv kan aftale forkyndelsesadressen:

- i) ved levering af et nyt anbefalet brev med modtagelsesbevis på den aftalte adresse, hvis det første anbefalede brev med modtagelsesbevis fremsendt til denne adresse returneres, eller
- ii) ved postbuddets udfærdigelse af en attest, hvori det bekræftes, at den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, nægter at modtage brevet eller at underskrive modtagelsesbeviset fremsendt til den aftalte adresse.

Ved personlig citação ved retshåndhævende embedsmand eller stævningsmand, hvor der er dokumentation for, at den person, for hvem der er foretaget forkyndelse, nægter at underskrive forkyndelsesattesten eller at modtage genparten heraf, anses forkyndelse for at være foretaget, og proceduren er som følger:

Den retshåndhævende embedsmand eller stævningsmanden meddeler den person, for hvem der er foretaget forkyndelse, at den pågældende kan afhente genparten på justitskontoret, og dette angives i forkyndelsesattesten sammen med den pågældendes nægtelse af at modtage brevet.

Justitskontoret meddeler endvidere igen ved anbefalet brev den person, for hvem der er foretaget forkyndelse, at genparten af stævningen og ledsagedokumenterne kan afhentes på justitskontoret.

Forkyndelsen kan kun anses for ikke at være foretaget, hvis nægtelsen er berettiget. Nægtelsen er berettiget, når den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, ikke kan findes, da den pågældende ikke bor eller har hjemsted på den angivne adresse, eller hvis en tredjemand anfører, at denne ikke kan overgive brevet.

De samme regler finder anvendelse i visse ved lov fastsatte tilfælde, hvor **personlig notificação** for parterne eller deres repræsentanter skal ske under opfyldelse af de formalitetskrav, der gælder for *citação*.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Ved postbesørget *citação* eller *notificação* med modtagelsesbevis fra udlandet kan det portugisiske postvæsen levere brevet og dokumenterne til den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, eller til en tredjemand på samme adresse, der erklærer sig i stand til at overgive brevet til adressaten.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Se svar på spørgsmål 7.3.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Adressaten har i princippet **seks hverdage** til at afhente dokumenterne på posthuset.

Adressaten underrettes om denne frist og om det forhold, at dokumenterne kan afhentes på postkontoret ved fremvisning af en **leveringsseddel**, som postvæsenet lægger i postkassen, når postbuddet konstaterer, at der ikke er nogen hjemme.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja, i forbindelse med *citação* er modtagelsesbeviset, forkyndelsesattesten eller meddelelsen om forkyndelse skriftligt bevis på, at forkyndelse er sket.

I forbindelse med *notificação* er registreringen af anerkendelsen, registreringen af brevet eller sagsakten eller redegørelsen udarbejdet under sagen skriftligt bevis på, at forkyndelse er sket.

I forbindelse med *citação* eller *notificação* ved elektronisk dataoverførsel attesteres udstedelsesdato og -tidspunkt i domstolens IT-system.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Manglende *citação* er en væsentlig formel mangel, som gør hele proceduren, undtagen stævningen, ugyldig.

Forkyndelsen anses for ikke at være foretaget i følgende tilfælde:

Ingen forkyndelse overhovedet

Fejlagtig identifikation af den person, for hvem der skal foretages forkyndelse

Fejlagtig forkyndelse ved offentliggørelse

Forkyndelse, efter at den pågældende person er afdøet ved døden, eller efter at den pågældende juridiske person er ophørt med at eksistere

Bevis for, at den person, der var genstand for forkyndelse, ikke fik kendskab hertil på grund af et forhold, der ikke kan tilskrives den pågældende. Der foreligger ikke længere ugyldighed, hvis den sagsøgte eller *Ministério Público* (som hovedpart i sagen) deltager i sagen uden straks at påberåbe sig manglende forkyndelse.

Ud over ovennævnte tilfælde udgør undladelse af enhver handling eller manglende iagttagelse af de formkrav, der er fastsat i loven, i forbindelse med *citação* eller *notificação* en simpel formel mangel. Hvis denne mangel påberåbes, eller hvis retten får kendskab hertil under sagen, vil retten kræve den afhjulpet. I andre situationer gør en formel mangel i forbindelse med *citação* eller *notificação* kun handlingen ugyldig, når det fremgår af loven, eller når den pågældende mangel kan få indflydelse på sagens behandling eller udfald. I dette tilfælde vil de øvrige formelle skridt, der ikke er berørt af den ugyldige handling, fortsat være gyldige.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Ja, i nogle tilfælde, der redegøres nærmere for herunder, beregnes omkostningerne ved *citação* og *notificação* i RE (regningsenhed). I 2015 var værdien af regningsenheden 102 EUR.

Det vil sige, at:

citação og *notificação* for personer ved retshåndhævende embedsmand koster 0,5 RE, når den finder sted, og 0,25 RE, når den mislykkes

citação og *notificação* for personer og *citação* og *notificação* ved offentliggørelse ved stævningsmand koster 0,5 RE, når den finder sted, og 0,25 RE, når den mislykkes

transportomkostninger ved forkyndelse ved stævningsmand og eventuel moms kan blive tillagt disse beløb.

Afsluttende bemærkning

Disse oplysninger er generelle, de er ikke fuldstændige og binder ikke kontaktpunktet, Det Europæiske Retlige Netværk for civil- og handelssager, domstolene eller andre modtagere. Der skal altid tages udgangspunkt i gældende lovgivning.

Sidste opdatering: 05/01/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Rumænien

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Retten kan træffe afgørelse om en anmodning om forkyndelse, hvis parterne er blevet indkaldt eller er til stede personligt eller ved stedfortræder.

Forkyndelse af dokumenter i og fra udlandet er en procedure, der har formål at gøre adressaterne, dvs. parterne, vidnerne eller andre deltagere i en retssag i den anmodende stat, bekendt med dokumenterne, jf. artikel 3, stk. 1, i lov nr. 189/2003 om international gensidig retshjælp i civil- og handelsretlige sager.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

De retslige dokumenter, der skal forkyndes formelt, er de dokumenter, der udfærdiges i civil- og handelsretlige sager, hvor forkyndelsen anordnes af retten, dvs. stævninger, retsafgørelser, appelskrifter og tilsvarende dokumenter.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelsen af processkrifter er gratis og foretages ex officio af rettens stævningsmænd eller andre ansatte ved den pågældende ret. Hvis dette ikke er muligt, forkyndes dokumenterne pr. anbefalet post med angivelse af indhold og anerkendelse af modtagelse i en forseglet kuvert. Modtagelsesbeviset /rapporten og meddelelsen vedhæftes kuverten. Forkyndelsen kan ligeledes foretages af stævningsmænd eller ved ekspreslevering på den anmodende parts regning, jf. artikel 154, stk. 1, 4 og 5, i den rumænske civile retsplejelov.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Adressatens adresse skal anføres i stævningen (jf. artikel 194 i den civile retsplejelov). Under den indledende procedure, hvor anmodningen om stævning kontrolleres og eventuelt berigtiges, kan retten anmode sagsøger om at forelægge yderligere oplysninger, der ikke er anført i stævningen (jf. artikel 200 i den civile retsplejelov).

Retten er ikke forpligtet til at kontrollere sagsøgers nuværende adresse ex officio. Retten har imidlertid en generel forpligtelse til at indtage en aktiv rolle (jf. artikel 22 i den civile retsplejelov) og til at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at der træffes en begrundet afgørelse.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Rumænske statsborgeres adresser kan fås ved henvendelse til indenrigsministeriet (det nationale inspektorat for forvaltning af personoplysninger og databaser – INEPABD, , str. Obcina Mare nr. 2, Sektor 6, Bukarest, tlf. +40214135442, +40217467047/8/9, fax +40214135049, e-mail: depabd@mai.gov.ro, web: http://depabd.mai.gov.ro/furnizari_date.html) eller via det lokale personregister.

Interesserede kan anmode det nationale personregister om visse oplysninger om rumænske statsborgere vedrørende deres hjemsted eller bopæl ved at indgive en begrundet skriftlig anmodning til det kompetente lokale personregister i det område, hvor den virksomhed/person, der søges efter, har hjemsted eller bopæl. Disse oplysninger må kun udleveres med de søgte personers forudgående samtykke.

Samtykke er ikke nødvendigt, hvis der er et behørigt retsgrundlag, og anmodningen kommer fra visse myndigheder (politiet, forsvaret, retsvæsenet, de sociale myndigheder og tilsvarende myndigheder) eller fra personer, hvis retlige interesse er dokumenteret i et behørigt retsgrundlag. De lokale personregisterkontorer og INEPABD er kompetente til at træffe afgørelse om anmodninger fra juridiske personer.

Ved indgivelse af specifikke anmodninger eller et mindre antal anmodninger er gebyret 1 RON pr. person, der overføres til statsbudgettet, konto nr. RO35TREZ70620330108XXXXX (IBAN), finansministeriet for sektor 6, Bukarest, skateregistreringsnummer 26362870 (hvis oplysningerne kommer fra INEPABD) eller til lokalrådenes konti (hvis oplysningerne kommer fra de lokale personregisterkontorer).

Der opkræves en stempelafgift på 5 RON pr. anmodning. Ved indgivelse af et stort antal anmodninger er gebyret 120 RON pr. time for søgning i det centrale IT-system eller 7 RON pr. time for søgning i det lokale IT-system. Offentlige institutioner med kompetence på særlige områder (herunder forsvar, offentlig orden, national sikkerhed, retsvæsen, finans og sundhed) er fritaget fra betaling af gebyrer for de oplysninger, de anmoder om som led i opfyldelsen af deres retlige forpligtelser.

Indhentning af en juridisk persons vedtægtsmæssige hjemstedsadresse gennem det nationale virksomhedsregister (Bd. Unirii nr. 74, sektion 2+3, bl. J3B, Sektor 3, Bukarest: <https://portal.onrc.ro/>) eller via domstolens virksomhedsregistre

Bekræftede kopier af oplysningerne i registret og af de indgivne dokumenter samt oplysninger om de registrerede data og de certifikater, der bekræfter, om et bestemt dokument eller en bestemt oplysning er registreret eller ej, kan fremsendes på den anmodende parts regning. Der kan også anmodes om dokumenterne pr. post, og de kan ligeledes fremsendes pr. post. Dokumenterne kan på anmodning udstedes elektronisk og fremsendes elektronisk med en avanceret elektronisk signatur, som enten er indeholdt i, vedhæftet eller tilknyttet dokumentet.

Formularerne til brug for anmodning om specifikke (grundlæggende eller omfattende) oplysninger, historiske rapporter og certifikater samt oplysninger om de opkrævede gebyrer og afgifter findes på: <https://www.onrc.ro/index.php/en/> under "Information".

Hvis der er indgået samarbejdsaftaler, kan dokumenter og oplysninger udstedes gratis til visse myndigheder og offentlige institutioner, juridiske personer, journalister og repræsentanter for massemedierne samt til akkrediterede diplomatiske missioner.

InfoCert-tjenesten kan anvendes til udstedelse af certifikater online og til fremsendelse af oplysninger via portalen <https://portal.onrc.ro/>. Oplysningerne fra denne tjeneste er underlagt bestemmelserne om elektroniske signaturer og tidsstempler. De omfatter en række sikkerhedselementer i form af elektroniske signaturer, tidsstempler, vandmærker (grafiske mærker i baggrunden) og stregkoder. Eksempler på de dokumenter, der udstedes af denne tjeneste, findes på: <https://portal.onrc.ro/ONRCPortalWeb/appmanager/myONRC/signup?p=infoCert>

Personoplysninger om medlemmer, aktionærer eller andre personer kan videregives på anmodning, hvis de udstedes ved informationsskrankerne eller elektronisk via RECOM-onlinetjenesten og fremsendes elektronisk med en avanceret elektronisk signatur, som enten er indeholdt i, vedhæftet eller tilknyttet oplysningerne, eller via certifikater. Offentlige myndigheder inden for retsvæsen, nationalt forsvar og finans samt likvidatorer og stævningmænd har ligeledes adgang til andre oplysninger.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Det er retten, der træffer beslutning om, hvorvidt disse anmodninger kan behandles. De rumænske domstole modtager et begrænset antal retsanmodninger om en persons adresse/vedtægtsmæssige hjemsted, og det er vanskeligt at afgøre, om der er en ensartet praksis. Ifølge de foreliggende oplysninger behandler domstolene generelt sådanne anmodninger.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Se svaret på spørgsmål 3.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Processkrifter kan forkyndes af justitssekretæren og pr. fax, e-mail eller med andre midler, som sikrer overførslen af dokumentindholdet og anerkendelsen af modtagelsen, hvis den pågældende part har meddelt retten sine kontaktoplysninger til dette formål. Når retten fremsender et processkrift, fremsender den med henblik på bekræftelse ligeledes en blanket, der skal udfyldes af adressaten med angivelse af datoen for modtagelse og tydeligt navn, og den person, der er ansvarlig for postmodtagelse, skal underskrive blanketten. Blanketten returneres til retten pr. fax, e-mail eller med andre midler (artikel 154, stk. 6, i den civile retsplejelov).

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Se svaret på spørgsmål 3.

Dokumentet afleveres personligt til sagsøgte. Hvis den pågældende bor på hotel/vandrehjem, afleveres brevet til administratoren eller portneren, jf. artikel 161 i den civile retsplejelov.

Dokumentet afleveres til den instans, som adressaten er tilknyttet (militæret, havnefogeden i forbindelse med besætningsmedlemmer på et skib, fængselsadministrationen i forbindelse med indsatte eller hospitalsadministrationen i forbindelse med patienter), og den pågældende instans overbringer efterfølgende dokumentet til adressaten og afleverer kvitteringen for modtagelse til stævningmanden eller fremsender den direkte til retten (artikel 161 og 162 i den civile retsplejelov).

Dokumenterne kan afleveres til den person, der er ansvarlig for modtagelsen af post, bygningsadministratoren, vagten, sikkerhedsvagten eller på følgende enheders centrale kontorer (for adressaterne nævnt i parentes): finansministeriet/andre udpegede organer (staten), retlige repræsentanter (lokale administrative myndigheder, offentligretlige juridiske personer), repræsentanternes hovedkontor/datterselskab (privatretlige juridiske personer), en udpeget repræsentant (foreninger, virksomheder, enheder uden status som juridisk person), deres bopælsadresse/vedtægtsmæssige hjemsted (personer under insolvensbehandling og kreditorer), udenrigsministeriet (personale ved diplomatiske missioner/konsulater, rumænske statsborgere udsendt for at arbejde i internationale organisationer og deres familiemedlemmer, der bor sammen med dem i udlandet), centrale organer, som har udsendt arbejdstagerne eller har myndighed over den enhed, der har udsendt dem (andre rumænske statsborgere, der er i udlandet på grund af deres arbejde, herunder deres ledsagende familiemedlemmer).

Hvis adressaten nægter at modtage dokumentet, lægger stævningmanden dokumentet i vedkommendes postkasse. Hvis der ikke er nogen postkasse, anbringes **en meddelelse** på adressatens dør, hvori **adressaten anmodes om at møde op** dagen efter og senest syv dage efter datoen for meddelelsen (tre dage i hastesager) **i retten eller på borgmesterkontoret i den retskreds, hvor vedkommende bor eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted** (hvis adressaten ikke bor i den retskreds, hvor retten har sæde) **med henblik på forkyndelse af dokumentet for adressaten.**

Hvis adressaten ikke er til stede, afleverer stævningmanden dokumentet til en anden person (voksen familiemedlem, der bor sammen med adressaten og modtager posten). Hvis adressaten bor på hotel eller i et lejlighedskompleks og ikke er hjemme, forkynder stævningmanden dokumentet for administratoren eller portneren. Den person, der modtager dokumentet, kvitterer for modtagelsen, og stævningmanden kontrollerer vedkommendes identitet og underskrift og udfærdiger en rapport. Hvis den pågældende modtager dokumentet, men nægter eller ikke er i stand til at kvittere for modtagelsen, udfærdiger stævningmanden en rapport. Hvis de pågældende ikke er til stede eller er til stede, men nægter at modtage dokumentet, lægges dokumentet i postkassen. Hvis der ikke er nogen postkasse, anbringes en meddelelse på døren.

Stævningmanden skal under alle omstændigheder senest 24 timer efter afleveringen/anbringelsen af meddelelsen indlevere dokumentet og rapporten til retten/på borgmesterkontoret, der herefter vil forkynde dokumentet. Når en part har fået udleveret dokumentet af en embedsmand på borgmesterkontoret, fremsender embedsmanden leveringsbeviset og rapporten til retten inden for 24 timer. Hvis tidsfristen er udløbet, og den pågældende part ikke er mødt op på borgmesterkontoret for at få udleveret dokumentet, fremsender en embedsmand på borgmesterkontoret dokumentet og rapporten til retten, jf. artikel 163 i den civile retsplejelov.

Hvis sagsøger ikke kan finde den sagsøgte adresse, kan retten godkende **forlyndelsen af stævningen ved offentliggørelse**, hvorved stævningen slås op på rettens dør, på rettens portal og ved sidst kendte adresse. Retten kan alt efter omstændighederne anordne, at stævningen skal bekendtgøres i Rumæniens lovtidende eller i en større national avis. I forbindelse med godkendelsen af forkyndelse af stævningen ved offentliggørelse udpeger retten ligeledes en **kurator (curator)** blandt advokatsammenslutningens medlemmer, der indkaldes til at repræsentere den sagsøgte interesser på retsmøder.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Forlyndelsen afsluttes ved underskrivelsen af leveringsbeviset og efter udfærdigelsen af rapporten, uanset om den pågældende part har modtaget processkriftet personligt eller ej. Ved forkyndelse af dokumentet pr. post eller ved ekspreslevering er forkyndelsen foretaget, når der kvitteres for modtagelsen, eller når postmedarbejderen/kurieren har anført, at adressaten nægter at modtage dokumentet. Ved forkyndelse pr. fax, e-mail eller med andre midler anses forkyndelsen for at være foretaget på den dato, der er angivet på udskriften af beviset for fremsendelse attesteret af justitssekretæren ved den ret, der har fremsendt dokumentet, jf. artikel 165 i den civile retsplejelov.

Hvis adressaten nægter at modtage dokumentet, eller hvis adressaten ikke har en postkasse, anbringer stævningsmanden en meddelelse på vedkommendes dør med anmodning til adressaten om at møde op i retten eller på borgmesterkontoret for at afhente dokumentet. Hvis adressaten ikke møder op, anses dokumentet for at være forkyndt efter fristens udløb, jf. artikel 163 i den civile retsplejelov.

Ved forkyndelse af stævningen ved offentliggørelse anses forkyndelsen for at være foretaget på femtendedagen for offentliggørelsen af stævningen, jf. artikel 167 i den civile retsplejelov.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Hvis adressaten ikke er til stede, kan stævningsmanden eller postmedarbejderen aflevere dokumentet til en anden person, og hvis denne person er til stede, men nægter at modtage dokumentet, kan dokumentet lægges i postkassen. Hvis der ikke er nogen postkasse, anbringes en meddelelse på adressatens eller den anden persons dør. Senest 24 timer efter afleveringen/anbringelsen af meddelelsen indleverer stævningsmanden dokumentet og rapporten til retten /på borgmesterkontoret i den retskreds, hvor adressaten bor eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted, som herefter vil forkynde stævningen.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Forlyndelsen betragtes som foretaget ved underskrivelsen af leveringsbeviset og efter udfærdigelsen af rapporten, uanset om den pågældende part har modtaget processkriftet personligt eller ej. Ved forkyndelse pr. post eller ved ekspreslevering er forkyndelsen foretaget, når postmedarbejderen/kurieren har anført, at den pågældende part nægter at modtage dokumentet, jf. artikel 165 i den civile retsplejelov.

Hvis adressaten modtager et dokument, men nægter eller ikke er i stand til at underskrive leveringsbeviset, udfærdiger stævningsmanden en rapport. Hvis adressaten nægter at modtage dokumentet, lægger stævningsmanden dokumentet i vedkommendes postkasse. Hvis der ikke er nogen postkasse, anbringes en meddelelse på adressatens dør, og der udfærdiges en rapport. I meddelelsen anmodes adressaten om at møde op i retten eller på borgmesterkontoret for at afhente dokumentet, da forkyndelsen i modsat fald anses for at være foretaget, jf. artikel 163 i den civile retsplejelov.

Den part, der møder i retten, enten personligt eller via en advokat eller en anden retlig repræsentant, har pligt til at modtage de processkrifter, der forkyndes under retsmødet. Hvis den pågældende part nægter at modtage dokumenterne, anses de for at være forkyndt ved indføring i sagsakterne. Den pågældende part kan på anmodning få dem udleveret fra sagsakterne mod kvittering for modtagelse, jf. artikel 170 i den civile retsplejelov.

8 Postforlyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Hvis adressaten ikke er til stede, kan dokumentet afleveres til en anden person (et voksent familiemedlem, der bor sammen med adressaten og modtager posten). Hvis adressaten bor på hotel eller i et lejlighedskompleks og ikke er hjemme, kan dokumentet forkyndes for administratoren eller portneren, jf. artikel 163, stk. 6 og 7, i den civile retsplejelov.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Postforlyndelse foretages kun én gang. Hvis adressaten eller den person, der er bemyndiget til at modtage posten, ikke er til stede, efterlades en meddelelse om, at forsendelsen skal afhentes på postkontoret inden for ti dage. Hvis adressaten ikke møder op, efterlades to hverdage herefter en ny meddelelse om, at forsendelsen skal afhentes på postkontoret inden for ti dage.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Efter den anden meddelelse opbevares dokumenterne på postkontoret i ti dage og returneres herefter til afsenderen. Adressaten informeres i selve meddelelsen om, at der er post, som skal afhentes på posthuset.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja, beviset for levering eller leveringsrapporten udfærdiget af stævningsmanden (jf. artikel 164 i den civile retsplejelov) og postvæsenets kvittering ved forkyndelse pr. anbefalet brev med modtagelsesbevis, jf. artikel 155, stk. 13, i den civile retsplejelov.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredje mand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

- Udsættelse af sagen – retten udsætter sagen og anordner forkyndelse af stævning, når den finder, at den fraværende part ikke er blevet tilsagt i overensstemmelse med loven, hvilket er en betingelse for gyldighed, jf. artikel 153 i den civile retsplejelov
- Ugyldighed af processkrifter udfærdiget efter manglende forkyndelse eller ulovlig forkyndelse – formel indsigelse herimod
- Grunde til indgivelse af en ekstraordinær appel (appel med påstand om annullation eller om, at sagen skal gå om)
- Grunde til afslag på anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser (eksekvtur).

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Se svaret på spørgsmål 3.

Sidste opdatering: 19/01/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [SI](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Forkyndelse af dokumenter - Slovenien

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

I praksis forstås ved forkyndelse af dokumenter levering af papirer og dokumenter til fysiske og juridiske personer, som er parter i en retssag. Dette betyder på den ene side, at adressaten underrettes om rettens eller en parts formelle skridt, og på den anden side, at retten får en pålidelig bekræftelse af, at parterne har modtaget dokumenterne. Bekræftelse af, at dokumenterne er blevet korrekt forkyndt, er en forudsætning for en normal gennemførelse af sagen, og en korrekt forkyndelse for parterne sikrer samtidig, at kontradiktionsprincippet (*audi alteram partem*) opretholdes. Forkyndelse er således rettens formelle skridt, der har til formål at underrette en part om en retssag og om modpartens og rettens formelle skridt, og den garanterer samtidig den pågældende part retten til at tage til genmæle.

Det er nødvendigt at have særlige regler for forkyndelse af dokumenter for at overholde forskellige principper i de civile retsplejeregler og for at sikre en effektiv retsbeskyttelse uden unødvendige forsinkelser, da dokumentforkyndelsen sikrer, at alle deltagere underrettes om rettens og/eller parternes formelle skridt. Særlige regler for dokumentforkyndelse giver ligeledes garantier i tilfælde af ukorrekt forkyndelse.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Alle retslige dokumenter forkyndes for parterne og deltagerne, og i henhold til artikel 142 i den slovenske civile retsplejelov (i det følgende benævnt ZPP; Republikken Sloveniens lovtidende [*Uradni list RS*], nr. 73/07 – officiel konsolideret udgave, 45/08 – ZArbit, 45/08, 111/08 – forfatningsdomstolens afgørelse, 121/08 – forfatningsdomstolens kendelse, 57/09 – forfatningsdomstolens afgørelse, 12/10 – forfatningsdomstolens afgørelse, 50/10 – forfatningsdomstolens afgørelse, 107/10 – forfatningsdomstolens afgørelse, 75/12 – forfatningsdomstolens afgørelse, 76/12 – ændret, 40/13 – forfatningsdomstolens afgørelse, 92/13 – forfatningsdomstolens afgørelse, 6/14, 10/14 – forfatningsdomstolens afgørelse, 48/14 og 48/15 – forfatningsdomstolens afgørelse) forkyndes søgsmål, retsafgørelser, der kan appelleres, ekstraordinære retsmidler og betalingspåkrav vedrørende betaling af gebyrer for indgivelse af søgsmål, svarskrifter og retsmidler og indkaldelser af parter til forligshøring eller første retsmøde, hvis der ikke er berammet en forligshøring, for parterne personligt, og både personlig forkyndelse og forkyndelse via sikre elektroniske medier betragtes i denne forbindelse som personlig forkyndelse af dokumenter i overensstemmelse med bestemmelserne i ZPP. Andre dokumenter forkyndes kun personligt, hvis dette er fastsat i loven, eller hvis retten skønner, at det er nødvendigt at udvise større forsigtighed på grund af de dokumenter, der er vedlagt originalen, eller hvis andre grunde taler derfor.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Dokumenter forkyndes pr. post, ved en retsbedsmand, i retten eller på anden måde som fastsat i loven. Retten kan på modpartens anmodning foreskrive, at forkyndelse finder sted ved en juridisk eller fysisk person, som foretager forkyndelse som en registreret aktivitet efter særlig tilladelse fra justitsministeriet, og forkyndelsesomkostningerne påhviler i så fald den, der har anmodet om denne forkyndelse (artikel 132 i ZPP). Parterne kan meddele retten, at de ønsker elektronisk dokumentforkyndelse til en sikker e-mailadresse anført i anmodningen. Den anførte sikre e-mailadresse svarer til den pågældende parts bopæls- eller hjemstedsadresse. Hvis en part indgiver dokumenter elektronisk via sikre elektroniske medier, antages det, at den pågældende ligeledes ønsker elektronisk dokumentforkyndelse, medmindre andet angives. Hvis retten vurderer, at det ikke er muligt at foretage sikker elektronisk dokumentforkyndelse, forkynder den dokumenterne i papirformat og anfører begrundelsen for denne forkyndelse. Der foretages altid elektronisk forkyndelse til en sikker e-mailadresse for statslige organer, advokater, notarer, eksekutorer, ekspertvidner, retslige taksatorer, retstolke, kuratorer og andre personer eller organer. Republikken Sloveniens højesteret har udarbejdet og offentliggjort en liste på sit websted over personer og organer, der anses for at være meget pålidelige på grund af karakteren af deres arbejde. Personerne og organerne på listen skal åbne en sikker e-mailadresse og meddele Republikken Sloveniens højesteret den sikre e-mailadresse og enhver ændring heraf. Adressen anført i listen betragtes som den officielle sikre e-mailadresse. Dokumenter til statslige organer, juridiske personer og selvstændige erhvervsdrivende forkyndes ved levering til en person med bemyndigelse til at modtage disse eller til en medarbejder på det pågældende kontor, i forretningslokalerne eller på hjemstedet (artikel 133 i ZPP). Dokumenter til militærpersonel og polititjeneste kan ligeledes forkyndes gennem deres overordnede eller nærmeste foresatte, og om nødvendigt kan andre dokumenter ligeledes forkyndes for dem på denne måde (artikel 134 i ZPP). Forkyndelse for indsatte foretages af ledelsen i fængslet eller anden institution, hvor de afsoner deres straf (artikel 136 i ZPP).

Har parten en retlig eller bemyndiget repræsentant, forkyndes dokumenterne for denne retlige eller bemyndigede repræsentant, medmindre andet er fastsat i loven, og forkyndelse for en advokat, der handler som bemyndiget repræsentant, kan foretages ved, at dokumenterne forkyndes for en medarbejder på det pågældende advokatkontor (artikel 137 og 138 i ZPP).

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Forkyndelse i medlemsstaterne foretages i overensstemmelse med nationale bestemmelser. I henhold til artikel 143, stk. 3, i den civile retsplejelov (Republikken Sloveniens lovtidende [*Uradni list RS*], nr. 45/08, som ændret, i det følgende benævnt ZPP), er retten forpligtet til at undersøge, om den adresse, hvor dokumenterne blev forsøgt forkyndt, er den samme som forkyndelsesadressen i de officielle registre. Når forkyndelsen på en bestemt adresse ikke lykkes (uanset årsag), skal retten således kontrollere adressen i det centrale folkeregister. Retten foretager både denne kontrol, når retssagen finder sted i Slovenien, og når forkyndelsen foretages på anmodning af en ret i en anden medlemsstat (princippet om national procesautonomi). Når dokumenterne skal forkyndes for en juridisk person, kontrolleres adressen i henhold til artikel 139, stk. 3, i ZPP i virksomhedsregistret (AJPES), hvor der er offentlig adgang til nærmere oplysninger om juridiske persons vedtægtsmæssige hjemsted. Hvis oplysningerne ikke kan findes der, returnerer retten dokumenterne til den fremsendende instans.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

De har ikke adgang til disse oplysninger, da adgangen hertil er stærkt begrænset af hensyn til beskyttelsen af personoplysninger. Hvis en udenlandsk myndighed ønsker at indhente oplysninger om en persons bopæl, skal anmodningen herom ifølge de administrative enheder indgives til den pågældende enhed i Slovenien (der opkræves ikke gebyrer eller andre afgifter for denne tjeneste), og den administrative enhed tager herefter stilling til anmodningen på

grundlag af bestemmelserne i den nationale lovgivning. Hvis den part, der ønsker at indhente oplysninger, er en juridisk person, vanskeliggøres processen yderligere. Ifølge oplysningerne fra de administrative enheder ønsker de ikke at udlevere sådanne oplysninger til parterne. Der er ligeledes mulighed for at rette forespørgsler gennem diplomatiske kanaler.

Som anført ovenfor kontrollerer og indhenter den kompetente domstol i Slovenien kun oplysninger om den pågældende persons adresse på en udenlandsk domstols anmodning.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Retten søger efter en persons bopælsadresse (ved at søge i det centrale folkeregister eller ved at rette en forespørgsel til den administrative enhed), når den modtager en anmodning om bevisoptagelse.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Dokumenter forkyndes normalt pr. post, men de kan ligeledes forkyndes ved en retsbedsmand, i retten eller på anden måde som fastsat i loven eller ved en juridisk eller fysisk person, der foretager forkyndelse som en registreret forretningsaktivitet efter særlig tilladelse fra justitsministeriet. Forkyndelsen kan også foretages elektronisk (se punkt 3).

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Ja. Forkyndelse af dokumenter foretages via webstedet e-Justice, der forvaltes af Republikken Sloveniens højesteret, til brugernes sikre e-mailadresser.

Der kan foretages elektronisk forkyndelse i civilprocessager og i andre civile retlige sager, hvor reglerne i den civile retsplejelov finder anvendelse på elektronisk dokumentforkyndelse, dvs. i sager vedrørende handelsretlige tvister, arbejds- og socialretlige tvister, ikke-civilretlige sager, arvesager (anvendes endnu ikke i alle sager) og i insolvenssager og fuldbyrdelsessager (elektronisk forkyndelse anvendes allerede i alle disse sager).

Der er begrænsninger for opdelingen af brugerne i grupper. De opdeles først i generelle grupper:

- brugere, der ikke behøver at dokumentere deres identitet, når de bruger e-Justice-systemet (almindelige brugere)
- brugere, der har adgang til e-Justice-systemet med brugernavn og adgangskode (registrerede brugere)
- brugere, der har adgang til e-Justice-systemet med brugernavn og adgangskode og et behørigt digitalt certifikat (kvalificerede brugere).

Kvalificerede brugere omfatter:

- rettens kvalificerede brugere (dommere og retsbedsmænd, der er bemyndiget til at udføre e-opgaver i visse typer civile retlige sager)
- eksterne kvalificerede brugere (notarer, advokater, eksekutorer, kuratorer, statsadvokaturen, den offentlige anklagemyndighed, ejendomsselskaber og statsadvokatens lokale kontorer, dvs. enheder, der deltager som repræsentative eller juridiske organer i civile retlige sager, og brugere/parter, dvs. juridiske personer, fysiske personer eller statslige og lokale myndigheder, der deltager i civile retlige sager).

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Ved forkyndelse af retslige dokumenter skelnes der mellem almindelig forkyndelse og personlig forkyndelse.

Ved **almindelig forkyndelse** skal der først gøres forsøg på at foretage en subsidiær forkyndelse. Er den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, ikke at finde på sin bopæl, finder forkyndelsen derfor sted ved, at dokumenterne overdrages til et af husstandens voksne medlemmer, som er forpligtet til at modtage dem (artikel 140, stk. 1, i ZPP). Kun hvis dette ikke er muligt, finder forkyndelse for en fysisk person sted ved, at stævningsmanden lægger dokumenterne i en postkasse på bopælsadressen. Hvis adressaten ikke har en postkasse, eller hvis den ikke kan anvendes, afleveres dokumenterne til den ret, der har foreskrevet forkyndelsen, og ved postforkyndelse til postkontoret der, hvor adressaten bor, og en meddelelse om forkyndelse anbringes på adressatens dør med oplysning om, hvor dokumenterne befinder sig (artikel 141, stk. 1 og 2, i ZPP). Ved forkyndelse for en juridisk person forkyndes dokumenterne på den adresse, der er anført i registret. Hvis det ikke er muligt at forkynde dokumenterne på denne adresse, foretages forkyndelsen som beskrevet ovenfor for fysiske personer, og dokumenterne eller meddelelsen om forkyndelse deponeres således på den adresse, der er anført i registret.

Ved **personlig forkyndelse** afleveres dokumenterne til den pågældende part personligt. I henhold til artikel 142 i ZPP omfatter retslige dokumenter stævninger, retsafgørelser, der kan appelleres, ekstraordinære retsmidler og betalingspåkrav vedrørende betaling af gebyrer for anmodninger i henhold til artikel 105 i ZPP (stævninger, modkrav, begæring om frivillig annulation osv.) og indkaldelser af parter til forligshøring eller første retsmøde, hvis der ikke er berammet en forligshøring. Andre dokumenter forkyndes kun personligt, hvis dette er fastsat i loven, eller hvis retten skønner, at det er nødvendigt på grund af de dokumenter, der er vedlagt originalen.

Hvis det ikke er muligt at foretage forkyndelse direkte for adressaten, foretages personlig forkyndelse for en fysisk person ved, at stævningsmanden afleverer dokumenterne til den ret, der har foreskrevet forkyndelsen, og ved postforkyndelse til postkontoret der, hvor adressaten bor, og en meddelelse om forkyndelse lægges i postkassen med oplysning om, hvor og inden for hvilken frist dokumenterne kan afhentes.

Parterne eller deres retlige repræsentanter skal straks meddele, hvis de ændrer adresse før forkyndelsen af en endelig afgørelse i en retssag truffet af en domstol i anden instans. Hvis dette ikke sker, vil retten beordre, at enhver fremtidig forkyndelse af dokumenter i retssager for den pågældende part foretages ved opslag af dokumenterne på rettens opslagstavle. Dokumenterne anses for at være forkyndt otte dage efter opslag på rettens opslagstavlen (artikel 145 i ZPP).

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Ved almindelig forkyndelse anses dokumenterne for at være forkyndt den dag, de blev lagt i postkassen, hvilket udtrykkeligt meddeles adressaten. Hvis adressaten ikke har en postkasse, anses dokumenterne for at være forkyndt den dag, meddelelsen om forkyndelse blev anbragt på døren.

Ved personlig forkyndelse anses dokumenterne for at være forkyndt den dag, adressaten afhenter dokumenterne. Hvis adressaten ikke afhenter dokumenterne inden for 15 dage, anses forkyndelsen for at have fundet sted efter udløbet af denne tidsfrist. Efter fristens udløb lægger stævningsmanden dokumenterne i adressatens postkasse, og hvis adressaten ikke har en postkasse, eller hvis den ikke kan anvendes, returneres dokumenterne til retten.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Ved almindelig forkyndelse oplyser stævningsmanden, når dokumenterne lægges i en postkasse, adressaten om dokumenternes retlige følger og anfører årsagen til denne fremgangsmåde og datoen for anbringelse i postkassen på leveringssedlen og dokumenterne og underskriver dem. Hvis adressaten ikke har en postkasse, og dokumenterne afleveres til retten/på postkontoret, anbringer stævningsmanden en meddelelse om forkyndelse på døren ved bopælen med oplysning om, hvor dokumenterne kan afhentes, og hvornår de anses for at være forkyndt.

Ved personlig forkyndelse lægger stævningsmanden en meddelelse i postkassen med oplysning om, hvor dokumenterne er blevet deponeret, fristen for afhentning af dokumenterne og følgerne, hvis adressaten ikke afhenter dokumenterne inden fristens udløb. Stævningsmanden anfører årsagen til denne fremgangsmåde og datoen for deponering af dokumenterne på meddelelsen og de dokumenter, der forkyndes, og underskriver dem.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis den person, som dokumenterne er stilet til, eller en person, der har pligt til at modtage dokumenterne, uden lovlig grund ikke ønsker at modtage dem, deponerer stævningsmanden dokumenterne på bopælsadressen eller på den pågældendes arbejdsplads eller i dennes postkasse, og hvis der ikke er nogen postkasse, anbringes dokumenterne på døren ved bopælen. Stævningsmanden anfører dato, tidspunkt og begrundelsen for, at forkyndelsen blev nægtet, og det sted, hvor dokumenterne blev efterladt, på leveringssedlen. Forkyndelsen anses herefter for at have fundet sted (artikel 144 i ZPP).

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

I henhold til postbefordringsloven (i det følgende benævnt ZPSto-2, Republikken Sloveniens lovtidende [*Uradni list RS*], nr. 51/09, 77/10 og 40/14 – ZIN-B) leveres anbefalet og forsikret post til adressaterne personligt på deres adresse. Hvis dette ikke er muligt, afleveres anbefalet og forsikret post til et af husstandens voksne medlemmer eller til en person, som er bemyndiget til at modtage post (artikel 41 i 41 ZPSto-2). Et voksent medlem af husstanden er en person på over 15 år, der bor sammen med adressaten (Generelle vilkår og betingelser for levering af befordringspligtjenester af 1. september 2014, i det følgende benævnt GT).

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis anbefalet post ikke kan afleveres til ovennævnte personer (adressaten personligt/et voksent medlem af husstanden eller en part med bemyndigelse til at modtage dokumenter), fordi de ikke er til stede, lægger stævningsmanden en meddelelse i postkassen med oplysning om sted og tidsfrist for afhentning af forsendelsen. Hvis adressaten ikke afhenter forsendelsen inden for den frist, der er angivet i postmeddelelsen, returneres posten til afsender. Hvis adressaten ikke ønsker at modtage anbefalet og forsikret post, anfører stævningsmanden datoen og begrundelsen for, at modtagelsen blev nægtet, på forsendelsen eller leveringssedlen og returnerer posten til afsender.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Forsendelsen kan afhentes på postkontoret senest 15 dage fra datoen for meddelelsen til adressaten om leveringen. En undtagelse herfor er pakker fra udlandet, hvor afsenderen har anført en frist på under 15 dage ved fremsendelsen af pakken. Tidsfrister for afhentning af post fastsættes på kalenderbasis og begynder at løbe dagen efter den dag, hvor adressaten modtog leveringssedlen. For post, der opbevares på postkontoret som *poste restante*, og post til brugere af postbokse fastsættes fristerne på kalenderbasis og begynder at løbe den dag, hvor posten ankom til postkontoret (artikel 27 i GT).

En meddelelse lægges i adressatens postkasse med oplysning om sted og tidsfrist for afhentning af forsendelsen.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Leveringssedlen er bevis for, at dokumentet er forkyndt. Leveringssedlen underskrives af modtageren og stævningsmanden, og modtageren anfører selv datoen for modtagelse med bogstaver på leveringssedlen. Hvis modtageren ikke kan skrive eller underskrive, anfører stævningsmanden dennes fulde navn og modtagelsesdatoen med bogstaver og tilføjer en bemærkning om, at modtageren ikke har underskrevet.

Hvis modtageren ikke ønsker at underskrive leveringssedlen, anfører den, der foretager forkyndelsen, dette på leveringssedlen sammen med forkyndelsesdatoen, og dokumenterne anses herefter for at være blevet forkyndt. Hvis forkyndelsen foretages i henhold til artikel 142, stk. 3, i ZPP (subsidiær forkyndelse eller "fiktiv" forkyndelse, se også punkt 8.2 og 7.3), anføres datoen for aflevering af meddelelsen hos adressaten, og datoen for aflevering af dokumenterne til retten eller på postkontoret på leveringssedlen.

Hvis dokumenterne i henhold til bestemmelserne i ZPP afleveres til en anden person end den, for hvem der skal foretages forkyndelse, anfører stævningsmanden deres indbyrdes relation på leveringssedlen (artikel 149, stk. 5, i ZPP).

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredje mand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Leveringssedlen indeholder alle de elementer, der karakteriserer et offentligt dokument, og udgør således et bevis på rigtigheden af de i dokumentet bekræftede faktiske omstændigheder. Det er imidlertid acceptabelt at påvise, at de i dokumentet angivne faktiske omstændigheder ikke er korrekte.

Hvis adressaten ikke modtager dokumenterne eller hævder, at forkyndelsen var uregelmæssig, kan visse fejl eller mangler ved dokumentforkyndelsen lades ude af betragtning. Adressater kan således ikke hævde, at forkyndelsen var uregelmæssig, hvis det fremgår helt tydeligt af deres adfærd, at de på anden vis har fået kendskab til dokumenternes indhold på trods af den uregelmæssige forkyndelse. Dette gælder ligeledes, hvis adressaten rent faktisk kommer i besiddelse af dokumenterne (f.eks. hvis adressaten afhenter dokumenterne efter afhentningsfristens udløb). Dette er også fastsat i ZPP, hvor det anføres, at et brud på reglerne om forkyndelse ikke kan gøres gældende, hvis adressaten afhenter dokumenterne på trods af bruddet. I så fald anses dokumenterne for at være forkyndt på det tidspunkt, hvor adressaten rent faktisk afhenter dokumenterne (artikel 139, stk. 5, i ZPP).

Udelukkelse eller korrektion af fejl ved forkyndelsen kan ligeledes blive berørt af begrebet *restitutio in integrum*, der betyder, at den oprindelige tilstand kan genoprettes, hvis en forsinkelse i udelukkelsen af et bestemt formelt skridt forårsager en begivenhed, som den pågældende part ikke har mulighed for at forudse eller forhindre trods udvisning af tilstrækkelig rettidig omhu. Hvis en part udebliver fra et retsmøde eller ikke overholder en frist for et retsligt skridt og således mister retten til at tage dette skridt, giver retten den pågældende tilladelse til at gøre det på et senere tidspunkt (genopretning af hidtidige tilstand), hvis den finder, at den pågældende ikke mødte op til retsmødet eller overholdt fristen med gyldig grund. Hvis *restitutio ad integrum* er tilladt, føres sagen tilbage til tilstanden før forsinkelsen, og alle de afgørelser, som retten har truffet på grund af forsinkelsen, annulleres (artikel 116 i ZPP).

Anmodningen skal indgives senest 15 dage efter datoen for ophør af årsagen til den pågældende parts udeblivelse fra retsmødet eller manglende overholdelse af fristen, og hvis den pågældende fik kendskab til forsinkelsen på et senere tidspunkt, fra den dato, hvor denne fik kendskab hertil. Fristen for indgivelse af en anmodning om *restitutio ad integrum* er seks måneder fra datoen for forsinkelsens indtræden (artikel 117 i ZPP). Både de subjektive og objektive tidsfrister er lovbestemte præklusive tidsfrister og kan ikke forlænges.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Postforkyndelse, der er en almindelig anerkendt metode til forkyndelse af retslige dokumenter, indebærer ikke særskilte omkostninger for parterne.

Forkyndelse på anden vis (f.eks. af en særlig tjeneste, der udfører forkyndelse af dokumenter som en registreret forretningsaktivitet), indebærer yderligere omkostninger, og retten kan derfor kun foranstalte en sådan forkyndelse på anmodning af en part, der skal deponere et tilstrækkeligt forskud til dækning af

omkostningerne. Som fastsat i de særlige regler for de aktiviteter, der udøves af personer, som foretager dokumentforkyndelse i straffe- og civile retlige sager, er stævningmænd berettiget til betaling for deres arbejde og til godtgørelse af omkostninger i overensstemmelse med den indgåede aftale med retten, der indebærer, at retten fastsætter betalingen og omkostningsgodtgørelsen.

Sidste opdatering: 12/01/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [\[sk\]](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog er allerede oversat.

Forkyndelse af dokumenter - Slovakiet

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse af dokumenter

Ifølge fortolkningen af retspraksis skal "forkyndelse af dokumenter" forstås som et formelt skridt, retten tager for at underrette en part i sagen eller en tredjepart, hvis samarbejde i sagen er påkrævet, om, hvordan sagen skrider frem. Det er en væsentlig forudsætning for korrekt behandling og afslutning af retssager, at parterne holdes fuldt og helt informeret om sagens gang, idet en domstol kun kan fungere og træffe afgørelser på betingelse af, at parterne har fået alle dokumenter, eftersom modtagelse af og kendskab til disse er en forudsætning for næste skridt i sagen, anvendelse af et retsmiddel, procesretlige modforanstaltninger eller beskyttelse og andre handlinger, som kun kan antages til behandling inden for en tidsfrist, som er lovfæstet eller fastsat af retten. Især er forkyndelse af kendelser om sagens realitet en væsentlig forudsætning for at afslutte sagen endeligt og for, at rettens kendelse kan fuldbyrdes. Det er vigtigt at forstå, at artikel 45 ff. i lov nr. 99/1963, i den civile retsplejelov (*Zákon č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok*) kun definerer de formelle aspekter af forkyndelsen af (retslige) dokumenter. Forkyndelsen af et dokument efter materiel ret, dvs. der omfatter en viljestilkendegivelse i form af et dokument, er reguleret af artikel 45 i lov nr. 40/1964 i civillovbogen (*Zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník*). Der er en væsentlig forskel mellem forkyndelse efter de materielle og de formelle regler, især vedrørende forkyndelsens virkning, gennemførelsen af forkyndelsesprocessen og iværksættelsen af retsvirkningerne.

Særlige bestemmelser for forkyndelse af dokumenter

Formålet med de særlige bestemmelser for forkyndelse af dokumenter i den civile retsplejelov er et forsøg fra lovgiverens side på at opretholde princippet om ligestilling af parterne og det kontradiktoriske princip i retssager. Ingen må blive stillet ringere end andre i en retssag, og hver part skal være lige informeret om sagens gang. Parterne skal have lejlighed til at yde det nødvendige samarbejde i sagen og sætte sig ind i den anden parts forklaringer og beviser, alle procesdokumenter fra retten vedrørende sagen og sagens realitet. Princippet om ligestilling af parterne og det kontradiktoriske princip er et grundlæggende og definerende element i retten til retfærdig rettergang, som i Den Slovakiske Republik er en forfatningssikret rettighed (artikel 46-48 i forfatningen eller *Ústava Slovenskej republiky*), der bygger på artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Generelt kan enhver forkyndelse, der sker efter den civile retsplejelov, anses for at være en formel forkyndelse, dvs. (1) almindelig forkyndelse (artikel 46), (2) personlig forkyndelse (artikel 47) og (3) forkyndelse gennem opslag på rettens opslagstavle (artikel 47a). I mere snæver forstand henviser formel eller officiel forkyndelse kun til personlig forkyndelse af retslige dokumenter.

En domstol benytter den procedure, der er fastlagt for almindelig forkyndelse af dokumenter, som ikke kræver personlig forkyndelse ifølge loven.

En domstol benytter den kvalificerede metode til forkyndelse (dvs. personlig forkyndelse), hvis det er påkrævet efter de relevante bestemmelser i den civile retsplejelov, eller hvis retten i betragtning af de særlige omstændigheder foranstalter denne metode – et typisk eksempel kunne være en skriftlig indkaldelse til et retsmøde, hvor personlig forkyndelse ifølge loven ikke er obligatorisk, men retten vil normalt foranstalte denne form for forkyndelse. Ifølge lovgivningen er personlig forkyndelse påkrævet for information om muligheden for at anmode om, at dokumenter forkyndes på en alternativ adresse (artikel 49, stk. 5), en begæring om indledning af en sag, med bilag (artikel 79, stk. 4, artikel 114, stk. 2), en kendelse om indledning af sagen af rettens egen drift (artikel 81, stk. 3), et ændringsforslag (artikel 95, stk. 1), en kendelse vedrørende sagsøgtets pligt til at fremsætte bemærkninger til forslaget (artikel 114, stk. 4), en dom (artikel 158, stk. 2), et betalingspåkrav forkyndt for sagsøgte (artikel 173, stk. 1), et europæisk betalingspåkrav forkyndt for sagsøgte (artikel 174a, nr. 2), et pålæg om fyldestgørelse forkyndt for sagsøgte (artikel 174b, nr. 4), artikel 173), et pålæg om at betale en væksel eller egenveksel (check) forkyndt for sagsøgte (artikel 175, stk. 1), visse former for kendelser i arvesager (artikel 175a, nr. 3)), oplysninger om følgerne af at give afkald på en arv (artikel 175i, nr. 2)), en kendelse i sager om opbevaring (artikel 185a, nr. 3)), en kendelse i sager om indfrielse af instrumenter (artikel 185j, nr. 2)), et påbud om fuldbyrdelse af en kendelse gennem lønindeholdelse (artikel 282, stk. 2, artikel 294, stk. 3), et påbud om at fuldbyrde en kendelse gennem betaling fra en bankkonto og meddelelse om, at dette påbud er endeligt, forkyndt for banken (artikel 306, artikel 307, stk. 1) og et påbud om at fuldbyrde en afgørelse gennem en kendelse om inddrivelse af gæld fra tredjepart (artikel 313, stk. 2).

En ret bruger forkyndelse ved opslag på sin opslagstavle, hvis lovgivningen giver mulighed herfor, og retten ikke kender parterne i sagen eller deres opholdssted.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

Den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelse af retslige dokumenter er retten, som primært forkynder retslige dokumenter selv (enten direkte ved et retsmøde eller gennem retsembedsmænd) eller pr. post. Lovgivningen giver dog også retten mulighed for at få dokumenter forkyndt af en stævningmand, en kommunal myndighed, den relevante afdeling af politiet (*Policačný zbor*) og, i tilfælde som er nærmere angivet i de relevante bestemmelser, Den Slovakiske Republiks justitsministerium (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) (for personer, der nyder diplomatiske privilegier og immunitet, eller andre, som befinder sig på disse personers opholdssteder, eller for hvem dokumenter skal forkyndes i bygninger eller lokaler, der er beskyttet af diplomatisk immunitet. Ministeriet bruges også til forkyndelse i andre lande, medmindre andet er bestemt i en international konvention, en bilateral traktat om juridisk bistand eller en Rådsforordning (EF)).

Forkyndelse for personer, som afsoner fængselsdomme eller er varetægtsfængslet, foretages i det fængsel eller den arrest, hvor de er anbragt. Forkyndelse for personer anbragt på en sikret medicinsk behandlingsinstitution og personer anbragt på behandlingsinstitutioner foretages af den relevante behandlingsinstitution. Den samme procedure benyttes tilsvarende for beboere på ungdomsinstitutioner og lignende bosteder for unge. Dokumenter til medlemmer af Slovakiets væbnede styrker, som gør ekstraordinær tjeneste, og til professionelle soldater, som gør statstjeneste, kan forkyndes af deres respektive overordnede. Dokumenter til medlemmer af de væbnede styrker, som ikke er indkvarteret i bygninger, der ejes af de væbnede styrker, forkyndes direkte.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

I sådanne tilfælde prøver de slovakiske domstole altid aktivt at finde frem til adressatens aktuelle opholdssted, primært ved at henvise til det slovakiske folkeregister (*Register obyvateľov Slovenskej republiky*), som er elektronisk forbundet med domstolens informationssystemer. Retten kan straks fastslå det faste eller midlertidige opholdssted, som er anført i dette register (hvis adressen findes). Socialforsikringskassen (*Sociálna poisťovňa*) samarbejder også elektronisk med de slovakiske domstole via retsregistret, og en domstol kan begære visse oplysninger registreret af socialforsikringskassen, især adressen på en part i sagen som anført i socialforsikringskassen og navnet på partens aktuelle eller tidligere arbejdsgiver (via hvem partens aktuelle opholdssted i visse tilfælde kan fastslås, eller et dokument kan forkyndes direkte på arbejdspladsen, hvis sagens omstændigheder giver mulighed for det). Hvis det er tilladt efter lovgivningen, kan en ret anmode om samarbejde med kommunale myndigheder, lokale statslige myndigheder, politi og andre offentlige myndigheder samt juridiske og fysiske personer med erhvervslicenser med henblik på at fastslå det aktuelle opholdssted for en part i sagen (adressaten). Om muligt spørger retten også andre personer (f.eks. slægtninge), som måske kender adressatens opholdssted.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Som anført ovenfor har de slovakiske domstole via retsregistret direkte adgang til de data, der er opført i det slovakiske folkeregister. Parter i retssager har mulighed for at anmode om data fra det slovakiske folkeregister (udstedelse af en bekræftelse af eller skriftlig oplysning om en persons opholdssted) mod et administrationsgebyr på 5 EUR.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Ifølge de oplysninger, som er tilgængelige for det slovakiske justitsministerium, accepterer de slovakiske domstole normalt sådanne anmodninger og træffer foranstaltninger til at fastslå en sådan persons aktuelle adresse og derved imødekomme anmodningen. Med henblik herpå følges de procedurer, der er beskrevet i de foregående punkter.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Som anført i punkt 3 forkynder en domstol primært dokumenter selv eller pr. post, men det er ifølge lovgivningen også muligt for en domstol at forkynde dokumenter gennem en stævningsmand, en kommunal myndighed, den relevante afdeling af politiet eller justitsministeriet. Forkyndelse for personer på bosteder og lignende kan foretages af disse institutioner, mens forkyndelse for medlemmer af de væbnede styrker og professionelle soldater foretages af soldaternes overordnede.

En domstol træffer afgørelse om forkyndelse af dokumenter alt efter typen af dokumentet, og om adressaten og adressatens opholdssted er kendt. Her skelner den civile retsplejelov mellem almindelig forkyndelse, personlig forkyndelse og forkyndelse ved opslag på rettens opslagstavle. Domstolene forkynder størstedelen af dokumenterne pr. post, enten ved anbefalede breve (almindelig forkyndelse) eller officielle breve (personlig forkyndelse).

Ved almindelig forkyndelse forkynder retten dokumentet på bopælen, det vedtægtsmæssige hjemsted (forretningssted), arbejdsstedet, eller et andet sted, hvor adressaten befinder sig. Som anført i punkt 2 bruger retten personlig forkyndelse, hvis denne form for forkyndelse er foreskrevet ved lov (f.eks. for en dom) eller foranstaltet af retten eller retsformanden (normalt for en stævning osv.).

For forkyndelse ved opslag på rettens tavle anses et dokument for at være forkyndt 15 dage efter, at det er slået op. Ifølge den civile retsplejelov har en domstol pligt til at foretage forkyndelse ved opslag på sin opslagstavle i arvesager, hvis de involverer en opfordring til kreditorer om at anmelde deres fordringer inden for en bestemt tidsfrist (artikel 175n) eller et påbud om afvikling af et bo (artikel 175t, nr. 2)), eller hvis aktiverne skal leveres til et andet land (artikel 175z, nr. 2)), og i sager om opbevaring, hvis de omhandler et påbud om, at genstanden for opbevaringen skal hjemfalde til staten (artikel 185g, nr. 1)), og også sager om indfrielse af instrumenter, hvis de omfatter en stævning til ihændehaveren om at fremlægge instrumentet for retten eller fremsætte indsigelser (artikel 185m, nr. 2)), og når et brev indeholdende en afgørelse om et forslag til et midlertidigt forbud i henhold til artikel 76, stk. 1, litra g), returneres fra den adresse, en part i sagen, som er blevet sat ud af en fælles bolig, har opgivet.

Andre alternative metoder end subsidiær forkyndelse

Den civile retsplejelov definerer også særlige ekstraordinære metoder til forkyndelse af dokumenter for fysiske personer, nemlig:

1. *Forkyndelse af dokumenter ved anbringelse af dem i sagsakterne* i henhold til artikel 48, stk. 4

Hvis et dokument ikke kan forkyndes for en fysisk person (som ikke er selvstændig erhvervsdrivende) på den pågældende persons permanente eller midlertidige bopælsadresse, og det ikke er muligt at fastslå, hvor personen får leveret dokumenter, og heller ikke er muligt for en udpeget procesværgende at repræsentere personen, afsiger retten kendelse om, at dokumenter stilet til denne person skal forkyndes ved anbringelse af dem i sagsakterne. Alle de anførte grunde skal under hele retssagen (retten kan af egen drift omgøre kendelsen om forkyndelse i sagsakterne). Kendelsen slås op på rettens opslagstavle, indtil sagen er endeligt afsluttet. Dokumenter, der forkyndes ved anbringelse i sagsakterne, anses for at være blevet forkyndt, når der er gået syv dage efter deres udarbejdelse.

2. *Forkyndelse af dokumenter ved deponering ved retten i henhold til artikel 49, stk. 3*

En domstol har pligt (normalt ved åbning af retsforhandlingerne) til at informere en part i sagen om mulighederne for:

– at anmode om, at dokumenter forkyndes på en anden adresse i en by i Den Slovakiske Republik end den, der er anført som partens faste eller midlertidige bopæl

– at udpege en repræsentant med henblik på forkyndelse

– at deponere dokumenter ved retten med samme retsvirkninger som forkyndelse, hvis et dokument til personlig forkyndelse returneres som ikkeleveret fra det sted, parten har angivet til forkyndelse, eller fra partens opholdssted som anført i det slovakiske folkeregister eller fra den valgte repræsentant for forkyndelse.

Hvis et dokument til personlig forkyndelse – efter den lovlige forkyndelse af disse oplysninger (subsidiær forkyndelse er forbudt, skriftlig information skal forkyndes personligt) – returneres som ikkeleveret fra det angivne sted eller fra den udpegede repræsentant, kan retten deponere alle efterfølgende dokumenter ved retten med samme retsvirkning som forkyndelse med undtagelse af dokumenter, for hvilke subsidiær forkyndelse er forbudt. Med henblik på at beskytte en sådan part skal retten ifølge lovgivningen sende den pågældende en genpart af hvert dokument sammen med en meddelelse om, at dokumentet anses for at være blevet forkyndt ved deponering ved retten med samme retsvirkning som forkyndelse den syvende dag efter sin afsendelse. Denne procedure kan også benyttes, hvis et dokument til personlig forkyndelse returneres fra partens faste eller midlertidige opholdssted som anført i det

slovakiske folkeregister. I praksis benyttes denne procedure dog sjældent i betragtning af risikoen for at fratage parten lejligheden til at fremlægge sin sag i retten. Med denne forkyndelsesmetode er det uden juridisk relevans, om parten boede på eller benyttede forkyndelsesadressen, så når denne forkyndelsesmetode benyttes, kan det diskuteres, om det af hensyn til at beskytte partens ret til at blive informeret om sagens gang ikke ville være mere hensigtsmæssigt, i tilfælde af at stævningen returneres, at benytte subsidiær forkyndelse (hvor spørgsmålet om, hvorvidt adressaten boede på eller benyttede adressen til forkyndelse er relevant). Generelt er det muligt at anvende denne form for forkyndelse for fysiske personer, som ikke er selvstændigt erhvervsdrivende. Det må ikke være personer, der afsoner fængselsdomme eller er varetægtsfængslet, eller personer anbragt på institution. Det er også forbudt for personer, som nyder diplomatiske privilegier og immunitet, eller andre, der befinder sig på disse personers opholdssted, eller for hvem dokumenter skal forkyndes i en bygning eller et lokale beskyttet af diplomatisk immunitet.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

En ret kan også forkynde dokumenter elektronisk, hvis den part, der skal meddele retten adressen, så dokumenterne kan sendes elektronisk, anmoder herom. Et dokument anses for at være blevet forkyndt den femte dag efter, at det blev afsendt, også selv om adressaten ikke har læst det. En sådan forkyndelse er forbudt for retsafgørelser, stævninger, begæring og vidneindkaldelser samt dokumenter, som skal forkyndes personligt. Denne metode er derfor ikke begrænset af sagstypen, eller af hvem adressaten kan være, men af den type dokument, der forkyndes.

Lovgivningen tillader også parterne at fremsætte indlæg til retten elektronisk, sikret ved en elektronisk underskrift (lov nr. 215/2002 om elektroniske underskrifter og om ændring af visse love, med ændringer), som med sikkerhed identificerer den person, som oprettede denne sikre elektroniske underskrift. Der er et gebyr for denne metode, hvor sagens parter kan indgive dokumenter til retten (0,10 EUR pr. side, mindst 10 EUR for en begæring om indledning af en retssag, med bilag, og mindst 3 EUR for andre indlæg med bilag).

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Som anført i punkt 5 benytter retten forkyndelse ved opslag på sin opslagstavle, hvis lovgivningen giver mulighed herfor, og retten ikke kender parterne i sagen eller deres opholdssted. I så fald forkyndes dokumentet den 15. dag efter, at opslaget er sat op.

Subsidiær forkyndelse for dokumenter, der forkyndes på almindelig vis

Hvis adressaten ikke er at finde på sin bopæl, sit vedtægtsmæssige hjemsted (forretningssted), sin arbejdsplads eller andet sted til trods for, at vedkommende bor på eller benytter forkyndelsesadressen, kan dokumentet forkyndes for en anden voksen person, som bor i samme lejlighed eller hus eller er ansat på samme arbejdsplads, forudsat at denne person er villig til at sørge for, at dokumentet gives videre, og ikke har nogen interessekonflikt i den sag, dokumentet vedrører. Kan dokumentet ikke forkyndes på denne måde, deponeres det på posthuset eller hos den kommunale myndighed, og adressaten opfordres på passende vis til at afhente dokumentet. Dokumentet anses for at være blevet forkyndt den dag, det blev returneret til retten, selv om adressaten ikke var klar over dette.

Subsidiær forkyndelse for dokumenter, der forkyndes personligt

Et dokument til personlig forkyndelse kan ikke forkyndes for en anden person med henblik på videregivelse til adressaten. Hvis dokumentets adressat ikke kan findes, til trods for at vedkommende bor på eller benytter forkyndelsesadressen, underretter stævningsmanden adressaten på passende vis om, at denne vender tilbage for at forkynde dokumentet på et i meddelelsen nærmere angivet tidspunkt og dato. Hvis dette nye forsøg på at forkynde dokumentet også mislykkes, deponerer stævningsmanden stævningen på posthuset eller hos den kommunale myndighed og underretter adressaten herom på passende vis. Afhenter adressaten ikke stævningen, mens det er deponeret, anses det for at være blevet forkyndt den dag, det blev returneret til retten, også selv om adressaten ikke var klar over dette.

En forudsætning for effektiv subsidiær forkyndelse er, at adressaten bor på eller benytter forkyndelsesadressen. Dette skal forstås som en situation, der giver mulighed for, at adressaten kan modtage stævningen umiddelbart efter, at den subsidiære forkyndelse er foretaget. Adressaten kan ikke anses for at bo på eller benytte forkyndelsesadressen i tilfælde af et længerevarende fravær fra forkyndelsesadressen eller bare et midlertidigt kortvarigt ophold uden for bopælen, f.eks. ferie, forretningsrejse osv.

Den civile retsplejelov fastsætter en specifik lovbestemmelse for forkyndelse for juridiske personer og fysiske personer, som er selvstændigt erhvervsdrivende og har objektivt ansvar for den adresse, der er opført i et bestemt register. I dette tilfælde er det helt irrelevant, om adressaten boede på eller benyttede forkyndelsesadressen på forkyndelsestidspunktet. Kan et dokument ikke forkyndes for en juridisk person på den adresse, der er anført som den juridiske persons vedtægtsmæssige hjemsted i virksomhedsregistret (*Obchodný register*) eller et andet register, hvori en person er anført, og retten ikke kender nogen anden adresse, anses dokumentet for at være blevet forkyndt tre dage efter, at det ikkeforkyndte dokument blev returneret til retten, også selv om adressaten ikke er klar over det. Retten anvender samme lovbestemmelse for fysiske personer, der er selvstændigt erhvervsdrivende, for hvem den forkynder dokumenter på den adresse, der er anført som deres forretningssted i virksomhedsregistret eller et andet register (oftest handelsregistret, *Živnostenský register*), hvori personen er opført.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Se svarene på spørgsmål 7.1 og 5 – alternative forkyndelsesmetoder

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Stævningsmanden efterlader en skriftlig meddelelse i adressatens postkasse (på hjemmeadressen) om, at stævningen er blevet deponeret på posthuset eller hos den kommunale myndighed.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten nægter at modtage dokumentet uden en god grund, anses dokumentet for at være blevet forkyndt på den dag, modtagelsen blev nægtet, og stævningsmanden skal underrette adressaten herom. Blev forkyndelsen ikke foretaget lovligt (f.eks. hvis stævningsmanden ikke informerede adressaten om følgerne af at nægte at modtage dokumentet), har den ingen retsvirkning.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Såfremt et modtagelsesbevis er påkrævet, udleverer posthuset (*Slovenská pošta, a.s.*, som den traditionelle postbefordringsvirksomhed) kun brevet, hvis adressaten eller en bemyndiget modtager (hvis brevet ikke kan udleveres til adressaten) foreviser et identitetsbevis ved afhentningen, tillader, at nummeret

på identitetsdokumentet bliver registreret, og anerkender modtagelsen. Bemyndigede modtagere af en stævning stilet til en fysisk person er adressatens ægtefælle og eventuelle personer på mindst 15 år, som bor sammen med adressaten i samme hus eller lejlighed. En stævning til personlig forkyndelse kan dog ikke forkyndes for disse personer.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

I så fald efterlader postbuddet en skriftlig meddelelse i adressatens postkasse (på hjemmeadressen) om, at dokumentet er blevet deponeret på posthuset. Adressaten eller en bemyndiget modtager kan modtage dokumentet inden for en tidsfrist på 18 kalenderdage. Denne tidsfrist kan forlænges på adressatens anmodning. Er dokumentet ikke afhentet inden for tidsfristen, bliver det uanbringeligt, og postvæsenet returnerer det uanbringelige dokument til afsenderen.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Tidsfristen er 18 kalenderdage og kan forlænges på adressatens anmodning. Adressaten underrettes ved en skriftlig meddelelse i sin postkasse (på hjemmeadressen).

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Ja, et modtagelsesbevis, som er bevis for forkyndelsen af et retsligt dokument og dermed er et offentligt instrument. Oplysningerne i modtagelsesbeviset betragtes som sande, medmindre der foreligger bevis for det modsatte. En part, der anfægter rigtigheden af oplysningerne i modtagelsesbeviset (med påstand om, at den lovlige forkyndelsesprocedure ikke blev fulgt), har pligt til at fremlægge bevis for disse påstande for retten. Hvis retten forkynder et dokument ved et retsmøde, gøres der et notat herom i retsbogen.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Se mulighederne for alternativ forkyndelse i punkt 5, 7.1 og 7.4. Er forkyndelsen foretaget i strid med lovgivningen, er en ny forkyndelse af dokumentet nødvendig, da slovakisk ret ikke giver mulighed for at gøre en ugyldig forkyndelse gyldig. En forkyndelse af retslige dokumenter foretaget ved en anden metode end de lovlige metoder har ikke retskraft og får ingen lovfæstede retsvirkninger.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Der er kun gebyr for forkyndelse af retslige dokumenter i tilfælde, hvor retten på anmodning af den ene part i sagen får retslige dokumenter forkyndt for den anden part af en udpeget stævningsmand. Udgifterne og honoraret til stævningsmanden afholdes af den part, som anmodede om forkyndelse ved stævningsmand, og der kan ikke foretages refusion på grundlag af sagens udfald. Omkostningerne til forkyndelse beløber sig til en fast takst på 6,64 EUR for hvert retsligt dokument, der forkyndes.

Sidste opdatering: 14/01/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Finland

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

"Forkyndelse af dokumenter" betyder, at der gives meddelelse til en bestemt fysisk eller juridisk person på en verificérbar måde og i overensstemmelse med de i lovgivningen fastsatte formkrav. Formålet med reglerne om forkyndelse af dokumenter er at sikre, at dokumenter forkyndes på troværdig vis for den relevante person, og at forkyndelsen kan verificeres.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Der er normalt tale om dokumenter, som vedrører en retssag, f.eks. en stævning eller en indkaldelse til afgivelse af vidneforklaring. En anmodning om bevismæssig forkyndelse kan også gælde for dokumenter, der ikke vedrører en retssag, f.eks. testamenter.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

I forbindelse med en retssag er det normalt retten, der har ansvaret for forkyndelsen. På anmodning af en part i sagen kan retten overlade ansvaret for forkyndelsen til denne part, hvis retten skønner, at der er rimelig grund hertil.

I andre tilfælde er det den person, i hvis interesse forkyndelsen foretages, der har ansvaret herfor.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Ja. Stævningsmænd ved distriktsdomstolen (*käräjäoikeus*) har adgang til det finske personregistersystem, hvor de kan finde opdaterede adresseoplysninger.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Via adressetjenesten (*osoitepalvelu/adressitjänst*) kan der søges efter opdaterede adresser på næsten alle personer med fast bopæl i Finland. Der kan ligeledes søges efter adresser på finner, der bor i udlandet, hvis de har meddelt et lokalt personregisterkontor deres nuværende adresse. Tjenestens oplysninger er baseret på oplysningerne i personregistersystemet, der ajourføres af det finske folkeregister (*Väestörekisterikeskus*) og de lokale personregisterkontorer (*maistraatit*). Der udleveres adresseoplysninger om klart identificerede personer på over 15 år, som ikke har meddelt, at deres adresser ikke må udleveres. Ved addressesøgningen søges der på den pågældendes fornavn og efternavn. Det kan være et tidligere eller nuværende navn. Oplysninger såsom den pågældendes alder, fødselsdato og nuværende eller tidligere bopæl kan anvendes som søgefiltere.

Der er adgang til adressetjenesten via telefon og internettet. Den telefonbaserede adressetjeneste på finsk kan kontaktes på telefon 0600 0 1000 og den svenske tjeneste på telefon 0600 0 1001 hver dag i tidsrummet kl. 8.00-22.00. Tjenesten koster 1,70 EUR pr. minut + lokal net-/mobilafgift og afgifter på ventende opkald ved fastnet-/mobilopkald. Der kan kun foretages opkald til denne tjeneste fra Finland. Der er via [osoitepalvelu.net](http://vrk.fi/en/address-service)-webstedet adgang til den finske tjeneste på: <http://vrk.fi/en/address-service> og til den svenske tjeneste på: <http://vrk.fi/en/address-service>. Der kan søges efter 1-20 personers adresser via tjenesten på én gang. En adresse koster 1,24 EUR, og gebyret betales via netbank. Tjenesten kan ligeledes anvendes fra udlandet, hvis brugeren har netbank i Finland.

Adresseforespørgsler kan ligeledes fremsendes til personregisterkontoret i Helsingfors (*Helsingin maistraatti*) pr. e-mail. De kan fremsendes på finsk, svensk eller engelsk pr. e-mail til adressen vtj-otteet.helsinki@maistraatti.fi. Forespørgsler kan også fremsendes pr. brev til Helsinki Register Office, Albertinkatu 25, 00180 Helsingfors, Finland. Disse tjenester koster 12,50 EUR pr. udskrift.

Yderligere oplysninger findes på internettet: <https://www.maistraatti.fi/en/> (på finsk) og <https://www.maistraatti.fi/en/> (på svensk).

Der kan ligeledes søges efter firmaadresser.

Det finske patent- og registreringskontor (*Patentti- ja rekisterihallitus*; PRH) og den finske skatteforvaltning (*Verohallinto*) har en fælles tjeneste på: <https://www.ytj.fi/>, hvor der kan søges efter virksomheders og organisationers kontaktoplysninger. Denne tjeneste er tilgængelig på finsk, svensk og engelsk.

Yderligere oplysninger findes på: <https://www.prh.fi/fi/index.html> (på finsk), <https://www.prh.fi/sv/index.html> (på svensk) og <https://www.prh.fi/en/index.html> (på engelsk).

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Proceduren i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 er ikke den primære procedure for indhentning af adresseoplysninger.

Se spørgsmål 4.2, hvor der redegøres for søgning efter adresseoplysninger om enkeltpersoner og organisationer i Finland.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

I henhold til § 3 i den finske retsplejelov (*Oikeudenkäymiskaari*; 4/1734) foretages forkyndelsen normalt pr. post, når retten har ansvaret for forkyndelse i en retssag. Brevet kan sendes anbefalet med modtagelsesbevis. Det kan alternativt sendes direkte til adressatens bopæl. I så fald vedlægges et modtagelsesbevis, som adressaten skal underskrive og returnere til retten. Forkyndelse af et andet retsligt dokument end en stævning og den første anmodning om et svarskrift kan også foretages ved at sende dokumentet som et almindeligt brev til den adresse, som den relevante part har meddelt retten. Hvis et dokument er sendt som et almindeligt brev, anses det for at være forkyndt for adressaten på syvendedagen efter afsendelsen.

I henhold til § 4 i retsplejeloven (4/1734) kan forkyndelsen ske ved en stævningsmand, hvis det er sandsynligt, at postforkyndelse ikke vil give det ønskede resultat.

I henhold til § 2 i retsplejeloven (4/1734) kan retten med den relevante parts samtykke overlade ansvaret for forkyndelsen til denne part, hvis retten skønner, at der er rimelig grund her til. I så fald meddeler retten den pågældende part fristen for forkyndelse og for fremsendelse af bevis herfor til retten. I henhold til § 4 i retsplejeloven (4/1734) foretages forkyndelsen ved en stævningsmand i disse tilfælde.

Hvis retten har overladt ansvaret for forkyndelsen til den pågældende part, og denne er repræsenteret ved en advokat eller offentligt beskikket advokat, kan forkyndelsen i henhold til § 4 i retsplejeloven (4/1734) ligeledes foretages for adressaten personligt af denne advokat eller offentligt beskikkede advokat. I så fald skal adressaten underskrive modtagelsesbeviset. Denne forkyndelsesmetode kan ikke anvendes i straffesager.

Forkyndelse af dokumenter, der ikke vedrører en retssag, sker ved en stævningsmand på anmodning af en myndighed eller en privatperson.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

I henhold til § 3b i retsplejeloven (4/1734) kan dokumenterne ligeledes forkyndes pr. telefon, når retten har ansvaret for forkyndelsen, og hvis sagen vedrører et skyldigt beløb, genoprettelse af ejendomsret eller brud på betingelser eller udsættelse, og sagsøger ikke mener, at der er tale om en tvist. Det kræves desuden, at telefonforkyndelsen er rimelig i forhold til det pågældende dokumentets karakter og kvalitet, og at adressaten underrettes om det pågældende dokument og helt klart forstår betydningen af forkyndelsen heraf. Når et dokument er blevet forkyndt pr. telefon, skal det straks sendes som brev eller elektronisk kommunikation til den af adressaten angivne adresse, medmindre det af særlige årsager er åbenlyst unødvendigt. Der skal ligeledes udfærdiges et bevis for telefonforkyndelsen.

Hvis retten eller anklageren foranlediger forkyndelsen, kan dokumentet i henhold til § 3 i retsplejeloven (4/1734) ligeledes forkyndes ved at sende det til den relevante part som elektronisk kommunikation som anvist af adressaten, hvis det kan antages, at adressaten vil blive underrettet om dokumentet og returnere modtagelsesbeviset inden fristens udløb.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

I henhold til § 7 i retsplejeloven (4/1734) kan en stævningsmanden forkynde dokumenterne ved at overgive dem til en person på over 15 år i den husstand, adressaten tilhører, eller, hvis adressaten driver forretningsvirksomhed, til en ansat i virksomheden, når stævningsmanden har ledt efter en person med adresse i Finland med henblik på forkyndelse, men ikke har fundet den pågældende eller en anden person, der er beføjet til at modtage forkyndte dokumenter på dennes vegne, og det ud fra omstændighederne kan antages, at den pågældende forsøger at unddrage sig forkyndelse. Er det ikke muligt at finde sådanne personer, kan dokumenterne forkyndes ved at aflevere dem til det lokale politi.

Når proceduren i stk. 1 er blevet fulgt, skal stævningsmanden sende meddelelse herom til den person, for hvem der skal foretages forkyndelse, til dennes adresse. Dokumenterne anses for at være blevet forkyndt, når meddelelsen som defineret i stk. 2 er blevet slået op.

I straffesager kan en stævning ikke forkyndes for den sagsøgte ved brug af proceduren i dette stykke.

I henhold til § 9 i retsplejeloven (4/1734) vil retten være ansvarlig for forkyndelse ved offentlig bekendtgørelse, hvis der ikke foreligger oplysninger om adressatens opholdssted. I straffesager kan en stævning ikke forkyndes for den sagsøgte ved offentlig bekendtgørelse.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Se svaret på spørgsmål 7.1.

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Se svaret på spørgsmål 7.1.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Anses dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis adressaten ikke afhenter de forkyndte dokumenter og modtagelsesbeviset på postkontoret eller nægter at modtage dem, returneres anmodningen til afsenderen. I så fald anses dokumenterne for ikke at være forkyndt (se f.eks. afgørelse 50:1997 truffet af den finske højesteret (*korkein oikeus*)). Hvis det dokument, der skal forkyndes, er blevet sendt direkte til adressatens bopæl, anses det for ikke at være forkyndt, hvis adressaten ikke returnerer det underskrevne modtagelsesbevis til retten.

Adressaten kan kun nægte at modtage dokumenter forkyndt af stævningsmanden, hvis bestemte betingelser i loven er opfyldt. Adressaten kan bl.a. nægte at modtage de forkyndte dokumenter, hvis dokumenterne ikke er på finsk eller svensk eller et andet sprog, som adressaten forstår. (Eksempler: loven om ændring af lov om international gensidig retshjælp i straffesager (*Laki kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa*) eller loven om international retshjælp og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (*Laki kansainvälisestä oikeusavusta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla*)).

Hvis der er lovlige grunde til at nægte forkyndelsen, returnerer stævningsmanden dokumenterne. I så fald fremlægger stævningsmanden skriftligt bevis for, at adressaten har nægtet forkyndelsen, og redegør for begrundelsen herfor.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Når dokumenter sendes til Finland med posten med henblik på forkyndelse med anmodning om modtagelsesbevis, tilbageholder postkontoret disse dokumenter og sender adressaten en meddelelse om, at den pågældende kan afhente en forsendelse på postkontoret. Disse dokumenter kan kun afhentes på postkontoret af adressaten eller af en af denne bemyndiget person. Hvis den part, der anmoder om forkyndelsen, anmoder herom, må dokumenterne kun udleveres til adressaten personligt.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis adressaten ikke afhenter dokumenterne på postkontoret, returneres de til afsenderen.

I så fald kan afsenderen sende dokumenterne og anmodningen om forkyndelse til distriktsdomstolen (*käräjäoikeus*) i den retskreds, hvor adressaten har bopæl eller opholdssted. Efter modtagelsen af anmodningen vil distriktsdomstolens stævningsmand forsøge at forkynde dokumenterne for adressaten personligt.

8.3 Accepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Postkontoret sender adressaten en meddelelse om, at den pågældende kan afhente en forsendelse på postkontoret. Fristen for afhentning af dokumenterne angives ligeledes i meddelelsen.

Postkontoret vil opbevare dokumenterne ugen ud i den uge, de modtages, plus to (2) fulde kalenderuger.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Stævningsmanden udfærdiger en attest, der bekræfter, at forkyndelse er foretaget. Der udfærdiges ligeledes en attest ved postforkyndelse.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredje mand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende lagtagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Hvis forkyndelsen ikke er foretaget korrekt, og den pågældende part ikke giver møde i retten eller ikke indgiver svarskrift, skal der foretages forkyndelse på ny. Der skal dog ikke foretages fornyet forkyndelse, hvis den begåede fejl er af underordnet betydning.

Hvis den pågældende part gør gældende, at der ikke er foretaget korrekt forkyndelse, skal behandlingen af sagen udsættes, medmindre dette ikke er nødvendigt på grund af den begåede fejls underordnede betydning.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Forkyndelse foretaget ved stævningsmand koster 60 EUR.

Sidste opdatering: 26/09/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Forkyndelse af dokumenter - Sverige

1 Hvad betyder det retlige begreb "forkyndelse" i praksis? Hvorfor findes der særlige regler for forkyndelse af dokumenter?

Forkyndelse betyder i praksis, at et dokument sendes eller afleveres til den person, det er bestemt for, og at der foreligger bevis for, at vedkommende har modtaget dokumentet, eller at bestemmelserne i lov om forkyndelse (*delgivningslagen*) er efterlevet. Grunden til, at der findes regler om forkyndelse, er, at bl. a. domstolene skal kunne være sikre på, at et dokument er nået frem til adressaten.

2 Hvilke dokumenter skal formelt forkyndes?

Der skal ske forkyndelse, hvis det er udtrykkeligt foreskrevet, eller hvis det af en underretningsrelateret bestemmelse fremgår, at forkyndelse bør finde sted i lyset af den pågældende bestemmelses formål. I andre tilfælde sker der kun forkyndelse, når det er nødvendigt, og under behørig hensyntagen til sagens omstændigheder. Et eksempel på en udtrykkelig lovbestemmelse, som indebærer, at et dokument skal forkyndes, er, når en stævning skal forkyndes for sagsøgte i en civil sag.

3 Hvem har ansvaret for forkyndelse af dokumenter?

I langt de fleste tilfælde er det myndighederne/domstolene, der sørger for, at et dokument bliver forkyndt. Det hænder dog også, at myndighederne /domstolene giver en part, som udtrykker ønske herom, beføjelse til at foretage forkyndelse (partsforkyndelse). Det er dog en forudsætning, at denne form for forkyndelse ikke er upassende.

4 Adresseforespørgsler

4.1 Gør den myndighed, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager er udpeget til at modtage adresseforespørgsler, af egen drift et forsøg på at finde ud af, hvor adressaten for de dokumenter, der skal forkyndes, befinder sig, hvis vedkommende ikke længere bor på den adresse, som den anmodende myndighed har angivet?

Den anmodende myndighed søger af egen drift efter nye adresseoplysninger om modtageren, hvis modtageren er fraflyttet den adresse, der er angivet i stævningen.

4.2 Har udenlandske judicielle myndigheder og/eller parter i retssager adgang til registre eller tjenester i medlemsstaten, der gør det muligt at finde frem til personens aktuelle adresse? Hvis ja, hvilke registre eller tjenesteydelser findes, og hvilken fremgangsmåde skal følges? Hvilke gebyrer skal i givet fald betales?

Alle kan kontakte det svenske skattevæsen (*Skatteverket*), som fører et folkeregister over de personer, der bor i Sverige, og deres adresser. Der skal ikke følges nogen særlig formel procedure for at få adgang til disse oplysninger. Det er f.eks. muligt at ringe til det svenske skattevæsens kundeservice på + 46

8 564 851 60. Der findes yderligere oplysninger på skattevæsenets websted på adressen <https://www.skatteverket.se/servicelankar/otherlanguages/inenglish.4.12815e4f14a62bc048f4edc.html>. Det koster ikke noget at indhente oplysninger fra folkeregistret.

4.3 Hvorledes behandler myndighederne i medlemsstaten en forespørgsel, der er afgivet i medfør af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, og som har til formål at finde frem til en persons aktuelle adresse?

Det er tvivlsomt, om en adressessøgning med henblik på forkyndelse af et dokument kan opfattes som bevisoptagelse. Det er dog et spørgsmål, som den anmodede ret afgør. Så vidt vides har ingen domstol endnu taget stilling til en sådan anmodning.

5 Hvordan finder en forkyndelse sædvanligvis sted i praksis? Er der alternative metoder, som kan anvendes (bortset fra subsidiær forkyndelse som omhandlet i punkt 6 nedenfor)?

Den normale fremgangsmåde er, at et dokument sendes med posten til den person, det er bestemt for (**standardforkyndelse**). Med brevet følger et modtagelsesbevis, som modtageren anmodes om at underskrive og returnere.

De alternative forkyndelsesmåder er (ud over subsidiær forkyndelse) telefonisk forkyndelse, forenklet forkyndelse og forkyndelse ved stævningsmand.

Telefonisk forkyndelse: Indholdet af det dokument, der skal forkyndes, læses op i telefonen for den person, dokumentet skal forkyndes for, hvorefter dokumentet sendes til den pågældende person med posten. Der stilles ikke noget krav om bevis for modtagelsen i forbindelse med telefonisk forkyndelse. Dokumentet anses for at være forkyndt, når indholdet er blevet læst op.

Forenklet forkyndelse: Dokumentet sendes med posten til modtagerens senest kendte adresse, og den næste hverdag sendes en besked til den samme adresse om, at dokumentet er blevet afsendt. Der stilles ikke noget krav om bevis for modtagelsen i forbindelse med forenklet forkyndelse. Dokumentet anses for at være forkyndt to uger efter, det blev afsendt, under forudsætning af at beskeden blev fremsendt som foreskrevet. Der kan kun ske forenklet forkyndelse, hvis modtageren er orienteret om, at der vil kunne anvendes forenklet forkyndelse i sagen. Det betyder i praksis, at det f.eks. kun er nødvendigt at forkynde et dokument for en sagspart én gang med modtagelsesbevis.

Særlig forkyndelse for juridiske personer: Under visse omstændigheder kan der ske forkyndelse for juridiske personer ved fremsendelse af et dokument til virksomhedens registrerede adresse samt fremsendelse af en besked til den samme adresse på den efterfølgende hverdag. Dokumentet anses for at være forkyndt to uger efter, det blev afsendt, under forudsætning af at beskeden blev fremsendt som foreskrevet.

Forkyndelse ved stævningsmand: Et dokument forkyndes personligt af en person, som er bemyndiget til at foretage en sådan forkyndelse, dvs. en stævningsmand eller en tjenestemand ved den svenske politimyndighed (*Polismyndigheten*), den svenske anklagemyndighed (*Åklagarmyndigheten*), retten, den svenske fuldbyrdelsesmyndighed (*Kronofogdemyndigheten*) eller en godkendt servicevirksomhed.

6 Er elektronisk forkyndelse af dokumenter (forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter ved hjælp af elektronisk kommunikation, som f.eks. e-mail, internetbaseret sikker applikation, fax, sms etc.) tilladt i civile retssager? I bekræftende fald, i hvilken type sager kan denne metode anvendes? Gælder der begrænsninger med hensyn til tilgængeligheden af/adgang til denne metode til forkyndelse af dokumenter, afhængig af hvem adressaten er (advokat, juridisk person, virksomhed eller andre, såsom erhvervsdrivende)?

Elektronisk forkyndelse er kun tilladt, når myndighederne/domstolene skal forkynde et dokument ved standardforkyndelse.

7 »Subidiær« forkyndelse

7.1 Er der efter lovgivningen i medlemsstaten mulighed for at anvende andre former for forkyndelse i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at forkynde dokumenter til adressaten (f.eks. meddelelse efterladt på den pågældendes adresse, meddelelse til fogedretten, postforkyndelse eller mærkatmeddelelse)?

Et dokument kan forkyndes på følgende måder, når den person, dokumentet skal forkyndes for, ikke er personligt til stede.

Subidiær forkyndelse ved stævningsmand: Dokumentet sendes til en anden end den person, det er bestemt for. Det kan f.eks. være et voksent medlem af modtagerens husstand eller modtagerens arbejdsgiver. Den person, der modtager dokumentet på modtagerens vegne, skal dog altid acceptere at modtage dokumentet. Der skal sendes en besked om, at der er blevet forkyndt et dokument, og om, hvem der har modtaget dokumentet, til modtagerens adresse.

Forkyndelse ved ophængning ved stævningsmand: Dokumentet efterlades på modtagerens bopæl, f.eks. i en postkasse eller på et passende sted på huset, f.eks. på døren.

Forkyndelse ved meddelelse: Dette sker ved, at dokumentet holdes tilgængeligt ved den myndighed/domstol, der besluttede, at dokumentet skulle forkyndes, samtidig med at en meddelelse herom og dokumentets hovedindhold indrykkes i det svenske statstidende (*Post- och Inrikes tidningar*) og i en lokalavis, hvis dette er hensigtsmæssigt. Samtidig sendes dokumentet med posten til modtagerens senest kendte adresse.

7.2 Hvis andre metoder anvendes, hvornår anses dokumenterne da for at være blevet forkyndt?

Når en stævningsmand forkynder et dokument ved subsidiær forkyndelse, anses dokumentet for at være forkyndt, når det er blevet udleveret, og der er sendt en besked til modtageren.

Når en stævningsmand forkynder et dokument ved ophængning, anses dokumentet for at være forkyndt, når det er blevet efterladt som nævnt under punkt 7.1.

Et dokument anses for at være forkyndt ved meddelelse, når der er gået to uger fra den dato, hvor det blev besluttet, at dokumentet skulle forkyndes ved meddelelse, under forudsætning af at meddelelsen er blevet bragt videre, og at de øvrige foreskrevne foranstaltninger er blevet iværksat rettidigt (inden for ti dage).

7.3 Hvis en anden form for forkyndelse består i deponering af dokumenterne på et bestemt sted (f.eks. på et postkontor), hvordan får adressaten så meddelelse om deponeringen?

Hvis et dokument er for stort eller af andre grunde er uegnet til at blive sendt til eller efterladt hos modtageren, kan myndigheden i stedet bestemme, at dokumentet i en vis periode skal holdes tilgængeligt ved den pågældende myndighed eller et andet sted efter myndighedens valg. Modtageren skal have besked om indholdet af en sådan beslutning.

7.4 Hvis adressaten afviser at modtage dokumenterne, hvilken retsvirkning har det så? Ansers dokumenterne for at være forskriftsmæssigt forkyndt, hvis afvisningen ikke var berettiget?

Hvis modtageren nægter at modtage et dokument, som forkyndes ved stævningsmand, anses dokumentet ikke desto mindre for at være forkyndt, hvis det efterlades på forkyndelsesstedet.

8 Postforkyndelse fra udlandet (artikel 14 i forkyndelsesforordningen)

8.1 Hvis postvæsenet leverer et dokument sendt fra udlandet til en adressat i medlemsstaten i en situation, hvor bekræftelse af modtagelsen er påkrævet (artikel 14 forkyndelsesforordningen), afleverer postvæsenet så kun dokumentet til adressaten selv, eller kan det i overensstemmelse med de nationale regler om postudbringning også aflevere dokumentet til en anden person, der befinder sig på samme adresse?

Et dokument kan forkyndes pr. post, hvis det sendes som anbefalet brev. Forsendelsen stilles til rådighed af posthuset, postcentret og postbuddet, og den person, der står som modtager af det forkyndte dokument, eller dennes repræsentant skal kvittere for modtagelsen. Der skal endvidere forevises id. Den part, der anmoder om forkyndelse pr. post, har også mulighed for at angive, at forkyndelsen kun må foretages for modtageren personligt.

8.2 Hvordan kan forkyndelse af dokumenter fra udlandet i medfør af artikel 14 i forordning nr. 1393/2007 finde sted, hvis hverken adressaten eller nogen anden person, der er bemyndiget til at modtage dokumenterne (hvis der efter de nationale regler om postudbringning er mulighed herfor — se ovenfor) er antruffet på adressen?

Hvis ikke det er muligt at forkynde et dokument pr. anbefalet brev, er der ingen andre muligheder for at forkynde det pr. post. Det må derfor overvejes at forkynde dokumentet på en anden måde, f.eks. ved stævningsmand.

8.3 Akcepterer postvæsenet en bestemt frist for afhentning af dokumenterne, før de sender dokumenterne tilbage til afsenderen? Hvis ja, hvordan underrettes adressaten om, at der ligger post til afhentning på postkontoret?

Modtageren af et dokument, der er sendt pr. anbefalet brev, underrettes om dette i en besked, der sendes til modtagerens bopælsadresse, eller pr. SMS eller e-mail. Forsendelsen opbevares normalt der, hvor den er blevet afleveret, i 14 dage at regne fra datoen for dens aflevering på stedet.

9 Er der noget skriftligt bevis for, at dokumentet er forkyndt?

Der foreligger normalt en kvittering fra den person, der har fået dokumentet forkyndt, eller et dokument, som myndigheden/retten har udfærdiget som bevis for, at dokumentet er blevet forkyndt telefonisk, ved subsidær forkyndelse eller ved ophængning.

10 Hvad sker der, hvis noget går galt, og adressaten ikke modtager dokumentet, eller forkyndelsen sker i strid med reglerne (f.eks. hvis dokumentet forkyndes for tredjemand)? Kan forkyndelsen af dokumentet alligevel være gyldig (dvs. kan den manglende iagttagelse af reglerne afhjælpes), eller skal dokumentet forkyndes på ny?

Der er fri bevisførelse og bevisbedømmelse ved de svenske domstole. Hvis det kan godtgøres, at en person har set et dokument, har det ingen betydning, om forkyndelsen er foretaget som foreskrevet. Formelle fejl medfører således ikke i sig selv, at et dokument skal forkyndes på ny. Det afgørende er, om dokumentet er nået frem adressaten.

Hvis det derimod kan godtgøres, at den person, et dokument skal forkyndes for, ikke har modtaget dokumentet, eller hvis reglerne om forkyndelse ikke er blevet fulgt, kan en dom eventuelt omstødes ved iværksættelse af såkaldte ekstraordinære retsmidler.

11 Skal der betales for forkyndelse af et dokument og i givet fald, hvor meget?

Når en myndighed foranlediger en forkyndelse foretaget, afholder staten udgifterne hertil. Det betyder f.eks., at sagsøger i en civil sag ikke skal refundere en domstols udgifter til forkyndelse af stævningen for sagsøgte.

Hvis en fysisk person eller en part ønsker at få forkyndt et dokument for én, skal vedkommende selv afholde udgifterne til forkyndelse. Det koster f.eks. 1 000 SEK at bruge en tjenestemand ved den svenske politimyndighed som stævningsmand.

Sidste opdatering: 10/01/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.